

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ, ΤΟ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

ΥΠΟ

ΣΩΚΡ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗ

*καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῇ κατὰ τάξιν
Ἑλληνικῇ Ἐμπορικῇ Σχολῇ.*

Ἐγκριθεῖσα ἐν τῷ κατὰ τὸν νόμον ΓΣΑ' διαγωνισμῷ
διὰ τὴν τετραετίαν 1909—1913 ὡς μόνον
διδασκαλικὸν βιβλίον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"

44— ΕΝ ΟΔῳ ΣΤΑΔΙΟΥ — 44

1909.

25 64
 24
 25
 12 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
 21

Φ. Μαρμαριώτης

ΤΗΣ 21
 12
 42

1909
 ΣΑΡ
 ΓΡΑ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ, ΤΟ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
 ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

25
 21
 05
 50
 585

ΥΠΟ

ΣΩΚΡ. Γ. ΣΑΡΗ

καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῇ κατὰ Χάλκην
 Ἑλληνικῇ Ἐμπορικῇ Σχολῇ

Ἐγκριθεῖσα ἐν τῷ κατὰ τὸν νόμον 'ΓΣΑ' διαγωνισμῷ
 διὰ τὴν τετραετίαν 1909—1913 ὡς μόνον
 διδακτικὸν βιβλίον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐξδοτῆς Ἰωάννης Δ. Κολλαροῦ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"

44— ΕΝ ΟΔῳ ΣΤΑΔΙΟΥ —44

1909

vendre

✓ (Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΔΕΩΝΗ

ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

1. Τὰ μέρη τοῦ λόγου ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ εἶνε δέκα, τὸ ἄρθρον (article), τὸ οὐσιαστικὸν (substantif), τὸ ἐπίθετον (adjectif), ἡ ἀντωνυμία (pronom), τὸ ῥῆμα (verbe), ἡ μετοχὴ (participe), τὸ ἐπίρρημα (adverbe), ἡ πρόθεσις (préposition), ὁ σύνδεσμος (conjunction), τὸ ἐπιφώνημα (interjection).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ

L'ARTICLE

2. Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει δύο εἰδῶν ἄρθρον, τὸ ὀριστικὸν (**article défini**) καὶ τὸ ἀόριστον (**article indéfini**).

3. Τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον εἶνε διὰ μὲν τὸ ἀρσενικὸν γένος **le**¹, διὰ τὸ θηλυκὸν **la** καὶ διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν **les**² ὡς

le frère, ὁ ἀδελφός	les frères, οἱ ἀδελφοί
la sœur, ἡ ἀδελφή	les sœurs, αἱ ἀδελφαί

4. Κυρίως εἶπειν οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουσι κλίσεις καὶ πτώσεις, διότι τὰ ὀνόματα αὐτῶν δὲν πάσχουσι μεταβολὰς πτωτικῶν καταλήξεων, τὰς δὲ διὰ τῶν πτώσεων σχέσεις ἐκφράζουσι διὰ τῶν προθέσεων **de**³ καὶ **à**, τῶν ὁποίων ἡ μὲν πρώτη χρησιμεύει πρὸς δῆλωσιν τῆς γενικῆς καὶ ἀφαιρετικῆς, ἡ δὲ δευτέρα πρὸς δῆλωσιν τῆς ὀριστικῆς.

5. Ἐὰν τὸ οὐσιαστικόν, οὗ προτάσσεται τὸ ἄρθρον, ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ **h** ἀφώνου, τὸ φωνῆεν τοῦ ἄρθρου ἐκθλίβεται εἰς ὅλας τὰς πτώσεις τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, ὡς

¹ Πρόφερε **leu**.

² Πρόφερε **lè**.

³ Πρόφερε **deu**.

Ἐρθενικόν.

Ἐνικός ἀριθμός.

Ὀν. καὶ Αἰτ.	l'enfant, τὸ παιδίον
Γεν. καὶ Ἀφαιρ.	de l'enfant, τοῦ παιδίου, ἀπὸ τὸ παιδίον
Δοτικὴ	à l'enfant, τῷ παιδίῳ, εἰς τὸ παιδίον
Ὀν. καὶ Αἰτ.	l'homme, ὁ ἄνθρωπος
Γεν. καὶ Ἀφαιρ.	de l'homme, τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον
Δοτικὴ	à l'homme, τῷ ἀνθρώπῳ, εἰς τὸν ἄνθρωπον

Θηλυκόν.

Ἐνικός ἀριθμός.

Ὀν. καὶ Αἰτ.	l'église, ἡ ἐκκλησία
Γεν. καὶ Ἀφαιρ.	de l'église, τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν
Δοτικὴ	à l'église, τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Ὀν. καὶ Αἰτ.	l'heure, ἡ ὥρα
Γεν. καὶ Ἀφαιρ.	de l'heure, τῆς ὥρας, ἀπὸ τὴν ὥραν
Δοτικὴ	à l'heure, τῇ ὥρᾳ, εἰς τὴν ὥραν.

6. Ἐὰν τὸ οὐσιαστικόν, οὗ προτάσσεται τὸ ἄρθρον, ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέως, τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς προθέσεως εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ ἀφαιρετικὴν τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἔρθενικοῦ μόνον γένους συναίρεται εἰς *du* ἀντὶ *de le*, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν εἰς *au* ἀντὶ *à le*, ὡς

Ἐρθενικόν.

Ἐνικός ἀριθμός.

Ὀν. καὶ Αἰτ.	le père, ὁ πατήρ	le héros, ὁ ἥρωας
Γεν. καὶ Ἀφαιρ.	du père	du héros
Δοτικὴ	au père	au héros.

7. Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν τὸ.

de les τῆς γενικῆς καὶ ἀφαιρετικῆς **δυναίρεται πάντοτε**
εἰς **des**¹ καὶ τὸ **à les** τῆς δοτικῆς εἰς **aux**, ὡς

Πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

Ἄδελφικόν.

Ὅν. καὶ Αἰτ. les frères², οἱ ἀδελφοὶ
Γεν. καὶ Ἀφαιρ. des frères, τῶν ἀδελφῶν, ἀπὸ τοῦ ἀδελφούς
Δοτικῆ aux frères, τοῖς ἀδελφοῖς, εἰς τοῦ ἀδελφούς.

Θηλυκόν.

Ὅν. καὶ Αἰτ. les sœurs, αἱ ἀδελφαί
Γεν. καὶ Ἀφαιρ. des sœurs, τῶν ἀδελφῶν, ἀπὸ τῆς ἀδελφᾶς
Δοτικῆ aux sœurs, ταῖς ἀδελφαῖς, εἰς τῆς ἀδελφᾶς.

Λέξεις.

l'homme, ὁ ἄνθρωπος	le village, τὸ χωρίον
l'ami, ὁ φίλος	la mère, ἡ μήτηρ
l'arbre, τὸ δένδρον	la maison, ἡ οἰκία
l'enfant, τὸ παιδίον	la fenêtré, τὸ παράθυρον
le frère, ὁ ἀδελφός	la ville, ἡ πόλις
le pauvre, ὁ πτωχός	la pomme, τὸ μήλον
le jardin, ὁ κήπος	la feuille, τὸ φύλλον
le livre, τὸ βιβλίον	donnez, δώσατε

Ἄδελφικὸν 1.

La mère des enfants.—Les fenêtrés de la maison.—
Les maisons du village.—De la ville. — Donnez le livre
à l'enfant. — L'ami de l'homme. — Les arbres du jar-
din.—Les pommes du frère.— Les feuilles de l'arbre.—
Les livres des enfants.

¹ Πρόφερε **dè**.

² **Σημειώδης**. Ὁ πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν, κατὰ γενικὸν κανόνα,
ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω (20), σχηματίζεται τῇ προσθήκῃ ἐνὸς **s**.

Θέμα 2.

Τὰ δένδρα τοῦ κήπου.—Τὸ βιβλίον τοῦ παιδίου.—Τὰ παιδιά τῶν πτωχῶν.—Ἀπὸ τὸν κήπον.—Τὰ παρὰθυρα τῶν οἰκιῶν.—Οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλεως.—Δώσατε τὸ βιβλίον εἰς τὸν φίλον.—Τὰ φύλλα τῶν δένδρων.—Ἀπὸ τὸ παρὰθυρον τῆς οἰκίας.—Ὁ φίλος τῶν παιδίων.—Δώσατε εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τὰ βιβλία.

8. Τὸ ἀόριστον ἄρθρον διὰ τὸ ἀρσενικὸν γένος εἶνε **un** (εἷς, τις), διὰ τὸ θηλυκὸν γένος **une** (μία, τις), διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν **des** (τινές), ὡς

un homme	des hommes
une femme	des femmes

9. Τὸ ἀόριστον ἄρθρον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ **du, de l'** διὰ τὸ ἀρσενικὸν, **de la, de l'** διὰ τὸ θηλυκὸν, (**des** μένει τὸ αὐτὸ διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν), πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς μερισμὸν, ἤτοι ὅταν λαμβάνηται μέρος ἐξ ὅλου· τὸ ἄρθρον τοῦτο καλεῖται τότε **μεριστικὸν (article partitif)** καὶ δὲν μεταφράζεται ἐλληνιστί, ὡς

Donnez moi **du** pain, δώσατέ μοι ἄρτον
 J'ai **de l'** argent¹, ἔχω χρήματα
 Tu as **de la** viande, ἔχεις κρέας
 Il a **de l'** eau, ἔχει ὕδωρ
 Nous avons **des** pommes, ἔχομεν μήλα.

Λέξεις.

j'ai, ἔχω	le pain, ὁ ἄρτος
tu as, ἔχεις	le papier, ὁ χάρτης
il a, ἔχει	le vin, ὁ οἶνος
nous avons, ἔχομεν	l'argent, τὰ χρήματα
vous avez, ἔχετε	l'eau, τὸ ὕδωρ
ils ont, ἔχουσι	la fleur, τὸ ἄνθος
la viande, τὸ κρέας	il y a, ὑπάρχει, ὑπάρχουσι
dans, ἐντός, εἰς	donnez-moi, δώσατέ μοι

¹ Ἡ λέξις argent δὲν ἔχει πληθυντικὸν ἀριθμὸν.

Ἔκθεσις 3.

J'ai du pain.—Il a du papier.—Dans le jardin il y a des arbres.—Donnez-moi un livre.—Tu as une fleur.—Ils ont de l'argent.—Nous avons de la viande.—Vous avez de l'eau.—Nous avons une pomme.—Tu as des fleurs.—Donnez-moi du vin.

Θέμα 4.

Ἔχεις κρέας.—Δώσατέ μοι χάρτιν.—Ἔχω φίλους.—Ἔχετε χρήματα.—Ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι.—Ἔχει μῆλον.—Ἔχουσιν οἶνον.—Ἔχομεν ἄνθος.—Ἔχω ἀδελφόν.—Δώσατέ μοι ὕδωρ.—Ἐν τῷ κήπῳ ὑπάρχουσιν ἄνθη.—Δώσατέ μοι χρήματα.—Ἔχετε μῆλα.

10. Ὅταν πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὑπάρχη ἐπίθετον, τὸ μεριστικὸν ἄρθρον **du, de l', de la, de l', des** ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως **de**, ὡς

Donnez-moi **de bon** (καλὸς) pain

Donnez-moi **de bonne** viande

J'ai **de bons** livres

J'ai mangé (ἔχω φάγει) **de bonnes** pommes

Παρατήρησις Α'. Γίνεται χρῆσις τοῦ **du, de la, des**, ὅταν τὸ ἐπίθετον συνδέηται μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ τῷ προσδίδῃ ἔννοιαν ὠρισμένην, ὡς

Du vrai marbre

(ἀληθής), (μάρμαρον)

Du gros parchemin

(χονδρός), (περγαμηνή)

Donnez-moi **du bon** pain

Donnez-moi **de la bonne** viande.

Παρατήρησις Β'. Διατηρεῖται ὁμοίως τὸ ἄρθρον

ὅταν τὸ ἐπίθετον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἀποτελεῖ **δύνθετον**
λέξιν, ὡς

Des petits-maitres (καλλωπισταί)

Des jeunes gens (νεανία)

Des beaux-arts (ὠραῖαι τέχναι)

Des bas-reliefs (ἀνάγλυφα)

11. Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον **du, de l', de la, de l', des**
ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως **de**, μετὰ τὰ ἐπιρρήματα
ποσότητος, **combien**==πόσον, **beaucoup**==πολύ, **assez**==ἄρ-
κετά, **peu**==ὀλίγον, **plus**==περισσότερον, **moins**==ὀλιγώτερον,
tant==τόσον, κτλ., ὡς

Combien d'argent avez-vous ? ἔχετε;

J'ai beaucoup de fleurs

Tu as assez de pain

Nous avons peu de livres

Il a plus de viande

Vous avez moins de pommes

Vous avez tant de bonté ! (ἀγαθότης)

Συμειώδις. Ὅταν τὸ **bien** σημαίνει **πολύ**, εἶνε τὸ μόνον ἐπιρ-
ρημα ποσότητος, ὅπερ ἀκολουθεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου, ὡς

Il a **bien de l'esprit** (πνεῦμα)

Il a mangé **bien des** pommes.

Λέξεις.

Ai-je ? ἔχω;

As-tu ? ἔχεις;

A-t-il ? ἔχει;

Avons-nous ? ἔχουμεν;

Avez-vous ? ἔχετε;

Ont-ils ? ἔχουσι;

j'ai mangé, ἔχω φάγει

j'ai acheté, ἔχω ἀγοράσει

j'ai bu, ἔχω πίνει

j'ai vu, ἔχω ἰδεῖ

bon, bonne, καλός, καλή

petit, petite, μικρός, μικρά

excellent, excellente, ἐξάι-

le lait, τὸ γάλα [ρετος.

le mouchoir, τὸ μανδύλιον

la poire, τὸ ἄπιον

Ἔκθεσις 5.

Il y a beaucoup d'arbres dans le jardin.—Donnez-moi un peu de vin.—J'ai bu assez de lait.—Combien d'amis a-t-il?—Vous avez acheté de bons mouchoirs.—Tu as mangé plus de viande.—Ils ont vu moins de villes.—Nous avons mangé d'excellentes pommes.—Vous avez tant d'amis!—Nous avons bu de bon lait.—Nous avons bien des amis.

Θέμα 6.

Δώσατέ μοι μικρὰ μανδήλια.—Πόσους ἀνθρώπους ἔχετε ἰδεῖ;
— "Ἐχετε φάγει ἀρκετὸν κρέας; — "Ἐχω περισσότερα χρήματα. — "Ἐχομεν πίνει πολὺ ὕδωρ. — "Ἐχεις ἀγοράσει ἐξαίρετα ἄπια;—Δώσατέ μοι ὀλίγον ἄρτον.—"Ἐχουσιν ὀλιγώτερα ἄνθη.—Δώσατέ μοι καλὸν κρέας.—Τρώγω καλὸν ἄρτον.—"Ἐχομεν πίνει ἐξαίρετον γάλα.—"Ἐχομεν πολλὴν (bien) εὐχαρίστησιν (le plaisir).—Πολλὰ (bien) μῆλα.

12. Ἀντικαθίσταται ἐπίσης τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ὑπὸ τῆς προθέσεως **de**, μετὰ οὐσιαστικὸν ἐκφράζον **μέτρον, βάρους, ἀριθμὸν**, ὡς

Un verre (ποτήριον) d'eau

Un morceau (τεμάχιον) de pain

Une ^{οκε}paire (ζευγος) de gants (χειροκτίων)

Une ^{οκε}quantité (ὀκᾶ) de sucre (σάκχαρον)

13. Τέλος, τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως **de** μετὰ ἄρηνδιν, ὡς

je n' ai pas (δὲν ἔχω) d'argent

nous n' avons pas (δὲν ἔχομεν) d'amis.

Ἐὰν ὅμως τὸ οὐσιαστικὸν προσδιορίζεται ὑπὸ ἐπιθέτου ἢ ὑπὸ ὀλοκλήρου προτάσεως, τότε γίνεταί χρῆσις τοῦ ἄρθρου, ὡς

Je ne fais pas des fautes grossières

Δὲν κάμνω λάθη γονδροειδῆ.

Je ne fais pas des fautes qui vous fassent rire.

Δὲν κάμνω λάθη τὰ ὁποῖα νὰ σᾶς κάμνωσι νὰ γελάτε.

Λέξεις.

Je n'ai pas, δὲν ἔχω	le gant, τὸ χειρόκιον
tu n'as pas, δὲν ἔχεις	le troupeau, τὸ ποίμνιον
il n'a pas, δὲν ἔχει	le mouton, τὸ πρόβατον
nous n'avons pas, δὲν ἔχομεν	le sucre, τὸ σάκχαρον
vous n'avez pas, δὲν ἔχετε	le soulier, τὸ ὑπόδημα
ils n'ont pas, δὲν ἔχουσι	la paire, τὸ ζεῦγος
le verre, τὸ ποτήριον	la douzaine, ἡ δωδεκάς
le morceau, τὸ τεμάχιον	voici, ἰδοῦ

Ἔκθεσις 7.

J'ai bu un verre de vin.—J'ai acheté une paire de souliers.—Donnez-moi une feuille de papier.—Vous n'avez pas mangé de viande.—Voici un petit morceau de sucre.—Voici une ocque de poires.—Voici une douzaine de mouchoirs.

Θέμα 8.

Ἔχω πῖσι ποτήριον ὕδατος.—Δὲν ἔχουσι χρήματα.—Ἔχω φάγει ἐξάριετον τεμάχιον κρέατος.—Δὲν ἔχομεν ἀγοράσει μανδύλια.—Ἔχετε ἰδεῖ τὸ ποίμνιον τῶν προβάτων;—Ἰδοῦ ὄκα κρέατος, δωδεκάς μήλων, τεμάχιον ἄρτου.—Δὲν ἔχει ἀγοράσει χειρόκιτις, ἔχει ἀγοράσει ζεῦγος ὑποδημάτων.

14. Τὸ ἄρθρον τίθεται πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων χωρῶν, ποταμῶν, ὀρέων καὶ πρὸ τῶν ὀνομάτων νήσων τινῶν, ὡς la Grèce, ἡ Ἑλλάς, la Turquie, ἡ Τουρκία, la France, ἡ Γαλλία, le Japon, ἡ Ἰαπωνία, le Danube, ὁ

Δούναβις, la Tamise, ὁ Τάμεσις, le Nil, ὁ Νεῖλος, la Maritza, ὁ Ἑβρος· l'Olympe, ὁ Ὀλυμπος, les Alpes, αἱ Ἄλπει, les Himalaya, τὰ Ἰμαλῆα· la Sicile, ἡ Σικελία, la Réunion, ἡ νῆσος τῆς Ἐνώσεως, l'Islande, ἡ Ἰσλανδία.

15. Δὲν τίθεται τὸ ἄρθρον πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων προσώπων καὶ πόλεων, ὡς

Georges, ὁ Γεώργιος	Athènes, αἱ Ἀθῆναι
de Georges, τοῦ, ἀπὸ τὸν Γ.	d' Athènes, τῶν, ἀπὸ τὰς Ἀ.
a Georges, τῷ Γ.	a Athènes, εἰς τὰς Ἀ.

Παρατήρησις. Πρέπει νὰ ἐξαιρέσωμεν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου κανόνος ὡς λαμβάνοντα τὸ ἄρθρον

1ον Τὰ ὀνόματα διαφόρων Ἰταλῶν ποιητῶν καὶ ζωγράφων, ὡς **le Tasse**, ὁ Τάσσο, **l'Arioste**, ὁ Ἀριόστος, **le Titien**, ὁ Τιτιανός, **le Dante**, ὁ Δάντης, ἅτινα διετήρησαν εἰς τὴν Γαλλικὴν τὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον εἶχον εἰς τὴν Ἰταλικὴν.

2ον Τὰ δηλοῦντα ἔργα τέχνης κύρια ὀνόματα, ὡς **le Moïse de Michel¹-Ange**, ὁ Μωϋσῆς τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου, **la Vénus de Milo**, ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου.

3ον Τὰ ὀνόματα πόλεων τινων, ὡς **le Pirée**, ὁ Πειραιεύς, **la Canée**, τὰ Χανία, **le Caire**, τὸ Κάιρον, **la Mecque**, ἡ Μέκκα, **le Havre**, ἡ Χάβρη, **la Havane**, ἡ Ἀβάνα.

16. Παραλείπεται τὸ ἄρθρον εἰς τινὰς ἰδιωτισμούς, ὡς **avoir faim**=πεινᾶν, **avoir soif**=διψᾶν, **avoir raison**=ἔχειν δίκαιον, **avoir tort**=ἔχειν ἄδικον, **avoir peur**=φοβεῖσθαι, **avoir froid**=κρυώνειν, **avoir chaud**=θερμαίνεισθαι, **avoir besoin**=ἔχειν ἀνάγκην, κτλ. π. χ.

Donnez-moi du pain, j'ai faim ;
Il boit (πίνει) de l'eau, il a soif.

¹ Πρόφερε Mikél.

Λέξεις.

Il est, εἶνε		la capitale, ἡ πρωτεύουσα
Ils sont, εἶνε (πληθ.)		la rivière, ὁ ποταμός
le port, ὁ λιμὴν		une île, νῆσος
le nord, ὁ βορρᾶς		une extrémité, ἄκρον
le golfe, ὁ κόλπος		principal, principale, κυριώ-
le touriste, ὁ περιηγητής		deux, δύο [τερος, -α
le cheval, ὁ ἵππος		pour, διὰ
le canal, ἡ διώρυξ	sur, ἐπὶ	

Ἔρκνησις 9.

Les villes principales de la Grèce sont : Athènes, capitale ; Athènes a pour port le Pirée ; Hermopolis, dans l'île de Syra ; Patras, au nord de la Morée (Πελοπόννησος) ; Zante (Ζάκυνθος), Corfou (Κέρκυρα) dans les îles Ioniennes ; Larisse, en Thessalie.

Les villes principales de la Turquie d'Europe sont : Constantinople, port sur le Bosphore, capitale ; Salonique (Θεσσαλονίκη), port sur le golfe du même (ἴδιος) nom ; Andrinople (Ἀδριανούπολις), sur la Maritza.

Θέμα 10.

Κατ' ἔτος (tous les ans) πολλοὶ περιηγητὰὶ ἐπισκέπτονται (visitent) τὴν Ἑλλάδα.—Διὰ τὴν μεταβῆ τις (se rendre) εἰς Ἀθήνας ὀφείλει (on doit) πρῶτον (premièrement) ν' ἀποβιβασθῆ (débarquer) εἰς τὸν Πειραιᾶ.—Ὁ Ἑβρος εἶνε ποταμὸς τῆς Τουρκίας.—Δὲν ἔχετε δίκαιον, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Νικολάου (Nicolas) εἶνε εἰς τὴν πόλιν.—Ὁ Βουκέφαλος (Bucéphale) ἦτο (était) ὁ ἵππος τοῦ Ἀλεξάνδρου (Alexandre).—Τὸν χειμῶνα κρυώνομεν.—Δὲν ἔχετε ἀνάγκην χειροκτίων.

Ἡ Αἴγυπτος (l'Égypte) ἔχει ὡς (comme) πρωτεύουσαν τὸ Κάιρον, πλησίον (près) τοῦ Νείλου, καὶ (et) ὡς πόλεις κυριωτέ-

ρας τὴν Ἀλεξάνδρειαν (Alexandrie), τὴν Δαμιέττην (Damiette), τὸ Πόρτ-Σαΐδ (Port-Saïd) καὶ τὸ Σουέζ (Suez) εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ

LE SUBSTANTIF

Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ.

17. Τὸ θηλυκὸν ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ σχηματίζεται
- 1ον Προσθήκη ἑνὸς **e** εἰς τὸ ἀρσενικόν, ὡς
cousin, ἐξάδελφος, cousine
marchand, ἔμπορος, marchande
voisin, γείτων, voisine
- 2ον Τροπῇ τοῦ τελικοῦ **e** εἰς **esse**, ὡς
comte, κόμης, comtesse
hôte, ξενοδόχος, hôtesse
maître, διδάσκαλος, maîtresse
prince, πρίγκηψ, princesse
tigre, τίγρις, tigresse
- 3ον Τροπῇ τοῦ **teur** εἰς **trice** ἢ **teuse**, ὡς
acteur, ἠθοποιός, actrice
bienfaiteur, εὐεργέτης, bienfaitrice
chanteur, ἀοιδός, chanteuse, ἀοιδός κωφωδίων καὶ
cantatrice, διάσημος ἀοιδός
directeur, διευθυντής, directrice
lecteur, ἀναγνώστης, lectrice
porteur, κομιστής, porteuse
protecteur, προστατής, protectrice

4ον Τροπή τοῦ **eur** εἰς **euse**, ὡς
danseur, χορευτής, **danseuse**
moissonneur, θεριστής, **moissonneuse**
voleur, κλέπτης, **voleuse**
voyageur, ταξιδιώτης, **voyageuse**

5ον Προσλήψει **e** ἀφώνου μετὰ διπλασιασμοῦ τοῦ τελικοῦ
συμφώνου τοῦ ἀρσενικοῦ ἐν τοῖς εἰς **an, en, on, at, et**, ὡς

paysan, χωρικός, **paysanne**
chien, κύων, **chienne**
chrétien, χριστιανός, **chrétienne**
gardien, φύλαξ, **gardienne**
musicien, μουσικός, **musicienne**
lion, λέων, **lionne**
patron, προϊστάμενος, **patronne**
chat, γάτος, **chatte**
poulet, ὀρνίθιον, **poulette**

6ον Τροπή τοῦ **er** εἰς **ère**, ὡς

berger, βοσκός, **bergère**
cuisinier, μάγειρος, **cuisinière**
épiciier, παντοπώλης, **épicière**
jardinier, κηπουρός, **jardinière**
laitier, γαλακτοπώλης, **laitière**
ouvrier, ἐργάτης, **ouvrière**

Σημείωσις. Σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν ἀνωμάλως

duc, δούξ, **duchesse**

loup, λύκος, **louve**

18. Δὲν μεταβάλλονται εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐξῆς οὐσι-
αστικά, **peintre** (ζωγράφος), **auteur** (συγγραφεύς), **amateur**
(ἐρασιτέχνης), **professeur** (καθηγητής), **poète** (ποιητής),
photographe (φωτογράφος), συνήθως ὅμως προτάσσεται αὐτῶν
ἡ λέξις **femme** (γυνή), ὡς

Une femme poète.

19. Σχηματίζουνσι λίαν διαφόρως τὸ θηλυκὸν

le père, ὁ πατήρ	la mère, ἡ μήτηρ
le fils, ὁ υἱός	la fille, ἡ θυγάτηρ
l'homme, ὁ ἄνθρωπος	la femme, ἡ γυνή
l'oncle, ὁ θείος	la tante, ἡ θεία
le neveu, ὁ ἀνεψιός	la nièce, ἡ ἀνεψιά
le frère, ὁ ἀδελφός	la sœur, ἡ ἀδελφή
le roi, ὁ βασιλεὺς	la reine, ἡ βασίλισσα
le bouc, ὁ τράγος	la chèvre, ἡ αἰξ
le cerf, ἄρρην ἔλαφος	la biche, ἡ ἔλαφος
le bélier, ὁ κριός	la brebis, ἡ ἀμνάς
le coq, ὁ ἀλέκτωρ	la poule, ἡ ὄρνις
le cheval, ὁ ἵππος	la jument, ἡ φορβάς
le bœuf, ὁ βοῦς	la vache, ἡ ἀγελάς

Λέξεις.

le fromage, ὁ τυρός	la politesse, ἡ εὐγένεια
le blé, ὁ σίτος	heureux, ἀρσ. εὐτυχής
le repas, τὸ φαγητὸν	heureuse, θηλ. εὐτυχής
le beurre, τὸ βούτυρον	faible, ἀδύνατος
l'écolier, ὁ μαθητὴς	qui, ὅστις, ἥτις
la robe, ἡ ἐσθὴς	avec, μέ, μετὰ

chez, παρὰ τῷ, παρὰ τῆ.

Ἔσκωδισ II.

N' ἀντικατασταθῆ τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου ἀρσενικοῦ.

Heureuse la femme qui se fait (γίγνεται) **la protectrice** des faibles et **la bienfaitrice** des pauvres. — **Une hôtesse** doit recevoir (ὀφείλει νὰ δέχεται) **les voyageuses** avec politesse. — **La laitière** vend (πωλεῖ) du lait. — **La jardinière** cultive (καλλιεργεῖ) des fleurs. — **L'ouvrière** respecte (σέβεται) **la patronne**. — **Les moissonneuses** fauchent (θερίζουσι) le blé. — J'ai acheté du fromage chez **l'épicière**. — **Une femme amateur** photographe.

Θέμα 12.

Ἡ μήτηρ, ἡ θυγάτηρ, ἡ θεία, ἡ ἀνεψιά, ὁ υἱός, ὁ ἀνεψιός, ἡ ἀμνάς, ἡ φορβάς, ὁ βοῦς.— Ἡ ποιμενίς φυλάττει (garde) τὰ πρόβατα.— Ἡ χωρική ἐργάζεται (travail) ἐν τῷ κήπῳ.— Ἡ γείτων ἔχει ἓνα καλὸν υἱὸν καὶ μίαν καλὴν θυγατέρα.— Ἡ μάγειρος παρασκευάζει (prépare) τὸ φαγητόν.— Ἡ διδασκάλισσα διδάσκει (instruit) τὰς μαθητρίδας.— Ἡ γαλακτοπῶλις παρασκευάζει τὸ βούτυρον.— Αἱ ἐργάτιδες ράπτουσιν (cousent) ἐσθῆτας.— Ἐχω μίαν ἀδελφὴν ἣτις εἶνε καλὴ ἀναγνώστρια.— Λύκκινα ἐγαλούχησε (allaita) τὸν Ρῶμον καὶ Ρωμύλον (Remus et Romulus).

Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ.

20. Κανὼν γενικός. Ὁ πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζεται ἐν τῇ Γαλλικῇ τῇ προσθήκῃ ἑνὸς *s* εἰς τὸν ἐνικόν, ὡς

le livre	les livres
la table, ἡ τράπεζα,	les tables
l'homme	les hommes

21. Τὰ εἰς *s, x, z* λήγοντα οὐσιαστικὰ δὲν μεταβάλλονται εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

le fils	les fils
la noix, τὸ κάρυον	les noix
le nez, ἡ ρίς	les nez

22. Τὰ εἰς *au, eau, eu* λήγοντα οὐσιαστικὰ λαμβάνουσι *x* εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

le noyau, ὁ πυρήν,	les noyaux
le bateau, τὸ πλοῖον,	les bateaux
le feu, τὸ πῦρ,	les feux

23. Τὰ εἰς **ou** λήγοντα οὐσιαστικὰ λαμβάνουσιν **s**, ὡς

le trou, ἡ ὀπή, les trous

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξ ἧς, bijou (κόσμημα), caillou (γάλιξ), chou (κράμβη), genou (γόνου), hibou (γλαυζύ), joujou (ἄθυρμα), pou (φθεῖρ), τὰ ὅποια λαμβάνουσι **x**, ὡς les bijoux, κτλ.

24. Τὰ εἰς **al** λήγοντα οὐσιαστικὰ τρέπουσι τὴν κατάληξιν **al** εἰς **aux**, ὡς

le cheval les chevaux

l'animal, τὸ ζῶον, les animaux

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξ ἧς, bal (χορός), carnaval (ἀπόκρισω), chacal (θώς), ἅτινα λαμβάνουσι **s**, ὡς les bals, κτλ.

25. Τὰ εἰς **ail** λήγοντα τρέπουσι καὶ ταῦτα τὴν κατάληξιν **ail** εἰς **aux**, ὡς

le travail, ἡ ἐργασία, les travaux

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξ ἧς, ail (σκόροδον), détail (λεπτομέρεια), éventail (ριπίδιον), gouvernail (πηδάλιον), ἅτινα λαμβάνουσι **s**, ὡς les détails, κτλ.

26. Τὸ οὐσιαστικὸν **aïeul** (πάππος) ἔχει διπλοῦν πληθυντικόν, **aïeuls** (οἱ ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς πάπποι), **aïeux** (οἱ πρόγονοι).

27. Τὸ οὐσιαστικὸν **ciel** (οὐρανός) ἔχει ὡσαύτως διπλοῦν πληθυντικόν, **cieux** (οἱ οὐρανοί, ὁ Θεός), **ciels** (θόλος λατομείου, οὐρανὸς κλίνης ἢ κλίμα χώρης τινός).

28. Τὸ οὐσιαστικὸν **œil** (ὀφθαλμός) ἔχει πληθυντικὸν **yeux**. Ἐν συνθέσει ὅμως, ὡς πρῶτον συνθετικόν, ἔχει πληθυντικὸν **œils**, ὡς l'œil-de-bœuf (ὁ φεγγίτης), les œils-de-bœuf.

29. Τὸ οὐσιαστικὸν **bétail** (τὰ κτήνη, περιληπτικῶς) ἔχει πληθυντικὸν **bestiaux**.

Λέξεις.

l'oiseau, τὸ πτηνὸν
 l'hôpital, τὸ νοσοκομεῖον
 le prix, τὸ βραβεῖον
 le cheveu, ἡ θρίξ
 le chasseur, ὁ κυνηγὸς
 le médecin, ὁ ἰατρός
 le bras, ὁ βραχίον
 le jour, ἡ ἡμέρα

le tombeau, ὁ τάφος
 le souriceau, τὸ ποντικᾶκι
 le Grec, ὁ Ἕλληνας
 la souris, ὁ ποντικός
 la perdrix, ἡ πέρδιξ
 blanc, λευκός
 antique, ἀρχαῖος
 notre père, ὁ πατὴρ ἡμῶν

*** Ἀσκηδὶς 13.**

Les bons écoliers recevront (θα λάβωσι) des prix.—
 Les chiens gardent (φυλάττουσι) les troupeaux.—Les
 petits enfants s'amuseut (διασκεδάζουσι) avec des jou-
 joux.—La souris se cache (κρύπτεται) dans des trous
 avec les souriceaux.—Le lion est le roi des animaux.—
 Vénérons (ὡς σεβώμεθα) les cheveux blancs des aïeuls.—
 Le jardinier plante (φυτεύει) des choux.—J'ai deux
 yeux.—Les bijoux de la comtesse.

Θέμα 14.

Ὁ κυνηγὸς φονεύει (tue) πέρδικας.—Αἱ ἐργασίαι τῶν μαθη-
 τῶν.—Αἱ γλαῦκες εἶνε πτηνά.—Ὁ ἄνθρωπος ἔχει δύο βραχί-
 ονας.—Οἱ πτωχοὶ εὐρίσκουσιν (trouvent) ἐν τοῖς νοσοκομείοις
 καλοὺς ἰατροὺς.—Ἐντὸς τῶν (1) ἀρχαίων (3) τάφων (2) ἔχουσιν
 εὖρει (on a trouvé) πολλὰ κοσμήματα.—Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν
 τοῖς οὐρανοῖς=κατὰ λέξιν· πάτερ ἡμῶν, ὅστις εἶσθε (êtes) εἰς
 τοὺς οὐρανοὺς.—Οἱ πρόγονοι τῶν Ἑλλήνων.—Αἱ ἀπόκρεω εἶνε
 ἡμέραι εὐθυμίας (de divertissement).

Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ (συνέχεια).

30. Τὰ ἐξῆς οὐσιαστικὰ μεταβάλλουσιν ἐν τῷ πληθυν-
 τικῷ τὴν **σημασίαν**

Ἐνικὸς	Πληθυντικὸς
le ciseau, ἡ σμίλη	les ciseaux, ἡ ψαλὶς
la lunette, τὸ τηλεσκόπιον	les lunettes, τὰ δίοπτρα
le fer, ὁ σίδηρος	les fers, τὰ δεσμά
le gage, τὸ ἐνεχυρῶν	les gages, ὁ μισθὸς ὑπηρετοῦ
l'herbe, ἡ χλόη	les herbes, αἱ βοτάναι
la troupe, ὁ ὄμιλος, ὁμάδα	les troupes, τὰ στρατεύματα
la lumière, τὸ φῶς	les lumières, αἱ γνώσεις
l'aboi, ἡ ὑλακὴ	les abois, ἡ ἀγωνία
la défense, ἡ ἀμυνα	les défenses, οἱ χυλιόδοντες

31. Τὰ ἐξῆς οὐσιαστικὰ δὲν ἔχουσιν ἐνικὸν

les accordailles, θ. ὁ ἀρραβῶν
les affres, θ. ἡ φρίκη
les aguets, ἀρ. ἡ ἐνέδρα
les alentours, ἀρ. τὰ περὶ
les annales, θ. τὰ χρονικά
les armoiries, θ. τὰ οἰκόσημα
les arrérages, ἀρ. οἱ ὀφειλόμενοι τόκοι
les arrhes, θ. ὁ ἀρραβῶν, τὸ καπάρων
les besicles, θ. τὰ ἐπὶ τῶν ὄτων στηριζόμενα δίοπτρα
les broussailles, θ. τὰ φρύγανα, οἱ θάμνοι
les catacombes, θ. αἱ κατακόμβαι
les confins, ἀρ. τὰ μεθόρια
les décombres, ἀρ. τὰ ἐρείπια, κρημνίσματα οἰκοδομῆς
les dépens, ἀρ. ἡ δαπάνη, ἡ ζημία
les entrailles, θ. τὰ ἐντόσθια
les fiançailles, θ. ὁ ἀρραβῶν
les frais, ἀρ. ἡ δαπάνη, τὰ ἐξοδα
les funérailles, θ. ἡ κηδεία
les mânes, ἀρ. αἱ ψυχὰ τῶν τεθνεώτων
les matériaux, ἀρ. τὰ ὑλικά
les matines, θ. ὁ ὄρθρος

les mœurs¹, θ. τὰ ἤθη

les nippes, θ. τὰ ἱμάτια

les obsèques, θ. ἡ κηδεΐα

les pleurs, θ. τὰ δάκρυα

les ténèbres, θ. τὸ σκότος

les vèpres, θ. ὁ ἑσπερινός, ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ

les vivres, ἀρ. τὰ τρόφιμα

32. Δὲν τίθεται τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ ἐν τέλει τῶν φύσει ἀμεταβλήτων λέξεων ἢ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι προσονομαζοῦσιν ἐνιαχίον τι, ὡς les oui, les non, les a, les e, plusieurs quatre.

Παράδειγμα

Les **si**, les **car**, les **pourquoi** sont la porte par

Τὰ ἐάν, διότι, διατί εἶνε ἡ θύρα δι'

où la noise entra dans l'univers (La Fontaine)

ἢς ἢ ἔρις εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον.

Πληθυντικὸς τῶν σύνθετων οὐσιαστικῶν.

33. Ὄταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν σύγκειται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, ἀμφότερα λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς

un chou-fleur, ἀνθοκράμβη, des choux fleurs

un chef-lieu, πρωτεύουσα νομοῦ, des chefs-lieux

34. Ὄταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν σύγκειται ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, ἀμφότερα ὡσαύτως λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς

une basse-cour, ὄρνιθών, des basses-cours

une petite-fille, ἐγγονή, des petites-filles

35. Ὄταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν σύγκειται ἐκ δύο

¹ Πρόφερε meur ἢ meurss.

οὐσιαστικῶν ἠνωμένων διὰ προθέσεως, τὸ πρῶτον μόνον λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς

un chef-d'œuvre, ἀριστούργημα, des chefs-d'œuvre
un arc-en-ciel, οὐράνιον τόξον, des arcs-en-ciel.

36. Ὄταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν σύγκριται ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ῥήματος, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς

un passe-port, διαβατήριον, des passe ports
un abat-jour, φωτοκάλυμμα, des abat-jours
un essuie-main, χειρόμακτρον, des essuie mains

37. Ὄταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν σύγκριται ἐξ ἀκλίτου λέξεως καὶ οὐσιαστικοῦ, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς

un avant-coureur, πρόδρομος, des avant-coueurs

38. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξῆς σύνθετα οὐσιαστικά, un terre-plein (πρόχωμα), des terre-pleins, un coq-à-l'âne (ἀσυνάρτητος λόγος), des coq-à-l'âne, un pied-à-terre (προσωρινὸν κατάλυμα), des pied-à-terre, une grand'mère (μάμμη), des grand'mères, une grand'rue (μεγάλη, κυρία ὁδός), des grand'rues, un porte-monnaie (βαλάντιον), des porte-monnaie, un timbre-poste (γραμματοσήμον), des timbres-poste.

Λέξεις.

un oiseau-mouche, τροχίλος (πτηρὸν)	le petit fils, ὁ ἔγγονος
un cerf-volant, χάρτινος ἀετὸς	le restaurant, τὸ ἐστιατόριον
un sourd-muet, κωφάλαλος	la cuisine, τὸ μαγειρεῖον
un ver à soie, μεταξοσκώληξ	la nature, ἡ φύσις
un fer à cheval, πέταλον	une école, σχολή
un porte-plume, κονδυλοφόρος	utile, ὠφέλιμος
un coffre-fort, χρηματοκι- βώτιον	souvent, συνήθως
un sous-sol, ὑπόγειον	trois, τρεῖς, τρία

Ἄσκησις 15.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικόν.

Un oiseau-mouche, des..., un sous sol, des..., un coffre-fort, des..., un sourd-muet, des..., un ver à soie, des..., un fer à cheval, des..., un passe-port, des..., un essuie-main, des..., un porte-monnaie, des..., un timbre-poste, des..., un chef lieu, des..., un petit-fils, des...

Θέμα 16.

Ἔχω ἀγοράσει μίαν δωδεκάδα χειρομάκτρων.—Οἱ τροχίλοι εἶνε τὰ κοσμήματα τῆς φύσεως.—Ἐντὸς τῶν ὀρνιθῶνων ὑπάρχουσιν ὠφέλιμα (2) ζῷα (1).—Τὰ ἀριστουργήματα τοῦ ζωγράφου.—Ἔχομεν ἰδεῖ δύο οὐράνια τόξα.—Τὰ μαγειρεῖα τῶν ἐστιατορίων εἶνε συνήθως εἰς τὰ ὑπόγεια.—Ἐν τοῖς χρηματοκιβωτίοις ἐγκλείομεν (on enferme) χρήματα.—Οἱ μικροὶ χωρικοὶ ἐτοιμάζουσι (préparent) τρεῖς ἀετούς.—Εἰς Παρισίους (Paris) ὑπάρχει σχολὴ κωφκλάλων.—Δύο φωτοκλύμματα.

Πληθυντικὸς τῶν ξενικῶν οὐσιαστικῶν.

39. Τὰ ξενικὰ οὐσιαστικὰ ἤτοι τὰ εἰλημμένα ἐκ ξένων γλωσσῶν λαμβάνουσι s εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς un album (λεύκωμα), des albums, un opéra (μελόδραμα), des opéras, un numéro (ἀριθμὸς), des numéros.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξῆς, un pater (κυριακὴ προσευχή), des pater, un post-scriptum (ὕστερόγραφον), des post-scriptum, un cicerone (ὁδηγὸς περιηγητῶν), des ciceroni, un dilettante (ἐρασιτέχνης), des dilettanti.

Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.

40. Τὰ κύρια ὀνόματα δὲν μεταβάλλονται εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

Les deux Sénèque.

41. Εἰς τὰς ἐξῆς ὅμως περιπτώσεις τὰ κύρια ὀνόματα λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ

1ον Ὅταν σημαίνωσι πρόσωπα ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀνομάζομεν, ὡς

Les Corneilles et les Racines sont rares (σπάνιοι) =
ποιηταὶ ὡς ὁ Κορνήλιος καὶ ὁ Ρακίνας εἶνε σπάνιοι.

2ον Ὅταν σημαίνωσι **μεγάλας οἰκογενείας**, ὡς

Les Bourbons, οἱ Βουρβῶνοι, les Napoléons, ἡ Ναπολέοντειος οἰκογένεια, les Horaces, οἱ Ὁράτσιοι.

3ον Ὅταν τὰ κύρια ὀνόματα τῶν προσώπων εἶνε **δηλωτικὰ τῶν ἔργων ἢ ἐφευρέσεων** αὐτῶν, ὡς

J'ai plusieurs Virgiles dans ma bibliothèque (ἔχω πολλοὺς Βιργιλίους εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου = πολλὰ ἀντίτυπα τῶν ἔργων τοῦ Βιργιλίου).

Le musée du Louvre s'est enrichi de plusieurs Raphaëls (τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου ἐπλουτίσθη μὲ πολλὰς εἰκόνας τοῦ Ραφαήλ).

4ον Ὅταν σημαίνωσιν **ὀνόματα χωρῶν**, ὡς

Les deux Guinées, αἱ δύο Γουινέαι, les deux Amériques, les trois Guyanes, αἱ τρεῖς Γουιάνηι.

Λέξεις.

- un poney (ἀγγλ. πρόφ. poné), μικρὸς ἵππος
- un tramway (ἀγγλ. πρόφ. tramoué), τροχιόδρομος
- un yacht (ὀλλανδ. πρόφ. iak), θλαμηγὸς
- un czar (ρωσσ. πρόφ. gzar), τσάρος
- une villa (λατιν.), θέρετρον (ἔπαυλις)
- un isthme (πρόφ. izme), ἰσθμὸς
- une famille, οἰκογένεια
- une tragédie, τραγωδία
- une carte postale, ταχυδρομικὸν δελτάριον
- l'empereur, ὁ αὐτοκράτωρ

français, française, γάλλος, γαλλίς ἢ γαλλικός, -ῆ
 anglais, anglaise, ἀγγλος, ἀγγίς ἢ ἀγγλικός, -ῆ
 hollandais, hollandaise, ὀλλανδός, ὀλλανδή ἢ ὀλλανδικός, -ῆ
 tout, toute, πᾶς, πᾶσα
 tous, toutes, πάντες, πᾶσι
 plus... que, πλέον... ἢ

Ἔκθεσις 17.

Deux albums de cartes postales.— Les Newtons sont plus rares que les Napoléons.— Les trois Guyanes sont: la Guyane française, la Guyane anglaise et la Guyane hollandaise.— Tu réciteras (θ' ἀπαγγείλῃς) deux pater.— Tous les poètes ne sont pas des Boileaux.— L'isthme de Panama réunit (συνδέει) les deux Amériques.— La famille des Habsbourgs règne (βασιλεύει) en Autriche (Ἀυστρία).— Les tramways circulent (κυκλοφοροῦσι) sur les grand' rues.

Θέμα 18.

Οἱ ἐρασιτέχναι ἀγαπῶσι (aiment) τὰ μελοδράματα. — Ἐχουσιν ἀγοράσει τρεῖς μικροὺς ἵππους. — Τὰ θέρετρα τῆς Κηφισσίας (Képhissia). — Ἡ Γαλλία (la France) ἔχει δύο Ρακίνας (Racine) καὶ δύο Κορνηλίους (Corneille). — Αἱ θαλαμηγοὶ εἶνε πλοῖα. — Οἱ τσάροι εἶνε αὐτοκράτορες πασῶν τῶν Ρωσσιῶν (la Russie). — Ἡ τραγωδία τῶν Ὁρατίων (Horace) εἶνε μία τῶν ὠραιοτέρων (des plus belles) τοῦ Κορνηλίου. — Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἰταλίας (Italie) ὁδηγοὶ δεικνύουσιν (montrent) εἰς τοὺς ταξιδιωτὰς τὰ περίεργα τῆς Χερσονήσου (les curiosités de la Péninsule).

Διγενῆ οὐσιαστικά.

42. **Amour**, ἀγάπη, ἔρως, **délice**, ἡδονή, καὶ **orgue**, ὄργανον μουσικόν, εἶνε ἀρσενικοῦ γένους εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ **θηλυκοῦ** εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

Le divin (θεῖος) amour.
Les premières (πρῶτος) amours.
Un grand (μέγας) orgue.
De grandes orgues
De grandes délices.

43. Foudre, κεραυνός, εἶνε γένους **θηλυκοῦ**, ὡς

La foudre est tombée

Ὁ κεραυνός ἔπεσεν.

Εἶνε γένους **ἀρσενικοῦ** εἰς μεταφορικὰς ἐκφράσεις, ὡς

Un foudre de guerre (μέγας πολεμιστής).

Un foudre d'éloquence (δεινός ρήτωρ).

44. Gens (ἄνθρωποι), ἀπικτεῖ τὰ μὲν **πρὸ αὐτοῦ** ἐπίθετα εἰς τὸ **θηλυκὸν** γένος, τὰ δὲ **μετ' αὐτὸ** εἰς τὸ **ἀρσενικόν**, ὡς

Les bonnes gens.

Les gens paresseux.

Ὅταν ἡ λέξις **gens** δηλοῖ **ἐπάγγελμα**, τὰ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενα ἐπίθετα εἶνε **πάντοτε** γένους **ἀρσενικοῦ**, ὡς

Certains gens de lettres, μερικοὶ λόγιοι.

Σημειώσις. Τὸ ἐπίθετον **tout** (πᾶς), πληθ. tous, θηλ. toute (πᾶσα), πληθ. toutes, εἶτε **πρὸ** τῆς λέξεως **gens**, εἶτε **μετ' αὐτήν**, εἶνε γένους **ἀρσενικοῦ**

1ον Ὅταν ὄν ἀκολουθῆται ὑπὸ ἄλλου ἐπιθέτου, ὡς

Tous les gens que je connais

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι οὓς γνωρίζω.

2ον Ὅταν τὸ ἐπόμενον τῷ **tout** ἐπίθετον εἶνε **διγενές**, ὡς

Tous les honnêtes gens

Πάντες οἱ τίμιοι ἄνθρωποι.

Ἐάν ὅμως τὸ ἐπίθετον ἔχη διάφορον κατάληξιν δι' ἀμφότερα τὰ γένη, τότε τίθενται εἰς τὸ **θηλυκὸν** ἀμφότερα, καὶ τὸ **tout** καὶ αὐτὸ τὸ ἐπίθετον, ὡς

Toutes les bonnes gens.

45. **Œuvre**, ἔργον, πράξις, εἶνε πάντοτε γένους **θηλυκοῦ**, ὡς

Une bonne œuvre
Les œuvres complètes de Molière
Τὰ ἅπαντα τοῦ Μολιέρου.

Ὅταν ὅμως λέγηται **περὶ** τοῦ συνόλου τῶν ἔργων ἐνὸς μουσικοῦ ἢ χαλκογράφου, εἶνε γένους **ἀρσενικοῦ**, ὡς

Tout l'œuvre de Rossini.

46. **Pâque** (πάσχα τῶν Ἰουδαίων), εἶνε **θηλυκοῦ** γένους καὶ γράφεται μὲ **μικρὸν γράμμα**, ὡς

La pâque des Juifs, τῶν Ἰουδαίων.

Pâque ἢ **Pâques** (Πάσχα τῶν Χριστιανῶν), εἶνε **ἀρσενικοῦ** γένους καὶ γράφεται μὲ **κεφαλαῖον**, ὡς

A Pâques prochain, τὸ προσεχὲς Πάσχα.

Εἰς τὰς ἐκφράσεις **Pâques fleuries** (Κυριακὴ τῶν Βατίων), **Pâques closes** (Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ), **faire de bonnes Pâques** (μεταλαμβάνειν), ἢ λέξις **Pâques** εἶνε **θηλυκοῦ** γένους **πληθυντικοῦ** ἀριθμοῦ.

Εὐχόμενοι τὸ Πάσχα οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰς ἐκφράσεις **Joyeuses Pâques**, **heureuses Pâques**. Αἱ ἐκφράσεις αὗται εἶνε ἐλλειπτικαὶ ἀντὶ τῶν **Joyeuses fêtes de Pâques**, **heureuses fêtes de Pâques**.

47. **Chose** (πράγμα), εἶνε γένους **θηλυκοῦ**, ὡς

J'ai acheté une bonne chose.

Εἶνε γένους **ἀρσενικοῦ** ἐν τῇ ἐκφράσει **quelque chose** (κάτι), ὡς

Donnez-moi quelque chose de beau, ὠραῖον.

Λέξεις.

le jeûne, ἡ νηστεία	vieux, vieille, γέρον, γράια
le mal, τὸ κακόν	grand, grande, μέγας, μεγάλη
la patrie, ἡ πατρίς	malheureux, δυστυχής
la fête, ἡ ἑορτή	vous, vos, κτητικὰ ἐπίθετα
la prière, ἡ προσευχή	[= ὁμῶν
une église, ἐκκλησία	sept, ἑπτὰ
méchant, méchante, κακός, -ή	lentement, βραδέως
dernier, dernière, τελευ-	comme, ὡς
[ταίος, -α	que... soit, ὡς εἶνε

Ἔκθεσις 19.

Les vieilles gens vont (πηγαίνουν) lentement.—Les gens paresseux ne vont pas travailler (νὰ ἐργασθῶσι).—Je vous montrerai (θὰ σοῦ δείξω) quelque chose de beau.—Pâques est célébré (ἐορτάζεται) comme la plus grande fête de l'Eglise.—Toutes les méchantes gens font (καμνύουσι) le mal.—Que votre patrie soit vos premières et vos dernières amours !

Et cependant viens recevoir
 Le baiser d'amour fraternel
 Καὶ ἐν τοσούτῳ ἔλθε νὰ λάβῃς
 Τὸ φίλημα ἀγάπης ἀδελφικῆς
 (La Fontaine.—Le coq et le renard).

Θέμα 20.

Ἡ μεγάλη ἀγάπη τῆς πατρίδος.—Οἱ καλοὶ ἄνθρωποι εἶνε περιζήτητοι (recherchés).—Οἱ λόγοι εἶνε γενικῶς (en général) δυστυχεῖς.—Θὰ σοῦ πληρώσω (je vous payerai) τὸ προσέχες Πάσχα.—Τρώγω (je mange) κἄτι καλόν.—Διηγηθῆτέ μοι (racontez-moi) τὸ πᾶσχα.—Δὲν ἀγαπῶ (je n'aime pas) τοὺς ἀνηρούς ἀνθρώπους.—Τὸ πᾶσχα τῶν Ἰουδαίων διήρκει

(durait) ἑπτὰ ἡμέρας.—Διὰ (par) τῆς προσευχῆς καὶ τῆς νηστείας οἱ χριστιανοὶ προετοιμάζονται (se préparent) διὰ τὴν μεταλάβωσιν (à faire...).

48. Οὐσιαστικά τινὰ ἀλλάσσοντα γένος μεταβάλλουσι τὴν σημασίαν.

Ἄρσενικὸν

un aide, βοηθός
 un aigle, αετὸς
 un couple, ἀνδρόγυνον
 un crêpe, πένθιμος ταινία
 un enfant, παιδίον
 un enseigne, σηματοφόρος

 un foret, τρύπανον
 un garde, φρουρὸς
 un hymne, ὕμνος ἐθνικὸς
 un livre, βιβλίον
 un manche, λαβὴ ἐργαλείου
 un mémoire, ὑπόμνημα
 un mode, μέθοδος, ἔγκλισις
 un moule, τύπος, κλοῦπι
 un mousse, ναυτόπαις
 un page, βασιλικὸς ἀκόλουθος
 un période, ἀκμή, κολοφῶν
 un poêle¹, θερμάστρα
 un somme, ὕπνος βραχὺς
 un souris, μειδίαμα
 un tour, γῦρος, στροφή
 un trompette, σαλπικτῆς
 un vase, δοχεῖον
 un voile, πέπλος

Θηλυκὸν

une aide, βοήθεια
 une aigle, σημασία
 une couple, ζεύγος, δύο
 une crêpe, τηγανίτα
 une enfant, κόρη
 une enseigne, ἔμβλημα κατα-
 | στήματος
 une forêt, δάσος
 une garde, φρουρά
 une hymne, ὕμνος θρησκευτικὸς
 une livre, λίρα, λίτρα
 une manche, χεῖρις φορέματος
 une mémoire, μνήμη
 une mode, συρμός
 une moule, μῦδι
 une mousse, βρύον, ἀφρός
 une page, σελίς
 une période, περίοδος
 une poêle, τηγάνι
 une somme, ποσότης
 une souris, ποντικὸς
 une tour, πύργος
 une trompette, σάλπιγξ
 une vase, ἴλὺς ποταμοῦ
 une voile, ἱστίον

¹. Πρόφ. poale.

Λέξεις.

le pigeon, ἡ περιστέρω
 le balai, τὸ σάρωθρον
 le cristal, τὸ κρύσταλλον
 le magasin, τὸ κατάστημα
 le deuil, τὸ πένθος
 l'habit, τὸ ἔνδυμα

l'œuf, les œufs¹, τὸ ὠόν, τὰ ὠά
 la statue, τὸ ἄγαλμα
 la classe, ἡ τάξις
 la veste, ὁ ἐπενδύτης
 la charrue, τὸ ἄροτρον
 la dame, ἡ κυρία

Ἄσκησις 21.

Un vase de cristal.—Une enseigne de magasin.—La manche de l'habit.—Une couple d'œufs.—Le page du prince.—La vase de la rivière.—Une livre de viande.—Tournez (στρέψατε) la page.—Un moule de statue.—Un crêpe de deuil.—Le manche de la charrue.

Θέμα 22.

Ἐν ζευγος περιστερῶν.—Ὁ (1) Παρισινός (de Paris) (3) συρμός(2).—Ἡ λαβὴ τοῦ σκρόθρου.—Ὁ Πύργος τοῦ Γαλατᾶ (Galata) ἐν Κωνσταντινουπόλει.—Ἡ θερμάστρα τῆς τάξεως.—Ἡ φρουρὰ διέρχεται (passe).—Ἐγὼ καλὴν μνήμην.—Ἴδου τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον στοιχίζει (coûte) μίαν λίραν.—Τὰ δένδρα τοῦ δάτους.—Ἡ χειρὶς τοῦ ἐπενδύτου.—Ἄς ὑπάγωμεν νὰ κάμωμεν (allons faire) ἕνα γῦρον.—Ὁ πέπλος τῆς κυρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ

L'ADJECTIF

Σχηματισμὸς τοῦ Θηλυκοῦ.

49. Κανὼν γενικός. Τὰ ἐπίθετα λαμβάνουσιν e εἰς τὸ **θηλυκόν**, ὡς

¹ Τὸ f εἰς τὸν πληθυντικὸν δὲν προφέρεται.

petit, μικρός, petite
grand, μέγας, grande
élevé, ύψηλός, élevée

50. Τὰ εἰς **e** λήγοντα ἐπίθετα εἶνε κοινού γένους, ὡς

un thème facile, εύκολον θέμα
une dictée facile, εύκολος ύπαγόρευσις

51. Τὰ εἰς **ei, eil, en, on, et**, λήγοντα διπλασιάζουσι τὸ τελικὸν σύμφωνον καὶ λαμβάνουσιν **e** ἄφω-
νον, ὡς

naturel, φυσικός, naturelle
pareil, παρόμοιος, pareille
ancien, ἀρχαῖος, ancienne
bon, καλός, bonne
muet, ἄφωνος, muette

Ἵσασύτως καὶ τὰ ἐπίθετα **bas** (χαμηλός), **gras** (παχύς), **gros** (χονδρός), **las** (κεκμηκός), **épais** (πυκνός), **gentil** (εύχα-
ρις), **nul** (οὐδείς), **sot** (ἀνόητος), **expres** (ρητός), κάμνουσι
basse, grasse, grosse, lasse, épaisse, gentille, nulle, sotté, expresse.

Ἐξαιρέσις. Τὰ ἐπίθετα **complet** (πλήρης), **concret** (συγκεκριμένος), **discret** (ἐχέμυθος), **inquiet** (ἀνήσυχος), **secret** (μυστικός), κάμνουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν **complète, concrète, discrète, inquiète, secrète.**

52. Τὰ ἐπίθετα **beau** (ώραῖος), **nouveau** (νέος), **fou** (τρε-
λός), **mou** (μαλακός), **vieux** (παλαιός, γέρων), μετατρέπομενα
πρὸ φωνήεντος ñ h ἀφώνου εἰς **bel, nouvel, fol, mol,**
vieil (un **bel oiseau, un bel homme**), σχηματίζουσι τὸ
θηλυκὸν **belle, nouvelle, folle, molle, vieille.**

Λέξεις.

le bureau, τὸ γραφεῖον
 le tableau, ὁ πίναξ
 le mur, ὁ τοῖχος
 une herbe, χλόη
 la musique, ἡ μουσικὴ
 la langue, ἡ γλῶσσα
 la carte, ὁ χάρτης
 la pensée, ἡ σκέψις
 la joie, ἡ χαρὰ

la plume, τὸ πτερόν, ἡ γραφίς
 noir, μέλας
 haut, ὑψηλός
 large, εὐρύς
 mûr, ὄριμος
 universel, παγκόσμιος
 éclairé, φωτισμένος
 verni, βερνικωμένος
 j'ai donné, ἔγω δῶσει

Ἔκθεσις 23.

La classe est haute et large; elle (αὕτη) est éclairée par de grandes fenêtres.

En entrant (εἰσερχόμενος), je vois (βλέπω) d'abord (πρῶτον) le grand tableau noir, les tables vernies pour les écoliers et le bureau élevé du maître.

Sur les murs, il y a de belles cartes.—Une mode nouvelle.—Une pensée secrète.—Une joie complète.—Voici une fleur naturelle.—Nous devons respecter (ὀφείλομεν νὰ σεβώμεθα) les vieilles gens.—Proverbe (παροιμία): La belle plume fait (κάνει) le bel oiseau.

Θέμα 24.

Ἔχω μίαν καλὴν μικρὰν ἀδελφὴν.—Τὸ μῆλον εἶνε ὄριμον.—Ἡ χλόη εἶνε πυκνή.—Ἡ Ἐκκλησία τῆς Παναγίας (la Vierge) εἶνε παλαιά.—Ἡ μάμμη εἶνε ἀνήσυχος.—Τὰ παρχύθρα τῆς οἰκίας εἶνε χαμηλά.—Ἔχω δῶσει παλαιόν τι ἔνδυμα εἰς ἕνα γέροντα.—Ἡ μουσικὴ εἶνε γλῶσσα παγκόσμιος.—Ἡ ὄρνις εἶνε παχεῖα.—Ἡ μικρὰ ἐξαδέλφη εἶνε ἄλλοτος.—Τί (quelle) ὄρατιον ἄνθος!

33. Τὰ εἰς **f** λήγοντα ἐπίθετα τρέπουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ **f** εἰς **ve**, ὡς

actif, δραστήριος, active
neuf, καινούργιος, neuve.

54. Τὰ εἰς **x** λήγοντα τρέπουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ **x** εἰς **se**, ὡς

un homme heureux
une femme heureuse
un enfant jaloux, ζηλότυπος
une fille jalouse.

Ἐξαίρεσις. Τὰ ἐπίθετα **doux** (γλυκός), **faux** (ψευδής), **roux** (πυρρόθριξ) κάμνουσι **douce**, **fausse**, **rousse**.

55. Τὰ εἰς **eur** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν εἰς τὸ θηλυκὸν εἰς **euse**, ὡς

trompeur, ἀπατηλός, trompeuse.

56. Τὰ πλείστα τῶν εἰς **teur** ληγόντων σχηματίζουν εἰς τὸ θηλυκὸν εἰς **trice**, ὡς

destructeur, καταστροφεύς, destructrice.

57. Τὰ ἐπίθετα **majeur** (μείζων), **mineur** (ἐλάσσων), **meilleur** (καλλίτερος) κάμνουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν **majeure**, **mineure**, **meilleure**.

58. Τὰ εἰς **erieur** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν εἰς τὸ θηλυκὸν τῇ προσθήκῃ ἐνὸς **e** ἀφώνου, ὡς

supérieur, ἀνώτερος, supérieure.

59. Τὰ ἐπίθετα εἰς **er** σχηματίζουν εἰς τὸ θηλυκὸν εἰς **ere**, ὡς

léger, ἐλαφρός, légère
entier, ὁλόκληρος, entière
premier, πρῶτος, première.

60. **Blanc** (λευκός), **franc** (εἰλικρινής), **sec** (ξηρός), **frais** (δροσερός, νωπός), κάμνουσι **blanche**, **franche**, **sèche**, **fraîche**.

61. Public (δημόσιος), **caduc** (γεγηρακώς), **grec** (ἑλληνικός, Ἕλληνα), **turc** (ὀθωμανικός, ὀθωμανός), **tiers** (τρίτος) κάμνουσι **publique, caduque, grecque, turque, tierce.**

62. Bénin (πρῶτος), **malin** (πονηρός), **long** (μακρὸς) κάμνουσι **bénigne, maligne, longue.**

63. Favori (εὐνοούμενος), **coi** (ἥσυχος) κάμνουσι **favorite, coite.**

64. Τέλος, τὰ εἰς **gu** λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουσιν ἓ ἄφωρον μετὰ διαιρετικοῦ σημείου, ὡς

aigu, ὀξύς, aiguë.

Λέξεις.

un éléphant, ἐλέφας	la vallée, ἡ κοιλάς
la grammaire, ἡ γραμματικὴ	la dent, ὁ ὀδοῦς τομον
la chaleur, ὁ καύσων	la personne, τὸ πρόσωπον, ἄ-
la terre, ἡ γῆ	oisif, ὀκνηρὸς
la neige, ἡ χιὼν	vif, ζωηρὸς
la partie, τὸ μέρος	agile, εὐκίνητος
la montagne, τὸ ὄρος	délicieux, θελκτικὸς
la nouvelle, ἡ εἰδήσις	laborieux, φιλόπονος

Ἄσκησις 25.

Pierre (ὁ Πέτρος) a perdu (ἔχει χάσει) la grammaire grecque.—Après (μετὰ) une longue chaleur la terre est sèche.—Il y a de la neige sur la partie supérieure de la montagne.—Christo se baigne (λούεται) dans l'eau fraîche de la rivière.—Les moissonneuses ne restent pas (δὲν μένουσι) oisives.—La pomme est meilleure que la poire.—La chèvre est plus légère, plus agile que la brebis; elle est vive, capricieuse (**Buffon**).

Θέμα 26.

Ἡ εἰδήσις εἶνε ψευδής.—Ἡ ὀθωμανικὴ (2) γλῶσσα (1) πρέπει νὰ διδάσκηται (doit être enseignée) εἰς τὰ ἑλληνικὰ (2)

σχολεῖς (1).— Ἡ θελακτικὴ κοιλάς τῶν Τεμπῶν (de Tempé) ἐν Θεσσαλίᾳ (en Thessalie).— Οἱ μακροὶ καὶ λευκοὶ ὀδόντες τοῦ ἐλέφαντος.— Τὸ ὕδωρ τὸ ὁποῖον ἔχω πῖει δὲν ἦτο (n'était pas) δροσερόν.— Ἡ μήτηρ εἶνε δραστηρία καὶ φιλόπονος· ἰδοὺ εὐτυχῆς (2) γυνή (1).— Μὴ ἐμπιστεῦσθε (ne confiez pas) τὰ μυστικά σας (vos secrets) εἰς τρίτον πρόσωπον.

Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ἐπιθέτων.

65. Κανὼν γενικός. Τὰ ἐπίθετα λαμβάνουσι **s** εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

le bon livre, les bons livres
la grande maison, les grandes maisons.

66. Τὰ εἰς **s** ἢ **x** λήγοντα ἐπίθετα **δὲν μεταβάλλονται** εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

un habit gris, φριὰς
des habits gris
un fruit (καρπὸς) doux
des fruits doux.

67. Τὰ εἰς **eau** λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουσι **x** εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

un beau pré, λειμὼν
de beaux prés.

68. Τὰ εἰς **al** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικόν εἰς **aux**, ὡς

oriental, ἀνατολικός, orientaux.

Ἐξαιρέσις. Τὰ ἐπίθετα **banal** (κοινός), **fatal** (ὀλέθριος), **glacial** (παγετώδης), **natal** (γενέθλιος), **naval** (ναυτικός) λαμβάνουσιν **s**, ὡς **banals**, **fatals**, κτλ.

69. Τὰ εἰς **eu** καὶ **ou** λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουσιν **s** εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

un œil bleu
des yeux bleus
un corps (σῶμα) mou
des corps mous.

70. Παρατήρησις. Τὸ ἐπίθετον tout (πᾶς) ἀποβάλλει τὸ t εἰς τὸν πληθυντικόν=tous.

Λέξεις.

un angle, γωνία
un examen, ἐξέτασις

un été, θέρος
le citoyen, ὁ πολίτης
le chemin de fer, ὁ σιδηρό-
| δρόμος

le projet, τὸ σχέδιον
le mois, ὁ μῆν
le ruisseau, τὸ ρυάκιον

le combat, ἡ μάχη
une action, πράξις, μετοχή
|(χρεώγραφον)

la guerre, ὁ πόλεμος
juin, Ἰούνιος

envieux, φθονερός

égal, ἴσος
oral, προφορικὸς
sérieux, σοβαρὸς

Ἔσκησις 27.

Tous ces (ταῦτα) enfants sont envieux et jaloux.—
Ces poulets sont gros et gras.—Ces fruits sont excellents.—Les examens oraux dans les écoles grecques ont lieu (γίνονται) au mois de juin.— Pendant (κατὰ) la guerre Russo-Japonaise il y eut (συνέβησαν) deux sérieux combats navals.— En été (κατὰ τό...) je porte (φορῶ) de beaux habits gris.

Θέμα 28.

Τὰ μικρὰ ρυάκια κάμνουσι (font) τοὺς μεγάλους ποταμούς.—
Αἱ μετοχαὶ τῶν (1) ἀνατολικῶν (3) σιδηροδρόμων (2).—“Ολοὶ οἱ πολῖται εἶνε ἴσοι πρὸ τοῦ νόμου (devant la loi).—“Ολαὶ αἱ (1) ὀρθαὶ (droit) (3) γωνίαι (2) εἶνε ἴσαι.—Τὰ καλλίτερα σχε-

δια δύνανται νά γίνωσιν (peuvent devenir) ολέθρια.— Ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Νικόλαος εἶνε φιλόπονοι.

Βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου.

71. Συγκριτικόν. Οἱ Γάλλοι ἔχουσι τριῶν εἰδῶν συγκριτικόν, τὸ συγκριτικὸν ὑπεροχῆς (comparatif de supériorité), τὸ συγκριτικὸν ἰσότητος (comparatif d'égalité), καὶ τὸ συγκριτικὸν μειώσεως (comparatif d'infériorité).

72. Τὸ συγκριτικὸν ὑπεροχῆς σχηματίζεται, ἐὰν θέσωμεν πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **plus** (μᾶλλον, πλέον), ὡς

Jean est plus sage que Georges
Ὁ Ἰωάννης εἶνε φρονιμώτερος τοῦ Γεωργίου

73. Τὸ συγκριτικὸν ἰσότητος σχηματίζεται, ἐὰν θέσωμεν πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **aussi** (ὡσχύτως, τόσον), ὡς

La violette est aussi belle que la rose
Τὸ ἴον εἶνε τόσον ὠραῖον ὅσον καὶ τὸ ρόδον

74. Τὸ συγκριτικὸν μειώσεως σχηματίζεται, ἐὰν θέσωμεν πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **moins** (ὀλιγώτερον, ἥττον), ὡς

Vous êtes moins appliqué que moi
Εἶσθε ὀλιγώτερον ἐπιμελῆς ἢ ἐγώ.

75. Ἀνώμαλα συγκριτικά.

bon, καλὸς **meilleur**, καλλίτερος, **οὐδέποτε plus bon**
mauvais, κακὸς **plus mauvais** ἢ **pire**, χειρότερος
petit, μικρὸς **plus petit** ἢ **moindre**, ἐλάσσων.

76. Ὑπεροθετικόν. Οἱ Γάλλοι ἔχουσι δύο εἰδῶν ὑπεροθετικόν, τὸ ἀπόλυτον ὑπεροθετικόν (superlatif absolu) καὶ τὸ σχετικὸν ὑπεροθετικόν (superlatif relatif).

77. Τὸ ἀπόλυτον ὑπεροθετικόν σχηματίζεται ἐὰν θέσωμεν πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τὰ ἐπίρρημα **très** (πολύ), **fort** (λίαν), ὡς

Athènes est une très belle ville
Vous êtes fort aimable, ἀξιαγάπητος.

78. Τὸ **σχετικὸν ὑπερθετικὸν** σχηματίζεται ἐὰν θέσωμεν τὸ **ἄρθρον** πρὸ τοῦ **συγκριτικοῦ** τῆς ὑπεροχῆς ἢ τοῦ συγκριτικοῦ μειώσεως, ὡς

Athènes est **la plus** belle des villes
L'hiver est la saison **la moins** agréable
Ὁ χειμὼν εἶνε ἡ ἐποχὴ ἡ ἥττον εὐχάριστος.

79. Τὰ συγκριτικὰ **meilleur, pire, moindre** μετὰ τοῦ **οριστικοῦ ἄρθρου** ἢ μετὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου (Ὁρχ Ἀρ. 98) γίνονται **ὑπερθετικά**, ὡς

Le meilleur homme du monde
Ὁ κάλλιστος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.
Mon pire ennemi.
Ὁ χείριστος ἐχθρὸς μου.
Le moindre défaut
Τὸ ἐλάχιστον ἐλάττωμα.

80. **Συμειώσεις.** Ὑπερθετικά τινα σχηματίζονται μονολεκτικῶς κατὰ τὰ λατινικὰ εἰς **issimus**, ὡς **sérénissime** (γαληνότητος), **richissime** (πλουσιώτατος), **rarissime** (σπανιώτατος), **illustrissime** (ἐκλαμπρότατος).

Οὕτως ἐσχηματίσθη καὶ τὸ οὐσιαστικὸν **généralissime** (ἄρχιστράτηγος).

Λέξεις.

le chameau, ἡ κάμηλος	une année, ἔτος
le paysage, ἡ τοποθεσία	autre, ἄλλος
l'hiver, ὁ χειμὼν	court, βραχὺς
l'or, ὁ χρυσὸς	illustre, ἐπιφανής
l'argent, ὁ ἄργυρος	facile, εὐκόλος
la république, ἡ δημοκρατία	étendu, ἐκτεταμένος
la raison, τὸ δίκαιον	agréable, εὐχάριστος
la leçon, τὸ μάθημα	fort, ἰσχυρὸς
	froid, ψυχρὸς

Ἄσκησις 29.

La raison du plus fort est toujours (πάντοτε) la meilleure.— Il est aussi facile de faire (νὰ κάμνη τις) le bien (τὸ καλὸν) que le mal (τὸ κακόν).— Le Mont Blanc (Λευκὸν Ὄρος) est la plus haute montagne de l'Europe.— L'eau-de-vie (οἰνόπνευμα) est pire que le vin.— Cette (τοῦτο) leçon est très facile; c'est (εἶνε) la plus facile de toutes les leçons.— L'hiver est plus froid cette année-ci (ἐφέτος).— La rose est la plus belle des fleurs.— C'est une chose que (τὸ ὅποιον) le moindre ouvrier peut faire (δύναται νὰ κάμῃ).— La sérénissime république de Venise (Βενετία).

Θέμα 30.

Ἡ (1) Ἀθηναϊκὴ (d'Athènes) (3) δημοκρατία (2) ὑπῆρξεν (a été) ἐπιφανεστέρα ἀπὸ ὅλος τὰς ἄλλας δημοκρατίας τῆς Ἑλλάδος.— Ὁ ἵππος εἶνε ὀλιγώτερον ὑψηλὸς ἢ ἡ κάμηλος.— Οὗτος ὁ (ce) τυρὸς εἶνε καλός, ἀλλ' (mais) ἐκεῖνος (celui-ci) εἶνε καλλίτερος.— Ἡ εἰκοστὴ (vingt) δευτέρα Ἰουνίου εἶνε ἡ μακροτάτη, ἡ εἰκοστὴ δευτέρα Δεκεμβρίου (Décembre) ἡ βραχυτάτη ἡμέρα τοῦ ἔτους.— Αὕτη ἡ (ce) τοποθεσία εἶνε ὠραιότητα, λίαν ἐκτεταμένη, λίαν εὐχάριστος.— Θὰ σὰς δεῖξω (je vous montrerai) τὰ ὠραιότερα δένδρα τοῦ κήπου.— Τὰ πρῶτα γραμματόσημα (un timbre) τῆς νήσου Μαυρικίου (Maurice) εἶνε σπανιώτατα.— Ὁ Ἰωάννης εἶνε ὁ κάλλιστος (2) φίλος (3) μου (mon) (1).

Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου.

81. Ἐν τῇ Γαλλικῇ τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ πάντοτε κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, εἰς ὃ ἀναφέρεται, ὡς

Le bon père, la bonne mère.

82. Πᾶν ἐπίθετον ἀναφερόμενον εἰς δύο οὐσιαστικά ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τίθεται κατὰ πληθυντικόν.

Ὅταν τὰ δύο οὐσιαστικά εἶνε ἀμφότερα γένους ἀρσενικοῦ, τὸ ἐπίθετον τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀρσενικοῦ γένους, ὡς

Le chemin et le sentier très longs

ὁδοὺς

ἀτραπὸς

Ὅταν τὰ δύο οὐσιαστικά εἶνε ἀμφότερα γένους θηλυκοῦ, τὸ ἐπίθετον τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν θηλυκοῦ γένους, ὡς

La poire et la pomme mûres

Ὅταν τὰ δύο οὐσιαστικά εἶνε διαφόρων γενῶν, τὸ ἐπίθετον τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀρσενικοῦ γένους, ὡς

Le frère et la sœur craintifs, δειλὸς

Ὅταν τὰ δύο οὐσιαστικά διαφόρων γενῶν συνδέονται διὰ τοῦ διαζευκτικοῦ **ou** (ἤ), τὸ ἐπίθετον τίθεται καθ' ἐνικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ τελευταῖον οὐσιαστικόν, ὡς

Les colonnes des maisons se construisent en fer (ἀρ.)

Οἱ σιῦλοι τῶν οἰκιῶν κατασκευάζονται ἀπὸ σίδηρον **ou en pierre** (θ.) très dure.

ἢ ἀπὸ πέτραν σκληροτάτην.

83. Ἐπίθετα λαμβανόμενα ἐπιρρηματικῶς. Εἰς τὰς ἐκφράσεις **voir clair** (βλέπειν καθαρῶς), **parler haut** (ὁμιλεῖν ὑψηλοφώνως), **frapper fort** (κτυπεῖν δυνατὰ), **marcher droit** (βαδίζειν εὐθέως), **sentir bon** (ἀναδιδεῖν καλὴν ὀσμὴν), **coûter cher** (στοιχίζειν ἀκριβὰ), **chanter faux** (ψάλλειν παραφώνως), κτλ., τὰ ἐπίθετα **clair** (καθαρός), **haut, fort, droit** (εὐθύς), **bon, cher** (ἀκριβός), **faux** (ψευδής), λαμβάνονται ὡς ἐπιρρήματα καὶ μένουσιν ἀμετάβλητα, ὡς

Cette dame parle **haut**

Αὕτη ἡ κυρία ὁμιλεῖ ὑψηλοφώνως

Ces **fruits** coûtent **cher**

Οὗτοι οἱ καρποὶ στοιχίζουσιν ἀκριβά.

Μετὰ τὰ ρήματα **être** (εἶναι), **devenir** (γίγνεσθαι), **paraître** (φαίνεσθαι), **sembler** (φαίνεσθαι), τὸ ἐπίθετον μεταβάλλεται, ὡς

Ces **fruits** sont **chers**, **paraissent chers**, **semblent**

Οὗτοι οἱ καρποὶ εἶνε ἀκριβοί, φαίνονται ἀκριβοί, φαίνονται **chers**.

ἀκριβοί.

84. **Σύνθετα ἐπίθετα.** Ἐὰν δύο ἐπίθετα, ἀποτελοῦντα ἕτερον σύνθετον, ἀναφέρονται εἰς τὸ ἴδιον οὐσιαστικόν, ἀμφοτέρω μεταβάλλονται, ὡς

Ces deux filles sont **sourdes-muettes**, κωφάλαλοι

85. Ἐὰν τὸ πρῶτον τῶν δύο ἐπιθέτων, ἄτινα ἀποτελοῦσι τὸ σύνθετον ἐπίθετον, ἐπέχη θέσιν ἐπιρροήματος, τὸ δευτερον μόνον μεταβάλλεται, ὡς

Ces enfants sont **léger-vêtus**

δῆλα δὴ **légerement vêtus**, ἐλαφρῶς ἐνδεδυμένα

Θέσις τοῦ ἐπιθέτου.

86. **Κανὼν γενικός.** Τὸ ἐπίθετον ἐν τῇ Γαλλικῇ τίθεται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, ὡς

Un homme **instruit**, πεπαιδευμένος

Une robe (ἑσθῆς) **blanche**, κτλ.

87. Τὰ ἐπίθετα τὰ ὁποῖα ἐκφράζουσι ποιότητος ἢ ιδιότητος κοινάς, συνήθεις, γενικάς, τίθενται πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὡς

Un **gros** arbre

Un **petit** livre

Un **grand** vent, άνεμος
Une **forte** secousse, δόνησις
Une **vieille** mode
Un **jeune** homme, νεανίας, κτλ.

88. Ἐνίοτε ἡ θέσις τοῦ ἐπιθέτου μεταβάλλει τὴν ἔννοιαν, ὡς

un bon homme ἀπλοῦς, ἀφελὴς ἄνθρωπος	un homme bon καλὸς ἄνθρωπος
un brave homme τίμιος ἄνθρωπος	un homme brave γενναῖος ἄνθρωπος
une certaine chose πρᾶγμα τι	une chose certaine πρᾶγμα βέβαιον
un cher ami ἀγαπητὸς φίλος	un livre cher βιβλίον ἀκριβὸν
d'une commune voix παμψηφει	une voix commune συνήθης φωνή
la dernière année τὸ τελευταῖον ἔτος	l'année dernière πέρυσι
un grand homme ἔξοχος, μέγας ἄνθρωπος	un homme grand ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα
un honnête homme τίμιος ἄνθρωπος	un homme honnête εὐγενὴς ἄνθρωπος
une sage -femme μαῖα	une femme sage γυνὴ ἔμφρων

Λέξεις.

le but, ὁ σκοπὸς	une écrevisse, καραβίς indigène, ἐγχώριος vert, πράσινος rigoureux, δριμύς placé, τεθειμένος
la bière, ὁ ζῦθος	
la rose, τὸ ρόδον	
la figue, τὸ σῦκον	
une <u>éducation</u> , ἀνατροφὴ	

Ἄσκησις 31.

Le pain est frais, la bière est fraîche, le pain et la bière sont frais.—Les roses sentent bon.—L'éducation a pour but de faire (να κάμνη) d'un enfant un honnête homme et un bon citoyen.—Les blés de Russie importés (εἰσαγόμενοι) en Grèce se vendent (πωλοῦνται) aussi cher que les blés indigènes.—Adressez-vous (ἀπευθύνεσθε) pour réussir (ἐπιτυχάνειν) à des personnes haut placées.

Mère écrevisse un jour à sa fille disait :

εἰς τὴν κόρην της ἔλεγε

— Comme tu vas, bon Dieu! ne peux-tu marcher droit ?

Πῶς περπατᾷς, Θεέ μου! δὲν δύνασαι

(La Fontaine.—L'écrevisse et sa fille).

Θέμα 32.

Ὁ πατήρ εἶνε καλός, ἡ μήτηρ εἶνε καλή, ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ εἶνε καλοί.—Ἡ χλόη εἶνε πρασίνη, τὸ φύλλον εἶνε πράσινον, ἡ χλόη καὶ τὸ φύλλον εἶνε πράσινα.—Τὰ μῆλα φαίνονται ὄριμα.—Τρώγομεν (nous mangeons) ξηρὰ σῦκα.—Πέρυσι ὁ χειμὼν δὲν ἦτο (n'était pas) δριμύς.—Ὅμιλεῖτε (parlez) ὑψηλοφώνως.—Τὸ πρᾶγμα εἶνε βέβαιον, ἡ αἰοιδὸς ἔψαλε (chantait) παρὰφώνως.—Ἀγαπητὲ φίλε, τὰ βιβλία τὰ ὅποια μοὶ ἔστειλας (tu m'as envoyés) εἶνε πολὺ ἀκριβά.

Παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου.

89. Τὰ ἐπίθετα *nu* (γυμνός), *demi* (ἡμισυς) εἶνε ἀμετάβλητα, ὅταν προτάσσονται τοῦ οὐσιαστικοῦ, μεταβάλλονται ὅμως ὅταν ἐπιτάσσονται, ὡς

Une **demi** livre de viande
Une livre et **demi** de viande
Cet enfant va **nu-tête**
Τοῦτο βαίνει κεφαλή
Cet enfant va la tête **nue**.

Σημειώσεις. Τὸ ἐπίθετον **demi** εἶνε ἀμετάβλητον εἰς τὰς ἐκφράσεις **midi et demi** (μεσημβρία καὶ ἡμίσεια), **minuit et demi** (μεσονύκτιον καὶ ἡμίσεια), ἤδηλα δὴ **demi-heure après** (μετὰ) **midi**, **après minuit**.

Τὸ ἐπίθετον **demi** ἐν χρήσει ἐπιρρηματικῇ εἶνε ἀμετάβλητον, ὡς

Des yeux **demi-fermés** (ἡμίκλειστοι).

90. **Mi** (ἡμι-) καὶ **semi** (ἡμι-) ἐν χρήσει ὡς προσυνηθετικὰ εἶνε ἐπιρρήματα καὶ κατὰ συνέπειαν ἀμετάβλητα, ὡς

La **mi**-janvier (Ἰανουάριος)

La **mi**-carême (ἡ μεσοτεσσαρακοστή)

Des fleurs **semi**-doubles (ἡμίδιπλα).

91. Τὸ ἐπίθετον **feu** (μακαρίτης) μεταβάλλεται ὅταν εἶνε πρὸ τοῦ οὐδισιαστικοῦ, μένει δὲ ἀμετάβλητον ἐν ἐναντία περιπτώσει, ὡς

La **feue** mère

Feu la mère

92. Τὸ ἐπίθετον **grand** μένει ἀμετάβλητον εἰς τινὰς ἰδιωτισμούς, ὡς **grand'mère** (μάμμη), **grand'messe** (μεγάλη λειτουργία), **grand'chose**, **grand'rue**, **grand'peur** (φόβος), **grand'faim**, **mère-grand**, κτλ.

93. Τὸ ἐπίθετον **possible** (δυνατός, τὸ δυνατόν) μετὰ τῶν **le plus, le moins, le mieux**, ἀποτελεῖ ἐπιρρηματικὸν ἰδιωτισμὸν καὶ μένει ἀμετάβλητον, ὡς

Il a rassemblé le plus de livres **possible**
Ἔχει συναθροίσει ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα βιβλία.

Συμφωνεῖ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις, ὡς

Il a éprouvé tous les malheurs possibles.

Ἔχει ὑποστεῖ ὅλας τὰς δυνατὰς δυστυχίας.

94. Μετὰ τὴν ἔκφρασιν avoir l'air (ἔχειν τὸ ὄρα, φαίνεσθαι), τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ πρὸς τὴν λέξιν **air** ἢ πρὸς τὸ προηγούμενον οὐσιαστικόν. Ἐὰν εἴπωμεν δὴλα δὴ

Cette (αὕτη) femme a l'air content (εὐχαριστημένος) ἢ contente, διότι τὸ ἐπίθετον content δύναται ν' ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὸ air καὶ εἰς τὸ femme.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅμως·

Cette femme a l'air sourde (sourd, κωφός), cette femme a l'air veuve (veuf, χῆρος), διότι τὰ ἐπίθετα sourde καὶ veuve μόνον εἰς τὸ femme δύναται ν' ἀποδοθῶσιν.

95. Αἱ ἐπιθετικαὶ ἔκφρασεις ci-joint (ἐπισυνημμένος) καὶ **ci-inclus** (ἐσώκλειστος) δὲν μεταβάλλονται πρὸ ἀορίστως ἐκφερομένου οὐσιαστικοῦ ἢ ἐν ἀρχῇ τῆς φράσεως, ὡς

Vous trouverez **ci-joint** copie de la lettre

Ἐὰν εὔρητε ἀντίγραφον

Ci-inclus vous trouverez copie de la lettre.

Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει μεταβάλλονται, ὡς

J'ai payé la facture **ci-jointe**

.. Ἔχω πληρώσει τὸ τιμολόγιον

Vous trouverez **ci-incluse** la copie de la lettre.

96. Οὐσιαστικά τινὰ ἐπέχοντα θέσιν ἐπιθέτου καὶ χρῆσιμύοντα πρὸς δῆλωσιν χρωμάτων μένουσιν ἀμετάβλητα, ὡς

Des rubans orange

ταινία χρυσοειδῆς

Des cheveux châtain clair

κόμη καστανοῦ ἀνοικτοῦ χρώματος.

Λέξεις.

le naufrage, τὸ ναυάγιον	la grève, ἡ παραλία
le soleil, ὁ ἥλιος	la quittance, ἡ ἐξόφλησις
le loyer, τὸ ἐνοίκιον	la famille, ἡ οἰκογένεια
le pêcheur, ὁ ἄλιεὺς	une éclipse, ἔκλειψις
le pied, ὁ ποὺς	blond, ξανθός
un piéton, πεζός	bleu, κυανός
un kilomètre, χιλιόμετρον	doré, ἐπίχρυσος
un marin, ναύτης	parfois, ἐνίοτε

Ἔκθεσις 33.

Feu la reine Amélie était (ἦτο) fille de Ferdinand, roi de Naples (Νεάπολις). — Un bon piéton fait (κάνει) aisément (εὐκόλως) deux kilomètres et demi dans une demi-heure. — On voit (βλέπομεν) parfois, dans de vieilles églises, les marins venir (ἔρχεσθαι) nu-tête et nu-pieds remercier (εὐχαριστεῖν) Marie de les avoir sauvés (διότι τοὺς ἔσωσε) du naufrage. — La feue reine d'Espagne était une princesse de la famille d'Orléans. — Les hommes du Nord (Βορρᾶς) ont en général (γενικῶς) les yeux bleu clair et les cheveux blond doré.

Θέμα 34.

Δώσατέ μοι μίαν λίραν καὶ ἡμίσειαν. — Προτιμῶμεν (nous préférons) τὰς ἐσθῆτας κυανοῦ ἀντικτοῦ χρώματος ἀπὸ (ἀ) ὕλας τὰς ἄλλας. — Ἡ μακαρίτις ἀδελφὴ ὠμίλει (parlait) λαμπρῶς (très bien) τὴν ἀγγλικήν. — Ἡ ἔκλειψις τοῦ (de) ἡλίου θ' ἀρχίσῃ (commencera) εἰς τὰς (ἀ) δύο καὶ ἡμίσειαν καὶ θὰ τελειώσῃ (finira) μετὰ (après) ἡμίσειαν ὥραν. — Ἔχετε ἐσωκλειστον τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐνοικίου. — Τὰ τέκνα τῶν ἀλιέων τρέχουσιν (courent) ἀσκεπῆ καὶ γυμνόποδα ἐπὶ τῆς παραλίας.

Ὅριστικά ἐπίθετα.

1. Δεικτικά ἐπίθετα.

Adjectifs démonstratifs.

97. Τὰ δεικτικά ἐπίθετα προηγοῦνται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐκφέρονται ἀνάρθως. Ταῦτα εἶνε,

Ἄρσενικὸν ἐνικοῦ ἀριθμοῦ *ce*, οὗτος, ὡς *ce livre*.

Ἄρσενικὸν ἐνικοῦ ἀριθμοῦ πρὸ φωνήεντος ἢ ἠ ἀφώνου	} <i>cel</i> , οὗτος, ὡς	} <i>cel enfant</i>

Θηλυκὸν ἐνικοῦ ἀριθμοῦ *cette*, αὕτη, ὡς *cette femme*

Πληθυντικὸς καὶ τῶν 2 γενῶν	} <i>ces</i> , οὗτοι, αὗτοι, ὡς	} <i>ces hommes</i>

Λέξεις.

le garçon, τὸ παιδίον	la ferme, τὸ ὑποστατικὸν
le canard, ἡ νῆσσα	jeune, νέος
le moineau, τὸ στρουθίον	propre, καθαρός
le cahier, τὸ τετραχθίδιον	attentif, προσεκτικός
le plaisir, ἡ εὐχαρίστησις	rouge, ἐρυθρός
un élève, μαθητῆς	quatre, τέσσαρες

Ἄσκησις 35.

Ce garçon joue (παίζει); ce paysan travaille (ἐργάζεται); ce canard nage (κολυμβᾷ).

Cette jeune fille travaille. Cette paysanne est dans le jardin. Cette maison est une ferme.

Cet oiseau est un canard. Cet homme est laborieux. Cet enfant s'appelle (ὀνομάζεται) Paul (Παῦλος). Cette fille s'appelle Julie (Ἰουλία).

Ces paysans travaillent (ἐργάζονται). Ces canards nagent (κολυμβῶσι). Ces oiseaux sont des moineaux. Ces enfants s'appellent (ὀνομάζονται) Paul et Julie. Ces jeu-

nes filles jouent (παίζουσι). Ces poules marchent (βαδίζουσι). Ces fleurs sont rouges.

Θέμα 36.

Οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶνε πτωχός.—Τὸ τετράδιον τούτου τοῦ μαθητοῦ εἶνε καθαρόν.—Αὕτη ἡ τάξις ἔχει τέσσαρα παράθυρα καὶ δύο θύρας.—Αὗται αἱ οἰκίαι εἶνε ὑψηλαί.—Τοῦτο τὸ μάθημα εἶνε πολὺ εὐκόλον.—Ἔχομεν ἀγοράσει ταύτας τὰς γραφίδας εἰς (dans) τοῦτο τὸ κατάστημα.—Οὗτος ὁ μαθητὴς εἶνε προσεκτικός.—Δώσατε ταῦτα τὰ μῆλα εἰς ταῦτα τὰ παιδία.—Ἡ εὐχαρίστησις τούτων τῶν κορσίων δὲν ἦτο (n'était pas) πολὺ μεγάλη.

2. Κτητικὰ ἐπίθετα

Adjectifs possessifs.

98.

Ἐνικός Ἄρσενικὸν	Ἐνικός Θηλυκὸν	Πληθυντικὸς καὶ τῶν δύο γενῶν
mon μου	ma μου	mes μου
ton σου	ta σου	tes σου
son του (της)	sa του (της)	ses του (της)
Ἐνικός καὶ τῶν δύο γενῶν		
notre μας		nos μας
votre σας		vos σας
leur των		leurs των

99. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα ἐν τῇ Γαλλικῇ προτάσσονται πάντοτε ἀνάρθως τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ συμφωνοῦσι μετ' αὐτοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς

mon livre, τὸ βιβλίον μου
 ta plume, ἡ γραφίς σου
 notre jardin, ὁ κήπος μας
 votre maison, ἡ οἰκία σας
 mes amis, οἱ φίλοι μου
 ses chambres, τὰ δωμάτιά του (της)
 nos cahiers, τὰ τετράδιά μας
 vos cousins, οἱ ἐξάδελφοί σας

100. Χάριν εὐφωνίας γίγνεται χρῆσις τῶν **mon, ton, son,** ἀντὶ τῶν **ma, ta, sa,** πρὸ τῶν **θηλυκῶν** οὐσιαστικῶν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου, ὡς

mon âme, ἡ ψυχή μου, ἀντὶ **ma âme**
 son histoire, ἡ ἱστορία του, ἀντὶ **sa histoire.**

101. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ὅταν ὁ κτήτωρ ἐμφαίνεται σαφῶς. **Θὰ εἴπωμεν**

J'ai les yeux malades
 J'ai mal à la tête
 καὶ ὄχι
 J'ai mes yeux malades
 J'ai mal à ma tête.

Λέξεις.

le pays, ἡ χώρα, ὁ τόπος	une imagination, φαντασία
la jambe, ἡ κνήμη	une image, εἰκὼν
la voiture, ἡ ἄμαξι	une habitation, κατοικία
la honte, ἡ ἐντροπή	une intention, πρόθεσις
la main, ἡ χεὶρ	une utilité, χρησιμότης
la lettre, ἡ ἐπιστολή	une hypocrisie, ὑποκρισία

Ἔσκησις 37.

Θέσατε πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ τὸ ἀρμόδιον κτητικὸν ἐπίθετον, ὡς **mon bras,** κτλ.

M...bras	L...chevaux	V...souliers
S...jambe	V...habits	S...intention
T...neveu	T...cheveux	M...image
N...pays	V...jardin	T...habitation
S...amis	M...fille	V...mains
T...voiture	N...arbres	S...hypocrisie
S...honte	S...utilité	N...yeux
T...lettre	L...frère	S...imagination

Θέμα 38.

Ὁ πατήρ μου, ἡ ἀδελφή σου, οἱ θεῖοί σου, αἱ θεῖαί μας, ὁ κηπός των, ἡ ἀνεψιά σας, οἱ θεῖοί μας, αἱ θεῖαί του, αἱ ἀδελφαί μου, οἱ ἀδελφοί σου, ἡ εἰκὼν της, ἡ θεία του, ὁ θεῖός μας, αἱ οἰκίαι των, οἱ ἀνεψιοί σας, ἡ θεία μας, ὁ θεῖός του, οἱ κηποί των, αἱ ἀνεψιαί σας, ἡ φαντασία σου, οἱ ἀδελφοί μου, ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀδελφός σου, ὁ ἀνεψιός σας, ἡ οἰκία των, αἱ ἀδελφαί σου, ἡ κατοικία σου, τὰ ὑποδήματά του. Ἔλαβον (j'ai reçu) μετ' εὐχαριστήσεως τὴν ἐπιστολήν σου.

3. Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

Adjectifs numéraux.

102. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα διαίρουσται ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ εἰς ἀπόλυτα (*adjectifs numéraux cardinaux*) καὶ τακτικὰ (*adjectifs numéraux ordinaux*).

1ον Ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1 un	I	10 dix	X
2 deux	II	11 onze	XI
3 trois	III	12 douze	XII
4 quatre	IV	13 treize	XIII
5 cinq	V	14 quatorze	XIV
6 six	VI	15 quinze	XV
7 sept	VII	16 seize	XVI
8 huit	VIII	17 dix-sept	XVII
9 neuf	IX	18 dix-huit	XVIII

19 dix-neuf	XIX	90 quatre-vingt-dix	XC
20 vingt	XX	91 quatre-vingt-onze	
21 vingt-un	XXI	93 quatre-vingt-treize	
22 vingt-deux	XXII	100 cent	C
30 trente	XXX	101 cent un	
40 quarante	XL	102 cent deux	CC
50 cinquante	L	200 deux cents	
60 soixante	LX	500 cinq cents	D
70 soixante-dix	LXX	1000 mille	M
71 soixante-onze	LXXI	1001 mille un	
72 soixante-douze	LXXII	2000 deux mille	
75 soixante-quinze	LXXV	1000000 un million	
80 quatre-vingts	LXXX	δισεκατομ. un milliard (billion)	
81 quatre-vingt-un		τρισεκατομ. un trillion	

Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ δὲν μεταβάλλονται ἐκτὸς τῶν **vingt** καὶ **cent**.

103. **Vingt** καὶ **cent** λαμβάνουσιν **s** ὅταν πολλαπλασιάζονται καὶ δὲν ἀκολουθῆ ἄλλος ἀριθμὸς, ὡς

Un troupeau de quatre-vingts moutons

Ποῖμνιον ὀγδοήκοντα προβάτων

Ils étaient trois cents

Ἦσαν τριακόσιοι

Δὲν μεταβάλλονται δὲ ὅταν πολλαπλασιάζονται καὶ ἀκολουθῆ ἄλλος ἀριθμὸς, ὡς

Un troupeau de quatre-vingt douze moutons

Vous devez trois cent quinze francs

Ἵφείλετε 315 φράγκα

Δὲν μεταβάλλονται ἀκόμη καὶ ὅταν γίνεται χρῆσις αὐτῶν ἀντὶ τῶν τακτικῶν, ὡς

Page quatre-vingt=page quatre-vingtième

L'an huit cent=l'an huit centième

104. Mille εἶνε πάντοτε ἀμετάβλητον, ὡς

J'ai acheté cette maison cent **mille** francs

La retraite des dix **mille**

Ἡ κάθοδος τῶν μυρίων.

Ἐπὶ χρονολογίας γράφεται **mil** διὰ **μίαν** χιλιάδα καὶ **mille** διὰ **πολλάς**, ὡς

L'année **mil** neuf cent huit

L'année ἢ l'an deux **mille**.

Παρατήρησις. Προκειμένου περὶ χρονολογιῶν ἢ περὶ ποσοτήτων μέχρι τοῦ 2000 οἱ Γάλλοι ἀριθμοῦσι συνήθως καθ' ἑκατοντάδας, ὡς

L'an **dix-neuf cent** huit

Douze cents hommes.

Σημειώσις. **Mille** (μῖλλον) εἶνε **οὐδιαστικόν** καὶ λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς

Deux **milles** d'Angleterre (Ἰγγλία) font (κάμνουσι) un peu plus de trois kilomètres (χιλιόμετρον).

Λέξεις.

le pommier, ἡ μηλέα

un habitant, κάτοικος

un franc, φράγκον

une heure, ὥρα

une minute, λεπτόν

une planète, πλανήτης.

Ἔσθησις 39.

Γράφον διὰ λέξεων τοὺς ἐξῆς ἀριθμούς.

8	45	99	476	1862
12	52	100	809	1908
16	63	104	1012	2213
18	70	119	1111	4609
23	75	173	1453	9999
27	79	208	1492	73995
29	80	227	1789	600000
34	91	339	1821	1150793

Θέμα 40.

Μετάφρασον γράφων τούς ἀριθμούς διὰ λέξεων.

400 ἄνθρωποι.—350 πρόβατα.—Αἱ 365 ἡμέραι τοῦ ἔτους.—
Οἱ 12 μῆνες τοῦ ἔτους.—Αἱ 30 ἡμέραι τοῦ μηνός.—500 μη-
λέασι.—975 ὠά.—1700 φράγκα.—Τὸ ἔτος 1897.—Τὸ ἔτος
1798.—40000 κάτοικοι.—9800 δένδρα.—Ἡ ἡμέρα ἔχει 24
ῥας καὶ ἡ ῥα 60 λεπτά.—Ἐπὶ πλυνήτης Ἑρμῆς (Mercure)
στρέφεται (tourne) περὶ τὸν (autour de) ἥλιον εἰς (en) 88
ἡμέρας.

2ον Τακτικὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

105. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα παράγονται ἐκ
τῶν ἀπολύτων προσθήκη τῆς καταλήξεως **ième**. Τὸ
cinq προσλαμβάνει **u**=cinquième, τὸ **neuf** τρέπει τὸ **f** εἰς
v=neuvième, τὰ δὲ **λήγοντα** εἰς **e** ἄφωνον ἀποβάλλου-
σιν αὐτό, ὡς **douze**=douzième.

1ος premier, 1er, unième ¹	18ος dix-huitième
2ος deuxième, 2e, second ²	19ος dix-neuvième
3ος troisième	20ός vingtième
4ος quatrième	21ος vingt-unième
5ος cinquième	30ός trentième
6ος sixième	40ός quarantième
7ος septième	50ός cinquantième
8ος huitième	60ός soixantième
9ος neuvième	70ός soixante-dixième
10ος dixième	80ός quatre-vingtième
11ος onzième	90ός quatre-vingt-dixième
12ος douzième	100ός centième
13ος treizième	101ος cent unième
14ος quatorzième	1000ός millième
15ος quinzième	1000000ός millionième
16ος seizième	δισεκατομμυριοστός billionième
17ος dix-septième, 17e	προτελευταῖος avant-dernier
	τελευταῖος, dernier .

¹ Εὔχρηστον μόνον μετὰ τῶν vingt, trente, κτλ.

² Πρόφρασε segon.

106. Γίγνεται χοῦσις τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων ἀντὶ τῶν τακτικῶν,

1ον Πρὸς δῆλωσιν τῆς ὥρας, τῆς ἡμέρας τοῦ μηνός, τοῦ ἔτους, ὡς

Il est **trois** heures
Le **vingt** mars ¹ (Μάρτιος)
L'an **mil neuf cent huit**

2ον Εἰς τὰ κύρια ὀνόματα ἡγεμόνων, ὡς

Nicolas II (**deux**)
Edouard VII (**sept**)

Λέγεται ὅμως πάντοτε **Georges premier**,
Napoléon premier διὰ τοὺς πρώτους τῆ τάξει ἡγεμόνας.

3ον Πρὸς δῆλωσιν τῆς σελίδος ἢ τοῦ κεφαλαίου ἐνὸς βιβλίου, ὡς

Page **cinquante-cinq**
Chapitre (κεφάλαιον) **quatre**.

107. Ἐκτὸς τῶν ἀπολύτων καὶ τακτικῶν ἀριθμητικῶν ὑπάρχουσιν ἀκόμη καὶ

Τὰ **πολλαπλασιαστικά** (**adjectifs multiplicatifs**), simple (ἀπλοῦς), double (διπλοῦς), triple (τριπλοῦς), quadruple (τετραπλοῦς), quintuple (πενταπλοῦς), sextuple (ἑξαπλοῦς), décuple (δεκαπλοῦς), centuple (ἑκατονταπλοῦς).

Τὰ **κλασματικά** (**adjectifs partitifs**), la moitié (τὸ ἥμισυ) ἢ demi, un tiers (ἐν τρίτον), un quart (ἐν τέταρτον), un cinquième (ἐν πέμπτον), κτλ.

Τὰ **ἀθροιστικά** (**adjectifs collectifs**), unité (μονάς), couple ἢ paire (ζευγος), trio (τριάς), demi-douzaine (ἡμίσεια δωδεκάς), dizaine (δεκάς), douzaine (δωδεκάς), quinzaine (δεκαπεντάς), vingtaine (εἰκοσάς), centaine (ἑκατοντάς), un millier (χιλιάς), une myriade (μυριάς).

¹ Πρόφερε marse.

Λέξεις.

Janvier, Ἰανουάριος	Octobre, Ὀκτώβριος
Février, Φεβρουάριος	Novembre, Νοέμβριος
Mars, Μάρτιος	Décembre, Δεκέμβριος
Avril, Ἀπρίλιος	un empereur, αὐτοκράτωρ
Mai, Μάιος	un exercice, ἄσκησις
Juin, Ἰούνιος	le siècle, ὁ αἰὼν
Juillet, Ἰούλιος	le train, ἡ ἀμαξοστοιχία
Août ¹ , Αὐγούστος	une obole, ὀβολός, πεντάλεπτον
Septembre, Σεπτέμβριος	la drachme, ἡ δραχμή

Ἄσκησις 41.

Exercice quarante et un.— Janvier est le premier mois de l'année, février est le deuxième, mars est le troisième, juillet est le septième, août est le huitième, novembre est le² onzième.—Nous sommes (εἴμεθα) le 31 octobre.—L'obole est la vingtième partie de la drachme.—Ce que nous donnons (ἔτι δίδομεν) aux pauvres nous est rendu (μᾶς ἀποδίδεται) au centuple par la Providence (Θεῖα Πρόνοια).—Nicolas II empereur de toutes les Russies.

Θέμα 42.

Ναπολέον ὁ Πρῶτος ἀπέθανεν (mourut) ἐν Ἀγίᾳ Ἑλένῃ (Sainte Hélène) τῇ 5ῃ Μαΐου 1821.—Ζῶμεν (nous vivons) εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.—Ἡ ὥρα εἶνε τὸ 24ον μέρος τῆς ἡμέρας.—Ὁ τέσσαρα εἶνε τὸ διπλάσιον τοῦ δύο.—Ἐδουάρδος ὁ 7ος, βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας (Angleterre), ἐστεφῆθη (fut couronné) τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1902.—Σπεύσατε (dépêchez-vous), εἶνε δέκα [ὥραι] καὶ τέταρτον καὶ τὸ τραῖνον ἀναχωρεῖ (part) εἰς τὰς δέκα [ὥρας] καὶ ἡμίσειαν.—Ὁ Ἀπρίλιος εἶνε ὁ τέταρ-

¹ Πρόφερε ου.

² Τὸ ἄρθρον πρὸ τῶν onze καὶ onzième δὲν ἐκθλίβεται.

τος μὴν τοῦ ἔτους, ὁ Σεπτέμβριος εἶνε ὁ ἕνατος καὶ ὁ Δεκέμβριος εἶνε ὁ τελευταῖος.

4. ᾿Αόριστα ἐπίθετα.

Adjectifs indéfinis.

108.

	᾿Αρσεν. ᾿Ενικός	Θηλυκ. ᾿Ενικός	᾿Αρσεν. Πληθυντικός	Θηλυκ. Πληθυντικός
οὐδεὶς	aucun	aucune	aucuns	aucunes
ἄλλος	autre		autres	
κάποιος	certain	certaine	certains	certaines
ἕκαστος	chaque			
πολλοί, αἰ, ἄ	maint	mainte	maints	maintes
ἴδιος	même		mêmes	
οὐδεὶς	nul	nulle	nuls	nulles
οὐδὲ εἷς	pas un	pas une		
πολλοί, αἰ, ἄ			plusieurs	
ὁποῖος, ποῖος	quel	quelle	quels	quelles
οἷος ἤ ποτε	quelconque		quelconques	
κάποιος, τις	quelque		quelques	
τοιούτος, τάδε	tel	telle	tels	telles
πᾶς	tout	toute	tous	toutes

109. Τοῦ **quel** γίνεταί συνήθως **χρησίδις** εἰς τὰς ἐρωτή-
σεις, ὡς

Quels livres lisez-vous ? (ἀναγιγνώσκετε).

110. Τὸ ἀόριστον ἐπίθετον **même** εἶνε ἐν χρήσει ἄλλοτε ὡς
ἐπίθετον καὶ ἄλλοτε ὡς ἐπίρρημα.

Εἶνε ἐπίθετον καὶ μεταβάλλεταί, ὅταν συνοδεύῃ οὐ-
διαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, ὡς

Je vous prêterai **les mêmes livres**

Θὰ σὰς δανείσω

Ils vinrent **eux-mêmes**

Ἦλθον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι

Εἶνε ἐπίρρημα καὶ δὲν μεταβάλλεταί, ὅταν προσδιο-
ρίζῃ ἐπίθετον, ῥῆμα, ἢ ἔπνται κατόπιν πολλῶν
οὐδιαστικῶν, ὡς

Ces justifications sont inutiles et **même imprudentes**

Αὗται αἱ δικαιολογίαι εἶνε ἀνωφελεῖς καὶ μάλιστα ἀλόγιστοι.

Nous apprenons **même à danser**

Μαθησόμεθα ἀκόμη καὶ νὰ χορεύωμεν

Les animaux, les plantes même étaient des dieux

Τὰ ζῷα καὶ αὐτὰ τὰ φυτὰ ἦσαν θεοὶ

en Egypte

εἰς τὴν Αἴγυπτον.

111. Τὸ **quelque** λαμβάνεταί ἐπίσης καὶ ἐπιθετικῶς καὶ
ἐπίρρηματικῶς.

Ἐπιθετικῶς καὶ μεταβάλλεταί, ὅταν προσδιορίζῃ
οὐδιαστικόν, ὡς

Il nous racontait **quelques histoires**

Μᾶς διηγείτο ἱστορίας τινάς.

Ἐπίρρηματικῶς καὶ δὲν μεταβάλλεταί, ὅταν προσ-
διορίζῃ ἐπίθετον ἢ ἐπίρρημα, ὡς

Quelque puissants que soient vos ennemis

Ὅσονδήποτε ἰσχυροὶ καὶ ἂν εἶνε οἱ ἐχθροὶ σας

Quelque bien habillés qu'ils soient

Ὅσονδήποτε καλῶς ἐνδεδυμένοι καὶ ἂν εἶνε.

Τὸ **quelque** εἶνε ἀκόμη **ἐπίρρημα**, ὅταν σημαίνῃ **περί-
που**, ὡς

Il y a **quelque** cinq cents ans que (ἔπου) l'Amérique fut découverte (ἀνεκαλύφθη).

Τὸ **quelque** ἀμέσως ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ ρήμα-
τος **être** (εἶναι) γράφεται ἐν δυοῖ **λῆξεσιν** **quel**, ἐπίθε-
τον, **συμφωνεῖ** πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, **que**,
σύνδεσμος, δὲν μεταβάλλεται, ὡς

Quelle que soit votre fortune vous n'êtes pas heureux
Οἰκιδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ περιουσία σας δὲν εἴσθε εὐτυχής.

112. Τὸ **tout** λαμβάνεται ἐπίσης καὶ **ἐπιθετικῶς** καὶ
ἐπιρρηματικῶς.

Ἐπιθετικῶς καὶ μεταβάλλεται, ὅταν προοδιορίζῃ οὐ-
διαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, ὡς

Toute l'assemblée applaudit à tous vos succès

Ὅλη ἡ ἀσπληγὴς ἐχειροκρότησεν εἰς ἕλας τὰς ἐπιτυχίας σας

Tous ceux qui étaient présents applaudirent

Ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἦσαν παρόντες ἐχειροκρότησαν.

Ἐπιρρηματικῶς καὶ δὲν μεταβάλλεται, ὅταν προο-
διορίζῃ ἐπίθετον ἢ ἐπίρρημα, ὡς

Elles furent **tout étonnées**

Ἐμείναν κατάπληκτοι

Allez **tout doucement**

Πηγαίνετε σιγὰ σιγὰ

Ἐν τούτοις τὸ **tout** ὡς ἐπίρρημα, δέον νὰ **συμφωνῇ**,
χάριν εὐφωνίας, ὅταν προηγῆται ἐπιθέτου κατὰ θηλυ-
κὸν γένος, ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος, ὡς

Cette dame était toute triste, toute honteuse

Αὕτη ἡ κυρία ἦτο καταλυπημένη, κατησχυμμένη.

Τὸ tout εἶνε ἀκόμη ἐπίρρημα εἰς τὰς ἐκφράσεις tout en larmes (ἔνδακρυς), tout yeux, tout oreilles (ὅλως ὄτα).

Λέξεις.

le génie, ἡ μεγαλοφυΐα		une fois, φορὰ
le valet, ὁ ὑπηρέτης		humain, ἀνθρώπινος
un âge, ἡλικία		prodigue, σπάταλος
la parole, ὁ λόγος		fatigué, κεκμηκώς
la richesse, ὁ πλοῦτος		surpris, ἐκπεπληγμένος
la connaissance, ἡ γνῶσις		presque, σχεδόν
une opinion, γνώμη		complètement, καθ' ὀλοκλη- ρίαν

Ἄδικηδης 43.

Nul n'est complètement heureux.—Je vous l'ai dit (σᾶς τὸ εἶπον) maintes fois.—Tous les hommes ont été créés (ἐπλάσθησαν) égaux et frères.—Ne répétez pas (μὴ ἐπαναλαμβάνετε) les mêmes paroles du livre.—Prêtez-moi (δανείσατέ μοι) quelques livres.—Quelque fatigués qu'ils soient (καὶ ἂν εἶνε) ils travailleront (θὰ ἐργασθῶσιν).—Donnez-moi un livre quelconque.—Quelle que soit (εἶνε) votre intention je ne m'en effraye point (δὲν φοβοῦμαι διόλου).—Certaines personnes sont heureuses et d'autres sont malheureuses.—Proverbe (παροιμία): Tel maître, tel valet.

Θέμα 44.

Μὴ δίδετε (ne donnez pas) εἰς τὸ παιδίον βιβλίον οἰονδήποτε.—Ὅποια μεγαλοφυΐα ὁ Léonard de Vinci! Κατεῖχε (il possédait) σχεδόν ὅλας τὰς ἀνθρωπίνας (2) γνώσεις (1).—Ἐκάστη ἡλικία ἔχει τὰς διασκεδάσεις της.—Δὲν ἔχω οὐδὲ ἓνα φίλον.—Ὅσαδήποτε πλούτη καὶ ἂν ἔχητε (que vous ayez) μὴ εἴσθε (ne soyez pas) σπάταλος.—Ὅσονδήποτε πλούσιοι καὶ ἂν εἶνε (qu'ils soient) δὲν δίδουσι τίποτε (ne donnent rien).—Ἡ ἀδελφή μου ἔμεινε (fut) κατάπληκτος. — Οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶνε (soit) ἡ γνώμη σας, γνωστοποιήσατέ την (faites-la connaître), εἶμαι (je suis) ὅλως ὄτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Η ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ

LE PRONOM

1. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

Pronoms personnels.

113. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τίθενται ἐν τῷ λόγῳ,

ὡς ὑποκείμενα

ὡς αὐτοπαθεῖς

ἐγὼ	je	ἐμαυτόν, ἦν	me
σύ	tu	σεαυτόν, ἦν	te
αὐτός, αὐτή	il, elle	ἐαυτόν, ἦν, ὁ	se
ἡμεῖς	nous	ἡμᾶς αὐτούς, ἄς	nous
ὑμεῖς	vous	ὑμᾶς αὐτούς, ἄς	vous
αὐτοί, αὐταί	ils, elles	ἐαυτούς, ἄς, ἃ	se

ἀπολύτως

ὡς ἀντικείμενα

ἐγὼ	moi	ἐμέ	me
σύ	toi	σέ	te
αὐτός	soi	αὐτόν, ἦν	se
αὐτός	lui	αὐτόν, αὐτό	le
αὐτή	elle	αὐτήν	la
ἡμεῖς	nous	αὐτούς, ἄς, ἃ	les
ὑμεῖς	vous	αὐτόν (εἰς), ἦν	lui (à)
αὐτοί	eux	αὐτούς (εἰς), αὐτάς	leur (à eux)
αὐταί	elles	αὐτοῦ, περὶ αὐτοῦ, ἐξ αὐτοῦ, αὐτῆς, περὶ αὐτῆς, ἐξ αὐ- τῆς, αὐτῶν, περὶ αὐτῶν, ἐξ αὐτῶν, κτλ.	en
		εἰς αὐτό, εἰς αὐτά, ἐν αὐτῷ, ἐν αὐτοῖς, γ	
		ἐκεῖ, περὶ αὐτοῦ, κτλ.	

114. Αί ὡς ὑποκείμενα τιθέμεναι προσωπικαὶ ἀντωνυμιαὶ χρῆσιμῶν εἰς τὸν ὀγκυματισμὸν τοῦ ρήματος καὶ προτάσσονται αὐτοῦ, ὡς

je	donne	δίδω
tu	donnes	δίδεις
il	donne	δίδει
elle	donne	δίδει
nous	donnons	δίδομεν
vous	donnez	δίδετε
ils	donnent	δίδουσιν
elles	donnent	δίδουσιν

Ἐπιτάσσονται τοῦ ρήματος καὶ συνδέονται μετ' αὐτοῦ διὰ μικρᾶς κεραίας εἰς τὰς ἐρωτήσεις καὶ παραθέσεις, ὡς

Donnes **tu**? δίδεις;

Je l'ai vu, dit-**il**

Τὸν ἔχω ἰδεῖ, εἶπεν

115. Αἱ ὡς αὐτοπαθεῖς λαμβανόμεναι προσωπικαὶ ἀντωνυμιαὶ χρῆσιμῶν εἰς τὸν ὀγκυματισμὸν τῶν μέσων ρημάτων, ὡς

Je	me	trompe	
		ἐμαυτὸν]	ἀπατῶ(μαι)
tu	te	trompes	ἀπατᾷσαι
il	se	trompe	ἀπατᾷται
elle	se	trompe	ἀπατᾷται
nous	nous	trompons	ἀπατῶμεθα
vous	vous	trompez	ἀπατᾷσθε
ils	se	trompent	ἀπατῶνται
elles	se	trompent	ἀπατῶνται

Εἰς τὰ μέσα ρήματα, αἱ δύο ἀντωνυμιαὶ πρέπει πάντοτε νὰ εἶνε εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν.

116. Αἱ ἀπολύτως ἐκφερόμεναι προσωπικαὶ ἀντωνυμῖαι τίθενται ἐπὶ ἐμφάσεως ὡς καὶ εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις, ὡς

Qui a fait ceci ?—**Moi**

Τίς ἔκαμε τοῦτο ;

Est-ce **toi** ? σὺ εἶσαι ;

Chacun pour **soi**

Ἐκαστος δι' ἑαυτὸν

Ce livre est à **moi**, à **lui**, à **elle**

Τοῦτο τὸ βιβλίον εἶνε ἰδικόν μου, ἰδικόν του, ἰδικόν της

C'est **nous**

Ἡμεῖς εἴμεθα

Ce sont **eux**

Αὐτοὶ εἶνε

Εἰς τὴν προδικτικὴν αἱ ἀπολύτως ἐκφερόμεναι προσωπικαὶ ἀντωνυμῖαι ἐπιτάσσονται καὶ συνδέονται διὰ μικρῆς κεραίας, ὡς

Donnez-**moi** un crayon, μολυβδοκόνδυλον

Ἐπὶ ἀπαγορεύσεως ὅμως αἱ ἀντωνυμῖαι **moi**, **toi**, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν **me**, **te**, προτασσόμεναι τοῦ ρήματος, ὡς

Ne **me** donnez pas ce livre

Ne **me** parle pas

Μὴ μὲ ὁμιλῆς

117. Ἡ ἀντωνυμία **leur** τίθεται μετὰ τὸ ὑποκείμενον (οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν) ἐκτὸς εἰς τὴν προδικτικὴν, ὡς

Dieu **leur** a donné la vie

Ὁ Θεὸς τοῖς ἔδωκε τὴν ζωὴν

Je **leur** dirai tout

Θὰ τοῖς εἶπω τὰ πάντα

Ne **leur** donnez pas ce livre

Δοῦνετε-**leur** un conseil, συμβουλὴν.

118. Αί ὡς ἀντικείμενα τιθέμεναι προσωπικὰ ἀντωνυμίας προτάσσονται πάντοτε τοῦ ρήματος, ὡς

Je **le** **lui** dirai

αὐτὸ εἰς αὐτὸν θὰ εἶπω (θὰ τοῦ τὸ εἶπω)

Il **lui** **en** parlera

εἰς αὐτὸν περὶ αὐτοῦ θὰ ὁμιλήσῃ (θὰ τῷ ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ).

Je **m'** **en** souviens

αὐτὸ ἐνθυμοῦμαι (τὸ ἐνθυμοῦμαι)

Tu **me** **le** donneras

ἐμοὶ αὐτὸ θὰ δώσῃς (θὰ μοὶ τὸ δώσῃς)

Nous **y** mettrons

εἰς αὐτὸ θὰ θέσωμεν (θὰ θέσωμεν εἰς αὐτὸ)

Nous **nous** **en** souvenons

αὐτὸ ἐνθυμούμεθα (τὸ ἐνθυμούμεθα)

Ils **s'y** rencontrèrent

ἐκεῖ συνηντήθησαν (συνηντήθησαν ἐκεῖ)

Je **vous** donnerai un cadeau

ὑμῖν θὰ δώσω ἓν δῶρον (θὰ σᾶς δώσω ἓν δῶρον)

Εἰς τὴν προδιακτικὴν αἰ ὡς ἀντικείμενα τιθέμεναι προσωπικὰ ἀντωνυμίας ἐπὶ προδιακτικῆς μὲν ἐπιτάσσονται, ἐπὶ ἀπαγορεύσεως δὲ προτάσσονται, ὡς

Donnez-**m'en**

Δώσατέ μοι ἐξ αὐτοῦ (τοῦ πράγματος)

Ne **m'en** donnez pas

Vas-**y**

Πήγαινε (ἐκεῖ)

N'**y** va pas

Va-**t'en**

Πήγαινε ἐντεῦθεν (ἀπέλθε)

Ne **t'en** va pas

Allons-**nous-en**

Ἄγωμεν ἐντεῦθεν (ἀπέλθωμεν)

Ne nous en allons pas

Allez-vous-en

"Αγετε έντεϋθεν (ἀπέλθετε)

Ne vous en allez pas

Donnez-le-moi

Δώσατε αυτό έμοι (δώσατέ μοί το)

Ne le lui rends pas

Μή αυτό αυτόϋ αποδώσης (μή τοϋ τὸ αποδώσης).

119. Αί προσωπικαί άντωνυμια του τρίτου προσώπου τίθενται άντι ένάρθρου πάντοτε ούδιαστικου ή δυνοδευομένου υπό οριστικου τινος επιθέτου *ce, ces, mon, ton, son, un, une*, ως

J'ai demandé sa grâce ; elle m'a été accordée

"Εχω ζητήσει την χάριν του· αύτη μοι παρεχωρήθη.

'Εάν όμως τὸ ούδιαστικόν εἶνε άναρθρον ή δέν δυνοδεύεται υπό οριστικου τινος επιθέτου, τότε δέν δύναμεθα νά μεταχειρισθώμεν τὰς αύτὰς άντωνυμιας, αλλά πρέπει νά μεταβάλλωμεν τὴν φράσιν. Δέν θά εἴπωμεν

J'ai demandé grâce ; elle m'a été accordée

άλλά θά εἴπωμεν

J'ai demandé grâce et ma demande a été accueillie

ή αίτησίς μου εἶγεν αποδεκτή

120. Τῶν άντωνυμιῶν *en* καὶ *y* γίγνεται συνήθως χρήσις άορίστως εἰς τινὰς ιδιωτισμούς, ως

En venir aux mains, συγκρούεσθαι πρὸς τινά.

En vouloir à quelqu'un, όργίζεσθαι κατά τινος.

N'en pouvoir plus, μή υποφέρειν πλέον.

On vous y prend ! Σὺς εἴπιασ !

Tu n'y penses pas ! Δέν τὸ σκέπτεσαι βεβαίως !

Il y va de votre vie ! Έκτίθεσθε εἰς βέβχιον κίνδυνον !

121. Ὄταν αἱ ἀντωνυμίαι **en** καὶ **y** τίθενται μετὰ τὸ **é**.
 ἐνικὸν πρόσωπον τῆς **προστακτικῆς** τῶν **ρημάτων** τῆς
πρώτης συζυγίας, προστίθεται ἐν **s** εἰς τὸ **ῥῆμα** χάριν
 εὐφωνίας, ὡς

Chantes-**en** une partie

Ψάλλε ἐξ αὐτοῦ (τοῦ ἄσματος) μέρος τι

Donnes-**en** une partie

Δός ἐξ αὐτοῦ (τοῦ πράγματος)

Vas-**y**

Πήγαινε εἰς αὐτὸ (τὸ μέρος).

122. Ὄταν ἡ ἀντωνυμία **le**, θηλυκὸν **la**, πληθ. 2 γενῶν
les, ἐπέχη τόπον **ἐνάρθρου οὐδιαστικοῦ**, **συμφωνεῖ**
 πρὸς αὐτὸ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς

Mademoiselle, êtes-vous **la** **malade** que ma sœur

Δεσποινίς, εἴσθε ἡ ἀσθενής ἢ ἡ ἀδελφή μου

a visitée ?—Oui, je **la** suis

ἐπεσκεψέθη; Μάλιστα, εἶμι (αὐτή, ἡ ἀσθενής).

Êtes-vous **les élèves** qui ont été punis ?—Oui,

Εἴσθε οἱ μαθηταὶ οὗτινες ἐτιμωρήθησαν;

nous **les** sommes

εἶμεθα (αὐτοί, οἱ τιμωρηθέντες).

Ὄταν ὅμως ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία **le** ἐπέχη τόπον **ἀορί-**
στος εἰλημμένου **οὐδιαστικοῦ**, τότε μένει **ἀμετάβλη-**
τος, ὡς

Mademoiselle, êtes-vous **malade** ?—Oui, je **le** suis
 (αὐτό, τὸ πᾶγμα).

Êtes-vous **élèves** ?—Oui, nous **le** sommes (αὐτό, τὸ
 πᾶγμα).

123. Τῆς ἀντωνυμίας **soi** γίνεται προπᾶντων **χοῦδις**
 μετὰ τὰς ἀορίστους ἐκφράσεις, **on** (τις), **chacun** (ἕκαστος),

ηφοσιεναι

nul, personne (οὐδείς), κτλ., ἢ μετὰ ἀπαρέμφατον, ὡς

Chacun pour soi, ἕκαστος δι' ἑαυτὸν

Il ne faut pas toujours penser à soi

Δὲν πρέπει πάντοτε νὰ σκέπτηται τις δι' ἑαυτὸν.

Λέξεις.

le raisin, ἡ σταφυλὴ

le vieillard, ὁ γέρον

l'ouvrage, τὸ ἔργον

la faute, τὸ σφάλμα

la plante, τὸ φυτόν

si, εἰάν

sans, ἄνευ

rien, τίποτε

longtemps, ἐπὶ πολὺν καιρὸν

* Ἀσκυδὶς 45.

Je vous invite (προσκληθῶ).—Elles lui parlent (ὁμιλοῦσι).
 —Nous leur écrivons (γράφομεν).—Donnez-moi du papier.—Ne me donnez rien.—Ils te félicitent (συγχαίρουσι).—Vous nous encouragez (ἐνθαρρύνετε).—Nous en parlons (ὁμιλοῦμεν).—Je te remercie (εὐχαριστῶ).—Je les aime (ἀγαπῶ).—Si le raisin est mûr, j'en cueillerai (θὰ συλλέξω).—Comme (ἐπειδὴ) j'aime cette plante, je la planterai (θὰ φυτεύσω) dans mon jardin.—M'as-tu attendu (περιμένει) longtemps?—Si ton ami commet (διπραΐζει) une faute, reproche-la-lui (μὲμφητι . .).—Nous respectons (σεβόμεθα) les vieillards, nous les écoutons (ἀκούομεν) et les honorons (τιμῶμεν).

Θέμα 46.

[Ἐγὼ] Σὰς ἀκούω (écoute).—Μὴ τῷ δώσητε τὸ βιβλίον μου.
 —Εἶπατε (dites) αὐτοῖς ὅτι (que) [ἐγὼ] ἐπιθυμῶ (désire) νὰ τοῖς ὁμιλήσω (parler). —[Ἔμεῖς] Τοὺς θαυμάζετε (admirez).
 —Ἔπαγετε (allez) ἄνευ αὐτῶν.—[Αὐτὸς] Μοὶ δίδει (donne).
 —Ἀναγνώσατε (lisez) τὸ ἔργον του καὶ εἶπατέ μοι ὅτι (ce que) [ὑμεῖς] σκέπτεσθε (pensez) περὶ αὐτοῦ.—Πήγαινε (vas-)[ἐκεῖ], εἰάν [σὺ] θέλγης (veux).—Θὰ εἶμαι ἐκεῖ (je . . serai).—

Εἶνε πλούσιοι; — Εἶνε. — Εἰσθε (êtes-vous) οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Γεωργίου; — Εἴμεθα (nous... sommes). — Ὁ πατήρ σου σὲ ἀγαπᾷ (aime) πολύ, [αὐτός] ἐργάζεται (travaille) διὰ σέ.

2. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.

Pronoms démonstratifs.

124.

Ἐνικός.

Ἄρσενικὸν		Θηλυκὸν
ἐκεῖνος	celui, ce τοῦτο	celle ἐκείνη
οὗτος ἐδῶ	celui-ci, ceci τοῦτο ἐδῶ	celle-ci αὕτη ἐδῶ
ἐκεῖνος ἐκεῖ	celui-là, cela (ça) τοῦτο ἐκεῖ	celle-là ἐκείνη ἐκεῖ

Πληθυντικός.

Ἄρσενικὸν		Θηλυκὸν
ἐκεῖνοι	ceux	celles ἐκεῖναι
οὗτοι ἐδῶ	ceux-ci	celles-ci αὗται ἐδῶ
ἐκεῖνοι ἐκεῖ	ceux-là	celles-là ἐκεῖναι ἐκεῖ

125. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἶνε ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενα καὶ ὡς ἀμεσὰ ἀντικείμενα, ὡς

Celui	qui	écrit
	ὅστις	γράφει
Celui	qui	est venu
		ἦλθεν
Ce	que	vous voulez
	ὅπερ	θέλετε

J'ai fait **ceci**

ἔκαμα

Voici deux livres; choisissez **celui-ci** ou **celui-là**

ἐκλέξτε

ἢ

126. **Celui-ci, celle-ci, ceci** χρῆσιμεύουσι πρὸς δήλωσιν

τῶν **πλησίων** κειμένων, **celui-là, celle-là, cela, ça** πρὸς
δήλωσιν τῶν **μακρῶν**, ὡς

Choisissez **ceci** ou **cela**

Jean et Paul avaient un caractère bien
Ἰωάννης Παῦλος εἶχον χαρακτήρ πολὺ

différent; **celui-ci** (Paul) riait sans cesse, **celui-là**
διάφορος ἐγέλα ἀπαύστως

(Jean) pleurait toujours.
ἔκλαιε πάντοτε

127. Οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν ἀντωνυμίαν **ce** μὲ
ὅλους τοὺς χρόνους τοῦ ρήματος **être** (εἶναι), ὡς

C'est, εἶνε

Ce sont, εἶνε (πληθ.)

C'était, ἦτο

Ce fut, ὑπῆρξε

Ce sera, θὰ εἶνε

Ça été, ἔχει ὑπάρξει, κτλ.

καὶ πρὸ τῶν ρημάτων **devoir** (ὀφείλειν), **pouvoir** (δύνασθαι),
ἀκολουθουμένων ὑπὸ τοῦ **être**, ὡς

Ce doit être lui

πρέπει νὰ εἶνε

Ce peuvent être des ennemis

πιθανὸν νὰ εἶνε ἐχθροὶ

Λέγουσιν ἀκόμη οἱ Γάλλοι

Ce me semble

Τοῦτο μοὶ φαίνεται

Ce dit-il

Τοῦτο εἶπε

Εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις γίνεται χρῆσις τοῦ **cela**, ὡς

Cela me plaît

Τοῦτο μοὶ ἀρέσκει

128. Ἡ ἀντωνυμία **ce** δύναται νὰ τεθῆ μετὰ τὰ ρήματα **être, devoir, pouvoir** εἰς τὰς ἑξωτήσεις, ὡς

Qui est-ce ?

Τίς εἶνε ;

Où était-ce ?

Ποῦ ἦτο ; (ποῦ συνέβη τοῦτο ;)

Qui pouvait-ce être ?

Τίς ἠδύνατο νὰ εἶνε ; (τίς νὰ ἦτο ;)

129. Γίγνεται χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας **ce**, ὅταν ἡ φράσις ἀρ-
χίζῃ διὰ τοῦ ρήματος **être**, ὡς

C'est moi ἐγὼ εἶμαι

C'est toi σὺ εἶσαι

C'est lui αὐτὸς εἶνε

C'est nous ἡμεῖς εἴμεθα

C'est vous ὑμεῖς εἴσθε

Τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, μόνον ὅταν τὸ κατηγο-
ρούμενον εἶνε τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου, ἢ εἰς τὰς ἀπαριθ-
μήσεις, ὡς

Ce sont eux αὐτοὶ εἶνε

Ce sont elles αὐταὶ εἶνε

Quelles sont les cinq parties du monde ?

Τίνες εἶνε αἱ 5 ἡπειροί ;

—**Ce sont:** l'Europe, l'Asie, l'Afrique, l'Amérique et
l'Océanie.

130. Ἡ ἀντωνυμία **ce** δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ
δεικτικοῦ ἐπιθέτου **ce**, ὅπερ προηγεῖται πάντοτε ὀνόματος· ἡ
ἀντωνυμία **ce** προτάσσεται, ὡς εἶδομεν, τοῦ ρήματος ἢ τῶν
ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν **qui** (ὅς), **que** (ὅν), **quoi** (ὅ), **dont**
(οὔ), ὡς

Ce doit être ton frère

Πρέπει νὰ εἶνε ὁ ἀδελφός σου (θα εἶνε...)

Ce qui est arrivé
 Τοῦθ' ὅπερ συνέβη
 Ce dont je parle
 Τὸ περὶ οὗ ὁμιλῶ

Λέξεις.

le bâtiment, τὸ οἰκοδόμημα	la perspective, ἡ ἄποψις impossible, ἀδύνατος imposant, ἐπιβλητικὸς demain, αὔριον mais, ἀλλὰ
une histoire, ἱστορία	
une union, ἔνωσις	
une antiquité, ἀρχαιότης	
a paille, κάρφος ἀχύρου, τὸ ἄχυρον	

***Ἀσκηδὶς 47.**

Ce chien est noir ; celui-ci est gris, celui-là est blanc. — Ces chevaux sont beaux, mais j'aime mieux (προτιμῶ) ceux de mon père. — Ce que vous dites me fait peur (φοβίζει). — Ne parlez (ὁμιλεῖτε) pas de ce qui ne vous regarde (ἐνδιαφέρει) pas. — Voici deux histoires ; voulez-vous (θέλετε) celle-ci ou (ἢ) celle-là ? — Ecoute bien (ἄκουσον καλῶς) cela, mon fils : sois (ἔσο) bon et laborieux. — Je vendrai (θὰ πωλήσω) ma maison et celle de mon oncle. — Qui est là ? — C'est moi. — Ce qui rend (καθιστᾷ) fort, c'est l'union. — Ce sont mes gants.

Θέμα 48.

Τὸ βραβεῖον θὰ δοθῆ (sera donné) εἰς ἐκεῖνον ὅστις θὰ φθάσῃ (arrivera) [ὁ] πρῶτος. — Ἴδου δύο ὠραῖαι ἀπόψεις, αὕτη [ἐδῶ] ἔχει κατὶ τί τὸ ἐπιβλητικώτερον ἀπὸ ἐκείνην [ἐκεῖ]. — Ἀναγνώσατε (lisez) τὸν Ὅμηρον (Homère) καὶ τὸν Βιργίλιον (Virgile), [οὗτοι] εἶνε οἱ μεγαλειότεροι ποιηταὶ τῆς ἀρχαιότητος. — [Τοῦτο] θὰ γίνῃ (sera) [δι'] αὔριον. — [Τοῦτο εἶνε] ἐγὼ [ὅστις] τὸ εἶπον (ai dit). — Τίς εἶνε ; — [Τοῦτο] εἶνε ὁ ἀδελφός μου.

[Τοῦτο εἶνε] ἀδύνατον.— Ἄμα ὡς (aussitôt que) τὰ δένδρα ἀνθίσωσι (ont développé leurs fleurs) μύριοι ἐργάζονται ἀρχίζουσι (commencent) τὰς ἐργασίας των. Οὗτοι [ἐδῶ] φέρουσι (portent) μακρὰ κάρφη εἰς τὴν ὄπην παλαιοῦ τοίχου, ἐκεῖνοι [ἐκεῖ] κτίζουσιν (maçonnent) οἰκοδομήματα εἰς τὰ παράθυρα μιᾶς ἐκκλησίας.

3. Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.

Pronoms possessifs.

131.

Ἑνικός.

Ἄρσενικὸν			Θηλυκὸν	
ὁ ἰδικός μου	le mien		la mienne	ἡ ἰδική μου
ὁ ἰδικός σου	le tien		la tienne	ἡ ἰδική σου
ὁ ἰδικός του	le sien		la sienne	ἡ ἰδική του
ὁ ἡμέτερος	le nôtre		la nôtre	ἡ ἡμετέρα
ὁ ὑμέτερος	le vôtre		la vôtre	ἡ ὑμετέρα
ὁ ἰδικός των	le leur		la leur	ἡ ἰδική των

Πληθυντικός.

Ἄρσενικὸν			Θηλυκὸν	
οἱ ἰδικοί μου	les miens		les miennes	αἱ ἰδικαί μου
οἱ ἰδικοί σου	les tiens		les tiennes	αἱ ἰδικαί σου
οἱ ἰδικοί του	les siens		les siennes	αἱ ἰδικαί του
οἱ ἡμέτεροι	les nôtres		les nôtres	αἱ ἡμέτεραι
οἱ ὑμέτεροι	les vôtres		les vôtres	αἱ ὑμέτεραι
οἱ ἰδικοί των	les leurs		les leurs	αἱ ἰδικαί των

Παραδείγματα.

Mon cheval est plus grand que **le tien**.

Mes amis sont meilleurs que **les vôtres**.

Nos sœurs sont plus studieuses que **les siennes**.

ἐπιμελής

Mes gants et **les siens**.

χειρόκτιον.

Λέξεις.

le devoir, τὸ καθήκον	le nid, ἡ φωλεὰ
le pinson, ὁ σπίνος	j'ai fait, ἔχω κάμει
le souhait, ἡ εὐχή	aussi, ἐπίσης
la branche, ὁ κλάδος	tant, τόσον
la peine, ἡ θλίψις	encore, ἀκόμη

Ἔκθεσις 49.

Notre raisin est mûr, le vôtre est encore vert. — Les peines de nos amis doivent être (πρέπει νὰ εἶνε) aussi les nôtres. — Votre rose est belle mais la mienne est plus belle. — Les moineaux font (κάμνουσι) leurs nids dans les trous des murs, les pinsons établissent (στήνουσι) les leurs sur les branches des arbres. — Je te remercie (εὐχαριστῶ) de tes bons souhaits, reçois (δέχθητι) tous les miens. — Jean-Jacques Rousseau qui s'est tant occupé (ἡσχολήθη) de l'éducation des enfants, négligeait (παρημέλει) les siens.

Θέμα 50.

Ἡ οἰκία σας εἶνε ὠραιότερα τῆς ἰδικῆς μου, ἀλλ' ὁ κῆπος μου εἶνε ὠραιότερος τοῦ ἰδικοῦ σας. — Ἐχω ἀναγνώσει (lu) τὴν ἐπιστολὴν σας καὶ τὴν ἰδικὴν του. — Αἱ γραφίδες σας εἶνε καλλίτεροι τῶν ἰδικῶν των, ἀλλ' αἱ γραφίδες μας εἶνε καλλίτεροι τῶν ἰδικῶν σας. — Τὰ τετράδιά σας εἶνε καθαρὰ, ἀλλὰ τὰ ἰδικά μου καὶ τὰ ἰδικά του εἶνε καθαρώτερα τῶν ἰδικῶν σας. — Τοῦτο τὸ βιβλίον εἶνε τὸ ἰδικόν μας. — Ἐχει κάμει τὸ καθήκόν του, ἔχεις κάμει τὸ ἰδικόν σου;

4. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Pronoms relatifs.

132.

Ἐνικός.

	Ἀρσενικὸν		Θηλυκὸν
ὅστις	lequel	laquelle	ἥτις
οὗτινος	duquel	de laquelle	ἧστινος
ὧτινι	auquel	à laquelle	ἧτινι

Πληθυντικός.

Ἄρσενικὸν

Θηλυκὸν

οἵτινες	lesquels	lesquelles	αἵτινες
ὧντινων	desquels	desquelles	ὧντινων
οἷςτισι	auxquels	auxquelles	αἷςτισι

Δύο γενῶν καὶ δύο ἀριθμῶν.

ὁ ὅποιος,	ἡ ὁποία,	οἱ ὅποιοι,	αἱ ὁποῖαι	qui
τὸν ὅποιον,	τὴν ὁποῖαν,	τοὺς ὁποίους,	τὰς ὁποίας	que
ὅ,τι, τί				quoi
τοῦ ὁποίου, περί,	παρὰ τοῦ ὁποίου,	τῆς ὁποίας, περί,	}	dont
παρὰ τῆς ὁποίας,	τῶν ὁποίων, περί,	παρὰ τῶν ὁποίων		
εἰς τὸν ὅποιον,	εἰς τὴν ὁποῖαν,	κατὰ τὸν ὅποιον,	}	où
κατὰ τὴν ὁποῖαν,	εἰς τοὺς ὁποίους,	κτλ., ὅπου		

Παραδείγματα

L'homme **qui** est venu (ἦλθεν)

L'homme **que** j'ai vu (εἶδον)

Eh ! **quoi** ! que (τί) me dites-vous ? (λέγετε ;)

Le livre **dont** je vous ai parlé (ὁμιλήσει)

Les auteurs **dont** les ouvrages sont couronnés

συγγραφεὺς ἔργον ἑστεμμένος

L'homme à la bonté **duquel** tu dois ces livres

καλωσύνη ὀφείλεις

Le jour **où** je le vis

ἡμέρα εἶδον

Le pays **où** il se trouvait

χώρα εὕρισκετο

133. Ἀναφορικαὶ τινες ἀντωνυμίαι τίθενται καὶ ἐρωτηματικῶς ἐν τῷ λόγῳ καὶ τότε ὀνομαζόνται ἐρωτηματικαὶ (pronoms interrogatifs), ὡς

Qui est venu ?

Τίς ἦλθεν ;

ἢ **Qui est-ce qui** est venu ?

Que voulez-vous ?

Τί θέλετε

ἢ **Qu'est-ce** que vous voulez ?

Qu'est-ce que c'est que cela ?¹

Τί εἶνε τοῦτο ;

Qu'est-ce que l'homme ?

ἢ **Qu'est-ce** que c'est que l'homme ?

De qui parlez-vous ?

Περὶ τίνος ὁμιλεῖτε ;

A qui parlez-vous ?

De quoi parlez-vous ?

Περὶ τίνος πράγματος

A quoi pensez-vous ?

Τί σκέπτεσθε ;

Lequel des deux est votre ami ?

Πότερος

Παρατήρησις. Ἡ ἐπιθετικῶς προτακσομένη εἰς ὄνομα ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία εἶνε πάντοτε ἢ **quel** (ποῖος), θηλ. **quelle**, ὡς

Quel livre lisez-vous ? ἀναγιγνώσκετε ;

Quelle heure est-il ? τί ὥρα εἶνε ;

134. Πᾶσα ἀναφορικὴ ἀντωνυμία συμφωνεῖ μὲ τὴν λέξιν πρὸς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται, κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον, ὡς

C'est **moi** **qui** ai parlé

C'est **toi** **qui** as parlé

C'est **lui** **qui** a parlé

C'est **nous** **qui** avons parlé

C'est **vous** **qui** avez parlé

Ce sont **eux** **qui** ont parlé

135. **Dont**, δηλοῖ

Ἴον **Σχέδιον**, ὡς

Dieu **dont** nous admirons les œuvres est éternelle

Ὁ Θεὸς οὗτινος θαυμάζομεν τὰ ἔργα εἶνε αἰώνιος

¹ Πρόφερε kékcécsa ?

2ον Καταγωγίν, ὡς

La famille dont il sort est très ancienne

Ἡ οἰκογένεια, ἐξ ἧς κατάγεται, εἶνε πολὺ παλαιά.

136. D'ou, ἐκφράζει ἰδέαν τόπου, ἐξόδου, ἀναχω-
ρήσεως, ὡς

La montagne d'ou je descends

Τὸ ὄρος ὅθεν κατέρχομαι

La maison d'ou je viens

Ἡ οἰκία ὅθεν ἔρχομαι

Ἄσκησις 51.

Ὁ μαθητὴς νὰ ἐκμάθῃ τὸ ἐπόμενον τεμάχιον μεταφράζων
καταλλήλως τὰς ἀναφορικὰς ἢ ἐρωτηματικὰς ἀντωνυμίας.

L'avare qui a perdu son trésor

Ὁ φιλάργυρος — ἔχασε τὸν θησαυρὸν του.

Au voleur! au voleur!

On m'a volé mon argent!

Qui peut-ce être? Qu'est-il

devenu? Que ferai-je pour

le retrouver? N'est-il point

ici? Qu'est-ce? Arrête! (A

lui même se prenant par

le bras). Rends-moi mon

argent, coquin!... Ah! c'est

moi!... Je suis fou, je ne

sais plus ce que je fais...

Euch! que dites-vous?

Ce n'est personne... Eh!

de quoi est-ce qu'on parle

là? (Il voit des domesti-

ques). Eh! arrêtez, vo-

leurs!... Lequel d'entre vous

m'a volé? Oh! mon

Dieu!...

Κλέπτης! Κλέπτης!

Μοῦ ἔκλεψαν τὰ χρήματά μου!

— νὰ εἶνε; — νὰ

ἔγινε; — νὰ κάμω διὰ νὰ

τὸν εὔρω; Μήπως καὶ εἶν'

ἐδῶ; — εἶνε; Στάσου! (Πρὸς

ἑαυτὸν συλλαβὸν τὸν ἰδιὸν του

βραχίονα). Δός μου τὰ χρή-

ματά μου, ἄθλιε!... Ἄ! εἶμ'

ἐγώ!... Εἶμαι τρελός, δὲν εἰ-

ξεύρω πλέον — — κάμνω...

"Ε! — λέγετε;

Κανεὶς δὲν εἶνε... "Ε!

— — ὀμιλοῦν

αὐτοῦ; (Βλέπει ὑπηρε-

τας). "Ε! σταθῆτε, κλέ-

πται!... — ἐξ ὑμῶν

μὲ ἔκλεψε; "Ω! Θεέ

μου!...

Molière, μίμησις

Λέξεις.

le voyage, τὸ ταξείδιον | j'ai dit, ἔχω εἶπει
j'ai perdu, ἔχω χάσει.

Θέμα 52.

Τί ὄρα εἶνε ;—Ἐχομεν κάμει ἐν ταξείδιον τὸ ὁποῖον μᾶς ἔχει στοιχίσει (coûté) ἀκριβά.—Τὰ παιδία εἰς τὰ ὁποῖα ἔχετε δώσει χρήματα.—Ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον χαιρετῶ (je salue) εἶνε ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποῖου σᾶς ὠμίλουν (je parlais).—Ἡ κυρία ἡ ὁποία ἔχει ἔλθει (est arrivée) εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία ἔχει χάσει τὰ κοσμήματά της.—Τί ἔχετε ;—Τίς ἔχει ἔλθει ;—Περὶ τίνος ὁμιλεῖτε ;—Περὶ τίνος πράγματος πρόκειται (il s'agit) ;—Πόθεν ἔρχεσθε (vous venez) ;—Τί ;—Ποῖος τὸ ἔχει εἶπει ;

5. Ἀόριστοι ἀντωνυμίας.

Pronoms indéfinis.

137.

ἄλλο τι	autre chose
ἄλλος τις	autrui
ἕκαστος, ἐκάστη	chacun, chacune
ὁ εἷς, ὁ ἄλλος, ἡ μία, ἡ ἄλλη	l'un, l'autre, l'une, l'autre
τις	on
οὐδεὶς	personne
κάτι	quelque chose
κάποιος, α	quelqu'un, quelqu'une
κάποιοι, αι	quelques - uns, quelques -
ὅστιςδῆποτε	quiconque unes
ὅστιςδῆποτε καὶ ἂν εἶνε	qui que ce soit
ὅ,τιδῆποτε καὶ ἂν εἶνε	quoi que ce soit
ὅ,τιδῆποτε	quoi que
ὅστιςδῆποτε	qui que
οὐδὲν	rien

138. **Aucun, certain, nul, pas un, plusieurs, tel καὶ**

tout εἶνε ἀντωνυμίαι, ἐὰν δὲν προσδιορίζωσιν οὔτε οὐσιαστικὸν οὔτε ἄλλην ἀντωνυμίαν, ὡς

Aucun ne sortira, οὐδείς θὰ ἐξέλθῃ

Tous y seront, ὅλοι θὰ εἶνε

139. Autrui εἶνε ἀμετάβλητος, ὡς

Nous blâmons souvent les défauts d' **autrui**

ψέγομεν πολλάκις τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων

140. On, κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ, τίθεται ὡς ὑποκείμενον ρήματος ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, προσώπου τρίτου, ἀναφέρεται μόνον εἰς πρόσωπα καὶ τὸ ρῆμα, οὐτινος προτάσσεται, ἀποδίδεται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἢ διὰ τοῦ τρίτου ἐνικοῦ προσώπου τῆς παθητικῆς φωνῆς ἀπροσώπως, ἢ διὰ τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ τῆς ἐνεργητικῆς, ἢ διὰ τῆς ἀντωνυμίας **τις** ὡς ὑποκειμένου τοῦ ρήματος, ὡς

On croit, πιστεύεται ἢ πιστεύουσιν, ἢ νομίζει **τις**

On dit, λέγεται ἢ λέγουσιν ἢ λέγει **τις**.

On a trouvé, ἔχει εὑρεθῆ, ἢ ἔχουσιν εὔρει, ἢ ἔχει **τις** εὔρει

Χάριν εὐφωνίας γίγνεται χρῆσις τῆς **l'on** ἀντὶ τῆς **on** μετὰ τοὺς συνδέσμους **et** (καί), **si** (ἐάν), **que** (ὅτι, καὶ ἄν), ἢ τὴν ἀντωνυμίαν **ou**, ὡς

Si l'on veut ou **que l'on** désire quelque chose

Ἐάν θέλῃ **τις** ἢ καὶ ἄν ἐπιθυμῇ **τις** τι

Δὲν γίγνεται ὅμως χρῆσις τῆς **l'on** ἐὰν ἔπονται αἱ ἀντωνυμίαι **le, la, les**. Δὲν λέγεται

Si l'on les entend,

ἀλλὰ λέγεται

Si on les entend, ἐὰν τοὺς ἀκούσῃ **τις**.

141. Ἡ ἀντωνυμία **on** ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστου ρήματος, ὡς

On cherche Vatel, **on** va à sa chambre, **on** heurte,

Ζητοῦσι τὸν Vatel, πηγαίνουσιν εἰς τὸ δωμάτιόν του, κρούουσι,

on enfonce sa porte, on le trouve noyé
 διαρρηγνύουσι τὴν θύραν του, τὸν εὐρίσκουσι πνιγμένον
 dans son sang
 εἰς τὸ αἷμά του

(Sévigné.)

Ὅταν ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία **on** ἀναφέρεται εἰς οὐδι-
 αδικὸν γένους **θηλυκοῦ**, τὸ ἐπίθετον τὸ ὁποῖον ἀναφέρε-
 ται εἰς αὐτὴν τίθεται κατὰ **θηλυκὸν γένος**, ὡς

A votre âge, ma fille, on est bien curieuse
 Εἰς τὴν ἡλικίαν σας, κόρη μου, εἶνέ τις πολὺ περίεργος.

Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ κατηγορούμενον δύναται νὰ εἶνε
πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, ὡς

En Grèce, on est tous égaux devant la loi
 Ἐν Ἑλλάδι, ὅλοι εἶνε ἴσοι πρὸ τοῦ νόμου

Λέξεις.

le camarade, ὁ συμμαθητῆς	le dimanche, ἡ Κυριακὴ
le défaut, τὸ ἐλάττωμα	malade, ἀσθενής
les parents, οἱ γονεῖς	riche, πλούσιος
le vendredi, ἡ Παρασκευὴ	content, εὐχαριστημένος

quand, ὅταν

Ἐδακιδίς 53.

Chacun veut (θέλει) avoir raison.—L'un était (ἦτο)
 riche, l'autre était pauvre.—Ne blâmez pas (μὴ ψέγετε)
 les travaux d'autrui.—Avez-vous vu quelqu'un?—Je
 n'ai vu personne.—Nous avons quelque chose de meil-
 leur.—Nous ne savons (δὲν γνωρίζομεν) rien.—Quelques-
 uns de mes camarades sont malades.—On veut, et tu ne
 veux pas (δὲν θέλεις); tu voudras (θὰ θελήσης) et l'on ne
 voudra plus.—Si on le savait (ἐγνώριζέ τις).—Quiconque
 fera (θὰ κάμη) cela, sera puni (θὰ τιμωρηθῆ).—Proverbes :

Tel qui rit (γελάξ) vendredi, dimanche pleurera (θά κλαύσῃ). (**Racine**-Les Plaideurs=οἱ Διάδικοι).—Quand on n'a pas ce que l'on aime (ἀγαπᾷ) il faut (πρέπει) aimer (ἀγαπᾶν) ce que l'on a.

Θέμα 54.

Εἶνέ τις εὐτυχής, ὅταν εἶνε εὐχρηστημένος.—Ἐκαστος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του.—Κάποιος μοῖ τὸ ἔχει εἰπεῖ.—Ἐκεῖνα τὰ μῆλα εἶνε ὠραῖα· θά λάβω (je prendrai) ἐξ αὐτῶν τινά.—Δὲν θέλω (je ne veux) τίποτε.—Μὴ κάμνετε (ne faites pas) εἰς ἄλλον ὅ,τι δὲν θά ἠθέλετε (vous ne voudriez pas) νὰ σᾶς ἔκαμνέ τις (que... vous fit).—Ἐὰν ἔλθῃ τις (on vient) νὰ μὲ ζητήσῃ (demander) εἶπατε ὅτι δὲν εἶμαι ἐδῶ (dites que je ne suis pas ici).—Οὐδένα δέχομαι (je ne reçois...).—Ὅλοι θά ἔλθωσιν (viendront) ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν συμβῆ (il arrive).—Ἐκαστος ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ (doit obéir) εἰς τοὺς γονεῖς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΟ ΡΗΜΑ

LE VERBE

142. Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ

Avoir=ἔχειν

Ἀπλοῖ χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι ¹

Infinitif, ἀπαρρέμφατον ²

Présent

Passé

Ἑνεσιῶς

Παρωχημένος

avoir, ἔχειν

[*avoir eu*, σχεῖν, νὰ λάβῃ τις

¹ Οἱ σύνθετοι χρόνοι σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπλῶν τῶν βοηθητικῶν ρημάτων προσθήκῃ τῆς παθητικῆς μετοχῆς (παρωχημένης) τοῦ κλινομένου ρήματος.

² Ὁ μαθητὴς νὰ ἐκμάθῃ καλῶς τὴν ὀνομασίαν τῶν ἐγκλίσεων καὶ χρόνων γαλλιστί, διότι μετὰ τὸ ρῆμα *avoir* οὕτω πλέον θά ἐκφέρωνται.

Participe, μετοχή

Présent

ayant, ἔχων

Passé

eu, eue, ἐσχημένος, ayant
| eu, σχών

Indicatif, ὀριστικὴ

Présent

Ἐνεστώως

j'ai, ἔχω

tu as

il a ἢ elle a

nous avons

vous avez

ils ont ἢ elles ont

Imparfait

Παρατατικὸς

j'avais, εἶχον

tu avais

il avait

nous avions

vous aviez

ils avaient

Passé défini

Ἀόριστος

j'eus, ἔσχον

tu eus

il eut

nous eûmes

vous eûtes

ils eurent

Passé indéfini

Παρακείμενος

j'ai eu, ἔσχηκα, ἔχω λάβει

tu as eu

il a eu ἢ elle a eu

nous avons eu

vous avez eu

ils ont eu ἢ elles ont eu

Plus-que-parfait

Ἐπερσυντελικὸς

j'avais eu, εἶχον λάβει

tu avais eu

il avait eu

nous avions eu

vous aviez eu

ils avaient eu

Passé antérieur

Παροχημένος πρότερος

j'eus eu, ἔσχον πρότερον, εἶ-

tu eus eu | χον λάβει

il eut eu

nous eûmes eu

vous eûtes eu

ils eurent eu

Futur

Μέλλων

j'aurai, θὰ ἔχω
 tu auras
 il aura
 nous aurons
 vous aurez
 ils auront

Futur antérieur

Μέλλων πρότερος (τετελεσμέ-
 j'aurai eu, θὰ ἔχω πρὶν [νος)
 tu auras eu
 il aura eu
 nous aurons eu
 vous aurez eu
 ils auront eu

Conditionnel, ὑποθετικὴ

Présent

j'aurais, θὰ εἶχον
 tu aurais
 il aurait
 nous aurions
 vous auriez
 ils auraient

Passé

j'aurais eu, ἤθελον ἔχει πρὶν
 tu aurais eu
 il aurait eu
 nous aurions eu
 vous auriez eu
 ils auraient eu

2e Passé

j'eusse eu, θὰ εἶχον πρὶν
 tu eusses eu
 il eût eu
 nous eussions eu
 vous eussiez eu
 ils eussent eu

Impératif, προδτακτικὴ

Présent

aie, ἔχε
 ayons, ἄς ἔχωμεν
 ayez, ἔχετε

Subjonctif, ὑποτακτικὴ

Présent

que j'aie, νὰ ἔχω
 que tu aies
 qu'il ait
 que nous ayons
 que vous ayez
 qu'ils aient

*Imparfait*¹

que j'eusse, νὰ εἶχον
 que tu eusses
 qu'il eût
 que nous eussions
 que vous eussiez
 qu'ils eussent

Passé

que j'aie eu, νὰ ἔχω λάβει
 que tu aies eu
 qu'il ait eu
 que nous ayons eu
 que vous ayez eu
 qu'ils aient eu

Plus-que-parfait

que j'eusse eu, νὰ εἶχον λάβει
 que tu eusses eu
 qu'il eût eu
 que nous eussions eu
 que vous eussiez eu
 qu'ils eussent eu

143. Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ

Être=εἶναι

Ἀπλοῖ χρόνοι

Présent

être, εἶναι

Présent

étant, ὄν

Σύνθετοι χρόνοι

Infinitif

Passé

avoir été, γενέσθαι

Participe

Passé

été, ayant été, γενόμενος

¹ Ὁ παρατατικός τῆς ὑποτακτικῆς εἰς ὅλα τὰ ρήματα γενικῶς σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἑ' ἐνικοῦ προσώπου τοῦ ἀορίστου (passé défini) προσθήκη τῆς καταλήξεως **se**.

Indicatif

Présent

je suis, εἶμι
 tu es
 il est, elle est
 nous sommes
 vous êtes
 ils sont, elles sont

Imparfait

j'étais, ἤμην
 tu étais
 il était
 nous étions
 vous étiez
 ils étaient

Passé défini

je fus, ὑπῆρξα
 tu fus
 il fut
 nous fûmes
 vous fûtes
 ils furent

Futur

je serai, θὰ εἶμι
 tu seras
 il sera
 nous serons
 vous serez
 ils seront

Passé indéfini

j'ai été, ἔχω ὑπάρξει
 tu as été
 il a été
 nous avons été
 vous avez été
 ils ont été

Plus que parfait

j'avais été, εἶχον ὑπάρξει
 tu avais été
 il avait été
 nous avions été
 vous aviez été
 ils avaient été

Passé antérieur

j'eus été, εἶχον ὑπάρξει πρό-
 tu eus été | τερον
 il eut été
 nous eûmes été
 vous eûtes été
 ils eurent été

Futur antérieur

j'aurai été, θὰ ἔχω ὑπάρξει
 tu auras été
 il aura été
 nous aurons été
 vous aurez été
 ils auront été.

Conditionnel

Présent

je serais, θὰ ἦμην
 tu serais
 il serait
 nous serions
 vous seriez
 ils seraient

Passé

j'aurais été, θὰ εἶχον ὑπάρξει
 tu aurais été
 il aurait été
 nous aurions été
 vous auriez été
 ils auraient été

2e Passé

j'eusse été, θὰ εἶχον ὑπάρξει
 tu eusses été
 il eût été
 nous eussions été
 vous eussiez été
 ils eussent été

Impératif

Présent

sois, ἔσο
 soyons, ἄς εἴμεθα
 soyez, ἔσπε

Subjonctif

Présent

que je sois, νὰ ἦμαι
 que tu sois
 qu'il soit
 que nous soyons
 que vous soyez
 qu'ils soient

Passé

que j'aie été, νὰ ἔχω ὑπάρξει
 que tu aies été
 qu'il ait été
 que nous ayons été
 que vous ayez été
 qu'ils aient été

*Imparfait*¹

que je fusse, να ἤμην
 que tu fusses
 qu'il fût
 que nous fussions
 que vous fussiez
 qu'ils fussent

Plus-que-parfait

que j'eusse été, να εἶχον ὑ-
 que tu eusses été [πάρξει
 qu'il eût été
 que nous eussions été
 que vous eussiez été
 qu'ils eussent été

**Σχηματισμός τοῦ ἀποφατικοῦ
 τύπου τῶν ρημάτων.**

144. Ἴνα τὸ ρῆμα σχηματισθῆ ἀποφατικῶς, γίνεται χρήσις δύο ἀποφατικῶν μορίων **ne** καὶ **pas**, τοῦ μὲν **ne** προτασσομένου τοῦ ρήματος, τοῦ δὲ **pas** ἐπιτασσομένου.

Διὰ τὸ ἀπαρέμφατον ἀμφότερα τὰ ἀποφατικὰ μόρια προτάσσονται.

Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους τὸ **pas** τίθεται μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς (παρωχημένης).

Παράδειγμα.

Βοηθητικὸν ρῆμα

Ne pas avoir=μὴ ἔχειν

Indicatif

Présent

je n'ai pas
 tu n'as pas
 il n'a pas
 nous n'avons pas
 vous n'avez pas
 ils n'ont pas
 κτλ.

Passé indéfini

je n'ai pas eu
 tu n'as pas eu
 il n'a pas eu
 nous n'avons pas eu
 vous n'avez pas eu
 ils n'ont pas eu
 κτλ.

¹ Ὅρα τὴν ἐν σελίδι 83 ὑποσημείωσιν (Ἄρ. 142).

Σχηματισμός τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τῶν ρημάτων.

145. Ἴνα τὸ ρῆμα σχηματισθῆ ἐρωτηματικῶς, ἢ ἀντωνυμία ὑποκείμενον ἐπιτάσσεται καὶ συνδέεται μετὰ τοῦ ρήματος διὰ μικρᾶς κεραίας.

Παράδειγμα.

Βοηθητικὸν ρῆμα

Avoir ? = ἔχειν ;

Indicatif.

Présent

Passé indéfini

ai-je ?

as-tu ?

a-t-il ? (Τὸ t τίθεται χάριν εὐ-

avons-nous ? | φωνίας)

avez-vous ?

ont-ils ?

κτλ.

ai-je eu ?

as-tu eu ?

a-t-il eu ?

avons-nous eu ?

avez-vous eu ?

ont-ils eu ?

κτλ.

Σχηματισμός τοῦ ἀποφατικοῦ καὶ ἐρωτηματικοῦ τύπου τῶν ρημάτων.

146. Ἴνα τὸ ρῆμα σχηματισθῆ καὶ ἀποφατικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς, θέτομεν τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον μεταξὺ τῶν μορίων *ne* καὶ *pas*.

Παράδειγμα.

Βοηθητικὸν ῥῆμα.

Ne pas avoir ? = μὴ ἔχειν ;

Indicatif.

Présent

n'ai-je pas ?
n'as-tu pas ?
n'a-t-il pas ?
n'avons-nous pas ?
n'avez vous pas ?
n'ont-ils pas ?

κτλ.

Passé indéfini

n'ai-je pas eu ?
n'as-tu pas eu ?
n'a-t-il pas eu ?
n'avons-nous pas eu ?
n'avez-vous pas eu ?
n'ont-ils pas eu ?

κτλ.

Λέξεις.

le courage, τὸ θάρρος
le crédit, ἡ πίστις
le chagrin, ἡ θλίψις
un appétit, ὄρεξις
un honneur, τιμὴ
la campagne, ἡ ἐξοχὴ
la patience, ἡ ὑπομονή
la visite, ἡ ἐπίσκεψις

une occasion, εὐκαιρία
avare, φιλόργυρος
économe, οἰκονόμος
reconnaissant, εὐγνώμων
injuste, ἄδικος
indocile, ἀπειθής
fidèle, πιστός
chaud, θερμός

Ἔκθεσις 55.

Que vous eussiez eu.—Ils auraient.—Elles n'auront pas.—Tu as.—Etant. — Tu étais.—Seras-tu ? — Vous aurez.—Sois. — Aie du courage.—Qu'il eût.—Que nous soyons. — Vous n'eûtes pas. — A-t-il ? — N'êtes-vous pas ? — Nous sommes.—Où es-tu ? Où serez-vous demain ?—Nous n'avons pas été à la campagne.—Ils ne sont pas pauvres.—Ayez patience. — N'étaient-ils pas

riches ? — Avez-vous soif ? — Qu'il soit heureux et je serai content. — Tu as été si (τόσον) bon pour moi. — Nous fûmes. — L'été sera chaud cette année. — Vous n'eûtes pas eu. — Qu'il fût. — Qu'ils aient. — Ayant. — Elle eût été malheureuse.

Θέμα 56.

- Indic. Présent.** Ἔχω βιβλίον. — Δέν εἶμαι πλούσιος. — Ποῦ εἶσθε ; — Ἔχουσι δίκαιον. — Εἶσαι δυστυχής.
- Imparfait.** Εἶχον χρήματα. — Οἱ φίλοι μας εἶχον πῖστωσιν. — Ἦτο ἀσθενής. — Ποῦ ἦσθε ; — Δέν ἦσθε εἰς τήν ἐξοχήν ;
- Passé défini.** Ἔσχον τήν τιμήν νά γνωρίσω (de faire la connaissance de) τόν θεῖόν σας. — Δέν ὑπῆρξατε εὐτυχής. — Ἔσχετε πολλάς θλίψεις. — Τίς ὑπῆρξεν ἀπειθής ;
- Passé indéfini.** Ἔχετε λάβει πολλήν εὐχαρίστησιν. — Ἔχετε ὑπάρξει πιστός ;
- Futur.** Θά ἔχῃς ὄρεξιν ; — Θά εἶνε εἰς τήν οἰκίαν ; — Ἀὔριον θά εἶμαι εἰς τήν οἰκίαν μέχρι μεσημβρίας (jusqu'à midi). — Θά ἔχωμεν τήν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Νικολαΐδου (de monsieur Nicolaïdès).
- Condit. Présent.** Δέν θά εἶχομεν τὰ λευκώματα. — Θά ἦσο πλούσιος εἰάν ἦσο οἰκονόμος. — Θά εἶχε πολλάς εὐκαιρίας νά μάθῃ γαλλικά (d'apprendre le français). — Θά σᾶς ἤμεθα εὐγνώμονες.
- Impératif.** Ἐχε ὑπομονήν. — Μή ἔσο ἀδικός.
- Subjunc. Présent.** Ἄφ' οὗ (puisque) ὁ Γεώργιος εἶνε ἀσθε-

νῆς πρέπει (il faut) νὰ ἔχη τὸ θάρρος νὰ ὑπομένῃ τοὺς πόνους (d'endurer les souffrances).—Εἶνε δυνατὸν (possible) νὰ εἴσθε φιλάργυροι !

Imparfait. Τοῦ τὸ εἶπομεν (avons dit), ἵνα (afin qu'...) γίνῃ προσηκτικώτερος. — Τί θὰ ἠθέλετε (que voudriez-vous) νὰ εἶχον;

Συζυγίαι τῶν ρημάτων.

Conjugaisons des verbes.

147. Τὰ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης διαίρουνται εἰς τέσσαρας συζυγίας, ἅς διακρίνομεν διὰ τῆς καταλήξεως τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ ἐνεστώτος, ὡς ἐξῆς

Α'. συζυγία, ἀπαρέμφατον-**er**=**aimer** (ἀγαπᾶν).

Β'. συζυγία, ἀπαρέμφατον-**ir**=**finir** (τελειώνειν).

Γ'. συζυγία, ἀπαρέμφατον-**oir**=**recevoir** (λαμβάνειν).

Δ'. συζυγία, ἀπαρέμφατον-**re**=**prendre** (ἀποδίδειν).

148. Πρώτη συζυγία.

Aimer=ἀγαπᾶν.

Ἀπλοῖ χρόνοι

Σύνθετοι χρόνοι

Infinitif.

Présent

Passé

aimer, ἀγαπᾶν

| avoir aimé, ἀγαπήσαι

Participe.

Présent

Passé

aimant, ἀγαπῶν

} aimé, aimée, ἀγαπήσας, ἀγαπώμενος

Indicatif.

Présent

j'aime, ἀγαπῶ
tu aimes
il aime
nous aimons
vous aimez
ils aiment

Imparfait

j'aimais, ἠγάπων
tu aimais
il aimait
nous aimions
vous aimiez
ils aimaient

Passé défini

j'aimai, ἠγάπησα
tu aimas
il aima
nous aimâmes
vous aimâtes
ils aimèrent

Futur

j'aimerai, θὰ ἀγαπήσω
tu aimeras
il aimera
nous aimerons
vous aimerez
ils aimeront

Passé indéfini

j'ai aimé, ἔχω ἀγαπήσει
tu as aimé
il a aimé
nous avons aimé
vous avez aimé
ils ont aimé

Plus-que-parfait

j'avais aimé, εἶχον ἀγαπήσει
tu avais aimé
il avait aimé
nous avions aimé
vous aviez aimé
ils avaient aimé

Passé antérieur

j'eus aimé, εἶχον ἀγαπήσει
tu eus aimé | πρότερον
il eut aimé
nous eûmes aimé
vous eûtes aimé
ils eurent aimé

Futur antérieur

j'aurai aimé, θὰ ἔχω ἀγα-
tu auras aimé | πήσει
il aura aimé
nous aurons aimé
vous aurez aimé
ils auront aimé

Conditionnel

Présent

j'aimerais, θὰ ἠγάπων
 tu aimerais
 il aimerait
 nous aimerions
 vous aimeriez
 ils aimeraient

Passé

j'aurais aimé, θὰ εἶχον ἀγα-	
tu aurais aimé	πήσει
il aurait aimé	
nous aurions aimé	
vous auriez aimé	
ils auraient aimé	

2e Passé

j'eusse aimé, θὰ εἶχον ἀγα-	
tu eusses aimé	πήσει
il eût aimé	
nous eussions aimé	
vous eussiez aimé	
ils eussent aimé	

Impératif

Présent

aime¹, ἀγάπα
 aimons, ἀγαπήσωμεν
 aimez, ἀγαπήσατε

Subjonctif.

Présent

que j'aime, νὰ ἀγαπήσω
 que tu aimes
 qu'il aime
 que nous aimions
 que vous aimiez
 qu'ils aiment

Passé

que j'aie aimé, νὰ ἔχω ἀγα-	
que tu aies aimé	πήσει
qu'il ait aimé	
que nous ayons aimé	
que vous ayez aimé	
qu'ils aient aimé	

¹ Ὅρα Ἀρ. 121.

*Imparfait*¹

que j'aimasse, νὰ ἠγάπων
 que tu aimasses
 qu'il aimât
 que nous aimassions
 que vous aimassiez
 qu'ils aimassent

Plus-que-parfait

que j'eusse aimé, νὰ εἶχον ἀ-
 que tu eusses aimé [γαπήσει
 qu'il eût aimé
 que nous eussions aimé
 que vous eussiez aimé
 qu'ils eussent aimé]

**Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου
 τῶν ρημάτων τῆς πρώτης συζυγίας.**

149. Εἰς τὰ ρήματα τῆς πρώτης συζυγίας, εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς, πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον, τὸ **e** ἄφωνον τρέπεται εἰς **é** ὀξύτονον, ὡς

Aimé-je ?

150. Εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, ὅταν τὸ ρῆμα λήγῃ εἰς φωνῆν, μετὰ τὸ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας παρεντίθεται ἐν **t**, ὡς

Aime-t-il ?

Aimera-t-il ?

Λέξεις.

le champ, ὁ ἀγρὸς
 le chapeau, ὁ πῖλος
 l'étranger, ὁ ξένος
 la poste, τὸ ταχυδρομεῖον
 immobile, ἀκίνητος
 porter, φέρειν, φορεῖν
 jouer, παίζειν
 rencontrer, συναντᾶν

saluer, χαιρετᾶν
 regarder, παρατηρεῖν
 poser, ἀποθέτειν
 demeurer, διαμένειν, κατοί-
 trouver, εὐρίσκειν | κείν
 dépenser, ἐξοδεύειν
 demander, ζητεῖν
 travailler, ἐργάζεσθαι

¹ Ὅρα τὴν ἐν σελίδι 83 ὑποσημείωσιν (Ἄρ. 142).

Ἔκθεσις 57.

Ils travaillent. — Portez cette lettre à la poste. —
Quand je rencontrerai un vieillard, je le saluerai. —
Ils portaient des habits gris. — Ils regardèrent par la
fenêtre. — J'ai posé mon chapeau sur la table.

Eponine et Azelma regardaient Cosette. Elle posa
Catherine sur une chaise et demeura immobile.

«Joue donc, Cosette, dit (εἶπε) l'étranger. — Oh! je
joue, répondit (ἀπεκρίθη) l'enfant.

(V. Hugo. — Les Misérables—οἱ ἄθλιοι).

Θέμα 58.

Θὰ παίζωσιν. — Ἐχω συναντήσῃ. — Ποῦ κατοικεῖτε; — Κα-
τοικῶ εἰς Ἀθήνας. — Μὴ ἐξοδεύετε πολλά. — Θὰ μὲ χαιρε-
τίση; — Ποῦ εὕρισκει τὰ χρήματα τὰ ὅποια ἐξοδεύει; ἠρώτησεν
ὁ φίλος μου. — Ποῦ θὰ ἠθέλετε (voudriez-vous) νὰ τὰ εὕρι-
σκεν; — Μᾶς ἐχαίρετίσαν. — Μᾶς ἔχουσι χαιρετίσει. — Σὺς
παρατηροῦσιν (ἀορίστως). — Ἀγαπᾶτε τοὺς γονεῖς σας. — Ἀπό-
θες τὸ βιβλίον σου ἐπὶ τῆς τραπέζης. — Θὰ εὔρετε ἐσωκλειστώσ
τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐνοικίου. — Μὴ μὲ ἐρωτᾶτε. — Ἐργάζου.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὀρθογραφίας ὀμμάτων τινῶν τῆς πρώτης συζυγίας.

151. Τὰ εἰς **cer** λήγοντα ῥήματα προσλαμβάνουσι τὴν ὑπό-
στιξιν (,) ὑπὸ τὸ **c** πρὸ τῶν φωνηέντων **a, o**, ὡς

commencer, ἀρχίζειν

commençant, nous commençons, je commençais, κτλ.

152. Τὰ εἰς **ger** λήγοντα ῥήματα προσλαμβάνουσιν **e** ἄρω-
νον μετὰ τὸ **g** πρὸ τῶν φωνηέντων **a, o**, ὡς

manger, τρώγειν

mangeant, nous mangeons, je mangeais, κλπ.

153. Εἰς τὰ εἰς **ier** λήγοντα ρήματα συμπίπτουσι **ii** εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὀριστικῆς καὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς, ὡς

prier, παρακαλεῖν

nous priions, vous priiez

que nous priions, que vous priiez

oublier, λησμονεῖν

nous oubliions, κτλ.

154. Τὰ εἰς **yer** λήγοντα ρήματα μεταβάλλουσι τὸ **y** εἰς **i** πρὸ **e** ἀφώνου, ὡς

nettoyer, καθαρίζειν

je nettoie, il nettoiera, κτλ.

Παρατήρησις. Τὰ εἰς **ayer** λήγοντα διατηροῦσι τὸ **y** πρὸ **e** ἀφώνου, ὡς

payer, πληρώνειν,

je paye

balayer, σαρώνειν

je balaye

155. Τὰ εἰς **eler** καὶ **eter** λήγοντα ρήματα διπλασιάζουσι τὸ **l** ἢ τὸ **t** πρὸ **e** ἀφώνου, ὡς

appeler, καλεῖν

j'appelle

j'appellerai

jeter, ρίπτειν

je jette

je jetterai

Τὰ ρήματα **acheter** (ἀγοράζειν), **dégeler** (τήκειν), **épouser** (ξεσκονίζειν), **geler** (παγώνειν), **modeler** (πλάττειν), **peler** (ἀπολεπίζειν), **racheter** (ἐξαγοράζειν), ἀντὶ τὰ διπλασιάζουσι τὸ **l** ἢ τὸ **t** τρέπουσι τὸ παραλήγον **e** ἀφώνον εἰς **e** βαρύτερον, ὡς

j'achete
il gele, κτλ.

156. Τὰ ρήματα, ὧν τὸ ἀπαρέμφατον παραλήγει εἰς ε ἀφώνον ἢ ε ὀξύτονον, τρέπουσιν αὐτὸ εἰς ε βαρύτονον πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς, ὡς

semer, σπείρειν	espérer, ἐλπίζειν
je seme	j'espere

Τὰ ρήματα ὅμως, ὧν τὸ ἀπαρέμφατον παραλήγει εἰς ε ὀξύτονον, διατηροῦσι τὸ ε πρὸ ἀφώνου συλλαβῆς, εἰς τὸν μέλλοντα καὶ τὴν ὑποθετικὴν, ὡς

espérer	répéter, ἐπαναλαμβάνειν
j'espérerai	je répéterai
j'espérerais	je répéterais, κτλ.

Λέξεις.

le temps, ὁ καιρὸς		corriger, διορθώνειν
le domestique, ὁ ὑπηρετὴς		bouger, κινεῖσθαι
le filet, τὸ δίχτυον		protéger, προστατεύειν
Dieu, ὁ Θεὸς		changer, ἀλλάσσειν
la force, ἡ δύναμις		prier, παρακαλεῖν
innocent, ἀθῶος		essuyer, σπογγίζειν, ἀπομάσσειν
annoncer, ἀγγέλλειν		aboyer, ὑλακτεῖν
importer, ἐνδιαφέρειν		employé, μεταχειρίζεσθαι

*Λόκνσις 59.

Nous vous annonçons une bonne nouvelle.—Il comença à travailler.—Il importerait que l'on corrigéât les défauts de cet enfant.—Nous mangeons d'excellentes poires.— Nous achèterons un cheval.— Appelez Jean.—Je l'appellerai tout de suite (ἀμέσως).—Cet en-

fant emploie bien son temps. — Je payerai demain, j'espère. — Le paysan sème le blé. — Nous emploierons toutes nos forces.

Θέμα 60.

Δέν διορθώνομεν ποτέ (jamais) τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἀδελφοῦ μας. — Ἄς φάγωμεν. — Ὁ Θεὸς προστατεύει τοὺς ἀθώους. — Ἀλλάξατέ μοι, σὰς παρακαλῶ, αὐτὴν τὴν λίρν. — Ὁ ὑπηρέτης σαρώνει καθ' ἐκάστην. — Σπόγγισον τὴν τράπεζαν. — Τίς μὲ καλοῦναι; — Οἱ ἀλιεῖς ρίπτουσι τὰ δίκτυά των. — Οἱ κύνες ὑλακτοῦσιν. — Δέν ἐκινήθη. — Διὰ νὰ φάγω ἐν μῆλον, τὸ ἀπολεπίζω πρῶτον (d'abord). — Ἐρχίσασμεν τὴν ἐργασίαν μας. — Πληρώνει ἀκριβὰ τὰ ἐνδύματά του.

157. Δευτέρα συζυγία.

Finir = τελειώνειν.

Ἄπλοῖ χρόνοι Σύνθετοι χρόνοι

Infinitif

Présent

Passé

finir, τελειώνειν

| avoir fini, τελειῶσαι

Participe

Présent

Passé

finissant, τελειώνων

| **fini, finie**, τετελειωμένος

Indicatif

Présent

je **finis**, τελειώνω
 tu **finis**
 il **finit**
 nous **finissons**
 vous **finissez**
 ils **finissent**

Passé indéfini

j'ai fini, έχω τελειώσει
 tu as fini
 il a fini
 nous avons fini
 vous avez fini
 ils ont fini

Imparfait

je **finissais**, έτελείωνον
 tu **finissais**
 il **finissait**
 nous **finissions**
 vous **finissiez**
 ils **finissaient**

Plus-que-parfait

j'avais fini, είχον τελειώσει
 tu avais fini
 il avait fini
 nous avions fini
 vous aviez fini
 ils avaient fini

Passé défini

je **finis**, έτελείωσα
 tu **finis**
 il **finit**
 nous **finîmes**
 vous **finîtes**
 ils **finîrent**

Passé antérieur

j'eus fini, είχον τελειώσει πρό-
 tu eus fini | τερον
 il eut fini
 nous eûmes fini
 vous eûtes fini
 ils eurent fini

Futur

je **finirai**, θα τελειώσω
 tu **finiras**
 il **finira**
 nous **finîrons**
 vous **finirez**
 ils **finiront**

Futur antérieur

j'aurai fini, θα έχω τελειώσει
 tu auras fini
 il aura fini
 nous aurons fini
 vous aurez fini
 ils auront fini

Conditionnel

Présent

je finirais, θὰ ἐτελείωνον
tu finirais
il finirait
nous finirions
vous finiriez
ils finiraient

Passé

j'aurais fini, θὰ εἶχον τελειώ-
tu aurais fini | σει
il aurait fini
nous aurions fini
vous auriez fini
ils auraient fini

2e Passé

j'eusse fini, θὰ εἶχον τελειώσει
tu eusses fini
il eût fini
nous eussions fini
vous eussiez fini
ils eussent fini

Impératif ¹

Présent

finis, τελειώσον
finissons, ἄς τελειώσωμεν
finissez, τελειώσατε

¹ Ἡ Προστακτικὴ ὁμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ρημάτων, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων διὰ τὰ ἀνώμαλα, σχηματίζεται ἐκ τοῦ ᾖ'. ἐνικοῦ, α'. κα ᾖ'. πληθ. προσώπου τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς.

Subjonctif

Présent¹

que je finisse, νὰ τελειώσω
 que tu finisses
 qu'il finisse
 que nous finissions
 que vous finissiez
 qu'ils finissent

Passé

que j'aie fini, νὰ ἔχω τε-
 que tu aies fini [λειώσει
 qu'il ait fini
 que nous ayons fini
 que vous ayez fini
 qu'ils aient fini

Imparfait²

que je finisse, νὰ ἐτελείωνον
 que tu finisses
 qu'il finit
 que nous finissions
 que vous finissiez
 qu'ils finissent

Plus-que-parfait

que j'eusse fini, νὰ εἶχον
 que tu eusses fini | τελειώσει
 qu'il eût fini
 que nous eussions fini
 que vous eussiez fini
 qu'ils eussent fini

Λέξεις.

le cadeau, τὸ δῶρον
 une absence, ἀπουσία
 bâtir, κτίζειν, οἰκοδομεῖν
 remplir, ἐκπληροῦν
 avertir, εἰδοποιεῖν
 choisir, ἐκλέγειν

obéir, ὑπακούειν
 punir, τιμωρεῖν
 désobéir, παρκακούειν
 rougir, ἐρυθριᾶν
 pourquoi? διατί;
 toujours, πάντοτε

¹ Ὁ ἐνεστώς τῆς ὑποτακτικῆς τῶν ὀρθῶν καὶ ἀνωμάλων ρημάτων, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐπίσης ἐξαιρέσεων διὰ τὰ ἀνώμαλα, σχηματίζεται ἐκ τοῦ γ'. πληθ. προσώπου τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὰ δύο τελικά σύμφωνα πλ.

² Ὁρα τὴν ἐν σελίδι 83 ὑποσημείωσιν (Ἄρ. 142).

Ἔσκησις 61.

Tu as bâti.— Ils remplissaient.— Il avertit.— Choisissez.— Que tu choisisses.— Nous avons obéi.— Ils bâtissent.— Il rougit.— Nous obéirions.— Finis.— Nous punîmes.— Vous aurez choisi.— Qu'il finît.— Qu'il ait fini.— Vous punirez.— Avertissez-moi.— Ils rougiraient.— Ils remplirent.— Ils obéissent.— Tu choisiras.— Ils finiront.— Tu ne désobéiras pas.— Choisis.— Que vous remplissiez.

Θέμα 62.

Ἵπακούω εἰς τοὺς γονεῖς μου.— Διὰ τίνα εἶνε τὰ δῶρα, τὰ ὅποια ἐκλέγετε ;— Θὰ ἐκτιζον μεγάλην οἰκίαν ἐὰν ἤμην πλούσιος.— Ἐπρεπε (il fallait) νὰ εἰδοποιήσης τὸν ἀδελφόν σου περὶ τῆς ἀπουσίας σου.— Ἐτελειώσαμεν τὴν ἐργασίαν μας.— Δὲν θὰ παρρκούσης.— Ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τοὺς κακοὺς.— Εἰδοποίησόν με ἐγκαίρως (à temps).— Διατί ἐρυθριάτε ;— Ἐξεπληροῦμεν πάντοτε τὸ καθήκόν μας.— Δὲν θὰ γεμίσης τὸ ποτήριόν μου ;— Διατί δὲν μέ εἰδοποιήσατε ;

158. Τρίτη συζυγία¹.

Recevoir=λαμβάνειν (δέχεσθαι).

Infinitif

Présent

Passé

recevoir, λαμβάνειν

avoir reçu, λαβεῖν

¹ Καλὸν θὰ ἴητο νὰ διδαχθῇ πρῶτον ἡ τετάρτη συζυγία (Ἄρ. 159) ὡς ἀπλουστέρα.

Participle

Présent

Passé

recevant, λαμβάνων

| reçu, reçue, ειλημμένος

Indicatif

Présent

Passé indéfini

je reçois ¹, λαμβάνω

| j'ai reçu, έχω λάβει

tu reçois

tu as reçu

il reçoit

il a reçu

nous recevons

nous avons reçu

vous recevez

vous avez reçu

ils reçoivent

ils ont reçu

Imparfait

Plus-que-parfait

je recevais, ἐλάμβανον

| j'avais reçu, είχον λάβει

tu recevais

tu avais reçu

il recevait

il avait reçu

nous recevions

nous avions reçu

vous receviez

vous aviez reçu

ils recevaient

ils avaient reçu

Passé défini

Passé antérieur

je reçus, έλαβον

| j'eus reçu, είχον λάβει πρό-

tu reçus

tu eus reçu [τερον

il reçut

il eut reçu

nous reçûmes

nous eûmes reçu

vous reçûtes

vous eûtes reçu

ils reçurent

ils eurent reçu

¹ Είς όλους τους χρόνους εις ους τὸ c εὐρίσκεται πρὸ τοῦ ο ἢ u, τίθεται ὑπ' αὐτὸ ἢ ὑπόστιξις (,).

Futur

je recevrai, θὰ λάβω
tu recevras
il recevra
nous recevrons
vous recevrez
ils recevront

Futur antérieur

j'aurai reçu, θὰ ἔχω λάβει
tu auras reçu
il aura reçu
nous aurons reçu
vous aurez reçu
ils auront reçu

Conditionnel

Présent

je recevrais, θὰ ἐλάμβανον
tu recevrais
il recevrait
nous recevriions
vous recevriez
ils recevraient

Passé

j'aurais reçu, θὰ εἶχον λάβει
tu aurais reçu
il aurait reçu
nous aurions reçu
vous auriez reçu
ils auraient reçu

2e Passé

j'eusse reçu, θὰ εἶχον λάβει
tu eusses reçu
il eût reçu
nous eussions reçu
vous eussiez reçu
ils eussent reçu

Impératif¹

Présent

reçois, λάβε
recevons, ἄς λάβωμεν
recevez, λάβετε

¹ Ὅρα τὴν ἐν σελίδι 99 ὑποσημείωσιν (ἀριθ. 157).

Subjonctif

*Présent*¹

que je reçoive, να λάβω
 que tu reçoives
 qu'il reçoive
 que nous recevions
 que vous receviez
 qu'ils reçoivent

Passé

que j'aie reçu, να έχω λάβει
 que tu aies reçu
 qu'il ait reçu
 que nous ayons reçu
 que vous ayez reçu
 qu'ils aient reçu

*Imparfait*²

que je reçusse, να ελάμβανον
 que tu reçusses
 qu'il reçût
 que nous reçussions
 que vous reçussiez
 qu'ils reçussent

Plus que-parfait

que j'eusse reçu, να είχον
 que tu eusses reçu [λάβει
 qu'il eût reçu
 que nous eussions reçu
 que vous eussiez reçu
 qu'ils eussent reçu

¹Ας σχηματισθῶσι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον **apercevoir** (διακρίνειν, παρατηρεῖν), **percevoir** (εἰσπράττειν).

159. Τετάρτη συζυγία.

Rendre=ἀποδίδειν, καθιστᾶν.

Ἄπλοῖ χρόνοι **Σύνθετοι χρόνοι**

Infinitif

Présent

rendre, ἀποδίδειν

Passé

avoir rendu, ἀποδοῦναι, ἀπο-
 [δεδοκέναι

¹ Ὅρα τὴν ἐν σελίδι 100 ὑποσημείωσιν (ἀριθ. 157).

² Ὅρα τὴν ἐν σελίδι 83 ὑποσημείωσιν (ἀριθ. 142).

Participe

Présent

rendant, ἀποδίδω

Passé

rendu, rendue, ἀποδοθείς

Indicatif

Présent

je rends, ἀποδίδω

tu rends

il rend

nous rendons

vous rendez

ils rendent

Passé indéfini

j'ai rendu, ἔχω ἀποδώσει

tu as rendu

il a rendu

nous avons rendu

vous avez rendu

ils ont rendu

Imparfait

je rendais, ἀπέδιδον

tu rendais

il rendait

nous rendions

vous rendiez

ils rendaient

Plus-que-parfait

j'avais rendu, εἶχον ἀποδώσει.

tu avais rendu

il avait rendu

nous avions rendu

vous aviez rendu

ils avaient rendu

Passé défini

je rendis, ἀπέδωσα

tu rendis

il rendit

nous rendimes

vous rendites

ils rendirent

Passé antérieur

j'eus rendu, εἶχον ἀποδώσει.

tu eus rendu | πρότερον

il eut rendu

nous eûmes rendu

vous eûtes rendu

ils eurent rendu

Futur

je rendrai, θ' αποδώσω
 tu rendras
 il rendra
 nous rendrons
 vous rendrez
 ils rendront

Futur antérieur

j'aurai rendu, θ' έχω απο-
 tu auras rendu | δώσει
 il aura rendu
 nous aurons rendu
 vous aurez rendu
 ils auront rendu

Conditionnel

Présent

je rendrais, θ' απέδιδον
 tu rendrais
 il rendrait
 nous rendrions
 vous rendriez
 ils rendraient

Passé

j'aurais rendu, θ' είχον απο-
 tu aurais rendu | δώσει
 il aurait rendu
 nous aurions rendu
 vous auriez rendu
 ils auraient rendu

2e Passé

j'eusse rendu, θ' είχον απο-
 tu eusses rendu | δώσει
 il eût rendu
 nous eussions rendu
 vous eussiez rendu
 ils eussent rendu

Impératif¹

Présent

rends, απόδος
 rendons, ας αποδώσωμεν
 rendez, αποδώσατε

¹ Ὅρα τὴν ἐν σελίδι 99 ὑποσημείωσιν (Ἄρ. 157).

Subjonctif

*Présent*¹

Passé

que je rende, ν' ἀποδώσω
 que tu rendes
 qu'il rende
 que nous rendions
 que vous rendiez
 qu'ils rendent

que j'aie rendu, νὰ ἔχω ἀπο-
 que tu aies rendu [δώσει
 qu'il ait rendu
 que nous ayons rendu
 que vous ayez rendu
 qu'ils aient rendu

*Imparfait*²

Plus-que-parfait

que je rendisse, ν' ἀπέδιδον
 que tu rendisses
 qu'il rendit
 que nous rendissions
 que vous rendissiez
 qu'ils rendissent

que j'eusse rendu, νὰ εἶχον ἀ-
 que tu eusses rendu [ποδώσε
 qu'il eût rendu
 que nous eussions rendu
 que vous eussiez rendu
 qu'ils eussent rendu

Λέξεις.

le moment, ἡ στιγμή
 la paresse, ἡ ἀκνηρία
 la taxe, τὸ πρόστιμον
 difficile, δύσκολος
 parler, ὁμιλεῖν
 désirer, ἐπιθυμεῖν
 aller, πηγαίνειν
 attendre, περιμένειν

entendre, ἀκούειν
 vendre, πωλεῖν
 perdre, χάνειν
 répondre, ἀπαντᾷν
 descendre, καταβαίνειν
 répandre, διαχύνειν, σκορπί-
 puisque, ἀφ' οὗ | ζειν
 comment, πῶς

¹ *Ορα τὴν ἐν σελίδι 100 ὑποσημείωσιν (*Αρ. 157).

² *Ορα τὴν ἐν σελίδι 83 ὑποσημείωσιν (*Αρ. 142).

* Ἀσκησις 63.

(Γ'. καὶ Δ'. συζυγία)

Nous répandons.—Vous apercevez.—Qu'il répondit.
— Nous descendîmes.—Reçois.—Attends.—Que nous
rendions —Il entendit.—J'ai répondu.—Vous reçûtes.
— Ils perçoivent.—Nous attendrons.—J'eus reçu.—Tu
entends.—Il répondait.—Ils avaient répandu.—Des-
cends.—Que tu attendes.—Que tu aies perdu.—Ils re-
cevront.—Répondez.—Vous attendez.—Ils vendront.
—Ils vendirent.—Ils entendent.

Θέμα 64.

Ἡ ὀκνηρία καθιστᾷ τὸ πᾶν δύσκολον.—Τί διακρίνετε ἐκεῖ
κάτω (là-bas);—Ὅμιλεῖτε δυνατώτερα, δὲν σᾶς ἀκούω.—
Πῶς θέλετε (voulez-vous) νὰ σᾶς ἀκούσω ἀφ' οὗ ὀμιλεῖτε
σιγὰ (bas);—Τὸ ταχυδρομεῖον εἰσπράττει πρόστιμον διὰ τὰ (1)
ἀπλήρωτα (non-affranchi) (3) γράμματα (2).—Ἐπώλησε τὴν
ἔπαυλίν του (la villa) διὰ τίποτε.—Μὴ χάνετε οὐδὲ στιγμὴν.
—Μὴ μὲ περιμένετε ἀπόψε (ce soir), ἀπήντησεν.—Θὰ ἐπε-
θύμουν ν' ἀπαντήσητε εἰς ταύτην τὴν ἐπιστολήν.—Πηγαίνετε
νὰ τὸν ἴδῃτε (voir), εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σᾶς δεχθῇ καλῶς (bien).
—Περίμεινον, ὁ Ἰωάννης κκταβαίνει.

Παθητικὸν ρῆμα.

Verbe passif.

160. Τὸ παθητικὸν ρῆμα παρὰ Γάλλοις σχηματίζε-
ται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς
(participle passé) τοῦ ρήματος ἧτις συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑπο-
κειμένου κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

Παράδειγμα.

Être aimé=ἀγαπᾶσθαι

Infinitif

Présent

Passé

être aimé ἢ être aimée, ἀγα- | avoir été aimé ἢ aimée, ἀγα-
 [πᾶσθαι] | [πηθῆναι]

Participe

Présent

Passé

étant aimé ἢ aimée, ἀγαπῶ- | été aimé ἢ aimée, ἀγαπη-
 [μενος] | [θείς, ἠγαπημένος]

Indicatif

Présent

Passé indéfini

je suis aimé, ée, ἀγαπῶμαι		j'ai été aimé, ée, ἔχω ἀγα-
tu es aimé, ée		tu as été aimé, ée [πηθῆ]
il est aimé, ée		il a été aimé, ée
nous sommes aimés, ées		nous avons été aimés, ées
vous êtes aimés, ées		vous avez été aimés, ées
ils sont aimés, ées		ils ont été aimés, ées
κτλ.		κτλ.

***Αντωνυμικὸν ἢ μέσον ῥῆμα**

Verbe pronominal

161. Τὰ ἀντωνυμικὰ ῥήματα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ ἡμέτερα μέσα καὶ σχηματίζονται μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου ὧν ἡ μὲν εἶνε τὸ σύνηθες ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος, ἡ δὲ ἑτέρα τίθεται ὡς ἀντικείμενον. ¹

¹ *Ορα ἀριθ. 115.

162. Τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ être.

163. Τινὰ τούτων δὲν ἀπαντῶσι κατ' ἄλλον τύπον καὶ τότε ὀνομαζόνται κυρίως ἀντωνυμικὰ (essentiellement *pronominaux*) ὅπως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τὰ μέσα ἀποθετικά, ὡς *se moquer* (περιγελάειν), *se repentir* (μετανοεῖν). Δὲν ἀπαντᾷ δὲ ἄλλο μόνον *moquer* ἢ μόνον *repentir*.

Σχηματισμὸς τοῦ ἀντωνυμικοῦ ρήματος

Se trouver = εὐρίσκεισθαι.

Ἀπλοῖ χρόνοι.

Σύνθετοι χρόνοι.

Infinitif

Présent

Passé

se trouver, εὐρίσκεισθαι

| *s'être trouvé*, έε, εὐρεθῆναι

Participe

Présent

Passé

se trouvant, εὐρισκόμενος

| *trouvé*, *s'étant trouvé*, έε,
| εὐρεθείς

Indicatif

Présent

Passé indéfini

je me trouve, εὐρίσκομαι

| *je me suis trouvé*, ἔχω εὐ-

tu te trouves

| *tu t'es trouvé* | ρεθῆ

il se trouve

| *il s'est trouvé*

nous nous trouvons

| *nous nous sommes trouvés*

vous vous trouvez

| *vous vous êtes trouvés*

ils se trouvent

| *ils se sont trouvés*

Imparfait

je me trouvais, εύρισκόμην
 tu te trouvais
 il se trouvait
 nous nous trouvions
 vous vous trouviez
 ils se trouvaient

Passé défini

je me trouvai, εύρέθη
 tu te trouvas
 il se trouva
 nous nous trouvâmes
 vous vous trouvâtes
 ils se trouvèrent

Futur

je me trouverai, θά εύρεθῶ
 tu te trouveras
 il se trouvera
 nous nous trouverons
 vous vous trouverez
 ils se trouveront

Plus-que-parfait

je m'étais trouvé, εἶχον εὐ-
 tu t'étais trouvé [ρεθῆ
 il s'était trouvé
 nous nous étions trouvés
 vous vous étiez trouvés
 ils s'étaient trouvés

Passé antérieur

je me fus trouvé, εἶχον εύρεθῆ
 tu te fus trouvé [πρότερον
 il se fut trouvé
 nous nous fûmes trouvés
 vous vous fûtes trouvés
 ils se furent trouvés

Futur antérieur

je me serai trouvé, θά ἔχω
 tu te seras trouvé [εύρεθῆ
 il se sera trouvé
 nous nous serons trouvés
 vous vous serez trouvés
 ils se seront trouvés

Conditionnel

Présent

je me trouverais, θά εύρι-
 tu te trouverais [σκόμην
 il se trouverait
 nous nous trouverions
 vous vous trouveriez
 ils se trouveraient

Passé

je me serais trouvé, θά εἶχον
 tu te serais trouvé [εύρεθῆ
 il se serait trouvé
 nous nous serions trouvés
 vous vous seriez trouvés
 ils se seraient trouvés

2e Passé

je me fusse trouvé, θὰ εἶχον	
tu te fusses trouvé	εὗρεθῆ
il se fût trouvé	
nous nous fussions trouvés	
vous vous fussiez trouvés	
ils se fussent trouvés	

Impératif

Présent

trouve-toi,	εὗρέθητι
trouvons nous,	ἄς εὗρεθῶμεν
trouvez-vous,	εὗρεθῆτε

Subjonctif

Présent

que je me trouve,	νὰ εὗρί-
que tu te trouves	σκωμζι
qu'il se trouve	
que nous nous trouvions	
que vous vous trouviez	
qu'ils se trouvent	

Passé

que je me sois trouvé,	νὰ ἔχω
que tu te sois trouvé	εὗρεθῆ
qu'il se soit trouvé	vés
que nous nous soyons trou-	
que vous vous soyez trou-	
qu'ils se soient trouvés	vés

Imparfait

que je me trouvasse,	νὰ εὗρι-
	σκόμην
que tu te trouvasse	
qu'il se trouvât	
que nous nous trouvas-	
	sions
que vous vous trouvas-	
	sions
qu'ils se trouvas-	
	sions

Plus-que parfait

que je me fusse trouvé,	νὰ
	εἶχον εὗρεθῆ
que tu te fusses trouvé	
qu'il se fût trouvé	
que nous nous fussions	
	trouvés
que vous vous fussiez trou-	
	vés
qu'ils se fussent trouvés	

Λέξεις.

louer, ἐπικινεῖν		se lever, ἐγείρεσθαι
frapper, κτυπᾶν		se coucher, κατακλίνεσθαι
estimer, ἐκτιμᾶν		se laver, πλύνεσθαι
déjeuner, προγευματίζειν		s'habiller, ἐνδύεσθαι
sauter, πηδᾶν		se promener, περιπατεῖν
crier, φωνάζειν		se rendre, μεταβλίνειν
se tromper, ἀπκτᾶσθαι		se fatiguer, κουράζεσθαι
se réveiller, ἐξυπνᾶν		s'écrier, ἀνακραζειν

Ἔκθεσις 65.

(Παθητικὰ καὶ μέσα ῥήματα).

Jean est aimé et loué de ses maîtres parce qu' (διότι) il est appliqué (ἐπιμελής). — Vous vous trompez, mon ami. — Non, s'écria-t-il, je ne me trompe pas. — Si vous êtes vertueux (ἐνάρετος) vous serez aimés et estimés de tout le monde.

Ce matin (πρωῖα), on frappa à la porte de ma chambre à coucher (κοιτών). Je me réveillai lorsque (ὅταν) j'entendis mon cousin qui me cria: «Charles, lève-toi, nous allons déjeuner». Je me levai vite (ταχέως), je sautai de mon lit (κλίνη), je me lavai, je m'habillai et je descendis dans la chambre en bas (κάτω) où je déjeunai de bon appétit. (Alge, Leçons de français, IIe partie).

Θέμα 66.

Περιπατῶ συνήθως ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης (au clair de la lune). — Πῶς ἔχετε (se porter); — Ἠπατήθημεν ὡς πρὸς τὴν ὁδὸν (de rue). — Θὰ μεταβῶ εἰς Παρισίους ἐφέτος (cette année). — Πρέπει (il faut) νὰ ἐγερθῆτε αὔριον ἐνωρίς (de bonne heure). — Αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ θὰ τιμωρηθῶσιν (être puni). — Οἱ κλέπται

συνελήφθησαν (être saisi) ἐν τῷ κήπῳ.—Προσεκλήθητε (être invité) εἰς τὸν χορὸν;—Ἡ οἰκία αὕτη ἐκτίσθη πέρυσι.—Ἡ γαλλικὴ ὀμιλεῖται πολὺ εἰς Ἀθήνας.—Πότε κατακλίνεσθε;—Κατακλίνομαι εἰς τὰς δέκα [ῥάρας] καὶ ἐγείρομαι εἰς τὰς πέντε καὶ ἡμίσειαν.—Ἠννόησα (s'apercevoir de) τὸ σφάλμα μου.—Θὰ κουρασθῆτε ἀνωφελῶς (inutilement).

Οὐδέτερον ῥῆμα.

Verbe neutre.

164. Τὸ οὐδέτερον ῥῆμα ὁὐ ἔχει ἄμεσον ἀντικείμενον καὶ δηλοῖ κατάστασιν ἢ ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου, ὡς

J'existe, ὑπάρχω

Je marche, βαδίζω

Je travaille, ἐργάζομαι

165. Οὐδέτερά τινα ῥήματα σχηματίζουν τοὺς συνθέτους χρόνους των πάντοτε διὰ τοῦ avoir, ὡς *coûter* (στοιχίζειν), *marcher* (βαδίζειν), *régner* (βασιλεύειν), *sauter* (πηδᾶν), *sembler* (φαίνεται), *succéder* (διαδέχεται), *succomber* (ὑποκύπτειν), *courir* (τρέχειν), *dormir* (κοιμᾶσθαι), *périr* (ἀπόλλυσθαι), *réussir* (ἐπιτυγχάνειν), *rougir* (ἐρυθριᾶν), *pouvoir* (δύνασθαι), *vouloir* (θέλειν), *paraître* (φαίνεται), *vivre* (ζῆν), κτλ.

166. Ἄλλα τινὰ οὐδέτερα ῥήματα σχηματίζουν τοὺς συνθέτους χρόνους των διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être, ὡς *aller* (ὑπάγειν), *arriver* (ἀφικνεῖσθαι), *décéder* (θνήσκειν), *mourir* (θνήσκειν), *naître* (γεννᾶσθαι), *venir* (ἔρχεται), *devenir* (γίγνεται), *parvenir* (καταρθεῖν), *revenir* (ἐπανέρχεται), κτλ.

167. Τέλος, οὐδέτερά τινα ῥήματα σχηματίζουν τοὺς συνθέτους χρόνους των μετὰ τοῦ avoir μὲν ἐὰν δηλοῦσιν ἐνέρο-

γειαν, μετὰ τοῦ être δὲ ἐὰν δηλοῦσι **κατάστασιν**, ὡς **accourir** (προστρέχειν), **apparaître** (ἐμφανίζεσθαι), **cesser** (παύειν), **croître** (αὐξάνειν), **descendre** (καταβαίνειν), **disparaître** (ἐξαφανίζεσθαι), **entrer** (εἰσέρχεται), **grandir** (μεγαλύνειν), **monter** (ἀναβαίνειν), **partir** (ἀναχωρεῖν), **passer** (διέρχεται), **rester** (μένειν), **vieillir** (γηράσκειν), κτλ.

Ἀπροσώπων ῥήμα.

Verbe impersonnel.

168. Σχηματισμὸς τοῦ ἀπροσώπου ῥήματος.

Neiger=χιονίζειν.

Indicatif

Présent	Il neige
Imparfait	Il neigeait
Passé défini	Il neigea
Passé indéfini	Il a neigé
Plus-que-parfait	Il avait neigé
Passé antérieur	Il eut neigé
Futur	Il neigera
Futur antérieur	Il aura neigé

Conditionnel

Présent	Il neigerait
Passé	Il aurait neigé
2 ^e Passé	Il eût neigé

Impératif

Présent

Subjonctif

Présent	Qu'il neige
Imparfait	Qu'il neigeât
Passé	Qu'il ait neigé
Plus-que-parfait	Qu'il eût neigé

Infinitif

Présent	neiger
Passé	—

Participe

Présent	—
Passé	neigé, ayant neigé

169. Τὰ κυρίως ἀπροόσωπα (essentiellement impersonnels) ρήματα, ὡς **neiger, geler, pleuvoir** (βρέχειν), κτλ., βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ **avoir**, ὡς

Il a neigé

Il a plu, ἔβρεξε

170. Οὐδέτερά τινα ρήματα, ὡς **arriver** (συμβαίνειν), **dépendre** (ἐξαρτᾶσθαι), **résulter** (προκύπτειν), **être, y avoir** (ὑπάρχειν), γίνονται **συμπωματικῶς ἀπροόσωπα** (accidentellement impersonnels) καὶ διατηροῦσι τὸ βοηθητικόν των, ὡς

Il est arrivé un malheur (δυστύχημα)

Il est parti cinquante hommes

Ἀνεχώρησαν πενήκοντα ἄνδρες

Il a résulté de l'enquête (ἀνάκρισις)

171. Πρὸς ἔκφρασιν χρονικοῦ τινος διαστήματος οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὸ ρήμα **y avoir**, ὡς

Il y a deux ans, (εἶνε δύο ἔτη), ἀπὸ δύο ἐτῶν.

Il y a deux heures.

Il y a longtemps (πολὺς καιρὸς).

172. Σχηματισμὸς τοῦ ῥήματος

Y avoir=ὑπάρχειν.

Il y a

Il y avait

Il y eut

Il y aura

Il y aurait

Qu'il y ait

Qu'il y eût

Il y a eu

Il y avait eu

Il y eut eu

Il y aura eu

Il y aurait eu

Qu'il y ait eu

Qu'il y eût eu

173. Εἰς τὴν ἐρώτησιν

Quelle heure est-il ?

ἀπαντῶμεν

Il est deux heures, trois heures

Il est midi (μεσημβρία), minuit (μεσονύκτιον)

Il est sept heures **et** demie

Il est trois heures de l'après midi

Il est huit heures du matin (πρωῖα), du soir (ἑσπέρα)

Il est une heure **un** quart, deux heures vingt,
quatre heures moins vingt ἢ trois heures quarante.

Ἐνώμαλα ῥήματα.

Verbes irréguliers.

Πρώτη συζυγία.

174. **Aller**, ὑπάγειν (βοηθητ. être). — Ind. prés. : je **vais**, tu **vas**, il **va**, nous **allons**, vous **allez**, ils **vont**. —

Imp.: j'allais.—Pas. déf.: j'allai.—Fut.: j'irai.—Cond.: j'irais. — Impér.: **va (vas-y)**,¹ allons, allez. — Subj. prés.: que j'**aille**, que nous allions, que vous alliez, qu'ils **allent**.—Imp.: que j'allasse.—Part. prés.: allant. Part. passé: allé, allée.

S'en aller, ἀπέρχεσθαι. — Ind. prés.: je m'en **vais**.— Imp.: je m'en allais, κτλ. — Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους: Je m'**en** suis allé, tu t'**en** es allé, κτλ.—Εἰς τὴν Προστατικὴν: **va-t'en**, **allons-nous-en**, **allez-vous-en**.

Παρατηρήσεις. Τὸ ρῆμα *aller* ἀκολουθούμενον ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἐκφράζει μέλλοντα προσεχῆ, ὡς *je vais partir*, μέλλω ν' ἀναχωρήσω.

Ἀντὶ τῶν συνθέτων χρόνων *je suis allé*, *j'étais allé*, *je serais allé*, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν *j'ai été*, *j'avais été*, *j'aurais été*, μὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν, ὡς *J'ai été à Paris* = ἔχω ὑπάρχει εἰς Παρίσιους.

175. Envoyer, ἀποστέλλειν (βοηθητ. **avoir**). — Ind. prés.: j'envoie, tu envoies, il envoie, nous envoyons, vous envoyez, ils envoient. — Imp.: j'envoyais, nous envoyions.—Pas. déf.: j'envoyai.—Fut.: j'**enverrai**.—Cond.: j'**enverrais**.—Impér.: envoie, envoyons.—Subj. prés.: que j'envoie, que nous envoyions.—Imp.: que j'envoyasse. — Part. prés.: envoyant. — Part. passé: envoyé, ée.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον σχηματίζεται τὸ ρῆμα **renvoyer**, ἀποπέμπειν.

¹ Ὁρα Ἄρ. 121.

Λέξεις.

le matin, ἡ πρωΐα		chez moi, εἰς τὴν οἰκίαν μου	
le soir, ἡ ἑσπέρα		arriver, ἀφικνεῖσθαι	
le spectacle, τὸ θέαμα, θέατρον		ensemble, ὁμοῦ	19
la dame, ἡ κυρία		vite, ταχέως	21
déjà, ἤδη		hier, χθές	19
ici, ἐδῶ	quand ? πότε ;	38	
		<hr/>	399

Ἄσκησις 67.

Où alliez-vous ce matin?—J'irais me promener si mon frère était ici.—Allons ensemble.—N'allez pas si vite.—Je vais au village.—Pourquoi s'en vont-ils?—Vas-y.—Mon père ne veut pas (δὲν θέλει) que j'y aille.—Va-t'en.—Ma sœur s'en est déjà allée.—Je vais vous dire (λέγειν) pourquoi ils s'en iront.—Envoyez-moi ce livre.—Je vous l'enverrai.—Il allait sortir (ἐξέρχεται) quand son oncle arriva.—Où as-tu été hier soir?—J'ai été au spectacle.—Ne va pas.—Ne t'en va pas.

Θέμα 68.

Ποῦ πηγαίνετε;—Πηγαίνω εἰς τὴν οἰκίαν μου.—Ἐπήγατε εἰς τὴν ἐξοχὴν χθές τὸ ἑσπέρας;—Μέλλω νὰ κάμω (faire) μερικὰς ἐπισκέψεις.—Πήγαυε [ἐκεῖ].—Ἄς υπάγῃ εἰς τὸ θέατρον.—Θὰ υπάγω εἰς Παρισίους.—Πότε θὰ υπάγητε εἰς Ἰταλίαν (Italie);—Θ' ἀποστείλωμεν ἄνθη εἰς ταύτας τὰς κυρίας.—Θὰ ἐπήγαυον εἰς Ρώμην (Rome) εἰάν ἠδυνάμην (si je pouvais).—Ἀπέρχομαι.—Διατί ἀπέρχεσαι;—Πρέπει (il faut) ν' ἀπέλθω.—Ἀπελθε.—Ποῦ πηγαίνουσιν αὐτὰ τὰ παιδία;—Ὁ κ. (monsieur) Β. θ' ἀποπέμψῃ τοὺς ὑπηρέτας του εἰάν εἶνε ὀκηροί.—Πρέπει νὰ υπάγῃς ὅπου τὸ καθήκόν σου σὲ καλεῖ.

Δευτέρα συζυγία.

176. Acquérir, κτῆσθαι (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés. : j'**acquiers**, tu **acquiers**, il **acquiert**, nous **acquérons**, vous **acquérez**, ils **acquièrent**.—Imp. : j'**acquérais**.—Pas. déf. : j'**acquis**.—Fut. : j'**acquerrai**.—Cond. : j'**acquerrais**.—Impér. : **acquiers**, **acquérons**, **acquérez**.—Subj. prés. : que j'**acquière**, que nous **acquérions**, qu' ils **acquièrent**.—Imp. : que j'**acquisse**.—Part. prés. : **acquérant**.—Part. passé : **acquis**, **ise**.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον σχηματίζονται τὰ ῥήματα **conquérir** (κατακτῆν), **s'enquérir** (πυνθάνεσθαι), **requérir** (ἐπικαλεῖσθαι).

177. Bénir, εὐλογεῖν. Σχηματίζεται ὁμαλῶς. Ἔχει δύο παθητικὰς μετοχὰς **bénit**, **bénite** (ἡγιασμένος), ὡς du pain **bénit** (ἀντίδωρον), καὶ **béni**, **bénié** (εὐλογημένος), ὡς des enfants **bénis** par leur père.

178. Bouillir, βράζειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés. : je **bous**, tu **bous**, il **bout**, nous **bouillons**, vous **bouillez**, ils **bouillent**.—Imp. : je **bouillais**.—Pas. déf. : je **bouillis**.—Fut. : je **bouillirai**.—Cond. : je **bouillirais**.—Impér. : **bous**, **bouillons**, **bouillez**.—Subj. prés. : que je **bouille**.—Imp. : que je **bouillisse**.—Part. prés. : **bouillant**.—Part. passé : **bouilli**, **ie**.

Παρατήρησις. Ὅταν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος τούτου εἶνε ὄνομα ἢ ἀντωνυμία, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τοὺς διαφόρους χρόνους τοῦ ῥήματος **faire** (ἄρα Ἄρ. 228) πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου **bouillir**, ὡς nous **faisons bouillir** de la viande, **ἀντὶ nous bouillons** de la viande.

Λέξεις.

le bonheur, ἡ εὐτυχία
 le drapeau, ἡ σημαία
 le nom, τὸ ὄνομα
 le reproche, ἡ ἐπιτιμήσις
 la vertu, ἡ ἀρετὴ
 la partie, τὸ μέρος
 la présence, ἡ παρουσία
 éviter, ἀποφεύγειν

la réputation, ἡ φήμη
 la santé, ἡ ὑγεία
 la jeunesse, ἡ νεανικὴ ἡλικία
 la vieillesse, τὸ γῆρας
 retirer, ἀποσύρειν
 arroser, βρέχειν, ποτίζειν
 jouir, ἀπολαύειν
 vieillir, γηράσκειν

Ἔκθεσις 69.

Ils ont acquis une bonne réputation.—Nous acquérons une villa.—Quand l'eau aura bouilli vous retirez du feu.—Dieu vous bénisse!—Le curé (ὁ ἐφημέριος) a béni les assistants (παρευρισκόμενος).—Les drapeaux ont été bénits.—Le vin acquiert de la force en vieillissant.—Je m'enquerrai de cet homme.—Je vous prie, et au besoin (ἐν ἀνάγκῃ), vous requiers de faire cela.—Ils acquièrent tous les jours de nouvelles connaissances; ils en acquerraient davantage (περισσότερον) s'ils jouissaient d'une meilleure santé.

Θέμα 70.

Πρέπει (il faut) ν' ἀποκτᾷ τις ἐν τῇ νεανικῇ του ἡλικίᾳ πᾶν ὅ,τι δύναται (peut) νὰ κάμῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ γῆρατος.— Δὲν θ' ἀποκτήσῃς ἀρετᾶς, ἐὰν ἀποφεύγῃς τὰς ἐπιτιμήσεις.— Ἡ μὴ ἐσβεσμένη ἄσβεστος (la chaux vive) βράζει, ἐὰν τὴν βρέξωμεν μὲ (d') ὕδωρ.—Εὐλογημένος [ὃς εἶνε] ὁ ἐρχόμενος (celui qui vient) ἐν ὀνόματι [τοῦ] Κυρίου (le Seigneur).— Τὸ κράτος δὲν ἔβρασεν ἀρκετᾶ.— Ὁ (2) Μέγας (3) Ἀλέξανδρος (Alexandre) (1) κατέκτησε μέγα μέρος τῆς Ἀσίας.— Ἡρώ-

τησα (s'enquérir de) περί τούτου τοῦ ἀνθρώπου.—Τοῦτο ἀπαιτεῖ (requérir) τὴν παρουσίαν σας.

179. Courir, τρέχειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je **cours**, tu **cours**, il **court**, nous **courons**, vous **courez**, ils **courent**.—Imp.: je **courais**.—Pas. déf.: je **courus**.—Fut.: je **courrai**.—Cond.: je **courrais**.—Impér.: **cours**, **courons**, **courez**.—Subj. prés.: que je **coure**.—Imp.: que je **courusse**.—Part. prés.: **courant**.—Part. passé: **couru**, **ue**.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον σχηματίζονται τὰ ρήματα **accourir** (προστρέχειν), **concourir** (συντρέχειν, διαγωνίζεσθαι), **discourir** (διαλέγεσθαι), **parcourir** (διατρέχειν), **recourir** (ἀνατρέχειν), **secourir** (βοηθεῖν).

180. Cueillir, συλλέγειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je **cueille**, tu **cueilles**, il **cueille**, nous **cueillons**, vous **cueillez**, ils **cueillent**.—Imp.: je **cueillais**.—Pas. déf.: je **cueillis**.—Fut.: je **cueillerai**.—Cond.: je **cueillerais**.—Impér.: **cueille**.—Subj. prés.: que je **cueille**.—Imp.: que je **cueillisse**.—Part. prés.: **cueillant**.—Part. passé: **cueilli**, **ie**

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον σχηματίζονται τὰ ρήματα **accueillir** (ὑποδέχεσθαι), **recueillir** (περισυλλέγειν).

181. Dormir, κοιμᾶσθαι (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je **dors**, tu **dors**, il **dort**, nous **dormons**, vous **dormez**, ils **dorment**.—Imp.: je **dormais**.—Pas. déf.: je **dormis**.—Fut.: je **dormirai**.—Cond.: je **dormirais**.—Impér.: **dors**, **dormons**, **dormez**.—Subj. prés.: que je **dorme**.—Imp.: que je **dormisse**.—Part. prés.: **dormant**.—Part. passé: **dormi**, **ie**.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον **s'endormir** (ἀποκοιμᾶσθαι).

Λέξεις.

le bouquet, ἡ ἀνθοδέσμη	la peine, ὁ κόπος
le bruit, ὁ θόρυβος	s'arrêter, σταματᾶν
la cerise, τὸ κεράσιον	être pressé, βιάζεσθαι

Ἔκθεσις 71.

Je cueille des fleurs.—Ma sœur cueillait des roses pour faire un bouquet.—Si les cerises étaient mûres nous les cueillerions.—Quand je suis pressé je cours.—Ne courez pas si vite.—A quelle heure vous endormez-vous d'ordinaire (συνήθως)?—Si je me couche à dix heures du soir et que je me lève à sept heures du matin, combien d'heures aurai-je dormi?—Dormez.—Si le tramway ne s'arrête pas, je courrai.—Il faut que je coure.—Cours.—Ils parcoururent tout le pays.—Accourez.

Θέμα 72.

Ὅτε ἤμεθα νέοι, ἐκοιμώμεθα δώδεκα ὥρας χωρὶς νὰ ἐξυπνήσωμεν.—Δρέπεις (recueillir) τοὺς καρποὺς τῶν κόπων σου.—Ἐκοιμήθητε καλὰ;—Δὲν θὰ τρέξω πλέον, εἶμαι κουρασμένος.—Διέτρεξα τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως.—Θὰ συλλέξω μετ' εὐχαριστήσεως ἄνθη τινά.—Τοῦτο τὸ παιδίον ἀπεκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς μητρός του.—Βοηθήσατέ με.—Μὴ τρέχετε.—Μὴ κάμνετε (faites) θόρυβον, ἢ μήτηρ μου κοιμᾶται.

182. Faillir, σφάλλειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je faillis ἢ je **faux**, tu faillis ἢ tu **faux**, il faillit ἢ il **faut**, nous faillissons ἢ nous **faillons**, vous faillissez ἢ vous **failliez**, ils faillissent ἢ ils **faillent**.—Imp.: je **faillais**.—Pas. déf.: je faillis.—Fut.: je faillirai ἢ je **faudrai**.—Cond.: je faillirais ἢ je **faudrais**.—Subj. imp.: que je faillisse.—Part. prés.: **faillant**.—Part. passé: failli, ie.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **défaillir** (ἐκλείπειν, λιποθυμεῖν).

183. Fleurir, ἀνθίζειν (βοηθητ. **avoir**). Σχηματίζεται ὁμαλῶς. Κάμνει **florissant** εἰς τὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστώτος καὶ **florissais** εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς ὅταν σημαίνει **ἀκμαΐζειν**, ὡς *les arts (τέχνη) florissaient en Italie.*

184. Fuir, φεύγειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je fuis, tu fuis, il fuit, nous **fuyons**, vous **fuyez**, ils **fuient**.—Imp.: je **fuyais**.—Pas. déf.: je fuis.—Fut.: je fuirai.—Cond.: je fuirais.—Impér.: **fuis, fuyons**.—Subj. prés.: que je **fuie**, que nous **fuyions**, qu'ils **fuient**.—Imp.: que je fuisse.—Part. prés.: **fuyant**.—Part. passé: fui, ie.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **s'enfuir** (δραπετεύειν).

185. Gésir, κείσθαι. Εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἀκολουθοῦς τύπους: il **git** (**ci-git**, ἐνθάδε κείται), nous **gissons**,¹ ils **gisent**.—Imp.: je **gisais**.—Part. prés.: **gisant**.

186. Haïr, μισεῖν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. Prés.: je **hais**, tu **hais**, il **hait**, nous **haissons**, vous **haissez**, ils **hais-sent**. Οἱ ἄλλοι χρόνοι ὁμαλῶς ἐκτὸς τῆς προστακτικῆς: **hais**, **haissons**, **haissez**.

Λέξεις.

un art, τέχνη	le mal, τὸ κακὸν
un état, κατάστασις	le piège, ἡ παγίς
un objet, ἀντικείμενον	le gaz, τὸ φωταέριον
le camion, φορτηγὸς ἄμαξα,	une affaire, ὑπόθεσις
le sol, τὸ ἔδαφος [κάρρον]	la conduite, ἡ διαγωγή
le mensonge, τὸ ψεῦδος	la permission, ἡ ἄδεια
la vitesse, ἡ ταχύτης	charger, φορτώνειν
étonnant, καταπληκτικὸς	rester, μένειν
tendre, τείνειν.	

¹ Πρόφερε nous gissons.

Ἔθνη 73.

Les forces de cet enfant défont tous les jours.— Ces garçons paresseux failliront dans leur examen.— Les arbres fleurissent au printemps. — Les affaires sont dans un état florissant. — Ils se sont enfuis sans demander la permission.— Tout le monde fuyait cet homme. — On chargera sur le camion les objets qui gisent sur le sol.— Je hais cet homme et je le fuis. — Haïssez les Bulgares. — Pourquoi le haïssez-vous? — Le gaz fuit.

Θέμα 74.

Αἱ τέχναι ἤμαρ εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς (du temps) τοῦ Περικλέους (Périclès).—Μεῖνατε, μὴ φεύγετε.—Μίσει τὸ κακόν.—Μισῶ τὸ ψεῦδος.—Φεῦγε τὸ κακόν.—Οἱ λησταὶ ἐδραπέτευσαν.—Ἐμίσησα τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ἐξ αἰτίας (à cause) τῆς κακῆς του διαγωγῆς.—Ὁ καιρὸς παρέρχεται (s'enfuir) μετὰ καταπληκτικῆς (2) ταχύτητος (1).—Ὀλίγον ἔλειψε (faillir) νὰ πέσῃ (donner dans) εἰς τὴν παγίδα τὴν ὁποίαν τῷ εἶχον τείνει. — Αὕτη ἡ γραῖα ἐλιποθύμησεν ἐντὸς τῆς ἀμάξις τῆς.

187. **Mentir**, ψεύδασθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je mens, tu mens, il ment, nous mentons, vous mentez, ils mentent.—Imp.: je mentais.—Pas. déf.: je mentis.—Fut.: je mentirai.—Cond.: je mentirais.—Impér.: mens, mentons, mentez.—Subj. prés.: que je mente.—Imp.: que je mentisse.—Part. prés.: mentant.—Part. passé: menti, ie.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **démentir** (διαψεύδειν), **se repentir** (μεταμελεῖσθαι), **sentir** (αἰσθάνεσθαι, ὀσφραίνεσθαι).

188. Mourir, θνήσκειν (βοηθητ. être).—Ind. prés.: je **meurs**, tu **meurs**, il **meurt**, nous **mourons**, vous **mourez**, ils **meurent**.—Imp.: je **mourais**.—Pas. déf.: je **mourus**.—Fut.: je **mourrai**.—Cond.: je **mourrais**.—Impér.: **meurs**, **mourons**, **mourez**.—Subj. prés.: que je **meure**, que nous **mourions**, qu'ils **meurent**.—Imp.: que je **mourusse**.—Part. prés.: **mourant**.—Part. passé: **mort**, **morte**.

189. Offrir, προσφέρειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: j'**offre**, tu **offres**, il **offre**, nous **offrons**, vous **offrez**, ils **offrent**.—Imp.: j'**offrais**.—Pas. déf.: j'**offris**.—Fut.: j'**offrirai**.—Cond.: j'**offrirais**.—Impér.: **offre**, **offrons**, **offrez**.—Subj. prés.: que j'**offre**.—Imp.: que j'**offrisse**.—Part. prés.: **offrant**.—Part. passé: **offert**, **offerte**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **souffrir** (ὑποφέρειν).

190. Ouïr, ἀκούειν (βοηθητ. avoir).—Εὐχρηστον μόνον εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς, j'**ouïs**, tu **ouïs**, κτλ.—Part. passé: **ouï**.—Pas. indéf.: j'**ai ouï**, κτλ.

191. Ouvrir, ἀνοίγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: j'**ouvre**, tu **ouvres**, il **ouvre**, nous **ouvrons**, vous **ouvrez**, ils **ouvrent**.—Imp.: j'**ouvrais**.—Pas. déf.: j'**ouvris**.—Fut.: j'**ouvrirai**.—Cond.: j'**ouvrirais**.—Impér.: **ouvre**, **ouvrons**, **ouvrez**.—Subj. prés.: que j'**ouvre**.—Imp.: que j'**ouvrisse**.—Part. prés.: **ouvrant**.—Part. passé: **ouvert**, **ouverte**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται τὰ ρήματα **rouvrir** (ἀνοίγειν ἐκ νέου), **couvrir** (καλύπτειν), **découvrir** (ἀνακαλύπτειν), **se découvrir** (ἀποκαλύπτεσθαι), **entr'ouvrir** (ἡμιανοίγειν), **recouvrir** (καλύπτειν ἐκ νέου).

Λέξεις.

le journal, ἡ ἔφημερίς	meriter, ἀξιζειν
le paratonnerre, τὸ ἀλεξικέ-	être méprisé, περιφρονεῖσθαι
la saison, ἡ ἐποχὴ [ραυνον	maintenant, τώρα
mécontent, δυσηρεσστημένος	quelquefois, ἐνίοτε
entrer, εἰσερχεσθαι	injustement, ἀδίκως
accuser, κατηγορεῖν	jamais, ποτὲ

Ἔσκωδις 75.

Je ne mens jamais.—Nous avons renvoyé notre domestique parce qu'il mentait quelquefois.—Il voulait (ἤθελε) que je mente.—La nouvelle est démentie.—Je meurs de soif.—J'ai 20 ans; si je mourais dans 40 ans, à quel âge mourrais-je?—Napoléon mourut à l'âge de 53 ans.—Je veux (θέλω) qu'il sente combien je suis mécontent.—La rose sent-elle bon?—Il m'a offert sa voiture.—Le malade a beaucoup souffert cette nuit mais il ne souffre plus maintenant.—J'ai ouï dire (νὰ λέγωσι) que son oncle est arrivé.—La porte est entr'ouverte.—En entrant dans une église je me découvre.—Franklin a découvert le paratonnerre.

Θέμα 76.

Θὰ προσέφερον ἀνοδοδέσμην εἰς τὴν μητέρα μου, ἐὰν [τοῦτο θὰ] ἦτο (Condit. 2e passé) ἡ ἐποχὴ τῶν ἀνθέων.—Μὴ ἀνέχεσθε (souffrir) ποτὲ νὰ σᾶς κατηγορῶσιν ἀδίκως.—Ἀνοιξατε τὴν θύραν.—Ἡ θύρα εἶνε ἀνοικτή.—Τίς ἤνοιξε τὰ παράθυρα;—Ἀποθνήσκω τῆς πείνης.—Ψεύδεσθε, καὶ ἐκεῖνος ὅστις ψεύδεται ἀξιζει νὰ περιφρονῆται (d'...).—Χριστιανὸς (Christian) ὁ Θ', βασιλεὺς τῆς Δανίας (le Danemark), ἀπέθανε τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου 1906.—ἤκουσα νὰ λέγωσιν ὅτι ἔστειλαν νὰ ζητή-

σωσι τὸν ἰατρόν.— Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος (Christophe Colomb) ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν (Amérique).— Αἱ (1) σημερινὰ (d'aujourd'hui) (3) ἐφημερίδες (2) διαψεύδουσι ταύτην τὴν εἶδησιν.— Πόσον (que) αὐτὰ τὰ ἔνθη μυρίζουσιν ὠραῖα!— Δὲν αἰσθάνομαι τίποτε.— Μετανοῶ διὰ (de) τὸ σφάλμα μου.— Θὰ μετανοήσητε ἐπίσης [δι' αὐτὸ] μίαν ἡμέραν.

192. Partir, ἀναχωρεῖν (βοηθητ. être).— Ind. prés. : je **pars**, tu **pars**, il **part**, nous **partons**, vous **partez**, ils **partent**.— Imp. : je **partais**.— Pas. déf. : je **partis**.— Fut. : je **partirai**.— Cond. : je **partirais**.— Impér. : **pars**, **partons**, **partez**.— Subj. prés. : que je **parte**.— Imp. : que je **partisse**.— Part. prés. : **partant**.— Part. passé : **parti**, ie.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **départir** (διανέμειν), **repartir** (ἀναχωρεῖν ἐκ νέου).— Τὸ ρῆμα **repartir** (διανέμειν) εἶνε ὁμαλόν, ὡς τὸ **finir**.

193. Saillir, ἐξέχειν (βοηθητ. avoir, ἀπρόσωπον).— Ind. prés. : il **saillie**, ils **saillent**.— Imp. : il **saillait**.— Pas. déf. : il **saillit**.— Fut. : il **saillera**.— Cond. : il **saillerait**.— Subj. prés. : qu'il **saillie**.— Imp. : qu'il **saillît**.— Part. prés. : **saillant**.— Part. passé : **sailli**, ie.

Τὰ ρήματα **assaillir** (ἐφορμαῖν), καὶ **tressaillir** (σκιρτᾶν), κλίνονται εἰς ὄλα τὰ πρόσωπα· σχηματίζουσι τὸν μέλλοντα : je **tressaillirai**, j'**assaillirai**.

194. Servir, χρησιμεύειν, ὑπηρετεῖν (βοηθητ. avoir).— Ind. prés. : je **sers**, tu **sers**, il **sert**, nous **servons**, vous **servez**, ils **servent**.— Imp. : je **servais**.— Pas. déf. : je **servis**.— Fut. : je **servirai**.— Cond. : je **servirais**.— Impér. : **sers**, **servons**, **servez**.— Subj. prés. : que je **serve**.— Imp. : que je **servisse**.— Part. prés. : **servant**.— Part. passé : **servi**, ie.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **se servir de** (μεταχειρίζεσθαι), **desservir** (ἐξυπηρετεῖν, ἀποσκευάζειν, ἀναιρεῖν τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη).

193. **Sortir**, ἐξέρχεσθαι (βοηθητ. **être** καὶ **avoir**).—Ind. prés.: je **sors**, tu **sors**, il **sort**, nous **sortons**, vous **sortez**, ils **sortent**.—Imp.: je **sortais**.—Pas. déf.: je **sortis**.—Fut.: je **sortirai**.—Cond.: je **sortirais**.—Impér.: **sors**, **sortons**, **sortez**.—Subj. prés.: que je **sorte**.—Imp.: que je **sortisse**.—Part. prés.: **sortant**.—Part. passé: sortie, ie.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον **ressortir** (πάλιν ἐξέρχεσθαι, προκύπτειν).

Λέξεις.

un orage, καταιγίς		la position, ἡ θέσις
un ennemi, ἐχθρὸς		la fourchette, ἡ περόνη
le soldat, ὁ στρατιώτης		la chambre, τὸ δωμάτιον
le couteau, τὸ μαχαίριον		la vue, ἡ θέξις
le souper, τὸ δεῖπνον		une armée, στρατὸς
le balcon, ὁ ἐξώστης		violent, σφοδρὸς
quitter, ἐγκαταλείπειν		

Ἐσθκὸς 77.

Dans quelle saison partez-vous pour la campagne ?—Je le réveille, parce que je veux (θέλω) qu'il parte de bonne heure —Les soldats assaillent les positions de l'ennemi —A peine (μόλις) avais je quitté votre maison hier soir que trois hommes m'assaillirent.—Les domestiques servent à table — La plume sert à écrire (γράφειν).—Je n'ai pas encore servi dans l'armée.—De quoi vous servez-vous pour manger la viande ?—Je me sers

d'une fourchette et d'un couteau.—Sers-toi.—A quelle heure sortirez-vous de la classe?—Dites (εἶπατε) à une personne de sortir de la chambre—Est-il possible que vous sortiez ce soir?—Je suis sorti après (μετὰ) le souper.—A quelle heure est-elle partie?

Θέμα 78.

Τίς δὲν σκιρτᾷ ἀπὸ χαρὰν ἐπὶ (ἀ) τῇ θεᾷ τῆς γενεθλίου (2) τοῦ πόλεως (1)!— Ἐξέρχομαι καθ' ἐκάστην εἰς τὰς πέντε.— Ἐὰν ἤμην ἀσθενής, δὲν θὰ ἐξηρχόμην τοῦ δωματίου μου. — Πότε ἀναχωρεῖς;— Ἀναχωρῶ αὔριον. — Πρέπει (il faut) ν'ἀναχωρήσω. — Τὸ τραῖνον τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ τὴν πόλιν μας προσεβλήθη (assaillir) ὑπὸ σφοδρᾶς (2) καταιγίδος (1). — Τίς σᾶς ὑπηρετεῖ εἰς τὴν τράπεζαν καὶ τί σᾶς παραθέτουσι συνήθως (à l'ordinaire); — Οὗτος ὁ ἐξώστης προεξέχει κατὰ (de) τρεῖς πόδας τοῦ τοίχου (sur le...).

196. Tenir, κρατεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous tenez, ils tiennent. — Imp.: je tenais.— Pas. déf.: je tins, nous tinmes, vous tintes, ils tinrent. — Fut.: je tiendrai.— Cond.: je tiendrais. — Impér.: tiens, tenons, tenez.— Subj. prés.: que je tienne, que nous tenions, qu'ils tiennent.— Imp.: que je tinsse, qu'il tint.— Part. prés.: tenant.— Part. passé: tenu, ue.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται καὶ τὰ ἐξῆς ῥήματα **s'abstenir** (ἀπέχειν), **appartenir** (ἀνήκειν), **contenir** (συγκρατεῖν, περιέχειν), **détenir** (κατέχειν), **entretenir** (διατηρεῖν, συνδιαλέγεσθαι), **maintenir** (συγκρατεῖν), **obtenir** (ἐπιτυγχάνειν), **retenir** (συγκρατεῖν), **soutenir** (ὑποστηρίζειν).

Venir, ἔρχεσθαι (βοηθητ. être) καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ **advenir** (συμβαίνειν, ἀπρόσωπον), **contrevenir** (παραβαίνειν),

convenir (ἀρμόζειν), **devenir** (γίγνεσθαι), **disconvenir** (διαφωνεῖν), **intervenir** (ἐπεμβαίνειν), **parvenir** (καταρθεῖν), **prévenir** (προειδοποιεῖν), **provenir** (προέρχεσθαι), **revenir** (ἐπανέρχεσθαι), **se souvenir** (ἐνθυμεισθαι), **subvenir** (συντρέχειν, βοηθεῖν), καὶ **survenir** (ἐπέρχεσθαι).

Παρατήρησις. **Venir de** μετ' ἀπαρεμφάτου ἐπομένου σημαίνει τὸ πρὸ ὀλίγου, ὡς **il vient de sortir** = πρὸ ὀλίγου ἐξῆλθεν.

197. Vêtir, ἐνδύειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés. : je **vêts**, tu **vêts**, il **vêt**, nous **vêtons**, vous **vêtez**, ils **vêtent**.—Imp. : je **vétais**. — Pas. déf. : je **vêtis**. — Fut. : je **vêtirai**. — Cond. : je **vêtirais**. — Impér. : **vêts**, **vêtons**. — Subj. prés. : que je **vête**. — Imp. : que je **vêtisse**. — Part. prés. : **vêtant**.—Part. passé : **vêtu**, **ue**.

Λέξεις.

un espace, διάστημα	absurde, παράλογος
le ballon, τὸ ἀερόστατον	
le climat, τὸ κλίμα	
le pardon, ἡ συγγνώμη	
le sac, ὁ σάκκος	
la veille, ἡ προτερονία	
point, δισόλου	

Ἄσκησις 79.

A quelle heure êtes-vous venu hier?—Croyez-vous (νομίζετε) que votre cousin vienne me voir (βλέπειν) aujourd'hui?—Viens.—Souviens-toi de ton ami.—Ce sac contiendrait plus de trois cents pommes.—Vous soutenez une opinion absurde.—Qui a obtenu le premier prix?—Je viens de sortir.—Que devenez-vous?—Ceci

me convient mieux que cela.—Quand est ce que vous revenez ?

Un soir le petit Gavroche n'avait point mangé ; il se souvint qu'il n'avait pas non plus dîné la veille ; cela devenait fatigant. (V. Hugo.—Les Misérables).

Il le vêtit de sa tunique

Τὸν ἐκούτου χιτῶνα ἐκείνον ἡμφίεσε (Ἐσφορῶν).

Θέμα 80.

Μεταμελήθητι διὰ (de) τὰ σφάλματά σου, ἵνα (afin que) ἐπιτύχῃς συγγνώμην δι' αὐτά.— Ὑποστηρίζω τὴν γνώμην μου.— Ὁ ἄνθρωπος ἐνδύεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον (plus ou moins) διαφόρως (différemment) κατὰ (suivant) τὸ κλίμα τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποίᾳ κατοικεῖ.— Ἐνθυμοῦ τὰς συμβουλὰς τῆς μητρὸς σου.— Θὰ κατορθώσωσι μίαν ἡμέραν νὰ (à) διευθύνωσι τὰ ἀερόστατα ;— Πόσοι (que de...) ἄνθρωποι ἄλλοτε ὑπεστήριζον ὅτι (que) ἡ γῆ ἦτο ἀκίνητος εἰς τὸ διάστημα !— Ἦκουσα νὰ λέγωσιν (dire) ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθῃ.— Ἀληθῶς, δὲν ἐπανῆλθεν.— Τί γίνεσαι ;— Τί συνέβη ;— Εἰς τίνα ἀνήκει αὐτὴ ἡ οἰκία ;— Δὲν μὲ ἐνεθυμήθητε.— Πρὸ ὀλίγου ἐπρογευματίσα.— Πρὸ ὀλίγου εἰσῆλθον.

Τρίτη δυνυγία.

198. **Asseoir** καὶ **s'asseoir**, καθῆσθαι.—Ind. prés. : je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent.—Imp. : je m'asseyais.—Pas. déf. : je m'assis.—Fut. : je m'assiérai.—Cond. : je m'assiérais.—Impér. : assieds-toi, asseyons-nous, asseyez-vous.—Subj. prés. : que je m'asseye, que nous nous asseyions.—Imp. : que je m'assisse.—Part. prés. : s'asseyant.—Part. passé : assis, assise.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **surseoir** (ἀναβάλλειν), **seoir** (ἀρμόζειν, ἀπρόσωπον).

199. **Choir**, πίπτειν (βοηθητ. **avoir** καὶ **être**).—Εὐχρηστον μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον καὶ τὴν παθητικὴν μετοχὴν : **chu**, ue.

200. **Déchoir**, ἐκπίπτειν (βοηθητ. **avoir** καὶ **être**).—Ind. prés.: je déchois, tu déchois, il déchoit, nous **déchoyons**, vous **déchoyez**, ils **déchoient**.—Imp.: je **déchoyais**.—Pas. déf.: je déchus.—Fut.: je **décherrai**.—Cond.: je **décherrais**.—Impér.: déchois, **déchoyons**.—Subj. prés.: que je **déchoie**, que nous **déchoyions**, qu'ils **déchoient**.—Imp.: que je déchusse.—Part. passé: déchu, ue.

201. **Devoir**, ὀφείλειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je dois, nous devons, ils doivent.—Imp.: je devais.—Pas. déf.: je dus.—Fut.: je devrai.—Cond.: je devrais.—Impér.: dois, devons, devez.—Subj. prés.: que je doive, que nous devions.—Imp.: que je dusse.—Part. prés.: devant.—Part. passé: dû, due.

202. **Échoir**, λαγχάνειν, λήγειν ἐπὶ προθεσμίας συναλλαγματικῶν (βοηθητ. **être**).—Εὐχρηστοὶ χρόνοι: Ind. prés.: il échoit ἢ il **échet**.—Pas. déf.: j'échus.—Fut.: j'**écherrai**.—Cond.: j'**écherrais**.—Subj. prés.: qu'il **échoie**.—Imp.: qu'il échût.—Part. prés.: **échéant** (le cas échéant=τυχούσης περιστάσεως).—Part. passé: échu, ue.

Λέξεις.

un arrêt, ἀπόφασις

le lot, ὃ λαχνός

le juge, ὁ δικαστής

le modèle, τὸ δειγμα

le service, ἡ χάρις, ἡ ὑπηρεσία

le bureau, τὸ γραφεῖον

le cas, ἡ περίπτωσις, ἡ περί-

une estime, ἐκτίμησις [στασις

une exécution, ἐκτέλεσις

la traite, ἡ συναλλαγματικὴ

la publication, ἡ δημοσίευσίς

depuis, ἀπὸ

"Ασκῶσις 81.

Ils doivent beaucoup d'argent. — Je dois faire un travail que je n'aime pas. — J'ai reçu toutes les sommes qui m'étaient dues depuis deux ans. — J'ai dû renvoyer mon domestique. — Je me suis assis à mon bureau et j'ai écrit (γράφει) une longue lettre. — Que dites-vous (λέγετε) à une personne qui entre dans votre chambre? — Quand je suis fatigué je m'assieds. — Une petite fille était assise dans le jardin. — Ce chapeau me sied. — Cette personne est bien déçue dans l'estime publique. — Les frères Dubois déchoient de jour en jour. — Votre traite écherra dans trois mois. — Promettez-moi (ὑποσχέθητέ μοι) de me rendre ce service le cas échéant.

Θέμα 82.

Ἄφείλεις νὰ ὑπακούης εἰς τοὺς ἀνωτέρους σου. — Καθίσκατε. — Ποῦ θέλετε (voulez-vous) νὰ καθίσω; — Ἐὰ καθίσω πλησίον σας (près de vous). — Ἡ συναλλαγματικὴ σας λήγει αὔριον. — Ὁ πῖλος τὸν ὅποιον φορεῖ τοῦ πηγαίνει θαυμάσια (à merveille). — Ὁ δικαστὴς ἔ' ἀνχάλη τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. — Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ τελευταίου του ἔργου ἐξέπεσαν ἐν τῇ κοινῇ (public) (2) ἐκτιμήσει (1). — Ἠγόρασε λαχεῖον (il a mis à la loterie) καὶ ἐλπίζει ὅτι ὁ πρῶτος (gros) λαχνὸς θὰ τοῦ πέσῃ. — Ἀγοράσατέ μοι, τυχούσης περιστάσεως, μερικὰ δείγματα ἰχνογραφίας (de dessin). — Πόσα σὲς ὀφείλω; — Ἐὰ καθίσωσιν ἐν τῷ κήφῳ. — Δὲν κάθημαι ποτέ.

203. Falloir, δεῖ (βοηθητ. avoir, ἀπρόσωπον). — Ind. prés. : il **faut**. — Imp. : il **fallait**. — Pas. déf. : il **fallut**. — Fut. : il **faudra**. — Cond. : il **faudrait**. — Subj. prés. :

qu'il **faill**e.—Imp.: qu'il **fallût**.—Part. passé: **fallu** (ἄνευ θηλυκοῦ).

204. Mouvoir, κινεῖν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je **meus**, tu **meus**, il **meut**, nous mouvons, vous mouvez, ils **meuvent**.—Imp.: je mouvais.—Pas. déf.: je **mus**.—Fut.: je mouvrai.—Cond.: je mouvrais.—Impér.: **meus**, mouvons.—Subj. prés.: que je que **meuve**, nous mouvions, qu'ils **meuvent**.—Imp.: que je musse.—Part. prés.: mouvant.—Part. passé: **mû**, mue.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **émouvoir** (συγκινεῖν), part. passé: **ému**, émue; **promouvoir** (προβιβάζειν), εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους.

205. Pleuvoir, βρέχειν (βοηθητ. **avoir**), ἀπρόσωπον.—Ind. prés.: il **pleut**.—Imp.: il pleuvait.—Pas. déf.: il **plut**.—Fut.: il pleuvra.—Cond.: il pleuvrait.—Subj. prés.: qu'il **pleuve**.—Imp.: qu'il **plût**.—Part. prés.: pleuvant.—Part. passé: **plu**.

206. Pourvoir, προμηθεύειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je **pourvois**, tu **pourvois**, il **pourvoit**, nous **pourvoyons**, vous **pourvoyez**, ils **pourvoient**.—Imp.: je **pourvoyais**.—Pas. déf.: je **pourvus**.—Fut.: je **pourvoirai**.—Cond.: je **pourvoirais**.—Impér.: **pourvois**, **pourvoyons**.—Subj. prés.: que je **pourvoie**, que nous **pourvoyions**, qu'ils **pourvoient**.—Imp.: que je **pourvusse**.—Part. prés.: **pourvoyant**.—Part. passé: **pourvu**, ue.

207. Pouvoir, δύνασθαι (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je **puis** ἢ je **peux**, tu **peux**, il **peut**, nous pouvons, vous pouvez, ils **peuvent**.—Imp.: je pouvais.—Pas. déf.: je **pus**.—Fut.: je **pourrai**.—Cond.: je **pourrais**.—Subj. prés.: que je **puisse**.—Imp.: que je **pusse**.—Part. prés.: **pouvant**.—Part. passé: **pu**.

Παρατήρησις. Διὰ τὴν ἐκφράσωσιν εὐχὴν, οἱ Γάλλοι μετα-

χειρίζονται τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ρήματος **voir** ἄνευ τοῦ **que**, μεταθέτοντες καὶ τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν ὑποκείμενον, ὡς **puissé-je** (εἶθε), **puisses-tu**, **puisse-t-il**, **puissions-nous**, **puissiez-vous**, **puissent-ils**. Παράδειγμα: **Puisse-t-il vivre heureux!** = Εἶθε νὰ ζήσῃ εὐτυχής!

Λέξεις.

un entretien, συντήρησις
le départ, ἡ ἀναχώρησις
le besoin, ἡ ἀνάγκη
la mort, ὁ θάνατος
honnête, τίμιος
gagner, κερδίζειν

deviner, μαντεύειν
retarder, βραδύνειν
aujourd'hui, σήμερον
à présent, τώρα
peut-être, ἴσως
à temps, ἐγκαίρως

* Ἀσκησις 83.

On ne peut pas vivre (ζῆν) sans manger.—Pourrez-vous écrire (γράφειν) cet exercice sans faute? — J'ai retardé mon départ de vingt-quatre heures pour que mon frère puisse partir avec moi.—Il faut que vous partiez.—Il fallait venir.—Il a plu hier, il pleuvait ce matin, il ne pleut plus à présent, il pleuvra peut-être encore demain.—La mort n'émeut pas l'honnête homme.—Nous pourvoyions à tous leurs besoins.—C'est un homme qui pourvoit à tout.—Il peut se faire qu'il ne vienne pas (ἴσως δὲν ἔλθῃ).—Puisses-tu arriver à temps.—Il n'y aura rien que vous ne puissiez (οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν, Εὐαγγ. Ματθ.).

Θέμα 84.

Μάντευσον ἐὰν δύνασαι. — Τίς δύναται νὰ περιγράψῃ (dépeindre) τὴν χαρὰν τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, ὅταν ἀνεξά-

λυψε τὴν Ἀμερικὴν. — Θὰ χρειασθῶσι (falloir) πολλὰ ἔτη ἀκόμη ἕως ὅτου (jusqu'à ce que) δυναθῆς νὰ κερδίῃς ἀρκετὰ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας σου. — Πρέπει νὰ ἔλθῃς. — Θὰ ἠδυνάμην νὰ ἔλθω, εἰάν εἶχον [τὸν] καιρὸν. — Ἴδου ἄνθρωπος ὅστις δὲν συγκινεῖται. — Βρέχει. — Θὰ βρέξῃ αὔριον. — Ἡ κακὴ (2) ἐκείνη (1) εἶδῃσις (3) εἶχε συγκινήσει ὅλους τοὺς φίλους των. — Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι δὲν φροντίσωσι δι' αὐτό, ὁ Θεὸς θὰ φροντίσῃ [δι' αὐτό]. — Φροντίζω διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μητρὸς μου. — Τοῦτο δὲν γίγνεται (se pouvoir). — Ἦτο τόσον συγκινημένος, ὥστε (que) δὲν ἠδύνατο νὰ ὀμιλήσῃ.

208. Savoir, γινώσκειν, μαθηθῆναι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je **sais**, tu **sais**, il **sait**, nous **savons**, vous **savez**, ils **savent**.—Imp. : je **savais**.—Pas. déf. : je **sus**.—Fut. : je **saurai**.—Cond. : je **saurais**.—Impér. : **sache**, **sachons**, **sachez**.—Subj. prés. : que je **sache**.—Imp. : que je **susse**.—Part. prés. : **sachant**.—Part. passé : **su**, **sue**.

Πορατήρῳσις. Ἐνίοτε οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὴν ὑποθετικὴν τοῦ ρήματος **savoir** ἀποφατικῶς : **je ne saurais** ἀντὶ **je ne puis**. Παράδειγμα : **Je ne saurais** vous dire = **je ne puis** vous dire, δὲν δύναμι νὰ σᾶς εἶπω.

209. Valoir, ἀξίζειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je **vaux**, tu **vaux**, il **vaut**, nous **valons**, vous **valez**, ils **valent**. Imp. : je **valais**.—Pas. déf. : je **valus**.—Fut. : je **vaudrai**.—Cond. : je **vaudrais**.—Subj. prés. : que je **vaille**, que nous **valions**, qu'ils **vaillent**.—Imp. : que je **valusse**.—Part. prés. : **valant**.—Part. passé : **valu**, **ue**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται τὰ ρήματα **équivaloir** (ἰσοδυναμεῖν) καὶ **prévaloir** (ὑπερισχύειν). Τὸ **prévaloir** εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς κάμνει que je **prévale**.

210. Voir, βλέπειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je **vois**,

tu vois, il voit, nous **voyons**, vous **voyez**, ils **voient**.—
 Imp. : je **voyais**.—Pas. déf. : je **vis**.—Fut. : je **verrai**.—
 Cond. : je **verrais**.—Impér. : **vois, voyons**.—Subj. prés. :
 que je **voie**, que nous **voyions**, qu'ils **voient**.—Imp. : que
 je **visse**.—Part. prés. : **voyant**.—Part. passé : **vu, vue**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **prévoir** (προβλέπειν), Fut. : je
prévoirai, Cond. : je **prévoirais**.

214. **Vouloir**, βούλεσθαι (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés. :
 je **veux**, tu **veux**, il **veut**, nous voulons, vous voulez, ils
veulent.—Imp. : je voulais.—Pas. déf. : je voulus.—Fut. :
 je **voudrai**.—Cond. : je **voudrais**.—Impér. : **veuillez**.—
 Subj. prés. : que je **veuille**, que nous voulions, qu'ils
veussent.—Imp. : que je voulusse.—Part. prés. : vou-
 lant.—Part. passé : voulu, ue.

Αέξεις.

la vérité, ἡ ἀλήθεια		prétentieux, οἰηματίας
la rencontre, ἡ συνάντησις		féliciter, συγχαίρειν
une étoile, ἀστήρ		étudier, μελετᾶν
parler, ὁμιλεῖν		examiner, ἐξετάζειν
prêter, δανείζειν		refuser, ἀρνεῖσθαι
excuser, συγχωρεῖν		souvent, συχνάκις

Ἄσκησις 85.

Où est votre cousin? (... pas).—On félicite les élèves
 quand ils savent leurs leçons.—Sauriez vous votre le-
 çon si vous ne l'étudiez pas?—Nous ne prévoyions
 pas que vous seriez ici demain.—Il faut que tu saches
 la vérité.—Que devenez-vous? on ne vous voit plus!—
 Cela ne vaut pas la peine qu'on en parle.—Faites (κί-
 μετε) cela et vous verrez.—Voudriez-vous me prêter
 des livres si je vous en demandais?—Les élèves étu-

dient parce qu'ils veulent apprendre (μανθάνειν).—Cet ouvrage n'a pas encore vu le jour.—On veut, et tu ne veux pas; tu voudras et l'on ne voudra plus.—Veillez m'excuser.

Θέμα 86.

Ἐὰν ἐξήταζες συχνάκις τὸν οὐρανόν, θὰ ἔβλεπες ὅτι ὁ πολικὸς (polaire) (2) ἀστὴρ (1) εἶνε ἀκίνητος.—Θέλω νὰ μάθῃς ν' ἀναγιγνώσκῃς (lire).—Ὁ οἰηματίας θέλει πάντοτε ἢ γνώμῃ του νὰ ὑπερισχύῃ.—Τί βλέπω;—Γνωρίζετε πότε ὁ πατήρ μου θὰ ἐπανέλθῃ;—Δὲν δύνανμαι (savoir) ν' ἀρνηθῶ τίποτε εἰς τοὺς φίλους μου.—Γνωρίζε ὅτι αὕτη ἢ οἰκία δὲν ἀξίζει τίποτε.—Τί νομίζετε (que croyez-vous) νὰ στοιχίζῃ (2) αὕτη ἢ οἰκία (1);—Δανείσατέ μοι (2), σὰς παρακαλῶ (vouloir, impér.) (1), τὴν γραμματικὴν σας.—Θὰ ἤθελον νὰ ἴδω τὸν θεῖόν σας αὔριον.—Προέβλεπον τυχύτην τὴν συνάντησιν.

Τετάρτη δυζυγία.

212. Absoudre, ἀθωοῦν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: j'**absous**, tu **absous**, il **absout**, nous **absolvons**, vous **absolvez**, ils **absolvent**.—Imp.: j'**absolvais**.—Fut.: j'**absoudrai**.—Cond.: j'**absoudrais**.—Impér.: **absous**, **absolvons**.—Subj. prés.: que j'**absolve**.—Part. prés.: **absolvant**.—Part. passé: **absous**, **absoute**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **dissoudre** (διαλύειν) καὶ **résoudre** (λύειν, διαλύειν, ἀποφασίζειν). Τὸ **résoudre** εἰς τὸν ἀόριστον κάμνει je **résolus** καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν **résous**, **résoute** (διαλελυμένος), **résolu**, **résolue** (λελυμένος, ἀποφασισμένος). Παράδειγμα: Le brouillard est **résous**=ἡ ὁμίχλη διελύθη, j'ai **résolu** de partir=ἀπεφάσισα ν' ἀναχωρήσω, le problème est **résolu**=ἐλύθη τὸ πρόβλημα.

213. Battre, κτυπᾶν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je

bats, tu **bats**, il **bat**, nous battons, vous battez, ils battent.—Imp.: je battais.—Pas. déf.: je battis.—Fut.: je battrai.—Cond.: je battrais.—Impér.: **bats**, battons.—Subj. prés.: que je batte.—Imp.: que je battisse.—Part. prés.: battant.—Part. passé: battu, ue.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **abattre** (καταβάλλειν, κρημνίζειν), **combattre** (μάχεσθαι), **débattre** (συζητεῖν), **s'ébattre** (διασκεδαίνειν), **rabattre** (καταβιβάζειν, υποβιβάζειν).

214. Boire, πίνειν (βοηθητ. **avoir**). — Ind. prés.: je **bois**, tu **bois**, il **boit**, nous **buons**, vous **buvez**, ils **boivent**. — Imp.: je **buvais**. — Pas. déf.: je **bus**. — Fut.: je boirai. — Cond.: je boirais. — Impér.: **bois**, **buons**. — Subj. prés.: que je **boive**, que nous **buions**, qu'ils **boivent**. — Imp.: que je **busse**. — Part. prés.: **buvant**. — Part. passé: **bu**, **bue**.

215. Braire, ὀγκνίζειν. — Ind. prés.: il **brait**, ils **braient**. — Imp.: il **brayait**. — Fut.: il braira. — Part. prés.: **brayant**.

Λέξεις.

le droit, τὸ δικαίωμα	la pluie, ἡ βροχὴ
le péril, ὁ κίνδυνος	la couleur, τὸ χρῶμα
le tribunal, τὸ δικαστήριον	la réponse, ἡ ἀπάντησις
le pécheur, ὁ ἀμαρτωλὸς	la fureur, ἡ μανία
le vent, ὁ ἄνεμος	la société, ἡ ἐταιρεία
l'âne, ὁ ὄνος	une œuvre, ἔργον
le problème, τὸ πρόβλημα	difficile, δύσκολος
la vapeur, ὁ ἀτμός	rafraîchir, δροσιζειν

dorénavant, τοῦ λοιποῦ

Ἔκθεσις 87.

J'ai résolu les problèmes les plus difficiles. Les vapeurs se résolvent en pluie.—L'eau dissout le sucre.—Je résolu de rester en ville.—Je bois à votre santé.—Nous buvons de la bière pour nous rafraîchir.—Buvez un verre de ce vin, il est très bon.—Proverbe: Petite pluie abat grand vent.—L'ouvrier débattit le prix de son œuvre.—Le peuple Romain ayant abattu les Gaulois et les Africains combat dorénavant sans péril (Bossuet).

Θέμα 88.

Ἡ ἐκκλησία συγχωρεῖ τὸν ἁμαρτωλὸν ὅστις μετανοεῖ.—Οἱ ζωγράφοι διαλύουσι τὰ χρώματά των εἰς ἀπόσταγμα τερεβενθίνης (dans l'essence de térébenthine).—Ἡπία (doux) (2) ἀπάντησις (1) κατευνάζει (abattre) τὴν μαγίαν ἀνθρώπου θυμωμένου (en colère).—Ἐπολέμησαν μετὰ γενναϊότητος (courage).—Ἀπεφάσιον ν' ἀνχωρήσω.—Πίνεις οἶνον;—Ὅταν διψᾶτε τί πίνετε;—Ποῖος ἐκτύπησε τοῦτο τὸ ζῶον;—Τὸ δικαστήριον θὰ διαλύσῃ ταύτην τὴν ἐταιρείαν.—Ὁ βρασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ (de) διαλύσῃ τὴν Βουλὴν (la Chambre des députés).—Πρέπει νὰ ὑποβιβάσῃτε τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν μοὶ ζητεῖτε.—Ὁ ὄνος ὀγκανίζει.

216. Bruire, θορυβεῖν (ἀπρόσωπον).—Ind. prés.: ilbruit.—Imp.: il bruyait.—Fut.: il bruira.—Part. prés.: bruyant.

217. Ceindre, ζωννύειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je ceins, tu ceins, il ceint, nous ceignons, vous ceignez, ils ceignent.—Imp.: je ceignais.—Pas.déf.: je ceignis.—Fut.: je ceindrai.—Cond.: je ceindraisi.—Impér.: ceins, ceignons, ceignez.—Subj. prés.: que je ceigne.

—Imp.: que je **ceignisse**. — Part. prés.: **ceignant**. —
Part. passé: **ceint, ceinte**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται ὅλα τὰ εἰς **indre** λήγοντα ῥήματα. **Complandre** (ἐλεεινολογεῖν), **se complandre** (μεμφιμοιρεῖν), **contraindre** (ἀναγκάζειν), **craindre** (φοβεῖσθαι), **plaindre** (οἰκτεῖρειν), **se plaindre** (παρκαπονεῖσθαι), **astreindre** (καταναγκάζειν), **atteindre** (βάλλειν, κτυπᾶνν, ἐφικνεῖσθαι σκοποῦ τινος), **dépeindre** (περιγράφειν), **déteindre** (ἐκβάπτειν), **empreindre** (ἀποτυπώνειν, ἐγκολάπτειν), **enceindre** (περιζωνύειν), **enfreindre** (παραβαίνειν), **êteindre** (σβήνειν), **êtreindre** (σφίγγειν), **feindre** (προσποιεῖσθαι), **geindre** (οἰμώζειν), **peindre** (ζωγραφεῖν), **restreindre** (συστέλλειν, περιορίζειν), **teindre** (βάφειν).

Κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης τρόπον τὰ εἰς **oindre** λήγοντα ῥήματα, **adjoindre** (ἐπιζευγνύειν), **conjoindre** (συζευγνύειν), **disjoindre** (διαζευγνύειν), **enjoindre** (ἐντέλλεσθαι), **joindre** (συνάπτειν), **oindre** (χρίειν), **réjoindre** (συνάπτειν, συντογγάνειν). Τὸ ῥῆμα **poindre** (ὑποφώσκειν) εἶνε εὐχρηστον μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον, εἰς τὸν ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα τῆς ὀριστικῆς. Πηράδειγμα: **Le jour ne point pas encore, il commence à poindre, il poindra bientôt.**

Λέξεις.

un intérêt, τόκος, ἐνδιαφέρον	affliger, λυπεῖν
le capital, τὸ κεφάλαιον	la loi, ὁ νόμος
le portrait, ἡ εἰκὼν	la justice, ἡ δικαιοσύνη
le sentiment, τὸ αἶσθημα	la lumière, τὸ φῶς
une étoffe, ὕφασμα	semblable, ὅμοιος
la lampe, ἡ λυχνία	doubler, διπλασιάζειν
la nécessité, ἡ ἀνάγκη	importuner, ἐνοχλεῖν

Ἄδελφός 89.

Le vent bruit. — Peignez-vous quelquefois? — Je

peindrai le portrait de mon père.—J'éteins la lampe en me couchant.—Cette étoffe a déteint.—Je n'irai pas demain à la campagne parce que je crains qu'il ne pleuve.—Ne craignez rien.—Il est astreint de se lever de bonne heure.—Si vous enfrengez les lois de la justice, vous vous en repentirez vite. — Plains-toi!—Le jour commence à poindre. — Les rois de France étaient oints à Reims (Ρῆμοι).

Θέμα 90.

Φοβοῦ νὰ (de) λυπήσῃς τοὺς ὁμοίους σου ἄνευ ἀνάγκης.—Σὰς οἰκτείρω.—Οἱ γονεῖς σας παραπονοῦνται δι' ὑμᾶς.—Θέλετε νὰ προσποιηθῶ αἰσθήματα τὰ ὅποια δὲν ἔχω;—Δὲν ἤλθον νὰ σὰς ἰδῶσι, διότι ἐφοβοῦντο μὴ (de) σὰς ἐνοχλήσωσιν.—Διὰ τί παραπονεῖσθε; — Τὸν ἠνάγκασαν (contraindre) ν' (de) ἀναχωρήσῃ.—Σβέσατε ὅλα τὰ φῶτα.—Ἐπερίμεινε δέκα πέντε ἡμέρας εἰς Βιέννην (Vienne) ἵνα (afin que) τὸν συναντήσωμεν (rejoindre, subj. imp.).—Οἱ τόκοι προστιθέμενοι (joindre) εἰς τὸ κεφάλαιον διπλασιάζουσι τοῦτο ἐντὸς (dans l'espace de) ἑνδεκα ἐτῶν.—Ζωγραφίζω πάντοτε ἐκ τοῦ φυσικοῦ (d'après nature).—Ἐροβήθησαν νὰ (de) ἐξέλθωσι μὲ (par) τοιοῦτον (2) καιρὸν (1).

218. Clore, κλείειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je **close**, tu **clos**, il **clôt** (ἄνευ πληθυντικοῦ).—Fut.: je **clorai**.—Cond.: je **clorais**.—Impér.: **close**.—Subj. prés.: que je **close**.—Part. passé: **clos**, **close**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **éclore** (ἐκκολάπτεσθαι, ἀνοίγειν—ἐπὶ ἀνθέων).

219. Conclure, (συμ)περαίνειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je **conclus**, tu **conclus**, il **conclut**, nous **concluons**, vous **concluez**, ils **concluent**.—Imp.: je **concluais**.—Pas. déf.: je **conclus**.—Fut.: je **conclurai**.—Cond.:

je conclurais. — Impér.: **conclus, concluons.** — Subj. prés.: que je conclue. — Imp.: que je **conclusse.** — Part. prés.: **concluant.** — Part. passé: **conclu, ue.**

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **exclure** (ἀποκλείειν).

220. Confire, σκεχαροῦν (βοηθητ. **avoir**). — Ind. prés.: je **confis, tu confis, il confit, nous confisons, vous confisez, ils confisent.** — Imp.: je **confisais.** — Pas. déf.: je **confis.** — Fut.: je **confirai.** — Cond.: je **confirais.** — Impér.: **confis, confisons.** — Subj. prés.: que je **confise.** — Imp.: que je **confisse.** — Part. prés.: **confisant.** — Part. passé: **confit, confite.**

221. Connaitre, γνωρίζειν (βοηθητ. **avoir**). — Ind. prés.: je **connais, tu connais, il connait, nous connaissons, vous connaissez, ils connaissent.** — Imp.: je **connaissais.** — Pas. déf.: je **connus.** — Fut.: je **connaîtrai.** — Cond.: je **connaîtrais.** — Impér.: **connais, connaissons.** — Subj. prés.: que je **connaisse.** — Imp.: que je **connusse.** — Part. prés.: **connaissant.** — Part. passé: **connu, ue.**

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται ὅλα τὰ εἰς **aître** λήγοντα ῥήματα, **méconnaitre** (παραγνωρίζειν), **reconnaitre** (ἀναγνωρίζειν), **apparaitre** (ἐμφανίζεσθαι), **comparaitre** (πρίστασθαι ἐνώπιον τῶν δικαστῶν), **disparaitre** (ἐξοφανίζεσθαι), **paraitre** (φαίνεσθαι), **reparaitre** (ἀναφαίνεσθαι) καὶ **paitre** (βόσκειν), ὅπερ εἶνε εὐχρηστον μόνον εἰς τὸν ἐνεστώτα, παρατατικὸν καὶ μέλλοντα τῆς ὀριστικῆς, εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς, εἰς τὴν μετοχὴν τοῦ ἐνεστώτος καὶ εἰς τὸ ἀπέρηματον.

Λέξεις.

monsieur, κύριος, πλ. messieurs		un jeudi, Πέμπτη
le mariage, ὁ γάμος		la prairie, ὁ λειμῶν
le retour, ἡ ἐπιστροφή		la nuit, ἡ νύξ
le miel, τὸ μέλι		la rapidité, ἡ ταχύτης
le déguisement, ἡ μεταμ- φίσεις		fier, ὑπερήφανος
un marché, ἀγορά, συμφωνία		incroyable, ἀπίστευτος

Ἄσκησις 91.

Je n'ai pas clos l'œil de toute la nuit.— Le soleil fait (κάμνει) éclore les fleurs.—Une rose fraîche éclore.—Dès qu' (ἄμα ὡς) il fut de retour à la ville le mariage se conclut (Perrault.—La Barbe-Bleue).—Nous aimons beaucoup les fruits confits.—Connais-toi toi-même (Γνωθι σαυτόν).—Je connais très bien ce monsieur.—Depuis quand le connaissez-vous?—Le livre que vous m'avez prêté a disparu.—Comment avez-vous reconnu ma maison?—Les moutons paissent dans les prairies.—Un journal paraissant tous les jeudis.

Θέμα 92.

Οἱ ἄνθρωποι εἶνε ὅπως τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα [ἀνα]φαινόνται καὶ ἐξαφανίζονται μετ' ἀπιστεύτου (2) ταχύτητος (1).—Θὰ σακχαρώσητε ταῦτα τὰ μῆλα μὲ (au) σάκχαρον ἢ μὲ μέλι;—Πότε ἐπέραναν ταύτην τὴν συμφωνίαν;—Τὸ παράθυρον δὲν εἶνε καλῶς κεκλεισμένον.—Δὲν γνωρίζω κανένα ἐνταῦθα.—Ὁ ἀδελφός σας μὲ γνωρίζει πολὺ καλά.—Ἐγνώρισα τὸν θεῖόν σας.—Τὸν ἀεγνώρισα παρὰ (malgré) τὴν μεταμπίεσίν του.—Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶνε ὑπερήφανος δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ ποτὲ τὰ σφάλματά του.—Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐφάνη χθὲς πρὸ τοῦ δικαστη-

ρίου, ἐξηφανίσθη σήμερον. — Ποίμνιον βοῶν ἔβοσκεν ἐν τῷ λειμῶνι.

222. Construire, κατασκευάζειν, οικοδομεῖν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je construis, tu construis, il construit, nous **construisons**, vous **construisez**, ils **construisent**.—Imp.: je **construisais**.—Pas. déf.: je **construisis**.—Fut.: je construirai. — Cond.: je construirais. — Impér.: construis, **construisons**. — Subj. prés.: que je **construise**.—Imp.: que je **construisisse**.—Part. prés.: **construisant**.—Part. passé: **construit**, te.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σχηματίζονται ὅλα τὰ εἰς **uire** λήγοντα ῥήματα, **détruire** (καταστρέφειν), **instruire** (διδάσκειν, πληροφορεῖν), **reconstruire** (κατασκευάζειν ἐκ νέου), **cuire** (ψήνειν), **déduire** (ἀφαιρεῖν, συμπεραίνειν), **conduire** (ὁδηγεῖν), **éconduire** (προπέμπειν), **enduire** (ἐπιχρίειν), **induire** (προτρέπειν, ἀποπλανᾶν), **introduire** (εἰσάγειν), **produire** (παράγειν), **reconduire** (προπέμπειν), **reduire** (ἐλαττοῦν), **séduire** (ἀποπλανᾶν, σαγηνεύειν), **traduire** (μεταφράζειν, προσάγειν), **luire** (λάμπειν), **nuire** (βλάπτειν). Τὰ δύο τελευταῖα ῥήματα σχηματίζουσι τὴν παθητικὴν τῶν μετοχῶν **lui** καὶ **nui**, ἄνευ θηλυκοῦ.

223. Coudre, ράπτειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je couds, tu couds, il coud, nous **cousons**, vous **cousez**, ils **cousent**. — Imp.: je **cousais**. — Pas. déf.: je **cousis**. — Fut.: je coudrai. — Cond.: je coudrais. — Impér.: couds, **cousons**.—Subj. prés.: que je **couse**.—Imp.: que je **cousisse**.—Part. prés.: **cousant**.—Part. passé: **cousu**, ue.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **découdre** (ξεράπτειν).

224. Croire, πιστεύειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je crois, tu crois, il croit, nous **croions**, vous **croyez**,

ils croient.—Imp. : je **crovais**. — Pas. déf. : je **crus**.
 —Fut. : je croirai. — Cond. : je croirais. — Impér. :
 crois, **crojons**.—Subj. prés. : que je croie, que nous
croions.—Imp. : que je **crusse**.—Part. prés. : **cro-**
yant.—Part. passé : **crû, crue**.

Λέξεις.

le maçon, ὁ κτίστης
 le rayon, ἡ ἀκτίς
 un inconnu, ἄγνωστος
 un espoir, ἐλπίς
 la robe, ἡ ἐσθῆς
 la forme, τὸ σχῆμα
 la tentation, ὁ πειρασμός
 la demeure, ἡ κατοικία

le bouton, τὸ κομβίον
 un auditeur, ἀκροατῆς
 la chemise, τὸ ὑποκάμισον
 la réunion, ἡ συναναστrophή
 modeste, μετριόφρων
 marcher, βαδίζειν
 il est possible, εἶνε δυνατόν
 jusque, μέχρις, ἕως

Ἔκθεσις 93.

Les maçons construisent la maison.—Quand ce jardin était à mon oncle, il ne produisait que de mauvais fruits.—Les ouvrières cousent les robes ; quelquefois elles les décousent pour leur donner une autre forme.—Je ne crois pas cet homme-là.—Ne croyez pas tout ce que l'on vous dit (λέγει).—Les actions injustes nuisent toujours à leurs auteurs.—Comment voulez-vous que je le croie?—Je n'ai jamais cru cela.—Nous avons traduit tout cet exercice.—Ce pain est bien cuit.

Θέμα 94.

Σαγηνεύετε τοὺς ἀκροατάς σας μετὸ μετριόφρον ἐξωτερικόν σας (extérieur).—Καὶ μὴ (ne point) εἰσενέγκῃς (induire,

πληθ.) ἡμᾶς εἰς (en) πειρασμόν.—'Αφ' οὔ (après avoir) τῷ προσεφέραμεν καλὸν γεῦμα τὸν συνωδεύσαμεν (reconduire) μέχρι τῆς κατοικίας του.—'Ἦτο ποτὲ δυνατὸν ὁ προστάτης μου νὰ εἰσαγάγῃ ἄγνωστον εἰς τὴν συναναστροφὴν σας ; - Τὸ πᾶν λάμπει ἐν ταύτῃ τῇ οἰκίᾳ.—'Ακτις (d') ἐλπίδος ἔλαμψεν ἐφ' ἡμᾶς.—Τί μεταφράζετε ; - Θὰ βλάβῃς (à) τὴν ὑγείαν σου.—Ταῦτα τὰ κομβία εἶνε κακῶς (mal) ἐρραμμένα.—Ράψκτέ μοι, σᾶς παρακλω, δύο ὑποκάμισα.—'Ενόμιζον ὅτι εἶχετε γράψει (écrit), ἀλλὰ βλέπω ὅτι ἀπατώμαι.—Τὸ πιστεύετε ; —'Οχι (non), δὲν τὸ πιστεύω.

225. Croître, αὐξάνειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je crois, tu crois, il croît, nous **croissons**, vous **croissez**, ils **croissent**.—Imp.: je **croissais**.—Pas. déf.: je **crûs**.—Fut.: je croîtrai.—Cond.: je croîtrais.—Impér.: crois, **croissons**.—Subj. prés.: que je **croisse**.—Imp.: que je **crusse**.—Part. prés.: **croissant**.—Part. passé: **crû, crue**.

226. Dire, λέγειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je dis, tu dis, il dit, nous **disons**, vous **dites**, ils **disent**.—Imp.: je **disais**.—Pas. déf.: je **dis**.—Fut.: je dirai.—Cond.: je dirais.—Impér.: dis, **disons**, **dites**.—Subj. prés.: que je **dise**.—Imp.: que je **disse**.—Part. prés.: **disant**.—Part. passé: **dit, dite**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **redire** (λέγειν ἐκ νέου).

Τὰ ἄλλα σύνθετα **contre-dire** (ἀντιλέγειν), **dédire** (ἀναιρεῖν), **interdire** (ἀπαγορεύειν), **médire** (κακολογεῖν), **prédire** (προλέγειν), κάμνουσι vous **contre-disez**, **prédisez**, κτλ.

Τὸ ρῆμα **maudire** (καταρατίζει) κάμνει nous **maudissons**, vous **maudissez**, ils **maudissent**, je **maudissais**, **maudissant**.

227. Écrire, γράφειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: j'é-

cris, tu écris, il écrit, nous **écrivons**, vous **écrivez**, ils **écrivent**.— Imp.: **j'écrivais**.— Pas. déf.: **j'écrivis**.— Fut.: **j'écrirai**.— Cond.: **j'écrirais**.— Impér.: **écris, écrivons**.— Subj. prés.: **que j'écrive**.— Imp.: **que j'écrive**.— Part. prés.: **écrivant**.— Part. passé: **écrit, écrite**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **circonscrire** (περιγράφειν), **décrire** (περιγράφειν), **inscrire** (ἐγγράφειν), **prescrire** (προστάσσειν), **proscrire** (προγράφειν), **souscrire** (ὑπογράφειν), **transcrire** (ἀντιγράφειν).

Λέξεις.

le Seigneur, ὁ Κύριος

Dieu, ὁ Θεός

le bien, τὸ καλὸν

le mal, τὸ κακὸν

le malheur, ἡ συμφορά, δυσ-

le franc, τὸ φράγγον [τυχία

un avenir, μέλλον

le prophète, ὁ προφήτης

la science, ἡ γνῶσις, ἐπιστήμη

la canne à sucre, τὸ σακχα-

ροκάλαμον

une abondance, ἀφθονία

une entrée, εἴσοδος

publier, δημοσιεύειν

multiplier, πολλαπλασιάζειν

Ἐσκήσις 95.

Ces arbres croissent très vite.—La canne à sucre croît en abondance aux États Unis (Ἑνωμ. Πολιτεῖαι).—Le Seigneur a dit aux enfants de Noé: croissez et multipliez.—Ils ne vous contrediraient pas si vous disiez la vérité.—Vous ne prédisez jamais rien de bon.—Si vous le dites je vous croirai.—Celui qui prédit l'avenir est un prophète.—Je lui ai écrit, il y a deux jours et je lui écris encore aujourd'hui.—Ceux qui souscrivent doivent payer moins cher que ceux qui

attendent que l'ouvrage soit publié.—Nous disons la vérité.—L'entrée est interdite.

Θέμα 96.

Ὁ Θεός εἶπεν εἰς τὸν Ἀδὰμ (Adam): «Ἐὰν φάγῃς ἐκ τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, θ' ἀποθάνῃς».—Αἱ ἡμέραι αὐξάνουσιν ἀπὸ τῆς ἐνάτης Δεκεμβρίου μέχρι (au) τῆς ἐνάτης Ἰουνίου.—Γράφομεν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ (de gauche à droite).—Μὴ κακολογῆτε οὐδένα (de . . .).—Μὴ καταρᾶσθε ἐκείνους, οἵτινες σᾶς καταρῶνται.—Τίς ἔγραψε τοῦτο τὸ βιβλίον;—Τί λέγετε;—Προείπομεν ταύτην τὴν συμφορὰν.—Ἐγγράψατέ με διὰ τὸ ποσὸν χιλίων (de . . .) φράγκων.—Πρέπει νὰ τῷ γράψῃτε ἀκόμη μίαν φορὰν.—Τί σᾶς εἶπεν;—Θέλετε νὰ σᾶς τὸ εἶπω;—Θὰ εἴπητε εἰς τὸν φίλον σας νὰ ἔλθῃ αὐριον νὰ προγευματίσῃ μεθ' ἡμῶν.

228. Faire, κάμνειν (βοηθητ. **avoir**). —Ind. prés.: je fais, tu fais, il fait, nous **faisons**, vous **faites**, ils **font**. —Imp.: je **faisais**.—Pas. déf.: je **fis**.—Fut.: je ferai.—Cond.: je ferais.—Impér.: fais, **faisons**, faites.—Subj. prés.: que je **fasse**.—Imp.: que je **fisse**.—Part. prés.: **faisant**.—Part. passé: **fait**, faite.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον **contrefaire** (παραποιεῖν), **défaire** (φθείρειν, καταστρέφειν), **refaire** (κάμνειν ἐκ νέου), **satisfaire** (ικανοποιεῖν), **surfaire** (ὑπερτιμᾶν).

229. Frire, τηγανίζειν. Εὐχρηστον μόνον εἰς τὸν ἐνικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὀριστικῆς, je fris, tu fris, il frit.—Fut.: je frirai.—Cond.: je frirais, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, j'ai frit, κτλ.—Διὰ τοὺς ἄλλους χρόνους γίγνεται χρῆσις τοῦ ρήματος **faire** μετὰ τοῦ ἀπαρεμφάτου **frire**, ὡς nous **faisons frire**, que je **fasse frire**, κτλ.

230. Lire, ἀναγιγνώσκειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je lis, tu lis, il lit, nous **lisons**, vous **lisez**, ils **lisent**.—Imp.: je **lisais**.—Pas. déf.: je **lus**.—Fut.: je lirai.—Cond.: je lirais.—Impér.: lis, **lisons**.—Subj. prés.: que je **lise**.—Imp.: que je **lusse**.—Part. prés.: **lisant**.—Part. passé: **lu, lue**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **élire** (ἐκλέγειν), **relire** (ἀναγιγνώσκειν ἐκ νέου).

231. Mettre, θέτειν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés.: je mets, tu mets, il met, nous mettons, vous mettez, ils mettent.—Imp.: je mettais.—Pas. déf.: je **mis**.—Fut.: je mettrai.—Cond.: je mettrais.—Impér.: **mets**, mettons.—Subj. prés.: que je mette.—Imp.: que je **misse**.—Part. prés.: **mettant**.—Part. passé: **mis, mise**.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τὰ ρήματα **admettre** (παραδέχεσθαι), **commettre** (διαπράττειν), **compromettre** (ἐκθέτειν), **démètre** (ἐξκρηρώνειν), **émettre** (ἐκδίδειν), **omettre** (παραλείπειν), **permettre** (ἐπιτρέπειν), **promettre** (ὑπόσχεσθαι), **remettre** (ἀναβάλλειν, ἐγχειρίζειν), **soumettre** (καθυποβάλλειν), **transmettre** (μεταβιβάζειν).

Λέξεις.

le gant, τὸ χειρόκιον
le linge, τὰ ἀσπρόρουχα
le mouchoir, τὸ μανδήλιον
le lendemain, ἡ ἐπαύριον
le poisson, ὁ ἰχθὺς
la promesse, ἡ ὑπόσχεσις

la marchandise, τὸ ἐμπόρευμα
la promenade, ὁ περίπικτος
la toile, τὸ πανίον, ὁ ἰστός
sincère, εἰλικρινής
récompenser, ἀμείβειν
tout de suite, ἀμέσως

Ἐσκήσεις 97.

Dites-nous ce que nous devons faire et nous le fe-

rons.—Avez-vous lu le journal d'aujourd'hui?—Je n'admets pas cela.—Ne remettez pas au lendemain ce que vous pouvez faire aujourd'hui.—Cette femme contrefait toutes les personnes qu'elle voit.—Servez-moi des pommes de terre frites —Ils font une promenade tous les matins.—Qu'est ce que vous lisez?—Faites le bien et vous serez récompensés.—Pénélope défaisait pendant (κατὰ) la nuit la toile qu'elle faisait pendant le jour.—Où avez-vous mis vos gants?—Me permettez-vous de remettre ceci à votre frère?—Quand le lui remettrez-vous?—Où voulez-vous que je mette votre linge?—Que voulez-vous que je fasse?

Θέμα 98.

Μὴ κάμνετε ποτὲ εἰς ἄλλον ὅ,τι δὲν θὰ ἠθέλετε νὰ σᾶς ἔκλυ-
 μνον. — Τί κάμνετε ; — Ταῦτα τὰ παιδιὰ δὲν κάμνευσι τί-
 ποτε. — Ποῦ θέλετε νὰ θέσω τὸ μνηδῆλιόν σας ; — Θέσατέ το
 ἐπὶ τῆς τραπέζης. — Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ (de) σᾶς εἶπω, φίλε
 μου, ὅτι δὲν εἴσθε εἰλικρινής. — Δὲν ἀγαπῶ τοὺς ἀνθρώπους οἱ
 ὅποιοι ὑπόσχονται πολλὰ καὶ δὲν τηροῦσι (tenir) τὴν ὑπόσχου-
 σίν των. — Οἱ φίλοι μας δὲν θὰ παρεδέχοντο ποτὲ νὰ ἐξετί-
 θεσθε δι' αὐτόν. — Θὰ ὑπερτιμήσωσι τὰ ἐμπορεύματά των. —
 Εἴσθε ἱκανοποιημένος;—Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ (de) εἶμαι εἰς τὸ ἐξῆς
 ἐπιμελέστερος. — Ἐπεσε καὶ ἐξήρθρωσε τὸν βραχίονά του. —
 Τί θέλετε νὰ κάμω τώρα ; — Τηγανίσατε τούτους τοὺς ἰχθῆς
 ἀμέσως. — Δὲν θὰ κάμητε τοῦτο. — Ὅταν [θὰ] ἀναγνώσητε
 τοῦτο τὸ βιβλίον, στείλατέ μοι το. — Ἴδου αὐτὸ (le voici) τὸ
 ἀνέγνωσα.

232. Moudre, ἀλέθειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je mouds, tu mouds, il moud, nous moulous, vous mou-

lez, il moulent. — Imp. : je **moulais.** — Pas. déf. : je **moulus.** — Fut. : je **moudrai.** — Cond. : je **moudrais.** — Impér. : **mouds, moulons.** — Subj. prés. : que je **moule.** — Imp. : que je **moulsse.** — Part. prés. : **moulant.** — Part. passé : **moulu, moulue.**

233. Naître, γεννᾶσθαι (βοηθητ. être).—Ind. prés. : je **nais, tu nais, il naît, nous naissons, vous naissez, ils naissent.** — Imp. : je **naissais.** — Pas. déf. : je **naquis.** — Fut. : je **naîtrai.** — Cond. : je **naîtrais.** — Subj. prés. : que je **naisse.** — Imp. : que je **naquisse.** — Part. prés. : **naissant.** — Part. passé : **né, née.**

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **renaitre** (ἀναγεννᾶσθαι).

234. Plaire, ἀρέσκειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je **plais, tu plais, il plaît, nous plaisons, vous plaisez, ils plaisent.** — Imp. : je **plaisais.** — Pas. déf. : je **plus.** — Fut. : je **plairai.** — Cond. : je **plairais.** — Impér. : **plais, plaisez.** — Subj. prés. : que je **plaise.** — Imp. : que je **plusse.** — Part. prés. : **plaisant.** — Part. passé : **plu** (ἀμετάβλητος).

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον **complaire** (εὐαρεστεῖν), **déplair** (ἀπαρέσκειν).

235. Prendre, λαμβάνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés. : je **prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent.** — Imp. : je **prenais.** — Pas. déf. : je **pris.** — Fut. : je **prendrai.** — Cond. : je **prendrais.** — Impér. : **prends, prenez.** — Subj. prés. : que je **prenne, que nous prenions, qu'ils prennent.** — Imp. : que je **prisse.** — Part. prés. : **prenant.** — Part. passé : **pris, prise.**

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **apprendre** (μανθάνειν), **comprendre** (ἐννοεῖν), **entreprendre** (ἐπιχειρεῖν), **Se méprendre.**

(σφάλλεσθαι), **reprendre** (ἐπαναλαμβάνειν), **surprendre** (ἐκπλήττειν, καταλαμβάνειν αἰφνιδίως).

Λέξεις.

le café, ὁ καφές		la tasse, τὸ κύπελλον
le théâtre, τὸ θέατρον		la manière, ὁ τρόπος
le compliment, ἡ φιλοφρόνησις		une occupation, ἀπασχόλησις
le cœur, ἡ καρδιά		désirer, ἐπιθυμεῖν
écouter, ἀκούειν		

Ἔκθεσις 99.

Je prends ceci pour moi.—Prenez encore une tasse de café.—J'ai appris que l'oncle de Pierre est mort.— Ils écoutent mais ils ne comprennent pas. — En quelle année êtes-vous né? . . . en . . . — Savez-vous en quelle année naquit Xénophon? — L'espoir renaîtra dans le cœur de votre ami. — Donnez moi ce livre s'il vous plaît.—Je n'irai pas au théâtre, parce que si j'y allais, cela déplairait à ma mère.—Vous plaisez-vous à Kiphissia? — Je m'y plais assez. — Mes amis ne se plaisent pas à la campagne. — Faites cela quand il vous plaira.—A Dieu ne plaise (μὴ γένοιτο). — Plaît-il? (πῶς εἶπατε;).—Ce monsieur me déplut=il ne m'a pas plu.—Cela me surprend.

Θέμα 100.

Ἐπιθυμῶ ν' ἀλέσητε τὸν καφέν. — Ποῦ ἐγεννήθητε; — Ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία θ' ἀναγεννηθῶσιν ἐν ταύτῃ τῇ πτωχῇ οἰκογενεῖᾳ.—Σᾶς ἀρέσκει τοῦτο τὸ φόρεμα; — Ἐκ τῆς ἐργασίας γεννῶνται ἡ ὑγεία καὶ ὁ πλοῦτος. — Πολλὰ φιλοφρονήσεις μοι ἀπαρέσκουσιν. — Ἀρέσκομαι (se complaire) εἰς ταύτην τὴν

ἀπασχόλησιν. — Ἐννοεῖτε [ὅ,] τί λέγω; — Δὲν σᾶς ἐννοῶ. — Φο-
βοῦμαι μήπως ἐπιχειρῆτε (ne... subj. prés.) ἔργον ἀνώτερον
(au-dessus de...) τῶν δυνάμεών σας. — Σᾶς κατέλαβον γρά-
φοντα εἰς τὸν ἀδελφόν σας. — Ἄς λάβωσιν ὅ,τι θέλουσιν. —
Ἡ διαγωγή σας μὲ ἐξέπληξεν. — Οἱ τρόποι του μοὶ ἤρσαν τὰ
μέγιστα (beaucoup).

236. Rire, γελᾶν (βοηθητ. **avoir**). — Ind. prés.: je ris,
tu ris, il rit, nous rions, vous riez, ils rient. — Imp.: je
riais. — Pas. déf.: je ris. — Fut.: je rirai. — Cond.: je
rirais. — Impér.: ris, rions. — Subj. prés.: que je rie,
que nous riions. — Imp.: que je risse. — Part. prés.:
riant. — Part. passé: **ri** (ἀμετάβλητος).

237. Rompre, σπάνειν (βοηθητ. **avoir**). — Σχηματίζεται
ὁμαλῶς. Εἰς τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὀριστι-
κῆς κάμνει: il rompt.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **corrompre** (διαφθεῖρειν), **inter-
rompre** (διακόπτειν).

238. Suffire, ἀρκεῖν (βοηθητ. **avoir**). — Σχηματίζεται
κατὰ τὸ **confire**, ἐκτὸς εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν: **suffi**.

239. Suivre, ἀκολουθεῖν (βοηθητ. **avoir**). — Ind. prés.:
je suis, tu suis, il suit, nous suivons, vous suivez, ils
suivent. — Imp.: je suivais. — Pas. déf.: je suivis. —
Fut.: je suivrai. — Cond.: je suivrais. — Impér.: suis,
suivons. — Subj. prés.: que je suive. — Imp.: que je sui-
visse. — Part. présent: suivant. — Part. passé: **suivi, ie**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **poursuivre** (καταδιώκειν), **s'en-
suivre** (ἔπεται, ἀπρόσωπον). Διὰ τὸ ρῆμα **s'ensuivre** εἰς τοὺς
συνθέτους χρόνους ἢ ἀντωνυμία **en** ἀποσπᾶται τῆς ρίζης, ὡς
il s'en est suivi; que s'en est-il suivi? = τί ἐπηκολούθησεν;

240. Taire, παρρασιωπᾶν (**se taire**, σιωπᾶν), ὅπως τὸ
plaire.

241. Traire, ἀμέλγειν (βοηθητ. **avoir**). — Ind. prés.: je

trais, tu trais, il trait, nous **trayons**, vous **trayez**, ils **traient**.—Imp. je **trayais**.—Fut. : je **trairai**.—Cond. : je **trairais**.—Impér. : **trais**, **trayons**.—Subj. prés. : que je **traie**, que nous **trayions**, qu'ils **traient**.—Part. prés. : **trayant**.—Part. passé : **trait**, **traite**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **distraire** (τέρπειν, ἀποσπᾶν), **extraire** (ἐξάγειν), **soustraire** (ἀφαιρεῖν).

242. Vainere, νικᾶν (βοηθητ. **avoir**). — Ind. prés. : je **vains**, tu **vaines**, il **vainc**, nous **vainquons**, vous **vainquez**, ils **vainquent**.—Imp. : je **vainquais**.—Pas. déf. : je **vainquis**.—Fut. : je **vaincrai**.—Cond. : je **vaincrais**.—Impér. : **vains**, **vainquons**.—Subj. prés. : que je **vainque**. — Imp. : que je **vainquisse**. — Part. prés. : **vainquant**.—Part. passé : **vaincu**, **ue**.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **convainere** (πειθεῖν).

243. Vivre, ζῆν (βοηθητ. **avoir**).—Ind. prés. : je **vis**, tu **vis**, il **vit**, nous **vivons**, vous **vivez**, ils **vivent**.—Imp. : je **vivais**.—Pas. déf. : je **vécus**.—Fut. : je **vivrai**.—Cond. : je **vivrais**.—Impér. : **vis**, **vivons**.—Subj. prés. : que je **vive**.—Imp. : que je **vécusse**. — Part. prés. : **vivant**.—Part. passé : **vécu** (ἀμετάβλητος).

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον **survivre** (ἐπιζῆν).

Λέξεις.

le conseil, ἡ συμβουλή
le trouble, ἡ ταραχή
l'univers, τὸ σύμπαν
l'air, ὁ ἀήρ
la gloire, ἡ δόξα
la rente, τὸ εἰσόδημα
la dette, τὸ χρέος

la relation, ἡ σχέσις
la majesté, ἡ μεγαλειότης
la fortune, ἡ τύχη
la betterave, τὸ τεῦτλον, κοκ-
cacher, κρύπτειν [κιννογοῦλι
attaquer, προσβάλλειν
être estimé, ἐκτιμᾶσθαι

ordinairement, συνήθως

Ἔκθεσις 101.

Ne riez pas.—Rira bien qui rira le dernier.—La fortune lui sourit.—Cet arbre est si chargé de fruits qu'il en rompt.—Les relations sont interrompues.—Cela suffit.—Allez devant, je vous suis.—Suivez le droit chemin et vous serez récompensés.—Il a été poursuivi pour dettes.—Le malheur me poursuit partout (πανταχοῦ).—Tais-toi.—Te tairas-tu à la fin?—Quel dis-trait!—On extrait du sucre de la betterave.—Je suis convaincu de la vérité de cette chose.—Vive le roi!—Vladimir le Grand attaqua et vainquit les Bulgares d'Orient.—Tu vaincras par ce signe (ἐν τούτῳ νικά).—La loi de l'univers est: malheur aux vaincus.—Les oiseaux vivent dans l'air.—Alexandre le Grand n'a vécu que 33 ans, mais sa gloire lui a survécu.—Comment vivez-vous?—Je vis de mes rentes.

Θέμα 102.

Ἀμέλγουσι συνήθως τὰς ἀγελάδας δύο φορές τὴν ἡμέραν (par jour).—Μειδιῶμεν ἴνα κρύψωμεν τὴν ταραχὴν μας.—Ἐὰν ἠκολούθει τὴν συμβουλὴν μου θὰ ἐξετιμᾶτο ὑπὸ πάντων.—Δύο χιλιάδες φράγκα κατ' ἔτος (par an) μοι ἀρκοῦσιν.—Θὰ τοὺς καταδιώξητε;—Σιωπήσατε.—Δὲν θὰ μὲ πείσης.—Μὴ μὲ διακόπτετε.—Τί διεφθαρμένος (2) ἄνθρωπος (1)!—Ἐγελάσαμεν μὲ ὄλην μας τὴν καρδίαν (de bon cœur).—Τὸ ἐλάχιστον πρᾶγμα μὲ τέρπει.—Οἱ Ἕλληνας ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας (Perse) εἰς τὸν Μαραθῶνα (Marathon) καὶ εἰς τὴν Σαλαμίνα (Salamine).—Τὸν ἔπεισα ἐπὶ τέλους (à la fin).—Θέλετε νὰ μάθητε τί ἠκολούθησεν;—Πόσα ἔτη ἐζήσατε εἰς τὴν Γαλλίαν;—Ζήτω ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης!

Γαλλισμοί τινες μετὰ τοῦ être.

244. **C'est, ce sont** (Ὅρα δεικτικᾶς ἀντωνυμίας Ἄρ. 124). Τὸ ρῆμα **être** ἀκολουθοῦν τὴν ἀντωνυμίαν **ce**, τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν μόνον ὅταν ἀκολουθῆται ὑπὸ οὐσιαστικοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἢ ὑπὸ ἀντωνυμίας τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου, ὡς

Ce sont les enfants paresseux qui seront punis.

Ce sont eux qui ne travaillent pas.

Γίνεταί δὲ χρῆσις τοῦ **c'est** πρὸ ἀντωνυμίας πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου, ἢ πρὸ δύο οὐσιαστικῶν ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ὡς

C'est nous qui sommes les amis.

C'est vous qui sortirez.

C'est mon ami et sa sœur que j'attends.

245. **C'est... que.** Ἐν χρήσει ἐπὶ ἐμφάσεως. Ἄντι π. χρ. νὰ εἴπωμεν

Je parle de vous

Vous trouverez mon livre sur la table

λέγομεν ἐμφατικώτερον

C'est de vous que je parle

C'est sur la table que vous trouverez mon livre.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Θέσις τοῦ ὑποκειμένου.

246. Τὸ ὑποκείμενον, οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμία προηγείται γενικῶς τοῦ ρήματος, ὡς

Jean pleure, κλαίει

Je pleure.

247. Τὸ ὑποκείμενον ἐν τούτοις ἔπεται·

1ον Εἰς τὰς ἐρωτηματικὰς προτάσεις, ὡς

Quand partiront vos amis ?

Que ferai-je ?

D'où viens-tu ?

2ον Εἰς τὰς παρθετικὰς προτάσεις, ὡς

Tu seras puni, dit-il.

3ον Ὅταν προτάσσηται τῶν ρημάτων μία τῶν ἐκφράσεων
tel, ainsi (οὕτω), aussi (διὰ τοῦτο), à peine (μόλις), peut-
être (ἴσως), encore, en vain (μικταίως), du moins (τουλάχισι-
στον), toujours, κτλ., ὡς

Aussi n'est-il pas venu.

En vain lui parlez-vous.

À peine avait-il dit ces mots.

Peut-être réussirez-vous (ἐπιτυχάνειν).

4ον Μετὰ ρῆμα εἰς τὴν ὑποτακτικὴν χωρὶς νὰ προηγῆται
σύνδεσμος, ὡς

Puissiez-vous réussir !

Περὶ ἐρωτήσεως.

248. Ἐπὶ ἐρωτήσεως ἢ ἀντωνυμία ὑποκείμενον τί-
θεται μετὰ τὸ ρῆμα εἰς τοὺς ἀπλοῦς χρόνους καὶ μετὰ τοῦ
βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς εἰς τοὺς συνθέτους, ὡς

Venez-vous ?

As-tu fini ?

249. Ἐνίοτε ἢ ἀντωνυμία μένει πρὸ τοῦ ρήματος· τότε
ἡ ἐρώτησις ἐκφράζει ἔκπληξιν ἢ ἀμφιβολίαν, ὡς

Vous venez ?

Tu as fini ?

250. Όταν τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς **e** ἄφρωνον, τὸ **e** ἄφρωνον τρέπεται εἰς **é** ὀξύτονον, ὡς

Trouvé je ?

καὶ κατ' ἀναλογίαν

Eussé-je ?

Puissé-je ?

Dussé-je ?

251. Όταν τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς φωνῆεν, ἀρεντίθεται χάριν εὐφωνίως μεταξὺ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωμίας τὸ γράμμα **t**, ὡς

Mange-**t**-il ?

Appelle-**t**-il ?

Pourra-**t**-il ?

252. Ἐντὶ νὰ εἴπωμεν

Venez-vous ?

Trouvé-je ?

Appelle-t-elle ?

υνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ τοῦ γαλλισμοῦ **est-ce que**

Est-ce que vous venez ?

Est-ce que je trouve ?

Est-ce qu'elle appelle ?

253. Ἡ χρῆσις τοῦ **est-ce que** εἶνε ἀπαραίτητος μέ τινα ῥήματα μονοσύλλαβα, οἷα τὰ **je prends, je sens, je cours,** ἢ τλ. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν **prends-je ? sens-je ? cours-je ?** ἀλλὰ θὰ εἴπωμεν

Est-ce que je prends ?

Est-ce que je sens ?

Est-ce que je cours ?

λέγομεν ἐν τούτοις

- Où **suis-je** ?
- Que **dis-je** ?
- Ai-je** fini ?
- Que **vois-je** ?
- Que **puis-je** ?
- Que **dois-je** ?
- Où **vais-je** ?
- Que **sais-je** ?

Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et.

254. Πᾶν ῥῆμα ἔχον δύο ἢ περισσότερα ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ **et** τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν.

Ἴον Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα ταῦτα εἴνε οὐσιαστικά ἢ ἀντωνυμῖαι τρίτου προσώπου, τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον, ὡς

Le père et l'oncle **travaillent**.
 Ton frère et le mien **travailleront**.

Ἴον Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα εἴνε διαφόρων προσώπων, τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν καὶ εἰς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον, ὡς

Vous et moi **nous aimons** l'étude.
 Vous et lui **vous irez** vous promener.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ ὡς ἐξῆς

Vous et moi **aimons** l'étude.
 Vous et lui **irez** vous promener.

255. Ὅταν τὰ ὑποκείμενα εἴνε ἀπαρέμφατα, τὸ ῥῆμα τίθεται γενικῶς εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

Juger (κρίνειν) et sentir **ne sont pas** la même chose.

Ὑποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου.

256. Τὸ ρῆμα τὸ ὁποῖον ἔχει πολλὰ ὑποκείμενα, μὴ συνδεόμενα, συμφωνεῖ πρὸς τὸ τελευταῖον μόνον.

1ον Ὅταν τὰ ὑποκείμενα εἶνε σχεδὸν συνώνυμα, ὡς

Sa bonté, sa douceur charme tout le monde.

καλωσύνη ἠπιότης θέλγειν

2ον Ὅταν τὰ ὑποκείμενα εἶνε τεθειμένα κατὰ πρόοδον, ὡς

Un seul mot, un soupir, un coup d'œil nous trahit.

στεναγμὸς βλέμμα προδίδειν

3ον Ὅταν τὸ τελευταῖον ὑποκείμενον συγκεφαλαιοῖ ὅλα τὰ ἄλλα, ὡς

Grands, riches, pauvres, petits, personne ne peut se soustraire à la mort (ν' ἀποφύγη τὸν θάνατον).

La villa, le jardin, ce champ, tout lui appartient.

Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ

ou, ή, comme, ὡς, κτλ.

257. Ὅταν δύο ὑποκείμενα τρίτου προσώπου συνδέωνται διὰ τοῦ διαζευκτικοῦ **ou**, τὸ ρῆμα συμφωνεῖ πρὸς τὸ τελευταῖον ἐὰν ἡ ἰδέα, τὴν ὁποίαν ἐκφράζει τὸ ρῆμα, δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ ἕτερον μόνον τῶν ὑποκειμένων, ὡς

Pierre ou Paul partira.

Τὸ ρῆμα ὅμως τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, ἐὰν ἡ ἰδέα ἣν ἐκφράζει δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς ἓν ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων εἰς χρόνους ἢ περιστάσεις διαφόρους, ὡς

Le temps ou la mort sont nos remèdes

χρόνος θάνατος φάρμακον

Ἐὰν τὰ διὰ τοῦ **ou** συνδεόμενα ὑποκείμενα εἶνε διαφόρων

προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν πάντοτε καὶ εἰς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον, ὡς

Lui ou moi irons vous voir.

258. Ὄταν τὰ δύο ὑποκείμενα συνδέονται διὰ τοῦ **comme, de même que** (ὡς καί), **aussi bien que** (ὡς καί), **ainsi que** (ὡς καί), κτλ., τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν ἐνικόν, ὡς ἀνάκις δηλοῦται **σύγκρισις**· τὸ ἄντικθον, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν ὡς ἀνάκις δηλοῦται **ἀπαρίθμωσις**, ὡς

L'enfant ainsi que certaines plantes a besoin de soutien. (Τὸ παιδίον ὡς καὶ φυτὰ τινὰ ἔχει ἀνάγκη ὑποστηρίξεως.) = Τὸ παιδίον **συγκρίνεται** πρὸς τὰ φυτὰ.

L'or ainsi que l'argent peuvent rester dans la terre sans s'altérer. (Ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος δύνανται νὰ μείωσιν ἐν τῇ γῇ χωρὶς ν' ἀλλοιωθῶσιν.) = **Ἀπαριθμοῦμεν**, ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος . . .

Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ni, οὔτε.

259. Ὄταν δύο ὑποκείμενα εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν συνδέονται διὰ τοῦ **ni**, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

Ni mon frère, ni ma sœur ne viendront.

Ἐὰν ὅμως ἡ ἔννοια τοῦ ρήματος ἀναφέρηται εἰς τὸ ἕτερον μόνον τῶν ὑποκειμένων, τότε τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν ἐνικόν, ὡς

Ni Pierre ni André ne sera premier dans cette composition (σύνθεσις).

Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα εἶνε διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν καὶ εἰς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον, ὡς

Ni vous ni moi ne connaissons l'avenir (τὸ μέλλον).

Περιληπτικὸν οὐσιαστικὸν ὡς ὑποκείμενον.

260. Ὄταν τὸ ὑποκείμενον εἶνε οὐσιαστικὸν περιληπτικόν, τὸ ρῆμα τίθεται γενικῶς εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

Une foule de gens négligent leurs intérêts.

Πλῆθος παρκαμελεῖν συμφέρον

Τὸ ρῆμα ὅμως τίθεται εἰς τὸν ἐνικόν, ὅταν ἡ ἔννοια δεικνύη σαφῶς ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ρήματος ἐκφραζομένη πράξις ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ τὸ περιληπτικόν, ὡς

La foule des gens est sujette à l'erreur

ὑπόκειται πλάνη

Μετὰ τὰ ἐπιρρήματα ποσότητος **peu, beaucoup, assez, trop, moins**, καὶ τὸ οὐσιαστικὸν **la plupart** (τὸ πλείστον), τὸ ρῆμα τίθεται πάντοτε εἰς τὸν πληθυντικόν, ὡς

La plupart des élèves ont réussi à l'examen.

ἐπιτυγχάνειν ἐξέτασις

Peu d'élèves ont réussi.

Συμφωνία τοῦ ρήματος μετὰ τοῦ qui ὑποκειμένου.

261. Ὄταν τὸ ὑποκείμενον εἶνε ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία **qui**, τὸ ρῆμα συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον μὲ τὸ προηγούμενον τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, ὡς

Moi qui suis heureux

Toi qui es bon

Lui qui est malheureux

Nous qui sommes malades

Vous qui êtes paresseux

Eux qui sont méchants

Κοινὸν ἀντικείμενον δύο ρημάτων.

262. Πρέπει νὰ δίδωμεν εἰς ἕκαστον ρῆμα τὸ ἀρμόζον αὐτῷ ἀντικείμενον, ὡς

Cet enfant aime et respecte (σέβεται) ses parents.

Il s'approcha et s'empara de la ville

Ἐπλησίωσε καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν.

Τὰ ρήματα **aimer** καὶ **respecter** λαμβάνουσιν ἄμεσον ἀντικείμενον· τὰ δὲ ρήματα **s'approcher** καὶ **s'emparer** λαμβάνουσιν ἔμμεσον ἀντικείμενον μετὰ τῆς προθέσεως **de**. Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμεν οὕτως

Cet enfant aime et obéit à ses parents

Il attaqua et s'empara de la ville.

Προσέβαλε καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν

διότι λέγομεν **aimer ses parents** καὶ **obéir à ses parents**, **attaquer une ville** καὶ **s'emparer d'une ville**. Πρέπει λοιπὸν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ μεταβάλλωμεν τὸν σχηματισμὸν τῆς φράσεώς μας, νὰ εἴπωμεν ὄηλα δὴ

Cet enfant aime ses parents et leur obéit (=il obéit à eux).

Il attaqua la ville et s'empara d'elle (=de la ville).

Ρῆμα μετὰ πολλῶν ἀντικειμένων.

263. Τὰ ἀντικείμενα τοῦ αὐτοῦ ρήματος πρέπει νὰ εἶνε τοῦ αὐτοῦ εἴδους· ἐὰν τὸ πρῶτον εἶνε οὐσιαστικὸν καὶ τὰ ἄλλα πρέπει νὰ εἶνε οὐσιαστικά· ἐὰν τὸ πρῶτον εἶνε ρῆμα καὶ τὰ ἄλλα πρέπει νὰ εἶνε ρήματα, ὡς

Il aime l'étude et la promenade

Il aime à étudier et à se promener.

Κατὰ συνέπειαν, δὲν πρέπει νὰ εἴπωμεν

Il aime l'étude et à se promener, διότι τὸ πρῶτον ἀντι-
καίμενον l'étude εἶνε οὐδισιαστικόν, τὸ δὲ δεύτερον à se
promener εἶνε ρῆμα.

Χρησὶς τῶν Ἐγκλίσεων καὶ τῶν Χρόνων.

Χρησὶς τῆς Ὀριστικῆς.

264. Τίθεται εἰς τὴν Ὀριστικὴν τὸ ρῆμα ἐξαρτωμένης προ-
τάσεως ἀρχομένης ἀπὸ μιᾶς τῶν ἀκολουθῶν συνδεσμικῶν ἐκ-
φράσεων

A mesure que, καθόσον

Ainsi que, ὡσπερ

Après que, ἀφ' οὗ

Attendu que, ἐπειδὴ

Aussitôt que, ἅμα ὡς

Autant que, ὅσον

Comme, ὡς, ἐπειδὴ

Dès que, ἅμα ὡς

Pendant que, ἐν ᾧ

Puisque, ἀφ' οὗ

Quand, ὅταν

Tant que, τοσοῦτον ὅσον

De même que, ὡς καὶ

Lorsque, ὅταν

Peut-être que, ἴσως καὶ

Si, ἐάν

Tout que, ὅσον καὶ

Depuis que, ἀφ' ὅτου

Parce que, διότι

Tandis que, ἐν ᾧ

Vu que, διότι

π. γ.

Quand je rencontrerai un vieillard, je le saluerai.

Dès que je fus dans l'hôtellerie (ξενοδοχεῖον) je de-
mandai à souper.

Il les invitait (προσκαλεῖν) à mesure qu' ils se pré-
sentaient (παρουσιάζεσθαι), κτλ.

Χρησὶς τῶν Χρόνων τῆς Ὀριστικῆς.

265. Ἐνεστώς (Présent). Μεταχειριζόμεθα τὸν ἐνεστώτα
τῆς ὀριστικῆς

1ον Ἴνα δηλώσωμεν πρᾶγμα τι συμβαῖνον ἐν τῷ παρόντι, ὡς
je **travaille**.

2ον Ἴνα ἐκφράσωμεν ὀρισμένον καὶ θετικόν τι πρᾶγμα, ὡς
La terre **est** ronde (στρογγύλος).

3ον Ἐν ζωῆς διηγήσει χάριν ἐμφάσεως ἀντὶ τοῦ ἀορίστου,
ὅπως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τὸν Ἱστορικὸν ἐνεστῶτα, ὡς

Le chasseur **voit, tire, tue** l'animal.

Ὁ κυνηγὸς σημαδεύει, πυροβολεῖ, φονεύει τὸ ζῶον.

4ον Ἀντὶ μέλλοντος, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ :

Je vous **attends** demain à onze heures.

Si vous **venez**, vous me ferez plaisir.

266. Παροτατικὸς (Imparfait). Μεταχειριζόμεθα τὸν
παροτατικὸν τῆς ὀριστικῆς

1ον Ὄταν περιγράφωμεν τι παρελθόν, ὡς

Les Gaulois **étaient** des hommes de haute stature
(ἀνάστημα); ils **avaient** les yeux bleus; leurs armes
(ὅπλον) **étaient** des haches (ἀξίνη).

2ον Ὄταν ἐκφράζωμεν πρᾶξιν κατὰ συνήθειαν ἐν τῷ παρελ-
θόντι ἐπαναλαμβανομένην, ὡς

Quand j'**étais** élève je me **levais** à 6 heures, je **ré-
pétais** mes leçons et j'**allais** à mon école. Les leçons
commençaient toujours à 8 heures et **duraient** (διερ-
κεῖν) toute la journée.

3ον Ὄταν μία πρᾶξις δὲν ἔχη τελειώσει καθ' ἣν στιγμὴν
ἄρχεται ἄλλη, ὡς

J'**écrivais** à mon frère quand je reçus sa lettre.

4ον Μετὰ τὸ **si** ὅταν τὸ ῥῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶνε
καθ' ὑποθετικὴν ἔγκλισιν (conditionnel), ὡς

Je partirais, **si** on me le **permettait**.

267. Ἀόριστος (Passé défini). Μεταχειριζόμεθα τὸν ἀόριστον ἵνα ἐκφράσωμεν πράξιν ἢ γεγονὸς ἐντελῶς παρελθόν, ὡς
Je **reçus** plusieurs (πολλὰς) lettres de mon père l'année dernière.

268. Παρακείμενος (Passé indéfini). Μεταχειριζόμεθα τὸν παρακείμενον ἵνα ἐκφράσωμεν πράξιν ἢ γεγονὸς ἐντελῶς ἢ μὴ παρελθόν. Ὁ χρόνος οὗτος εἶνε ὁ χρόνος τῆς συνδιαλέξεως τὸν μεταχειριζόμεθα ἰδίως διὰ εἰδήσεις, πληροφορίας, ὡς

J'**ai pris** une leçon hier.

Nous nous **sommes levés** ce matin à 7 heures.

Ὁ παρακείμενος τίθεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ τετελεσμένου μέλλοντος (futur antérieur), ὡς

J'**ai fini** dans un instant (στιγμῆ) =

J'**aurai fini**, κτλ.

269. Ὑπερσυντελικὸς καὶ Παραψημένος πρότερος (Plus-que-parfait et passé antérieur). Οἱ χρόνοι οὗτοι ἐκφράζουσι προτεραιότητα πράξεως ἐν σχέσει πρὸς ἄλλην παραψημένην πράξιν, ὡς

J'**avais diné** quand mon frère vint me demander.

Quand j'**eus fini**, je sortis.

270. Μέλλον (Futur). Ὅπως καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὁ χρόνος οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὸ μέλλον, ὡς

Je **partirai** dans trois heures.

Γίνεται χρῆσις κάποτε τοῦ μέλλοντος ἀντὶ τῆς προστακτικῆς, ὡς

Vous **porterez** (φέρειν) cette lettre à son adresse (διεύθυνσις) = **portez** cette lettre, κτλ.

271. Μέλλον τετελεσμένος (Futur antérieur). Με-

ταχειριζόμεθα τὸν χρόνον τοῦτον ἵνα ἐκφράσωμεν πράξιν μέλ-
λουςαν νὰ συμβῆ πρό ἄλλης μελλούσης πράξεως, ὡς

Il me prêtera son violon quand il l'aura acheté.

Χροῖσις τῶν χρόνων ἐπὶ Διηγήσεως.

272. Ἐπὶ διηγήσεως ὄλα τὰ ῥήματα κατὰ γενικὸν κα-
νὸνα τίθενται εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, ἐὰν δὴλα δὴ τὸ πρῶ-
τον ῥήμα εἴνε εἰς τὸν ἐνεστῶτα καὶ τὰ ἄλλα ὀφείλουσι νὰ εἴνε
εἰς τὸν ἐνεστῶτα, ἐὰν εἴνε εἰς τὸν ἀόριστον καὶ τὰ ἄλλα πρέπει
νὰ εἴνε εἰς τὸν ἀόριστον, ὡς

Un jour je **voulus** noyer (πνίγειν) mon chien. Je le **fis**
monter avec moi dans une barque, je m'**éloignai** (ἀπο-
μακρύνεσθαι) du rivage (παραλία), puis (ἔπειτα), lorsque je
fus au milieu (μέσον) du courant (ρεῦμα), je le **saisis**
(ἀρπάζειν), je lui **liai** (δένειν) les pattes (ποῦς) et le **jetai**
brusquement (ἀποτόμως) dans l'eau . . .

Χροῖσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποθετικῆς.

273. Ἐνεστῶς. Ὁ ἐνεστῶς τῆς ὑποθετικῆς εἴνε ἐν χρήσει
ἵνα δηλώσωμεν τὸ δυνατὸν γενέσθαι καὶ ἐξ ὑποθέσεως
ἐξαρθώμενον, ὡς

Je **partirais** si le temps était beau.

2ον Ἀπορίαν καὶ ἐκπληξιν, ὡς

Oserais-je vous demander de venir ?

Εἰμπορῶ νὰ σᾶς εἶπω νὰ ἔλθητε;

Pourrais-je ne pas vous obéir !

Ἦδυνάμην νὰ μὴ (ὁμῖν) ὑπακούσω !

Χρῆσις τῆς Προστακτικῆς.

274. Ἡ προστακτικὴ ἔχει ἓνα μόνον χρόνον, ὅστις χρησιμεύει διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον, ὡς

Partez maintenant (τώρα).

Partez demain.

Χρῆσις τῆς Ὑποτακτικῆς.

275. Μεταχειριζόμεθα τὴν ὑποτακτικὴν ἐν ἐξηρητημέναις προτάσεσιν

1ον Ὅταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἐκφράζη θέλησιν, προσταγὴν, ἐπιθυμίαν, φόβον, παράκλησιν, ἐλπίδα, ἀμφιβολίαν, εὐχὴν, χαράν, ὡς

Je souhaite que vous réussissiez

Εὐχομαι νὰ ἐπιτύχητε (εὐχὴ)

Je suis heureux que vous ayez réussi (χαρὰ)

Je crains qu'il ne vienne (φόβος)

Je veux que vous fassiez cela (θέλησις)

2ον Μετὰ τὰς ἐκφράσεις **il est juste** (εἶνε δίκαιον), **il est bon, il est possible** (εἶνε δυνατὸν), καὶ ἄλλας ἀναλόγους, καὶ μετὰ τὰ ἀπρόσωπα ρήματα, οἷα τὰ **il faut, il importe** (ἐνδιαφέρει), **il convient** (ἀρμόζει), **c'est dommage** (εἶνε κρῖμα), κτλ., ὡς

Il faut que j'écrive à mon ami.

Il est possible que vous soyez trompé.

C'est dommage que vous ne soyez pas venu.

3ον Ὅταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἐκφέρεται ἀπορητικῶς, ὡς

Je ne me figure pas qu'il fasse froid cet hiver

Δὲν ὑποθέτω

4ον Μετὰ ἐρώτησιν, ἐὰν ὑπάρχη ἀμφιβολία, ὡς

Où **avez-vous vu** que des gens ruinés aient des amis ?
Ποῦ εἶδετε ἀνθρώπους κατεστραμμένους νὰ ἔχωσι φίλους ;

5ον Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας **qui, que, dont** ἢ οὐ
δταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὸ δυνατὸν γενέσθαι, ὡς

Je cherche quelqu'un **qui puisse** me rendre ce service.
Ζητῶ τινὰ δυνάμενον νὰ μοι κάμῃ αὐτὴν τὴν χάριν.

6ον Μετὰ τὰς ἐκφράσεις **le seul** (ὁ μόνος), **le plus, le moins,**
le premier, ὡς

Je suis **le seul** qui ait réussi.

7ον Ἐνίοτε εὐκτικῶς, ἄνευ συνδέσμου, ὡς

Puissé-je ! Εἶθε ἐγώ !

Puissiez-vous ! Εἶθε ὑμεῖς !

Dieu veuille ! ἢ **plût à Dieu !** Νὰ δώσῃ ὁ Θεός !

Vive le roi ! Ζήτω ὁ βασιλεὺς !

8ον Μετὰ τὰς ἀκολουθοῦσας συνδεσμικὰς ἐκφράσεις

A moins que, ἐκτός ἐάν

Afin que, ἵνα

Avant que, πρὶν νὰ

Bien que, μολονότι

De crainte que, ἐκ φόβου μὴ

De peur que, ἐκ φόβου μὴ

Loin que, ἀντὶ

En cas que, ἐν περιπτώσει

καθ' ἣν

Jusqu'à ce que, ἕως ὅτου

Pour que, ἵνα

Pourvu que, ἀρκεῖ μόνον νὰ

Pour peu que, ἀρκεῖ μόνον νὰ

Qui que, ὅστις δήποτε καὶ

Quoi que, ὅ,τι δήποτε καὶ

Quoique, μολονότι

Sans que, χωρὶς νὰ

Soit que, εἴτε

Supposé que, ὑποτεθείσθω ὅτι

Παραδείγματα

J'irai le voir **avant qu'il parte.**

Quoiqu'il soit pauvre, il est honnête.

Je m'en vais, **de peur qu'il ne vienne.**

Il vous accordera (παρέχειν) votre demande, **pourvu que vous fassiez** cette démarche (διάβημα).

Χροῖσις τῶν Χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς.

276. Ἐξ ὀριστικῆς ἐνεστῶτος, μέλλοντος καὶ τετελεσμένου μέλλοντος ἐξαρτᾶται ὑποτακτικὴ ἐνεστῶτος, ὡς

Il veut	} que vous partiez
Il voudra	
Il aura voulu	

277. Ἐξ ὀριστικῆς παρατατικοῦ, ἀορίστου, παρακειμένου, ὑπερσυντελικοῦ καὶ παρῳχημένου προτέρου ἐξαρτᾶται ὑποτακτικὴ παρατατικοῦ, ὡς

Je voulais	} que vous partissiez
Je voulus	
J'ai voulu	
J'avais voulu	
J'eus voulu	

278. Ἐξ ὀριστικῆς τετελεσμένου μέλλοντος ἐξαρτᾶται ὑποτακτικὴ παρακειμένου, ὡς

Il aura voulu qu'il soit parti.

279. Ἐξ ὑποθετικῆς ἐξαρτᾶται ὑποτακτικὴ παρατατικοῦ ἢ ὑπερσυντελικοῦ, ὡς

Je voudrais que	} VOUS partissiez

J'aurais voulu	} que vous fussiez parti
J'eusse voulu	

Λέξεις.

le précepte, τὸ παράγγελμα	vrai, ἀληθής
le règne, ἡ βασιλεία	sage, σοφός
la volonté, ἡ θέλησις, θέλημα	chercher, ζητεῖν
la taille, τὸ κλάδευμα	douter, ἀμφιβάλλειν
la prose, ὁ πεζὸς λόγος	exiger, ἀπαιτεῖν
la place, ἡ θέσις	consentir, συγκατανεύειν

Ἔσκηδισ 103.

Il ne revient plus ici, de crainte que vous ne le fassiez travailler. — J irai à la campagne demain pourvu qu'il fasse beau.—Venez me chercher ce soir à moins qu'il ne pleuve.—Quoi que vous fassiez, je serai toujours votre ami.—Je doute que vous puissiez faire ce travail.—Il y a plus de quarante ans que je dis de la prose, sans que j'en susse rien (**Molière**).—Il est possible que j'aïlle au Pirée demain.—Il importe que vous veniez de bonne heure.—J'irai habiter cet été une campagne qui me soit agréable.—Vous désirez une place où vous n'avez rien à faire.—Il n'y a pas d'homme qui le connaisse aussi bien que moi.—Cette visite est la première chose que vous leur deviez.

Θέμα 104.

Πρέπει ν' ἀκούητε τὰ σοφὰ παραγγέλματα, ἄλλως (si non) εἶνε ἀδύνατον νὰ εἰσθε εὐτυχεῖς. — Ὁ πατήρ μου ἀπαιτεῖ ν' ἀναχωρήσω αὐριον. — Θὰ λάβωμεν ὡς κηπουρὸν ἄνθρωπον ὅστις νὰ γνωρίζῃ τὴν κλάδευσιν τῶν δένδρων. — Οἱ ὀκνηροί, μολονότι

δὲν κάμνουσι ποτὲ τίποτε, ὑπόσχονται πάντοτε νὰ (de) κάμωσι κάτι.—Πιστεύετε ὅτι ἡ θεία σας θὰ ἔλθῃ μόνη;—Ἀμφιβάλλω ἂν τοῦτο εἶνε ἀληθές.—Εἶσαι ὁ μόνος φίλος ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύναμαι νὰ ἔχω πεποιθήσιν (compter).—Θὰ περιμείνω ἕως ὅτου ἀπέλθῃτε.—Ἀρκεῖ μόνον νὰ συγκατανεύσῃ (2) ὁ πατήρ μου (1).—Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν ταῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω (sanctifier, πθητ.) (2) τὸ ὄνομά σου (1), ἐλθέτω (2) ἡ βασιλεία σου (1), γενηθήτω (faire, πθητ.) (2) τὸ θέλημά σου (1) . . . —Σὰς τὸ λέγω ἵνα τὸ γνωρίζητε.

Χρησίδες τοῦ Ἀπαρέμφατου.

280. Τὸ ἀπαρέμφατον εἶνε ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον, ὡς προσδιορισμός, ὡς κατηγορούμενον, ὡς

Étudier est le plaisir de l'élève laborieux.

Vous pourriez **faire** maintenant (τώρα) ce voyage en une semaine (ἑβδομάς).

Protéger (προστατεύειν) les méchants, c'est **nuire** aux bons.

281. Δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν δύο ἀπαρέμφατα ταυτοχρόνως· τότε τὸ δεύτερον προσδιορίζει τὸ πρῶτον, ὡς

Il a voulu **faire construire** une maison.

Il faudra **venir voir** mon jardin.

282. Ἐνίοτε τὸ ἀπαρέμφατον ἀποβαίνει αὐτόχρημα οὐσιαστικὸν λαμβάνον καὶ τὸ ἄρθρον, ὡς **l'aller et le retour** (ὁ πηγαῖμος καὶ ἡ ἐπιστροφή), **l'avoir** (ἡ περιουσία, τὸ λαβεῖν εἰς τὴν διπλογραφίαν), **le déjeuner** (τὸ πρόγευμα), **le devoir** (τὸ καθήκον), **le manger** (τὸ φηγητόν), **le pouvoir** (ἡ δύναμις), **le repentir** (ἡ μετάνοια), **le rire** (ὁ γέλως), **le savoir** (ἡ γνῶσις), **le souper** (τὸ δεῖπνον), **le souvenir** (ἡ ἀνάμνησις), **le vouloir** (ἡ θέλησις).

283. Τὸ δεύτερον ῥῆμα ἐκφέρεται κατ' ἀπαρέμφατον ἐπὶ ταυτοπροσωπίας, ὡς

Je veux sortir.

Nous espérons voir Monsieur A.

284. Τὸ ἀπαρέμφατον ὡς προσδιορισμὸς ἄλλου ῥήματος ἐπιφέρεται μετὰ ἢ ἄνευ προθέσεως.

285. Τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται ἄνευ προθέσεως μετὰ τὰ ἐξῆς ῥήματα

affirmer, ἐπιβεβαιοῦν	falloir, δεῖ
aimer mieux, προτιμᾶν	s'imaginer, φαντάζεσθαι
aller, πηγαίνειν	jurer, ὀμνύειν
assurer, βεβαιοῦν	laisser, ἀφήνειν
avouer, ὁμολογεῖν	nier, ἀρνεῖσθαι
compter, προτίθεσθαι, σκο-	oser, τολμᾶν
courir, τρέχειν [πεύειν	paraître, φαίνεται
croire, πιστεύειν [σθαι	penser, σκέπτεσθαι
daigner, εὐδοκεῖν, καταδέχε-	prétendre, ἀξιοῦν
déclarer, κηρύττειν, δηλώνειν	pouvoir, δύνασθαι
désirer, ἐπιθυμεῖν	reconnaitre, ἀναγνωρίζειν
devoir, ὀφείλειν	savoir, γνωρίζειν
dire, λέγειν	sembler, φαίνεται
entendre, ἀκούειν	sentir, αἰσθάνεσθαι
envoyer, στέλλειν	souhaiter, εὐχέσθαι
espérer, ἐλπίζειν	soutenir, ὑποστηρίζειν
faillir, σφάλλειν	témoigner, μαρτυρεῖν
faire, πράττειν	vouloir, βούλεσθαι
	venir, ἔρχεσθαι

Παρατήρησις Α. Μετὰ τὰ ῥήματα **désirer, espérer,**

s'imaginer, souhaiter, όταν και ταῦτα εἶνε ἐγκλίσεως ἀπαρεμφάτου, τίθεται ἡ πρόθεσις **de**, ὡς

Peut-on **espérer de** vous voir demain ?

Personne ne doit **s'imaginer de** tout savoir.

Παρατήρησις Β. Τὸ ρῆμα **faire** ἀκολουθεῖται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου, ἄνευ προθέσεως, ὡς

Je **ferai bâtir** une maison (διάμεσον)

Οἰκίαν οἰκοδομήσομαι

Voulez-vous **faire laver** ces gants ?

Θέλετε νὰ δώσητε νὰ πλύνωσι ταῦτα τὰ χειρόκτια ;

Je lui **ferai faire** un thème

Θὰ τὸν κάμω νὰ γράψῃ ἓν θέμα.

Παρατήρησις Γ. Τὸ ρῆμα **aimer**, μετὰ τῶν ἐπιρρημάτων **mieux** καὶ **autant** ὡς **aimer mieux** (προτιμᾶν), **aimer autant** (ἐπίσης θέλειν), **préférer** (προτιμᾶν), καὶ ἀπλῶς **aimer** ἐν τῇ ὑποθετικῇ (**j'aimerais**), ὡσαύτως δὲ καὶ **il vaut mieux** (εἶνε προτιμότερον), δεχονται τὸ ἀπαρέμφατον ἄνευ προθέσεως, ὡς

J'aimerais le voir

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ τὸν ἴδω

J'aime mieux travailler

Προτιμῶ νὰ ἐργάζωμαι

Je préfère rester à la maison

Προτιμῶ νὰ μένω ἐν τῇ οἰκίᾳ

Il vaut mieux céder

Κάλλιον νὰ ἐνδώσῃ τις.

"Όταν ὁμοῦς ἐν τῇ δευτερευούσῃ προτάσει, μετὰ σύγκρι-
διν, ἔπηται δεύτερον ἀπαρέμφατον, προτάσεται
τούτου ἡ πρόθεσις **de**, ὡς

J'aime mieux mourir **que de** trahir mon secret

Προτιμῶ ν' ἀποθάνω ἢ νὰ προδώσω τὸ μυστικόν μου.

286. Ἡ πρόθεσις **de** τίθεται πρὸ τοῦ ἀπκρεμφάτου ὅταν ἀμέσως προηγῆται αὐτοῦ ἐν τῶν ἐξῆς ρημάτων

accuser, κατηγορεῖν
 achever, τελειώνειν
 avertir, εἰδοποιεῖν
 s'aviser, διανοεῖσθαι
 blâmer, μέμφεσθαι
 charger, ἐπιφορτίζειν
 cesser, παύειν
 commander, διατάσσειν
 conjurer, ἐξορκίζειν
 continuer, ἐξακολουθεῖν
 conseiller, συμβουλεύειν
 craindre, φοβεῖσθαι
 défendre, ἀπαγορεύειν
 se dépêcher, σπεύδειν
 détourner, ἀποτρέπειν
 différer, ἀναβάλλειν
 dire, λέγειν
 dispenser, ἀπαλλάττειν
 désespérer, ἀπελπίζεσθαι
 dissuader, ἀποτρέπειν
 écrire, γράφειν
 empêcher, κωλύειν [μειῖσθαι
 s'empresser, σπεύδειν, προθυ-
 entreprendre, ἐπιχειρεῖν
 essayer, δοκιμάζειν
 éviter, ἀποφεύγειν

feindre, προσποιεῖσθαι
 féliciter, συγχαίρειν
 hâter, σπεύδειν
 menacer, ἀπειλεῖν
 mériter, ἀξίζειν
 négliger, ἀμελεῖν
 offrir, προσφέρειν
 omettre, παραλείπειν
 ordonner, διατάσσειν
 oublier, λησμονεῖν
 permettre, ἐπιτρέπειν
 persuader, πείθειν
 se plaindre, παραπονεῖσθαι
 prescrire, διορίζειν
 presser, ἐπείγειν, πιέζειν
 prier, παρακαλεῖν
 promettre, ὑπόσχεσθαι
 proposer, προτείνειν
 recommander, συνιστᾶν
 refuser, ἀρνεῖσθαι
 regretter, λυπεῖσθαι
 se réjouir, χαίρειν
 remercier, εὐχαριστεῖν
 se repentir, μετανοεῖν
 reprocher, μέμφεσθαι
 résoudre, ἀποφασίζειν

risquer, κινδυνεύειν	[κτικῶς]	supplier, ἰκετεύειν
sommer, προσκαλεῖν	ἐπιτα-	tâcher, προσπαθεῖν
souppçonner, ὑποπτεύειν		trembler, τρέμειν
vanter, ἐχθειάζειν		

287. Ἡ πρόθεσις α τίθεται πρὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου, ὅταν ἀμέσως προηγῆται αὐτοῦ ἐν τῶν ἐξῆς ρημάτων

s'accorder, συμφωνεῖν
 accoutumer, συνειθίζειν
 aider, βοηθεῖν
 aimer, ἀγαπᾶν
 s'amuser, διασκεδάζειν
 s'appliquer, ἐνασχολεῖσθαι
 apprendre, μαθάνειν
 s'apprêter, ἐτοιμάζεσθαι
 s'attacher, ἀφοσιῦσθαι, προσκολλᾶσθαι
 s'attendre, προσδοκᾶν
 autoriser, ἐπιτρέπειν
 avoir, ἔχειν
 se borner, περιορίζεσθαι
 chercher, ζητεῖν
 concourir, συντρέχειν
 condamner, καταδικάζειν
 consister, συνίστασθαι
 contribuer, συντελεῖν
 consentir, συγκατανεύειν
 déterminer, καταπεῖθειν
 se disposer, ἐτοιμάζεσθαι, διατίθεσθαι

se divertir, διασκεδάζειν
 employer, μεταχειρίζεσθαι
 encourager, ἐνθαρρύνειν
 engager, παραινεῖν
 être, εἶναι
 s'exposer, ἐκτίθεσθαι
 s'exercer, ἀσκεῖσθαι
 habituer, συνειθίζειν
 hésiter, διστάζειν
 inviter, προσκαλεῖν
 se mettre, ἀρχεσθαι
 s'opiniâtrer, ἐπιμένειν
 parvenir, κατορθοῦν
 se plaire, ἀρέσκεσθαι
 porter à, ἄγειν, πείθειν
 pousser à, παροτρύνειν
 prendre plaisir, εὐχαριστεῖσθαι
 se préparer, ἐτοιμάζεσθαι
 réduire, ὑποβάλλειν, ἀνγκυκάζειν.
 se résoudre, ἀποφασίζειν
 rester, μένειν

réussir, επιτυγχάνειν	suffire, ἀρκεῖν tarder, βραδύνειν tendre, τείνειν
servir, χρησιμεύειν	
songer, σκέπτεσθαι	
travailler, ἐργάζεσθαι	

Θέμα 105.

Προτιμῶ νὰ ἐργάζωμαι.—Νομίζεις ὅτι γινώσκεις τὰ πάντα;
—Νομίζετε ὅτι ἔχετε δίκαιον (raison);—Πότε προτίθεσθε νὰ ἐπανεέλθητε;—Δὲν γνωρίζω, ἀλλ' ἐλπίζω νὰ σᾶς ἐπανίδω αὐ-
ριον.—Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀναχωρήσητε.—Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἔλθητε εἰς τὰς ἐξ [ῶρας].—Εὐχριστοῦμαι νὰ πειράζω (taqui-
ner) τὸν φίλον μου.—Σᾶς ἐπιτρέπω νὰ ἐξέλθητε.—'Αγαπῶ
νὰ χορεύω (danser).—Μὲ προσεκάλεσαν νὰ κάμω ἓνα μικρὸν
περίπατον (la promenade).—'Αφήσατέ με ν' ἀναχωρήσω, ἔχω
μίαν ἐπιστολὴν νὰ γράψω.—Οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἐπίφοβος
(craindre).—Θὰ βοηθήσωμεν τὸν ἀδελφόν σας νὰ κάμῃ τὸ θέμα
του.—Δὲν ἐπερίμενα (s'attendre) νὰ σᾶς ἴδω ἀπόψε εἰς τὸ
θέατρον, σᾶς ἐνόμιζον ἀσθενῆ.—Διὰ τί ὁ φίλος σας δὲν κατε-
δέχθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐπιστολὴν μου;—Δὲν τολμᾷ νὰ τὸ
πράξῃ.—Δύνασθε νὰ μὲ πληροφορήσητε (informer) ἐὰν τὸ τα-
χυδρομεῖον (la courrier) ἔφθασεν;—Οὗτος ὁ ἄνθρωπος νομίζει
ὅτι γινώσκει (ἀπαρέμφ.) (2) τὰ πάντα (1).—'Ελπίζομεν νὰ
σᾶς ἴδωμεν αὐριον.—Εἶνε προτιμότερον νὰ σιωπᾷ τις ἢ (que)
νὰ λέγῃ τοιαῦτα πράγματα.—Θέλω νὰ ἐξέλθω.—Τρέχω νὰ τῷ
ἀναγγείλω (apprendre) αὐτὴν τὴν εἰδήσιν.—Πρέπει νὰ στεί-
λωμεν νὰ ζητήσωμεν τὸν ἰατρόν.—Τίς δὲν θὰ ἐπροτίμα νὰ εἶνε
πτωχὸς ἢ νὰ κατέχῃ (posséder) πλοῦτη κκκῶς ἀποκτηθέντα.

Χατζηγιάννης

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Κοντογιάννης Η ΜΕΤΟΧΗ

Κοντογιάννης LE PARTICIPE

Κοντογιάννης
Κοντογιάννης

Κοντογιάννης Ἐνεστώσ τῆς Μετοχῆς

Participe Présent.

288. Ὁ Ἐνεστώσ τῆς Μετοχῆς εἶνε πάντοτε ἀμετάβλητος.

289. Πᾶς ρηματικός τύπος εἰς **ant** εἶνε Ἐνεστώσ τῆς Μετοχῆς ἢ Ρηματικὸν ἐπίθετον· ὡς Ἐνεστώσ μὲν τῆς Μετοχῆς ἐκφράζει ἐνέργειαν καὶ εἶνε πάντοτε ἀμετάβλητος, ὡς Ρηματικὸν δὲ ἐπίθετον ἐκφράζει ποιότητα ἢ κατάστασιν καὶ μεταβάλλεται, ὡς

On encourage (ἐνθαρρύνειν) les enfants **travaillant et étudiant** avec ardeur (ζῆλος).

On aime les enfants **obéissants** εὐπειθής.

290. Πολλάκις ὁ Ἐνεστώσ τῆς Μετοχῆς ἔχει πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν **en** καὶ τότε **δηλοῖ** ἢ **τρόπον** ἢ **συγχρονισμόν**, ὡς

On se forme l'esprit **en lisant** de bons livres.

Μορφοῦνται τῆς τὸν νοῦν ἀναγιγνωσκῶν καλὰ βιβλία.

Il me dit cela **en tremblant**.

Μοὶ εἶπε τοῦτο τρέμων.

Πρὸς ἐναργεστέραν δῆλωσιν τοῦ συγχρονισμοῦ τῶν δύο πράξεων προτάσσεται τῆς τοιαύτης μετοχῆς ἡ λέξις **tout** ἐπιρρηματικῶς, ὡς

Tout en dinant il lisait son journal.

Ἐν ᾧ ἐδείπνει ἀνεγίνωσκε τὴν ἑφημερίδα του.

291. Ἐνεστῶτές τινες τῆς Μετοχῆς ἀλλάσσουσι τὴν ὀρθο-
γραφίαν των γινόμενοι Ρηματικὰ ἐπίθετα. Οὕτως, ἄλλοι μὲν
ἀποβάλλουσι τὸ φωνῆεν **u** τῆς ρίζης, ὡς

Ἐνεσιῶς τῆς Μετοχῆς

Ρηματικὸν ἐπίθετον

extravagant, μωρολογῶν

extravagant, μωρὸς

fatigant, κουράζων

fatigant, καταπονητικὸς

intrigant, ραδιουργῶν

intrigant, ραδιοὔργος

ἄλλοι δὲ μεταβάλλουσι τὸ **qu** εἰς **e**, ὡς

Ἐνεσιῶς τῆς Μετοχῆς

Ρηματικὸν ἐπίθετον

convainquant, πείθων

convaincant, πειστικὸς

fabricant, κατασκευάζων

fabricant, κατασκευαστῆς

suffoquant, πνίγων, πνιγόμενος

suffocant, πνιγηρὸς

vaquant, σχολάζων, χηρεύων

vacant, κενὸς

καὶ ἄλλοι μεταβάλλουσι τὸ **a** εἰς **e**, ὡς

Ἐνεσιῶς τῆς Μετοχῆς

Ρηματικὸν ἐπίθετον

adhérant, προσκολλώμενος

adhérent, ὀπακδός, προσκεκολλημένος

affluent, εἰσρέων, εἰσβάλλων

affluent, συμβάλλων, συμβολή

différant, διαφέρων

différent, διάφορος, ἕρις

équivalent, ἰσοδυναμῶν

équivalent, ἰσοδύναμος, ἀντί-

excellant, ἐξέχων, διαπρέπων

excellent, ἐξάριτος [τιμον

expédiant, ἀποστέλλων

expédient, τρόπος, μέσον, λυ-

négligeant, ἀμελῶν

négligent, ἀμελής [σιτελές

précédant, προηγούμενος

précédent, προηγούμενος

présidant, προεδρεύων

président, πρόεδρος

résidant, ἐδρεύων

résident, πρεσβευτής, ἐπιτε-

violant, παραβιάζων

violent, σφοδρὸς [τραμμένος

Θέμα 106.

Ταῦτα τὰ βιβλία εἶνε πολὺ ἐνδιαφέροντα (intéressant).—
 Εἶδον τὸν ἀδελφόν σας παίζοντα ἐν τῷ κήπῳ.— Ἡ μάμμη μᾶς
 διηγήθη (raconter) ἱστορίαν πολὺ διασκεδαστικὴν (amu-
 sant).— Ὅμιλεῖ ἀπαύστως (sans cesse) κουράζων τοὺς πάντας
 μὲ τὰς διηγήσεις του (une aventure).— Πᾶς ἄνθρωπος παρα-
 μελῶν τὴν ἐργασίαν του θὰ γίνῃ θᾶπτον ἢ βράδιον (tôt ou
 tard) δυστυχής.— Αὐτοὶ οἱ καρποὶ εἶνε ἐξάιρετοι.— Ὅφείλομεν
 νὰ βοηθῶμεν τοὺς γονεῖς μας (les parents) συμμεριζόμενοι
 (partager) τοὺς κόπους των καὶ τὰς ἐργασίας των.— Μανθά-
 νομεν (on...) διδάσκοντες (enseigner).— Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς
 συνοδεύσω εἰς τὴν ἐξοχὴν (ὡς) ἔχων μίαν ἐργασίαν (une affaire)
 ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν μου ἐνταῦθα.— Τὰ παιδιά κρατού-
 μενα (se tenir) ἀπὸ τὴν χεῖρα, εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον.—
 Ἴδου μαθητὴς μὴ ἀντιλέγων, μὴ παρακούων ποτέ.

Παροχημένη ἢ παθητικὴ μετοχὴ

Participe passé.

Παθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ.

292. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ λαμβάνεται ὡς ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πάντοτε μὲ τὸ οὐσιαστικὸν τὸ ὁποῖον προσδιορίζει κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς

Une lettre	bien	écrite
Ἐπιστολή	καλῶς	γεγραμμένη
Des maisons	bien	meublées
Οἰκίαι	καλῶς	ἐπιπλωμέναι

Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être.

293. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ βοη-

θητικοῦ être συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον τῆς προτά-
σεως κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς

Ma sœur est bien affligée
Ἡ ἀδελφή μου εἶνε πολὺ λυπημένη.

Les anciens Grecs étaient persuadés que l'âme est
immortelle (οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας ἦσαν πεπεισμένοι ὅτι ἡ ψυχὴ
εἶνε ἀθάνατος).

Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir.

294. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ βο-
ητικοῦ avoir συμφωνεῖ μετὰ τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον
κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὅταν τὸ ἄμεσον τοῦτο ἀντικείμενον
προτάσθῃται, μένει δὲ ἀμετάβλητος, ὅταν τὸ ἄμεσον
ἀντικείμενον ἐπιτάσθῃται, ἢ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄμεσον
ἀντικείμενον, ὡς

1^ο Ἡ μετοχὴ
δὲν μεταβάλλεται

J'ai lu cette lettre
Je vous ai envoyé des
livres
Ces arbres ont péri

2^ο Ἡ μετοχὴ
μεταβάλλεται

La lettre que j'ai lue
Les livres que je vous ai
envoyés.

Θέμα 107¹.

Εἴμεθα ἱκανοποιημένοι.— Ἡ μήτηρ μου ἔφθασεν.— Πόσα βι-

¹ Τὰ ρήματα τοῦ παρόντος θέματος ν'ἀποδιθῶσι διὰ τοῦ Passé indéfini.

βλία ἡγοράσατε; — Ἴδου τὸ ὠρολόγιον τὸ ὅποιον μοι ἐδώσατε. — Ποῦ εἶνε αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὁποίας ἐλάβετε; — Ἡ θεία μου ἀπέθχεν. — Οἱ κύριοι τοὺς ὁποίους συνητήσαμεν (*rencontrer*) ἐπήγαγινον εἰς τὸ θέατρον. — Ὁ ἰατρὸς ἦτο εὐχαριστημένος διότι (*de ce que*) ὁ Πέτρος ἀπήντησεν εἰς τὰς ἐρωτήσεις (*la question*) τὰς ὁποίας τῷ ἀπηύθυνεν (*adresser*). — Χθὲς εἰργάσθημεν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν (*la journée*). — Οἱ ἀσθενεῖς ἐκοιμήθησαν. — Τὰ κεράσια, τὰ ὅποια μοι προσέφερες, δὲν ἦσαν καλά. — Ἡ ἀδελφὴ σου ἦλθε· τὴν εἶδες; — Οὗτοι οἱ κύριοι ἐταξείδευσαν (*voyager*) πολὺ. — Ἡ μήτηρ σας μοι ὠμίλησε περὶ ὑμῶν. — Ἐποτίσατε (*arroser*) τὰ ἄνθη; — Εἶδατε τὰ λαμπρὰ (*magnifique*) πρωτοχρονιάτικα δῶρα (*les étrennes*, θηλ.) τὰ ὅποια μᾶς ἔστειλαν;

Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων.

295. Ἐπειδὴ τὰ ἐνεργητικὰ ρήματα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ *avoir*, ἡ παθητικὴ αὐτῶν μετοχὴ ἀκολουθεῖ τὸν γενικὸν κανόνα τῆς συμφωνίας τῆς παθητικῆς μετοχῆς μετὰ τοῦ *avoir* (Ἄρ. 294), ὡς

Les livres que nous avons lus.

Les enfants ont lu ces livres.

Ἐὰν τοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου προτάσσωνται τὰ ποσοτικὰ *combien de, que de, plus de, moins de, autant de*, κτλ., ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὄνομα ὅπερ ἀκολουθεῖ ταῦτα, ὡς

Combien de gens j'ai vus se repentir d'avoir perdu trop d'heures à l'école.

Παθητικὴ μετοχὴ τῶν παθητικῶν ρημάτων.

296. Ἐπειδὴ τὰ παθητικὰ ρήματα βοηθοῦνται πάντοτε ὑπὸ τοῦ *être*, ἡ παθητικὴ αὐτῶν μετοχὴ συμφω-

·νει πρὸς τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, ὡς

Elles ont été louées, ἐπηνέθησαν.

**Παθητικὴ μετοχὴ τῶν μέσων
ἢ ἀντωνυμικῶν ρημάτων.**

297. Εἰς τὰ μέσα ρήματα τὸ βοηθητικὸν être εἶνε ἀντὶ τοῦ avoir καὶ ἡ μετοχὴ ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα τῆς συμφωνίας τῆς παθητικῆς μετοχῆς μετὰ τοῦ avoir ('Αρ. 294), ὡς

Elle s'est coupée=Elle a coupé elle-même.

Αὕτη ἔκοψεν ἑαυτήν.

Voici les lettres qu'ils se sont écrites=Voici les lettres qu'ils ont écrites à eux.

Elle s'est coupé la main = Elle a coupé la main à elle-même.

Ils se sont écrit des lettres=Ils ont écrit des lettres à eux.

Ils se sont nuï=Ils ont nuï à eux.

Παρατηροῦσαι. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐπομένων μέσων ρημάτων, se complaire (ἡδεσθαι), se convenir (συμφωνεῖν), se déplaire (ἀνιάσθαι), s'imaginer (φαντάζεσθαι), se nuïre (βλάπτειν ἑαυτόν), se parler (ὀμιλεῖν καθ' ἑαυτόν), se persuader (πεῖθεσθαι), se plaire (ἀρέσκεισθαι), se ressembler (ὀμοιάζειν), se rire (ἐμπαίζειν), se sourire (ἀρέσκειν ἑαυτῷ), se succéder (διαδέχεσθαι), se suffire (ἐπαρκεῖν ἑαυτῷ), ἅτινα εἶνε οὐδέτερα, μένει πάντοτε ἀμετάβλητος.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν κυρίως μέσων ἢ ἀντωνυμικῶν ρημάτων, ὡς τῶν s'abstenir (ἀπέχειν), s'emparer

(ἀρπάζειν), **se repentir** (μετανοεῖν), **s'enfuir** (δραπετεύειν), **s'écrier** (ἀνακράζειν), κτλ., **συμφωνεῖ** πρὸς τὸ ὑποκείμενον, ὡς

Ils se sont **abstenus** de vin.

Elle s'est **écriée**.

Τὸ ρῆμα **s'arroger** (σφετερίζεσθαι), μολονότι εἶνε κυρίως ἀντωνυμικόν, **συμφωνεῖ** μὲ τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, ὡς

Vous vous êtes **arrogés** mes droits

Ἐσφετερίσθητε τὰ δικαιώματά μου.

Τὰ ρήματα **s'apercevoir de** (ἀντιλαμβάνεσθαι), **s'attaquer à** (ἔρχεσθαι εἰς χεῖρας, μέμψεσθαι), **s'attendre à** (προσδοκᾶν), **se douter de** (ἀπιστεῖν), **se plaindre de** (παραπονεῖσθαι), **se prévaloir de** (ὠφελεῖσθαι), **se saisir de** (συλλαμβάνειν), **se servir de** (μεταχειρίζεσθαι), **se taire** (σιωπᾶν), ἅτινα ὡς μέσα ἔχουσι διάφορον σημασίαν, ἀκολουθοῦσι τὸν κανόνα τῶν κυρίως μέσων ἢ ἀντωνυμικῶν ρημάτων, ὡς

Ils se sont **aperçus**.

Ils se sont **servis**.

Ils se sont **plaints**.

Ils se sont **tus**.

κτλ.

Θέμα 108 ¹.

Πρὸς τίνα ἀπηυθύνθητε (s'adresser) διὰ νὰ λάβητε (avoir) αὐτὰς τὰς πληροφορίες (renseignement) ;— Ἀντελήφθημεν τὴν εξαφάνισιν (la disparition) τούτου τοῦ βιβλίου.— Ἐφαν-

¹ Τὰ ρήματα τοῦ παρόντος θέματος ν' ἀποδοθῶσι διὰ τοῦ Passé indéfini.

τάσθημεν ὅτι σὰς ἠπάτησαν.— Πολλοὶ ἄνθρωποι ἔδραψαν ἑαυ-
 τοὺς χρησιμοποιοῦντες (employer) κακῶς (mal) τὰ πολύτιμα
 (précieux) ἔτη τῆς νεανικῆς τῶν ἡλικίας.— Πόσοι αἰῶνες διέρ-
 ρευσαν (s'écouler) ἀπὸ (depuis) τῆς δημιουργίας (la créa-
 tion) τοῦ κόσμου! — Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι κατώκησαν (se loger)
 εἰς σπήλαια (la grotte).— Οὐδέποτε μετεμελήθημεν διὰ τὴν
 εἰλικρινειάν μας (la sincérité).— Αἱ Ἄμαζόνες (les Amazones)
 κατέστησαν (se rendre) διάσημοι (célèbre) διὰ τῆς ἀνδρείας
 τῶν (le courage).— Διεσκεδάσαμεν πολὺ χθὲς εἰς τὸν χορὸν
 τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας (une ambassade).— Παρεπονέθημεν
 εἰς τὸν πατέρα σας διὰ τὴν ὀκνηρίαν σας.— Ἐσφετερίσθητε δι-
 καιώματα τὰ ὅποια δὲν ἔχετε.— Τίς σὰς τὸ εἶπεν; ἀνέκραξαν.—
 Ἡ ἀδελφή μου εὐηρεστήθη (se plaire) νὰ καλλωπίσῃ (embel-
 lir) τὸν κῆπὸν τῆς.— Παρετήρησαν (remarquer) ὅτι οἱ ἄν-
 θρωποι οἱ ὅποιοι ἀπέσχον τοῦ οἴνου μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους
 τῆς ἡλικίας τῶν, ἔχουσι κρᾶσιν (un tempérament) ἰσχυρο-
 τέραν (robuste) ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ἢ οὐδετέρων ρημάτων.

298. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ἢ οὐδετέρου
 ρήματος, σχηματιζομένου μετὰ τοῦ **avoir**, εἶνε πάντοτε
 ἀμετάβλητος, διότι τοιοῦτον ρῆμα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ
 ἔχη ἄμεσον ἀντικείμενον, ὡς

Nos fleurs ont **péri**, ἐχάθησαν, ἐμαράνθησαν.

299. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ρημάτων **vivre, dor-
 mir, coûter** (στοιχίζειν), εἶνε πάντοτε ἀμετάβλητος, ὡς
 Les jours qu'on a vécu dans l'oisiveté (ὀκνηρία) sont
 perdus.

Les heures qu'elle a **dormi** l'ont reposée (ἀναπαύειν).
 Les ennuis (στενοχωρία) que cette affaire m'a **coûté**.

300. Ρήματά τινε ἔχουσι **διπλῆν σημασίαν** ἐν τῷ λόγῳ, ἄλλοτε **μεταβατικὴν** καὶ ἄλλοτε **ἀμετάβατον**. Πρέπει λοιπὸν νὰ προσέχωμεν πολὺ εἰς τὴν σημασίαν αὐτῶν, ὅταν πρόκειται νὰ γράψωμεν τὴν παθητικὴν μετοχὴν ἐνὸς τῶν ρημάτων τούτων. Π. χ.

Τὸ ρῆμα **courir** εἶνε **μεταβατικόν**, ὅταν σημαίη **καταδιώκειν**, **ἐκτίθεσθαι**. Εἶνε **ἀμετάβατον** ὅταν σημαίη **τρέχειν**, ὡς

Les cerfs que les chasseurs ont **courus**.

Τὰ ἐλάφια ἅτινα οἱ κυνηγοὶ κατεδιώξαν.

Quels dangers avez-vous **courus**?

Εἰς τίνας κινδύνους ἐξετέθητε;

Les quelques kilomètres que nous avons **couru**.

Τὸ ρῆμα **pousser** σημαίνει **ὠθεῖν**, εἶνε **μεταβατικόν**, ὡς

Les troupeaux que nous avons **poussés** devant nous.

Ὅταν ὅμως σημαίη **αὐξάνειν**, **ῥυθώνειν**, εἶνε **ἀμετάβατον**, ὡς

Les champignons (μύκητες) ont **poussé** pendant la nuit.

Τὸ ρῆμα **peser** σημαίνει **σταθμίζειν**, **ζυγίζειν**, εἶνε **μεταβατικόν**, ὡς

Les caisses que nous avons **pesées**

Τὰ κιβώτια τὰ ὅποια ἔχομεν ζυγίσει.

Ὅταν ὅμως σημαίη **βαρύνειν** εἶνε **ἀμετάβατον**, ὡς

Les deux kilogrammes que cette caisse a **pesé**.

Τὸ ρῆμα **valoir** λαμβανόμενον μὲ τὴν σημασίαν τοῦ **παρέχειν**, **ἀποφέρειν**, εἶνε **μεταβατικόν**, ὡς

Les honneurs que son courage lui a **valus**

Αἱ τιμαὶ ἅς ἡ ἀνδρεία του τῷ ἀπέφερεν.

Λαμβανόμενον ὁμῶς μὲ τὴν σημασίαν τοῦ **στοιχίζειν**, **ἀξίζειν**, εἶνε **ἀμετάβατον**, ὡς

Dix mille francs, cette maison ne les a jamais **valu**.

301. Ἡ **παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ἢ οὐδετέρου ῥήματος** σχηματιζομένου μετὰ τοῦ **être**, θεωρεῖται ὡς ἐπίθετον καὶ **συμφωνεῖ** πρὸς τὸ **ὑποκείμενον** τοῦ ῥήματος, ὡς.

Nos sœurs sont **parties** ce matin.

Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων.

302. Ἡ **παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων** εἶνε **πάντοτε ἀμετάβλητος**, ὡς

Il est **arrivé** des troupes (στρατεύματα).

Les chaleurs (κλύσεων) qu'il a **fait**.

Les orages (καταιγίς) qu'il y a **eu**.

Ἰδιαίτεροι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς συμφωνίας τῶν μετοχῶν.

303. **Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.**

Ἡ **παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου** μένει **ἀμετάβλητος**, ἐὰν ἔχη ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦτο τὸ ἀπαρέμφατον, **μεταβάλλεται δέ, ἐὰν ἔχη ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον τὴν προηγουμένην ἀντωνυμίαν**, ὡς.

Les chansons que j'ai **entendu chanter**.

Les musiciens que j'ai **entendus chanter**.

(J'ai entendu chanter les chansons.

J'ai entendu les musiciens chanter).

Ἡ **παθητικὴ μετοχὴ fait, ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου**, εἶνε **πάντοτε ἀμετάβλητος**, ὡς

Les ouvriers se sont **fait** payer chèrement (ἀκριβῶς) les travaux que je **fait** faire.

Αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ **cru**, **dū**, **pu**, **voulu** μένουσιν ἀμετάβλητοι, ὅταν ἔχωσιν ὡς προσδιορισμὸν ὑπονοούμενον ἀπαρεμφάτον, ὡς

Nous lui avons fait tous les reproches (ἐπίπληξις) que nous avons **cru** (devoir lui faire), que nous avons **pu** (lui faire), que nous avons **voulu** (lui faire).

Ἐὰν ὑπάρχη πρόθεσις μεταξὺ τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ ἐπομένου ἀπαρεμφάτου, ὁ κανὼν εἶνε ὁ αὐτός, ὡς καὶ διὰ τὴν μετοχὴν ἀκολουθουμένην ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου· δηλαδὴ ἡ μετοχὴ δύναται νὰ μείνῃ ἀμετάβλητος ἢ νὰ συμφωνήσῃ πρὸς τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον. Θὰ γράψωμεν λοιπὸν

Il nous a priés ἢ prié d'écrire.

Les engagements (ὕποχρέωσις) qu'on nous a forcés (ἀναγκάζειν) ἢ forcé à prendre.

304. Παθητικὴ μετοχὴ μεταξὺ δύο que. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τεθειμένη μεταξὺ δύο que εἶνε πάντοτε ἀμετάβλητος, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ πρῶτον que δὲν εἶνε ἄμεσον ἀντικείμενον τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἀλλὰ τοῦ ἐπομένου ρήματος, ὡς

Les obstacles que j'avais supposé que vous rencontreriez (Τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα εἶχον ὑποθέσῃ ὅτι θ' ἀπηντᾶτε).

δηλαδὴ

J'avais supposé que vous rencontreriez des obstacles. Τὸ que εἶνε ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ rencontreriez καὶ ὄχι τοῦ supposé.

305. Ἡ ἀντωνυμία en πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἡ ὁποία ἔχει πρὸ αὐτῆς ὡς μόνον ἀντικείμενον τὴν ἀντωνυμίαν en μένει ἀμετάβλητος, ἀνεξαρτήτως τοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ εἰς ᾧ ἀναφέρεται ἡ en. Π. χ.

Tout le monde m'a offert ses services, mais personne ne m'en a rendu.

Vous avez plus de livres que je n'en ai lu.

Συμφωνεῖ ὅμως ἡ μετοχὴ ὅταν ἡ ἀντωνυμία en συνοδεύεται ὑπὸ τινος ποσοτικοῦ ἐπιρροήματος combien, plus, autant, moins, κτλ., ὅπερ τότε εἶνε τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον τῆς μετοχῆς, ὡς

Plus il a eu de livres, plus il en a lus.

Autant il a attaqué d'ennemis, autant il en a vaincus.

Εἰς τὰ παραδείγματα ταῦτα ἡ συμφωνία ἐξηγεῖται ἰδίως ἐκ τοῦ ὅτι τὸ γένος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς en ὀρίζονται ὑπὸ τῶν οὐσιαστικῶν, ἅτινα προηγούνται· ἡ ἀντωνυμία λοιπὸν μεταβάλλει τὴν μετοχήν.

Δὲν συμφωνεῖ ὅμως ἡ μετοχὴ ἐὰν τὸ ἐπίρροημα ἔπεται τῆ en ἀντὶ νὰ προηγῆται αὐτῆς, ὡς

J'en ai beaucoup vu.

J'en ai tant visité.

306. Ἡ ἀντωνυμία le πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς. Ὄταν ἡ ἀντωνυμία le, σημαίνουσα cela, προηγῆται τῆς μετοχῆς, ἡ μετοχὴ μένει πάντοτε ἀμετάβλητος, ὡς

Sa tranquillité (ἡσυχία) n'est pas aussi assurée qu'il l'aurait désiré=Il aurait désiré cela, que sa tranquillité fût assurée.

307. Le peu πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

Ὄταν τὸ le peu σημαίνῃ μικρὰν τινα ποσότητα, ἡ μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, ὡς

Le peu de nourriture qu'il a prise l'a sauvé (Ἡ ὀλίγη τροφή ἣν ἔλαβε τὸν ἔσωσε).

Ὄταν ὅμως τὸ le peu σημαίνῃ τὴν ἀνεπάρκειαν, τὴν

ἔλλειψιν, ἢ **μετοχὴν** συμφωνεῖ πρὸς τὸ *le peu* καὶ κατὰ συνέπειαν μένει **ἀμετάβλητος**, ὡς

C'est *le peu* de nourriture qu'il a **pris** qui a causé sa mort (Ἀπέθανε διότι ἐτράφη ἀνεπαρκῶς).

308. Αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ *attendu* (λαμβανομένου ὑπ' ὄψει), *y compris* (περιλαμβανομένου), *certifié* (βεβιωθεὶς), *approuvé* (ἐπιβεβιωθεὶς), *excepté* (ἐξαιρούμενος), *ci-inclus* (ἐσώκλειστος), *ci-joint* (ἐπισυνημμένος), *oui* (ἀκουσθεὶς), *passé* (παρελθόν), *supposé* (ὑποτεθεὶς), *vu* (θεωρηθεὶς), ἐν χρήσει ἄνευ βοηθητικοῦ εἶνε **ἀμετάβλητοι**, ὅταν προηγῶνται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ εὐρίσκονται ἐν ἀρχῇ τῆς φράσεως, ὡς

Passé les vacances (διακοπαί).

Ci-inclus copie de ma lettre.

Excepté mes frères.

Αἱ αὐταὶ μετοχαὶ **μεταβάλλονται**, ἐὰν ἔπονται τῷ οὐσιαστικῷ, ὡς

La copie *ci-incluse*.

Mes frères *exceptés*.

Εἰς τὰς ἀκολούθους ἀσκήσεις αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ νὰ διορθωθῶσι συμφώνως πρὸς τοὺς προηγηθέντας κανόνας.

Ἄσκησις 109.

La nature a toujours **révélé** quelques-uns de ses secrets à ceux qui l'ont **interrogé**. — Que d'arbres ont **survécu** à ceux qui les avaient **planté**? — Ma sœur s'est **plu** à embellir son jardin. — De tout temps, les petits ont **pâti** des sottises des grands. — Nous nous sommes **aperçu** à temps de notre méprise et nous nous sommes **empresé** de la reconnaître. — Oublions les services que nous avons **rendu**, mais souvenons-nous toujours de ceux que nous avons **reçu**. — On a **remarqué** que les

hommes qui se sont **abstenu** de vin jusqu'à leur vingtième année ont un tempérament plus robuste que les autres.—La gloire qu'ont **valu** à Napoléon Ier les victoires qu'il a **remporté** a été durement **expié**. — Les hommes comme les oiseaux se sont toujours **laissé** prendre aux mêmes filets.

Ἔσκησις 110.

Les grands hommes appartiennent moins au siècle qui les a **vu** naître ou qui a **pu** jouir de leurs talents qu'au siècle qui les a **formé**.—Au moyen âge les villages se sont souvent **élevé** autour du château et souvent les paysans et les seigneurs se sont **prété** un mutuel appui.—Les inventeurs n'ont pas toujours **retiré** de leurs inventions les avantages qu'ils avaient **espéré**.—Les anecdotes que nous avons **entendu** citer sur le serpent à sonnettes dépassent vraiment tout ce que notre imagination aurait **pu** inventer.—Ces voisines se sont **fait** beaucoup de tort; elles se sont **causé** beaucoup d'ennui, et se sont **placé** dans une situation insupportable.—Les personnes qui ont **menti** une fois ne sont plus jamais **crû**.—Sully, travailleur infatigable, regrettait même les heures qu'il avait **dormi**.

Ἔσκησις 111.

Il s'est **trouvé** beaucoup de gens qui se sont **servi** de secrets qu'on avait **eu** la faiblesse de leur confier, mais ils se sont surtout **nui** à eux-mêmes, car ils se sont **ôté** l'estime de tous ceux qui les avaient **connu**.—Celui qui a **commis** une faute et qui après l'avoir **avoué** s'en est **repenti**, est généralement **absous**.—La

vipère **excepté**, tous les reptiles que l'on trouve en Grèce, sont inoffensifs.—Vous trouverez **ci-joint** deux lettres, **xy compris** celle du notaire.—Les dépenses qu'il a **fallu** faire pour agrandir certains de nos ports ont été largement **compensé** par le développement considérable du trafic commercial de ces ports.—Nous avons **mangé** les fraises que nous avons **vu** cueillir.— Les peuples sauvages ne se sont jamais **plié** instantanément aux mœurs des nations **civilisé**.

Ἔσκησις 112.

Je vous envoie **ci-joint** copie de votre facture.— Les hommes qui ont le plus **vécu** ne sont pas ceux qui ont **compté** le plus d'années, mais ceux qui en ont le mieux **usé**.—Certaines personnes se sont **plu** à dire du mal de leur patrie oubliant que ceux qui parlent mal de leur mère sont généralement **méprisé**.—Vous n'avez pas **apporté** à ce travail tous les soins que vous auriez **dû**.—Malheur aux peuples chez qui le patriotisme a **disparu**.—Nous avons **lu** les livres que vous nous avez **prêté** et nous les avons **trouvé** très intéressants.—Votre propriété ne vaut plus les cent mille francs qu'elle vous a **coûté**; elle les aurait toujours **valu** sans les mauvaises récoltes qu'il y a **eu** dans ces dernières années.—Plusieurs villes d'Italie se sont **disputé** la gloire d'avoir **donné** le jour à Christophe Colomb.

400
250
150

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Η ΠΡΟΘΕΣΙΣ

LA PRÉPOSITION

309. Αἱ κυριώτεραι ἀπλαῖ προθέσεις.

Α (Paris)	Εἰς Παρισίους
Après (vous)	Μεθ' ὑμᾶς
(Attenant (le château)	Παρά τὴν ἔπαυλιν
Avant (dimanche)	Πρὸ τῆς Κυριακῆς
Avec (son père)	Μετὰ τοῦ πατρός του
Chez (lui)	Εἰς τὴν οἰκίαν του
Concernant (son état)	Ὡς πρὸς τὴν κατάστασίν του
Contre (le mur)	Κατὰ τοῦ τοίχου
Dans (l'eau)	Ἐν τῷ ὕδατι
De (son père)	Ἀπὸ τὸν πατέρα του
Deçà (les Alpes)	Ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων
Dedans et dehors (la salle)	Ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης
Delà (par... la mer)	Πέραν τῆς θαλάσσης
Depuis (midi)	Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας
Derrière (le tableau)	Ὅπισθεν τοῦ πίνακος
Dès (ce jour)	Ἀπὸ τῆς σήμερον
Dessus et dessous (la chaise)	Ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῆς καθέ-
Devant (l'église)	Πρὸ τῆς ἐκκλησίας [κλας

(Durant (sa vie)
 En (Grèce)
 Entre (nous)
 Envers (eux) *(en)*
 Ès (docteur-ès-lettres)
 Ex-(ministre)
 Excepté (lui)
 (Fors (l'honneur)
 Hormis (vous)
 Hors (de la ville)
 In-(folio) *quarto, huit, seize*
 Jusque (là)
 Malgré (les obstacles)
 Moyennant (un écu)
 (Nonobstant (l'opposition)
 Outre (sa pension)
 Par (le bois)
 Parmi (la foule)
 Pendant (ce temps)
 Pour (vous)
 Près (de moi)
 Proche (de l'ennemi)
 Sans (cela)
 Sauf (votre respect)
 Selon (le temps)
 Sous (la terre)
 Suivant (l'usage)
 Sur (le papier)
 Sus (à l'ennemi)
 Vers (la ville)
 Voici (un cahier)
 Voilà (un livre)

Κατὰ τὴν ζωὴν του
 Ἐν Ἑλλάδι
 Μεταξὺ μας
 Πρὸς αὐτοὺς
 Διδάκτωρ (εἰς τὴν) τῆς φιλο-
 Πρώην ὑπουργὸς [λογίας
 Ἐκτὸς αὐτοῦ
 Ἐκτὸς τῆς τιμῆς
 Ἐκτὸς ὑμῶν
 Ἐκτὸς τῆς πόλεως
 Εἰς δίπτυχον
 Ἔως ἐκεῖ
 Παρὰ τὰ ἐμπόδια
 Ἐντὶ σκούδου
 Παρὰ τὴν ἀντίστασιν
 Ἐκτὸς τῆς οἰκοτροφίας του
 Διὰ τοῦ δάσους
 Μεταξὺ τοῦ πλήθους
 Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον
 Δι' ὑμᾶς
 Πλησίον μου
 Πλησίον τοῦ ἐχθροῦ
 Ἄνευ τούτου
 Ἐκτὸς τοῦ σεβασμοῦ (ὅστις σᾶς
 Κατὰ τὸν καιρὸν [ὀφείλεται)
 Ἐπὶ τὴν γῆν
 Κατὰ τὴν συνήθειαν
 Ἐπὶ τοῦ χάρτου
 Κατὰ τοῦ ἐχθροῦ
 Πρὸς τὴν πόλιν
 Ἰδοῦ τετράδιον
 Ἰδοῦ βιβλίον

310. **Σύνθετοι προθέσεις.**

A travers	Διὰ μέσου
Au travers de	Διὰ μέσου
Jusqu'à	Μέχρι
Quant à	Ὡς πρὸς (ὅσον ἀφορᾷ)
Par rapport à	Ἐν σχέσει πρὸς
A l'égard de	Ὡς πρὸς
Auprès de	Πλησίον
Loin de	Ἐντὶ
Près de	Πλησίον
Afin de	Ἵνα
A côté de	Πλησίον
Autour de	Περί, περίξ
Au-dessus de	Ἐνωθεν
Au-dessous de	Κάτωθεν
Au-delà de	Πέραν
Vis-à-vis de	Ἐπέναντι
En dépit de	Ἐκουσίως

Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν προθέσεων.

311. **Au travers de, à travers.** Ἡ μὲν **au travers** ἀκολουθεῖται πάντοτε ὑπὸ τῆς προθέσεως **de**, ὡς **au travers de ces bois** (δάσος)· ἡ δὲ **à travers** οὐδέποτε, ὡς **à travers ces bois**.

312. **Entre, parmi.** Γίγνεται χρῆσις τῆς **entre** διὰ δύο ἢ τρία πρόσωπα, τῆς **parmi** διὰ περισσότερα ἢ μὲ περιληπτικῆν τινα ἔκφρασιν, ὡς

Il marchait **entre** ses deux frères.

Quel est le plus brave **parmi** vous tous?

Parmi la foule.

313. **Vers, envers.** Ἡ **vers** δηλοῖ **διεύθυνσιν**, ὡς
 Il se dirigeait (διευθύνεσθαι) **vers** la ville· ἢ **envers** δη-
 λοῖ **αἰσθήματα** πρὸς τινα, ὡς

Il est reconnaissant (εὐγνώμων) **envers** ses parents.

314. **Voici, voilà.** Ἡ **voici** ^{se rapporte} ἀναφέρεται εἰς πράγματα τὰ
 ὅποια θὰ εἴπωμεν, ἢ **voilà** εἰς πράγματα τὰ ὅποια εἴπομεν
 ἤδη, ὡς

Voici ce qu'il aurait dû dire. Monsieur le directeur,
 je reconnais ma faute, etc. **Voilà** ce qu'il a dit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟ ΕΠΙΡΡΗΜΑ

L'ADVERBE

**Σχηματισμὸς τῶν εἰς ment ληγόντων
 ἐπιρρημάτων.**

315. Τὰ ἐπιρρήματα τοῦ τρόπου σχηματίζονται ἐκ
 τοῦ **Θηλυκοῦ** τῶν ἐπιθέτων προσθήκη τῆς κατάλη-
 ξεως **ment**, ὡς

Ἄρσενικὸν	Θηλυκὸν	Ἐπίρρημα
grand	grande	grandement
facile	facile	facilement
actif	active	activement
heureux	heureuse	heureusement
léger	légère	légèrement
nouveau	nouvelle	nouvellement

Ἐξαιρέσεις.

1ον Impuni (ἀτιμώρητος) κάμνει	impunément
Traître (προδότης) κάμνει	traîtreusement
Bref (βραχύς) κάμνει	brièvement

2ον Τὰ ἐπίθετα **aveugle** (τυφλός), **commode** (εὐχερής, ἀνετός), **conforme** (σύμφωνος), **énorme** (ὑπερμεγέθης), **incommode** (δυσχερής, ὀχληρός), **immense** (ἄπειρος), **opiniâtre** (ισχυρογνώμων), **uniforme** (ὁμοειδής), λαμβάνουσιν ὀξείαν ἐπὶ τοῦ τελικοῦ e, ὡς **aveuglément, commodément, conformément, énormément, incommodément, immensément, opiniâtrément, uniformément.**

3ον Τὰ ἐπίθετα **assidu** (ἐνδελεχής, συνεχής), **cru** (ὠμός, τραχύς), **gai** (φαιδρός), λαμβάνουσι περισπωμένην, ὡς **assidûment, crûment, gaiment.**

4ον Τὸ ἐπίθετον **gentil** (ἄβρός, χαριτωμένος), κάμνει **gentiment.**

5ον Τὰ ἐπίθετα **commun** (κοινός), **confus** (συγκεχυμένος), **diffus** (σχοινοτενής, μακρός), **expres** (σαφής, ρητός), **importun** (ὀχληρός), **obscur** (σκοτεινός), **opportun** (πρόσφορος), **précis** (ἀκριβής), **profond** (βαθύς), λαμβάνουσιν ὀξείαν ἐπὶ τοῦ e τοῦ θηλυκοῦ, ὡς **communément, confusément, diffusément, expressément, importunément, obscurément, opportunément, précisément, profondément.**

6ον Τὰ εἰς **ant** καὶ **ent** λήγοντα ἐπίθετα μεταβάλλουσι τὰς καταλήξεις **ant** καὶ **ent** εἰς **amment** καὶ **emment**, ὡς

méchant (κακός)	méchamment
constant (συνεχής)	constamment

prudent (συνετός)

prudemment

impatient (ἀνυπόμονος)

impatiemment

Τὰ ἐπίθετα ὁμως **lent** (βραδύς), **présent** (παρών), **véhément** (σφοδρός), κάμνουσι **lentement**, **présentement**, **véhémentement**.

Τον Τὰ ἐπιρρήματα **comment** (πῶς), **notamment** (νύκτωρ), **notamment** (κυρίως), δὲν ἀντιστοιχοῦσι πρὸς ἐπίθετον.

Τὰ κυριώτερα ἀπλᾶ ἐπιρρήματα.

316. Χρονικὰ ἐπιρρήματα.

Alors, τότε

Après, μετὰ ταῦτα

Aujourd'hui, σήμερον

Auparavant, πρότερον

Autrefois, ἄλλοτε

Bientôt, ἐντὸς ὀλίγου

Ce jour d'hui, σήμερον

Déjà, ἤδη

Demain, αὔριον

Depuis, ἀπὸ, ἔκτοτε

Désormais, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ
ἐξῆς

Dorénavant, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ

Enfin, τέλος

Ensuite, ἔπειτα

Hier, χθὲς

Incontinent, ἀμέσως

Jadis, πάλαι, ἄλλοτε

Jamais, ποτὲ

Longtemps, ἐπὶ μακρὸν

Maintenant, τῶρα

Naguère, οὐ πρὸ πολλοῦ, ἀρτίως

Parfois, ἐνίοτε

Puis, ἔπειτα

Quand? πότε;

Quand, ὅταν

Quelquefois, ἐνίοτε

Sitôt, ἄμα ὡς

Aussitôt, παρευθὺς

Soudain, αἰφνης

Subito, αἰφνης

Tantôt, μετ' ὀλίγον, πρὸ ὀλί-

Tard, ἀργά

Tôt, ἐνωρίς

Toujours, πάντοτε

Vite, ταχέως

Lors, ἔκτοτε, εὐθὺς ἀπὸ τότε

Souvent, συχνά, πολλάκις

Rarement, σπανίως

317. Τοπικά ἐπιρροήματα.

Ailleurs, ἀλλαχοῦ	Dessus, ἄνω
Alentour, κύκλω, εἰς τὰ πέριξ	Devant, ἔμπροσθεν
Arrière, ὀπισθεν	Ici, ἐδῶ
Autour (tout) πέριξ	Là, ἐκεῖ
Céans (le maître de), ἐνταῦθα,	Loin, μακρὰν
Ça et là, τῆδε κακεισε [οἴκοι	Où? οὐ, ποῦ; ὅπου
Dedans, ἔνδοθεν	Outre, πέραν
Dehors, ἔξωθεν	Partout, πανταχοῦ
Derrière, ὀπισθεν	Près, ἐγγύς
Dessous, ὑποκάτω	Υ, ἐκεῖ

318. Ἐπιρροήματα ποσότητος.

Assez, ἄρκετὰ	Moins, ὀλιγώτερον
Autant, tant, τόσον	Moitié, κατὰ τὸ ἥμισυ
Aussi, si, ἐπίσης	Mi-, κατὰ τὸ ἥμισυ
Beaucoup, πολὺ	Peu, ὀλίγον
Bien, λίαν (πολλοί, πολλαί,	Plus, περισσώτερον
Combien, πόσον [κτλ.)	Point, διόλου
Davantage, ἔτι μᾶλλον	Que (de livres!) πόσον (πόσα,
Environ, περίπου	Quelque, περίπου [βιβλία!)
Force (curieux) πολὺ περίερ-	Tout, ὅλως
Guère, ὀλίγιστα [γος	Très, πολὺ
Mieux, καλλίτερα	Trop, πάρα πολὺ

319. Ἐπιρροήματα τρόπου.

Ainsi, οὕτω	Comment? πῶς;
Bis, δις	Debout, ὀρθῶς, ὀρθίος
Certes, βεβαίως	Demi-(mort), ἡμι(θανής)
Comme, ὅπως, ὡς	Derechef, καὶ πάλιν

Encore, ἀκόμη	Pis, χειρότερα
Ensemble, ὁμοῦ	Plutôt, μᾶλλον
Exprès, ἐπίτηδες	Presque, σχεδόν
Franco, ἀτελῶς, ἄνευ τελῶν	Quasi, σχεδόν
Gratis, δωρεάν	Recta, ἀκριβῶς
Incognito, ἀγνώστως, λαθραίως	Surtout, προπάντων
Mal, κακῶς	Voire, καὶ δὴ
Même, μάλιστα, ἰδίως	Volontiers, μετὰ χαρᾶς, ἐκου-
Non, ὄχι	Assurément, βεβαίως [σίως
Ne pas, οὐ δὲν	Autrement, ἄλλως

320. Ἐπιρρηματικαὶ ἐκφράσεις.

A demi, à moitié	Κατὰ τὸ ἥμισυ
Au fur et à mesure	Καθ' ὅσον
A jamais	Ἄείποτε
A la bonne heure	Ἄξιόλογα, τύχη ἀγαθῇ
A l'envi	Ἐναμίλλως
A l'improviste	Ἄπροσδοκῆτως
A loisir	Ἄνέτως
A peu près	Περίπου
Après-demain	Μεθαύριον
A présent	Τώρα
A tort et à travers	Ἄπερισκέπτως, εἰκῆ καὶ ὡς
Au moins	Τουλάχιστον [ἔτυχς
Au plus	Μόλις
Avant-hier	Προχθὲς
Ci-devant	Πρώην, προηγουμένως
Couci-couça	Μετρίως, ὀπωσοῦν
D'abord	Κατ' ἀρχάς
D'ailleurs	Ἄλλως τε
D'emblée	Εὐχερῶς, ἐκ μιᾶς γνώμης

Dès lors
 De suite
 D'où ?
 Du tout
 En sus
 Jusque-là
 Là-bas
 Là-haut
 Là-dessus
 Mot à mot
 Pêle-mêle
 Petit à petit, peu à peu
 Sans doute
 Sens dessus dessous
 Tant pis
 Tout à coup
 Tout d'un coup
 Tout à fait
 Tout à l'heure
 Tout de même
 Tout de suite
 Vaill-que-vaill
 De temps en temps
 En avant
 En arrière
 A gauche
 A droite
 Par ici, par là
 Nulle part
 Par hasard
 De nouveau
 A la hâte

Ἐκτοτε, ἐπομένως
 Κατὰ συνέχειαν
 Πόθεν ;
 Διόλου
 Ἐπὶ πλέον
 Ἔως ἐκεῖ
 Ἐκεῖ κάτω
 Ἐκεῖ ἐπάνω
 Ἐπὶ τούτῳ (τούτοις)
 Αὐτολεξεῖ
 Φύρδην μίγδην
 Ὀλίγον κατ' ὀλίγον
 Ἀναμφιβόλως
 Ἄνω κάτω
 Τόσον χειρότερα
 Αἴφνης
 Διὰ μιᾶς
 Ἐντελῶς, ὅλως διόλου
 Τώρα εὐθὺς
 Καὶ ὁμως, μολαταῦτα
 Ἀμέσως
 Παντὶ σθένει
 Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν
 Ἐμπρὸς
 Ὅπισω
 Ἀριστερὰ
 Δεξιὰ
 Ἀπ' ἐδῶ, ἀπ' ἐκεῖ
 Οὐδαμοῦ
 Κατὰ τύχην
 Καὶ πάλιν
 Ἐν βίᾳ

A dessein
Par cœur
A contre-cœur
Sur-le-champ

} Ἐπίτηδες
} Ἐκ στήθους
} Ἀκουσίως (μετὰ δυσαρεσκείας)
} Πάραυτα

Βαθμοὶ παραθέσεως.

321. Τὰ ἐπιρρήματα τρόπου εἰς *ment* ἔχουσιν, ὡς καὶ τὰ ἐπίθετα ἐξ ὧν παράγονται, τοὺς τρεῖς βαθμοὺς παραθέσεως, ὡς

Clairement, καθαρῶς

Plus *clairement*

Très *clairement* ἢ **le plus** *clairement*.

Τὰ ἐν χρήσει ὡς ἐπιρρήματα τρόπου ἐπίθετα (Ὅρα Ἄρ. 83), ἔχουσιν ὡσαύτως τοὺς τρεῖς βαθμοὺς παραθέσεως, ὡς

Chanter juste

Chanter plus *juste*

Chanter très *juste* ἢ **le plus** *juste*.

Τὰ ἐπιρρήματα τρόπου **bien** καὶ **mal** σχηματίζουν τοὺς βαθμοὺς τῆς παραθέσεως ἀνωμάλως. Τὸ **bien** σχηματίζει συγκριτικὸν **mieux**, καὶ ὑπερθετικὸν **le mieux** ἢ **très bien**. Τὸ **mal** σχηματίζει συγκριτικὸν **pis** ἢ **plus mal**, καὶ ὑπερθετικὸν **le pis** ἢ **le plus mal**, ἢ **très mal**.

Μεταξὺ τῶν χρονικῶν καὶ τροπικῶν ἐπιρρημάτων ὀλίγα μόνον σχηματίζουν βαθμοὺς παραθέσεως, τὰ ἐξῆς **loin**, **longtemps**, **près**, **proche**, **souvent**, **tard**, **tôt**.

Τὸ ἐπίρρημα ποσότητος **peu** σχηματίζει μόνον ὑπερθετικὸν **très peu**.

Χοῦσις τῆς ἀρνήσεως.

322. Εἰς τὴν Γαλλικὴν, μία μόνη ἀπλή ἀρνησις ὑπάρχει=**ne**

(οὐ), καὶ δύο σύνθετοι=**ne...pas** (οὐ), **ne...point** (οὐδαμῶς).

323. Ἀντὶ τῆς **ne...pas** ἢ τῆς **ne...point** μετχειρίζομεθα μόνον τὴν **ne**.

1ον Εἰς τὰς προτάσεις ἐν αἷς εὐρίσκεται μία τῶν λέξεων **nul** (οὐδεὶς), **nullement** (οὐδόλως), **aucunement** (μηδόλως), **ni** (οὔτε), **guère** (ὀλίγιστα), **jamais** (ποτέ), **plus** (πλέον), **rien** (τίποτε), **aucun** (οὐδεὶς), **personne** (οὐδεὶς), **mot** (λέξις), ὡς

Je **n'en** connais **aucun**.

Il **n'a** vu **personne**.

Il **ne** dit **mot**.

2ον Μετὰ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν ἀκολουθουμένην ὑπὸ ρήματος εἰς τὴν ὑποτακτικὴν, ὡς

Est-il un seul homme **qui ne** sache cela?

3ον Μετὰ τὸ **que** σημαῖνον: διατί· ὡς

Que ne vous corrigez-vous de vos défauts!

Διατί δὲν διορθώνετε τὰ σφάλματά σας!

4ον Μετὰ τὴν συνδεσμικὴν ἔκφρασιν **à moins que** (ἐκτὸς ἐάν) καὶ ἄλλας ἀναλόγους τῆς αὐτῆς σημασίας, ὡς

Je ne sortirai pas **à moins que** vous **ne** veniez me prendre.

5ον Μετὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν καὶ μετὰ τῶν ἐκφραζόντων διάρκειαν οὐσιαστικῶν, ὅταν προηγῆται αὐτῶν ἢ πρόθεσις **de**, ὡς

Je **ne** sortirai **de trois** jours.

Je **ne** mentirai **de ma** vie.

6ον Μετὰ τῶν ρημάτων **cesser** (παύειν), **oser** (τολμᾶν), **pouvoir** (δύνασθαι), καὶ **savoir** σημαίνοντος: δύνασθαι, ἐὰν ἀκολουθῇ ἀπαρέμφατον, ὡς

Je n'ose revenir.

Je ne puis le croire.

Je ne saurais vous dire.

Μετὰ τῶν αὐτῶν ὅμως ρημάτων δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν **ne**. . . **pas** χάριν ἐμφράσεως, ὡς

Vous ne cessez pas de nous répéter les mêmes choses.

**Χρησις τῆς ἀγνήσεως ἐν ταῖς ἐξαρτωμέναις
προτάσεσιν.**

324. Μετὰ τὰ ρήματα **appréhender** (φοβεῖσθαι), **avoir peur** (φοβεῖσθαι), **craindre** (φοβεῖσθαι), **redouter** (φοβεῖσθαι), **trembler** (τρέμειν), λαμβανόμενα καταφατικῶς.—Μετὰ τὰ ρήματα **empêcher** (ἐμποδίζειν), **éviter** (ἀποφεύγειν), **prendre garde** (προσέχειν).—Μετὰ τὰς συνδεσμικὰς ἐκφράσεις **à moins que** (ἐκτὸς ἐάν), **de crainte que** (ἐκ φόβου μή), **de peur que** (ἐκ φόβου μή).—Μετὰ τὰς λέξεις **autre, autrement, plus, mieux, moins, meilleur,**

τὸ ρῆμα τῆς ἐξαρτωμένης προτάσεως προσλαμβάνει τὴν ἄρνησιν **ne**, ὡς

Je crains que mon ami **ne** meure.

Vous empêchez qu'on **ne** chante.

Il écrit **mieux** qu'il **ne** parle.

Ils sont **moins** forts qu'on **ne** dit, κτλ.

325. Ὅταν τὰ ρήματα **appréhender, avoir peur, craindre**, κτλ., ἐκφέρωνται ἀποφατικῶς ἢ ἀπλῶς ἐρωτηματικῶς, ἡ **ne** δὲν τίθεται ἐν τῇ ἐξαρτωμένῃ προτάσει, ὡς

Je **ne** crains pas qu'il **viene**.

Je **ne** puis empêcher qu'on **chante**.

As-tu peur qu'on **viene**?

326. Τὰ ρήματα **douter** (ἀμφιβάλλειν), **nier** (ἀρνεῖσθαι), **disconvenir** (διαφωνεῖν), ἀποφατικῶς ἐκφερόμενα, ἀπαιτοῦσι τὴν **ne** πρὸ τοῦ ἐξαρτωμένου ρήματος, ὡς

Je ne doute pas que cela ne soit vrai.

Je ne nie pas qu'il ne soit coupable (ἔνοχος).

Ὅταν ὅμως πρόκειται νὰ ἐκφράσωμεν πρᾶγμα περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὁποίου εἴμεθα βέβαιοι, δὲν μεταχειριζόμεθα τὴν **ne**, ὡς

Je ne doute pas que vous réussissiez.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

LA CONJUNCTION

327. Οἱ κυριώτεροι ἀπλοῖ δύνδεσμοι.

Ainsi (vous partez)	Οὕτω (λοιπὸν) ἀναχωρεῖτε
Aussi (vous obéit-il)	Διὰ τοῦτο σᾶς ὑπακούει
Car (le vent souffle)	Διότι ὁ ἄνεμος πνέει
Cependant (elle tourne)	Ἐν τούτοις στρέφεται (ἢ γῆ)
Comme (son fits)	Ὡς ὁ υἱός του (ἐπειδὴ...)
Encore (une fois)	Ἐπαξ ἔτι
Et (tous ensemble)	Καὶ ὅλοι ὁμοῦ
Lorsque (vous viendrez)	Ὅταν θὰ ἔλθῃτε
Mais (non, mon ami)	Ἀλλὰ ὄχι, φίλε μου

Néanmoins (il le faut)	Οὐχ ἦττον ὅμως πρέπει
Ni (vous) ni (lui)	Οὔτε ὑμεῖς οὔτε αὐτός
Or, (en ce temps-là)	Λοιπόν, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν
Ou (toi) ou (moi)	Ἢ σὺ ἢ ἐγὼ
Pourquoi (cela)?	Διατί τοῦτο ;
Pourtant (c'est vrai)	* Ἐν τούτοις εἶνε ἀληθές
Puisque (vous le voulez)	' Ἀφ' οὗ τὸ θέλετε
Quand (il viendra)	" Ὅταν θὰ ἔλθῃ
Que (il dit...)	Λέγει ὅτι
Quoique (se soit vrai)	Καίτοι εἶνε ἀληθές
Savoir : (le 1 ^{er} , le 2 ^e)	Δῆλα δὴ : ὁ 1ος, ὁ 2ος
Si (l'on veut)	' Ἐὰν θέλωσιν
Sinon, (cela n'ira pas)	Ἐἰ δὲ μὴ, δὲν θὰ γίνῃ
Soit (lui), soit (un autre)	Ἐἴτε αὐτός, εἴτε ἄλλος τις
Tantôt (l'un), tantôt (l'autre)	' Ὅτὲ μὲν ὁ εἷς, ὅτὲ δὲ ὁ ἄλλος
Toutefois (il est parti) tre	Οὐχ ἦττον ὅμως ἀνεχώρησεν

328. Συνδεσμικαὶ ἐκφράσεις.

A la vérité	Τῆ ἀληθείᾳ
Après tout	Καὶ ἐπὶ τέλους
Au contraire	Τούναντίον
Au reste	Πλὴν τούτου, ὅμως
Au surplus	Τ' ἄλλα δέ, ἐπὶ πλέον
Aussi bien	Διότι, ὅσον καὶ
C'est-à-dire	Δῆλα δὴ
De plus	' Ἐπὶ πλέον
Du reste	Πλὴν τούτου, ὅμως
En effet	Τῷ ὄντι
Ou bien	" Ἢ ἄλλως
Par conséquent	Κατὰ συνέπειαν
Quand même	Καὶ οὔτως

Tout comme	Τὸ αὐτὸ
Parce que	Διότι
Afin de	Ἴνα
Afin que	Ἴνα
A moins de	Πλὴν ἐάν, ἐκτός ἐάν
Au lieu de	Ἐναντί
De peur de	Ἐκ φόβου μὴ
De crainte de	Ἐκ φόβου μὴ
Avant que	Πρὶν ἢ
A moins que	Ἐκτός ἐάν
Jusqu'à ce que	Ἔως οὗ
Malgré que	Μολονότι

Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν συνδέσμων.

329. Comme. Ὄταν ἡ φράσις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ συνδέσμου **comme**, οὗτος δὲν ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς φράσεως, ὡς

Comme il le voulait, et **que** je ne pouvais le lui donner.

330. Ni. Μεταχειριζόμεθα τὸν σύνδεσμον **ni** πρὸς ἔνωσιν δύο ἀποφατικῶν προτάσεων, ὡς

Je ne chante **ni** ne veux chanter.

Cet enfant ne craint **ni** ses parents **ni** ses maîtres.

331. Que. Μεταχειριζόμεθα τὸν σύνδεσμον **que** πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν συνδέσμων, ὡς

Comme je le savais et **que** je m'y attendais.

Quand on est jeune et **qu'**on se porte bien, on doit travailler.

Ὁ σύνδεσμος **que** χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν τῆς ὑποτα-

τακτικῆς καὶ πρὸς σύνδεσιν ἐνὸς ρήματος ἐξαρτωμένου ἐξ ἄλλου ρήματος, ὅποτε ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν εἰδικὸν σύνδεσμον ὅτι, ὡς

Il faut bien qu'il sache que je suis venu.

332. **Malgré que.** Τὸν σύνδεσμον **malgré que** μεταχειριζόμεθα μόνον πρὸ τοῦ ρήματος **avoir**, ὡς

Malgré que j'en aie.

Πρὸ παντὸς ἄλλου ρήματος πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν σύνδεσμον **quoique**, ὡς

Quoique vous ayez agi mal...

καὶ ὄχι

Malgré que vous ayez agi mal...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΤΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ L'INTERJECTION

333. Τὰ κυριώτερα ἐπιφωνήματα.

Ah! ᾿Α!

Eh! Αἶ!

Oh! ᾿Ω!

Ha! ᾿Α!

Hé! ᾿Ω!

Ho! ᾿Ω!

Aïe! ᾿Α!

Ouf! Οὔφ!

Fi! Fi donc! Ἐντροπή!

Chut! Σιωπή!

Top! σύμφωνοι! τόκα!

Hélas! Φεῦ!

Parbleu! Morbleu! Αἶ καλὰ

Motus! Τσιμουδιά! | δά!

Gare! Προσοχή!

Hola! Ἐμπρός!

Bravo! Εὖγε!	Au secours! Βοήθεια!
Halte! Στῆθι!	Silence! Paix! Σιωπή! Ἡσυ- χία!
Hue! Δία! φωνὴ κερραγωγέων	Allons! courage! Ἐμπρός! Θάρρος!
Hum! Χμ!	Tout doucement! Σιγὰ!
Hourrah! Ζήτω!	Arrête! Στάσου!
Pouf! Πούφ!	Soit! Ἔστω!
Bon! Bien! Très bien!	Diantre! Diable! Διάβολε!
Καλά! Πολὺ καλά!	Vive! Ζήτω!
A merveille! Θαυμάσια!	A la porte! Ἐξω!
Tiens! Νζ!	Miséricorde! Ἐλεος!
Tiens! tiens! Πῆ! τί εἶνε	Mon Dieu! Ciel! Θεέ μου!
En avant! Ἐμπρός! τοῦτο!	

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Μέρη τοῦ λόγου (parties du discours).....	Σελίς 3
---	------------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Τὸ ἄρθρον (L'article).....	5
Τὸ ἀόριστον ἄρθρον (article indéfini).....	8
Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον (article partitif).....	8

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τὸ οὐσιαστικὸν (Le substantif).....	15
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ.....	15
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ.....	18
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ (συνέχεις).....	20
Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων οὐσιαστικῶν.....	22
Πληθυντικὸς τῶν ξενικῶν οὐσιαστικῶν.....	24
Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων.....	24
Διγενῆ οὐσιαστικᾶ.....	26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Τὸ ἐπίθετον (L'adjectif).....	31
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ.....	31
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ.....	36
Βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου.....	38
Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου.....	40
Θέσις τοῦ ἐπιθέτου.....	42
Παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου.....	44

Ὅριστικά ἐπίθετα	48
Δεικτικά ἐπίθετα (adjectifs démonstratifs)	48
Κτητικά ἐπίθετα (adjectifs possessifs)	49
Ἀριθμητικά ἐπίθετα (adjectifs numéraux)	51
Ἀπόλυτα ἀριθμητικά ἐπίθετα (cardinaux)	51
Τακτικά ἀριθμητικά ἐπίθετα (ordinaux)	54
Ἀόριστα ἐπίθετα (adjectifs indéfinis)	57

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἡ ἀντωνυμία (Le pronom)	61
Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι (pronoms personnels)	61
Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι (pronoms démonstratifs)	68
Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι (pronoms possessifs)	72
Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι (pronoms relatifs)	73
Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι (pronoms indéfinis)	77

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Τὸ ρῆμα (Le verbe)	80
Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ avoir	80
Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ être	83
Σχηματισμὸς τοῦ ἀποφατικοῦ τύπου τῶν ρημάτων	86
Σχηματισμὸς τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τῶν ρημάτων	87
Σχηματισμὸς τοῦ ἀποφατικοῦ καὶ ἐρωτηματικοῦ τύπου τῶν ρημάτων	87
Συζυγίαι τῶν ρημάτων (conjugaisons des verbes)	90
Πρώτη συζυγία	90
Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τῶν ρημάτων τῆς πρώτης συζυγίας	93
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὀρθογραφίας ρημάτων τινῶν τῆς πρώτης συζυγίας	94
Δευτέρα συζυγία	97
Τρίτη συζυγία	101

Τετάρτη συζυγία.....	104
Παθητικὸν ρῆμα (verbe passif).....	108
Ἀντωνυμικὸν ἢ μέσον ρῆμα (verbe pronominal).....	109
Οὐδέτερον ρῆμα (verbe neutre).....	114
Ἀπρόσωπον ρῆμα (verbe impersonnel).....	115
Ἀνώμαλα ρήματα (verbes irréguliers).....	117
Πρώτη συζυγία.....	117
Δευτέρα συζυγία.....	120
Τρίτη συζυγία.....	132
Τετάρτη συζυγία.....	139
Γαλλισμοὶ τινες μετὰ τοῦ être.....	158
Σύνταξις τοῦ ρήματος	158
Θέσις τοῦ ὑποκειμένου.....	158
Περὶ ἐρωτήσεως.....	159
Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et.....	161
Ἐποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου.....	162
Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ou, comme, κτλ.....	162
Δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ni.....	163
Περιληπτικὸν οὐσιαστικὸν ὡς ὑποκείμενον.....	164
Συμφωνία τοῦ ρήματος μετὰ τοῦ qui ὑποκειμένου.....	164
Κοινὸν ἀντικείμενον δύο ρημάτων.....	165
Ρῆμα μετὰ πολλῶν ἀντικειμένων.....	165
Χρῆσις τῶν ἐγκλίσεων καὶ τῶν χρόνων	166
Χρῆσις τῆς Ὀριστικῆς (indicatif).....	166
Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς ὀριστικῆς.....	166
Χρῆσις τῶν χρόνων ἐπὶ διηγήσεως.....	169
Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποθετικῆς (conditionnel).....	169
Χρῆσις τῆς Προστακτικῆς (impératif).....	170
Χρῆσις τῆς Ὑποτακτικῆς (subjunctif).....	170
Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς.....	172
Χρῆσις τοῦ Ἀπαρεμφάτου (infinitif).....	174

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Ἡ μετοχή (Le participe)	180
Ἐνεστώς τῆς μετοχῆς (participle présent)	180
Παθητικὴ μετοχὴ (participle passé)	182
Παθητικὴ μετοχὴ ἄνευ βοηθητικοῦ	182
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être	182
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir	183
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων	184
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν παθητικῶν ρημάτων	184
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν μέσων ἢ ἀντωνυμικῶν ρημάτων	185
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ἢ οὐδετέρων ρημάτων	187
Παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ρημάτων	189
Ἰδιαιτέραι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς συμφωνίας τῶν μετοχῶν	189

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ἡ πρόθεσις (La préposition)	196
Αἱ κυριώτεραι ἀπλαῖ πρόθεσεις	196
Σύνθετοι πρόθεσεις	197
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν προθέσεων	197

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Τὸ ἐπίρρημα (L'adverbe)	198
Σχηματισμὸς τῶν εἰς ment ληγόντων ἐπιρρημάτων	198
Χρονικὰ ἐπιρρήματα	200
Τοπικὰ ἐπιρρήματα	201
Ἐπιρρήματα ποσότητος	201
Ἐπιρρήματα τρόπου	201
Ἐπιρρηματικαὶ ἐκφράσεις	202
Βελθμοὶ παραθέσεως	204
Χρήσις τῆς ἀρνήσεως	204
Χρήσις τῆς ἀρνήσεως ἐν ταῖς ἐξαρτωμέναις προτάσεσιν	206

191 - 216 - 225 15

22 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ 218

Σελίς

Ὁ Σύνδεσμος (La conjonction).....	207
Οἱ κυριώτεροι ἄπλοῖ σύνδεσμοι.....	207
Συνδεσμικαὶ ἐκφράσεις.....	208
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν συνδέσμων.....	209

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Τὸ ἐπιφώνημα (L'interjection).....	210
Τὰ κυριώτερα ἐπιφωνήματα.....	210

Handwritten calculations and notes:

135 351 ~~22500~~ ~~1550~~ ~~2500~~ 45

56219

23 40120

7320

16

6219

5 3/2

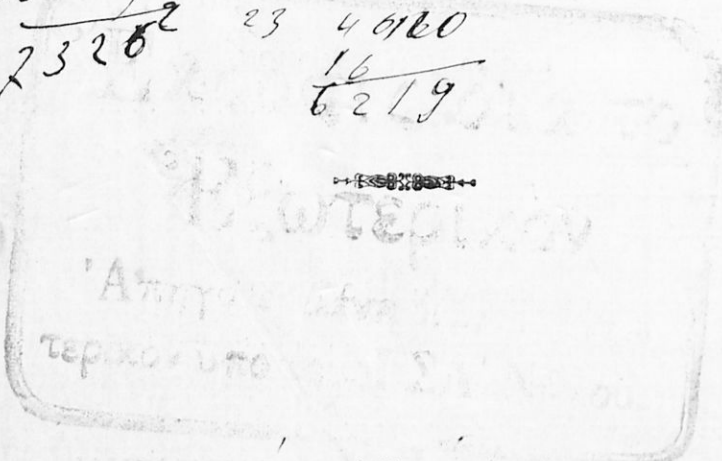
16

52

31

17

96

Handwritten calculations:

22500 1550

2500 45

00

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΓΥΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Σωκρ. Γ. Σαρήν·

Γνωστὸν ποιούμεν ὑμῖν, δι' ἡμετέρας πράξεως τῇ 8 τοῦ λήγοντος μηνὸς ἐκδοθείσης καὶ τῇ 16ῃ τοῦ αὐτοῦ δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 119 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερήσεως, ἐνεκρίθη ἡ ὑφ' ὑμῶν εἰς τὸν διαγραφισμὸν τῶν διδακτικῶν βιβλίων ὑποβληθεῖσα «Γραμματικὴ τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης διὰ τὰ Γυμνάσια, τὸ Βαρβάκειον Δύκειον καὶ τὰς Ἐμπορικὰς Σχολὰς» κατὰ τοὺς ἐν αὐτῇ καὶ τῇ συνομοσιεὶ μὲν ἢ ἐκδοτοὶ τῆς κοιτικῆς ἐπιτροπείας ὄροντες.

Καλοῦμεν δ' ὑμᾶς, ἵνα ὡς τάχιστα προβῆτε ἐπὶ τὴν ἐπιβίβωψιν τῆς ἐποικτικῆς ἐπιτροπείας εἰς τὸν καταρισμὸν τοῦ ἐκτυπωμένου βιβλίου.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ τῆς «Ἑστίας» πωλοῦνται τὰ κοινωτέρως τέσσαρα βιβλία ἐσχάτως ἐγ. ριζαντι μονοπωλιακῶς δια τὰ Γυμνάσια κατὰ τὸν ΓΣΑ' νόμον διὰ τὴν τετραετίαν 1901—1913 καὶ ὑποχρεωτικῶς εἰσαγόμενα :

ΔΕΡΒΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ἑλληνιστὰ περιουσιῶν ἐκ τῶν Εἰσαγγελσιῶν διὰ τὴν α' τάξιν.

ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ ΣΠΥΡ. Φυσιολογία καὶ Γεωλογία διὰ τὴν 6' τάξιν.

ΝΥΣΤΕΡΑΚΗ Ν. Θεωρητ. καὶ Ἀριθμητικὴ διὰ τὴν α' καὶ 6' τάξιν.

ΣΑΡΗ ΣΩΚΡ. Γραμματικὴ τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης διὰ τὴν α', 6', γ' καὶ δ' τάξιν.

Τὰ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν βιβλία ταῦτα εἶνε ἕκαστα καθ' ὅλα μὲν τὰ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν πλὴν τοῦ δεσμοῦ καὶ τοῦ βιβλιοσήμου, οὗ ἕνεκεν ἀπαγορεύεται αὐτάτηρως ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κυκλοφορία τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 12 τοῦ ΓΣΑ' νόμου ἔχοντος ὡς ἑξῆς :

«Πᾶς ὅστις ἀνακαλυφθῆ ἐκτυπῶν ἢ τοῦ δικαιώματος, εἰσάγων ἢ τιθέμενος εἰς κυκλοφορίαν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἢ ἄνευ τοῦ νομιμομένου βιβλιοσήμου βιβλίον ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀριθμ. α ἐγκριμένων καὶ ἐκδομένων, τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἀρθρον 43 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς πλοῦτα πλασιστῶν, ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα Δημοσίου τὴν ἐν τῇ ἡμεδὴκῃ κυκλοφορίαν τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου, ἔτι δὲ καὶ εἰς καταβολὴν τοῦ τετραπλοῦ τοῦ προσδοκηθέντος κέρδους κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἀρθρου 403 τοῦ ποινικοῦ νόμου κλπ.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ